

ΣΩΚΡ. Γ. ΣΑΡΙΒΑΞΕΒΑΝΗ

Καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς ἐν τῇ Ἀριστάῃ Σχολῇ Ἐμπορικῶν Σπουδῶν

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Διὰ τὰς τέσσαρας τάξεις τῶν τετραταξίων Γυμνασίων,
τὰς ἀντιστοίχους τάξεις τῶν λοιπῶν σχολείων
τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως,

τὴν Γ' τάξιν τῶν ἀστικῶν σχολείων τῶν θηλέων
καὶ διὰ τὰ διδασκαλεῖα τῆς δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΤΗ

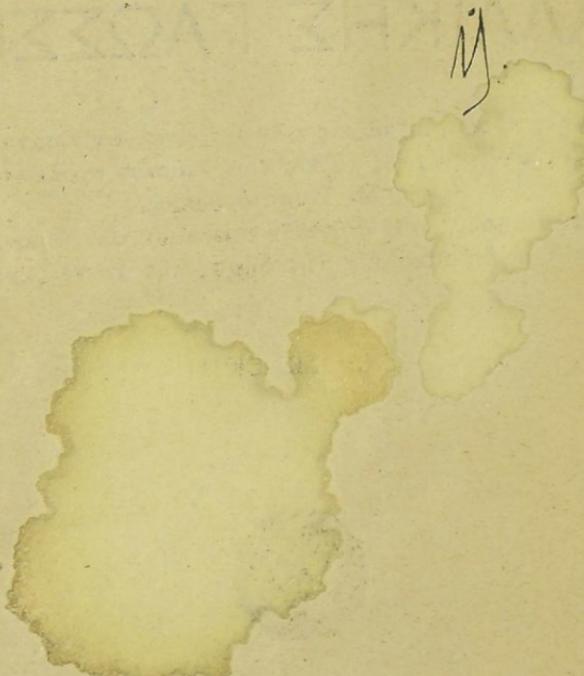

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΛΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Μ. Σ. ΣΑΡΙΒΑΞΕΒΑΝΗ

3 - ΦΕΙΔΙΟΥ - 3

1926

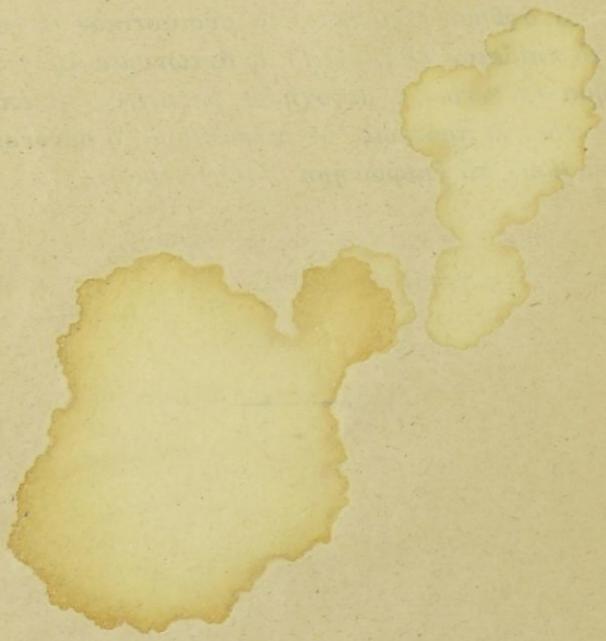
Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουσι τὴν ἴδιόχειρον ὑπογρα-
φὴν τοῦ συγγραφέως καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ Ἐκδότου.

Τύποις: Στ. Χοιστού—Γονία Γαμβέτα και Γλάδστωνος 12.

ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΤ

1. Τὰ μέρη τοῦ λόγου εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν εἶνε-
δέκα, τὸ ἄρθρον (*l'article*), τὸ οὐσιαστικὸν (*le substantif*), τὸ ἐπίθετον (*l'adjectif*), ἡ ἀντωνυμία (*le pronom*),
τὸ ρῆμα (*le verbe*), ἡ μετοχὴ (*le participe*), τὸ ἐπίρρημα
(*l'adverbe*), ἡ πρόθεσις (*la préposition*), ὁ σύνδεσμος (*la conjonction*), τὸ ἐπιφώνημα (*l'interjection*).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ

L'ARTICLE

2. Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει δύο εἰδῶν ἀρθρον, τὸ ὁριστικὸν (*article défini*) καὶ τὸ ἀόριστον (*article indéfini*).

3. Τὸ ὁριστικὸν ἀρθρον εἶνε διὰ τὸ ἀρσενικὸν γένος *le*¹, διὰ τὸ θηλυκὸν *la* καὶ διὰ τὸν πληθυντικὸν καὶ τῶν δύο γενῶν *les*². Π. χ.

<i>le frère</i> , ὁ ἀδελφὸς	<i>les frères</i> , οἱ ἀδελφοὶ
<i>la sœur</i> , ἡ ἀδελφὴ	<i>les sœurs</i> , αἱ ἀδελφαὶ

4. Οἱ Γάλλοι δὲν ἔχουν κλίσεις καὶ πτώσεις, διότι τὰ ὀνόματα αὐτῶν δὲν πάσχουν μεταβολὰς πτωτικῶν καταλήξεων· τὰς διὰ τῶν πτώσεων ὅμως σχέσεις ἐκφράζουν διὰ τῶν προθέσεων *de*³ καὶ *a*, τῶν ὅποιων ἡ πρώτη χρησιμεύει πρὸς δῆλωσιν τῆς γενικῆς καὶ ἀφαιρετικῆς καὶ ἡ δευτέρα πρὸς δίλωσιν τῆς δοτικῆς.

5. Εἳναν τὸ οὐσιαστικόν, τοῦ ὅποίου προτάσσεται τὸ ἀρθρον, ἀρχίζῃ ἀπὸ φωνῆν, ἢ *h* ἢ *afwanov*, τὸ φωνῆν τοῦ ἀρθρον ἐκθλίβεται εἰς ὅλας τὰς πτώσεις τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν δύο γενῶν. Π. χ.

¹ Πρόφερε *len*.—2. Πρόφερε *lē*.—3. Πρόφερε *deu*.—

Αρσενικόν.

Ἐνικὸς ἀριθμός.

Ὀν. καὶ Αἴτ. l'enfant, τὸ παιδίον

Γεν. καὶ Ἀφ. de l'enfant, τοῦ παιδίου, ἀπὸ τὸ παιδίον
Δοτικὴ à l'enfant, τῷ παιδίῳ, εἰς τὸ παιδίον

Ὀν. καὶ Αἴτ. l'homme, ὁ ἄνθρωπος

Γεν. καὶ Ἀφ. de l'homme, τοῦ ἀνθρώπου, ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον
Δοτικὴ à l'homme, τῷ ἀνθρώπῳ, εἰς τὸν ἀνθρώπον

Θηλυκόν.

Ἐνικὸς ἀριθμός.

Ὀν. καὶ Αἴτ. l'église, ἡ ἐκκλησία

Γεν. καὶ Ἀφ. de l'église, τῆς ἐκκλησίας, ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν
Δοτικὴ à l'église, τῇ ἐκκλησίᾳ, εἰς τὴν ἐκκλησίαν

Ὀν. καὶ Αἴτ. l'heure, ἡ ώρα

Γεν. καὶ Ἀφ. de l'heure, τῆς ώρας, ἀπὸ τὴν ώραν
Δοτικὴ à l'heure, τῇ ώρᾳ, εἰς τὴν ώραν

6. Εὰν τὸ οὐσιαστικόν, τοῦ ὅποίου προτάσσεται τὸ ἄρθρον, ἀρχίζῃ ἀπὸ σύμφωνον ἢ h δασύ, τὸ ἄρθρον μετὰ τῆς προθέσεως εἰς μὲν τὴν γενικὴν καὶ ἀφαιρετικὴν τοῦ ἔνικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἀρσενικοῦ μόνον γένους συναιρεῖται εἰς du ἀντὶ de le καὶ εἰς τὴν δοτικὴν εἰς au ἀντὶ à le. Π. γ.

Αρσενικόν.

Ἐνικὸς ἀριθμός.

Ὀν. καὶ Αἴτ. le père, ὁ πατὴρ le héros, ὁ ἥρως

Γεν. καὶ Ἀφ. du père du héros

Δοτικὴ au père au héros

7. Εἰς τὸν πληθυντικὸν καὶ τῶν δύο γενῶν τὸ de les τῆς γενικῆς καὶ ἀφαιρετικῆς συναιρεῖται πάντοτε εἰς des¹ καὶ τὸ à les τῆς δοτικῆς εἰς aux. Π. γ.

1 Πρόφερε d'é.

Πληθυντικὸς ἀριθμός.

Ἄρσενικόν.

Όν. καὶ Αἰτ. les frères,¹ οἱ ἀδελφοὶ

Γεν. καὶ Αφ. des frères, τῶν ἀδελφῶν, ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς
Δοτικὴ aux frères, τοῖς ἀδελφοῖς, εἰς τοὺς ἀδελφοὺς

Θηλυκόν.

Όν. καὶ Αἰτ. les sœurs, αἱ ἀδελφαὶ

Γεν. καὶ Αφ. des sœurs, τῶν ἀδελφῶν, ἀπὸ τὰς ἀδελφὰς
Δοτικὴ aux sœurs, ταῖς ἀδελφαῖς, εἰς τὰς ἀδελφὰς²

8. Τὸ ἀριστον ἄρθρον διὰ τὸ ἀρσενικὸν γένος εἶνε
ιπ (εἰς, τις), διὰ τὸ θηλυκὸν γένος ιπε (μία, τις), διὰ τὸν
πληθυντικὸν ἀριθμὸν καὶ τῶν δύο γενῶν des (τινές). Π. χ.

un homme, ἀνθρωπός τις, des hommes
une femme, γυνή τις, des femmes

9. "Οταν ἔχωμεν οὐσιαστικά, τὰ διοῖα σημαίνοντα πράγματα δενάμενα νὰ μερισθῶσιν, ἀπὸ τὰ διοῖα δηλαδὴ δυνάμεθα νὰ λάβωμεν ἐν μέρος, τότε μεταχειριζόμεθα ἀντὶ τοῦ ἀριστον ἄρθρου ἐν ἄλλῳ, τὸ διοῖον λέγεται μεριστικὸν (article partitif) καὶ τὸ διοῖον εἶνε:

du, de l' διὰ τὸ ἀρσενικὸν

de la, de l' διὰ τὸ θηλυκὸν

des, διὰ τὸν πληθυντικὸν καὶ τῶν δύο γενῶν.

Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον δὲν μεταφράζεται εἰς τὴν 'Ελληνικήν. Π. χ.

Donnez-moi du pain, δότε μοι ὅρτον.

J'ai de l'argent, ³ ἔχω χρήματα.

Tu as de la viande, ἔχεις κρέας.

Il a de l'eau, ἔχει ύδωρ.

Nous avons mangé des pommes de ce pommier.

'Εφάγαμεν ἀπὸ τὰ μῆλα (μέρος μήλων) αὐτῆς τῆς μηλέας⁴.

1. Ο πληθυντικὸς τῶν οὐσιαστικῶν, κατὰ γενικόν κανόνα, ὡς θὰ ιδωμεν κατωτέρω (Αρ. 20), σηματίζεται τῇ προσθήκῃ ἐνὸς s.—2. Βλ. ἀσκήσεις 1—2 (εἰς τὸ τέλος τῆς Γραμματικῆς).—3. Η λέξις argent δὲν ἔχει πληθυντικὸν ἀριθμόν.—4. Βλ. ἀσκήσεις 3—4.

10. "Οταν πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ ὑπάρχῃ ἐπίθετον, τὸ μεριστικὸν ἄρθρον *du, de l', de la, de l', des*, ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προθέσεως *de*. Π. χ.

Donnez-moi *de bon* (καλὸς) pain. — Donnez-moi *de bonne* viande. — J'ai *de bons* livres. — J'ai mangé (ἔχω φάγει) *de bonnes pommes*.

Παρατήρησις A. Τὸ ἄρθρον *du, de la, des*, διατρέπεται, ὅταν τὸ ἐπίθετον συνδέεται μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς τρόπον, ὡστε νὰ προσδιδῇ αὐτῷ ἔννοιαν ὀρισμένην. Π. χ.

Du vrai marbre (ἀληθινὸν μάρμαρον). — *Du gros* parchemin (χονδρὰ περγαμηνή). — Donnez-moi *du bon* pain. — Donnez-moi *de la bonne* viande.

Παρατήρησις B. Διατηρεῖται ἐπίσης τὸ ἄρθρον, ὅταν τὸ ἐπίθετον μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ ἀποτελῇ **σύνθετον λέξιν**. Π. χ.

Des petits-maîtres (καλλωπισταί). — *Des jeunes-gens* (νεανίαι). — *Des beaux-arts* (ώραιαι τέχναι). — *Des bas-reliefs* (ἀνάγλυφα).

11. Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον *du, de l', de la, de l', des*, ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προθέσεως *de*, μετὰ τὰ ἐπιρρήματα ποσότητος: *combien*=πόσον, *beaucoup*=πολὺ, *assez*=ἀρκετά, *peu*=διλίγον, *plus*=περισσότερον, *moins*=διλιγότερον, *tant*=τόσον, κτλ. Π. χ.

Combien d'argent avez-vous? (ἔχετε). — J'ai *beaucoup de fleurs*. — Tu as *assez de pain*. — Nous avons *peu de livres*. — Il a *plus de viande*. — Vous avez *moins de pommes*. — Vous avez *tant de bonté* (καλωσύνη)!

Σημείωσις. "Οταν τὸ *bien* σημαίνῃ πολύ, είναι τὸ μόνον **ἐπιρρήμα ποσότητος**, τὸ ὅποιον **ἀκολουθεῖται** ὑπὸ τοῦ **ἄρθρου**. Π. χ.

Il a *bien de l'esprit* (πνεῦμα).

Il a mangé *bien des pommes*.¹

¹ Βλέπε ἀσκήσεις 5—6.

12. Ἀντικαθίσταται ἐπίσης τὸ μεριστικὸν ἄρθρον ὑπὸ τῆς προθέσεως *de* κατόπιν οὐσιαστικοῦ, ἐκφράζοντος *μέτρον, βάρος, ἀριθμόν*. Π. χ.

Un verre d'eau, ποτήριον ὕδατος.

Un morceau de pain, τεμάχιον ἄρτου.

Une paire de gants, ζεῦγος χειροκτίων.

Une cuillerée de sucre, δύκα ζάχαροις.

13. Τέλος τὸ μεριστικὸν ἀρθρον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προνέσεως *de κατόπιν ἀρνήσεως*. Π. γ.

Je n'ai pas d' argent, δὲν ἔχω γοήματα.

Nous n' avons pas d' amis, δὲν ἔχομεν φίλους.

Ἐὰν δικαστικὸν προσδιοίζεται ἀπὸ ἐπίθετον ἢ ἀπὸ ὀλόκληρον πρότασιν, τότε γίνεται χρῆσις τοῦ ἄρθρου. Π. γ.

Je ne fais pas des fautes grossières.

Δέν κάμνω λάθη γονδοειδῆ.

Je ne fais pas des fautes qui vous fassent rire.

Δὲν κάμνω λάθη τὰ ὄποια νὰ σᾶς κάμνουν νὰ γελᾶτε¹.

14. Τὸ ἀρθρὸν τίθεται πρὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων χωρῶν, ποταμῶν, ὁρέων, καὶ πρὸ τῶν ὀνομάτων νήσων τινῶν. Π. χ. la Grèce, ἡ Ἑλλάς, la Turquie, ἡ Τουρκία, la France, ἡ Γαλλία, le Japon, ἡ Ἰαπωνία· le Danube, ὁ Δούναβις, la Tamise, ὁ Τάμεσις, le Nil, ὁ Νείλος, la Maritza, ὁ Ἐβρρος· l' Olympe, ὁ Ὀλυμπος, les Alpes, αἱ Ἀλπεις, les Himalaya, τὰ Ἰμαλάϊα· la Sicile, ἡ Σικελία, la Réunion, ἡ νῆσος τῆς Ἔνώσεως, l' Islande, ἡ Ἰσλανδία.

15. Δὲν τίθεται τὸ ἄρθρον πρὸ τῶν κυρίων ὄντων προσώπων καὶ πόλεων. Π. γ.

Georges, ὁ Γεώργιος Athènes αἱ Ἀθῆναι
de Georges, τοῦ, ἀπὸ τὸν Γ. *d'* Athènes, τῶν, ἀπὸ τὰς Α.
 ἡ Georges, τῷ Γ. à Athènes, εἰς τὰς A.

1. Bλ. ἀσκήσεις 7—8.

Παρατήρησις. Πρέπει νὰ ἔξαιρέσωμεν ἐκ τοῦ ἀνωτέρῳ κανόνος ὃς λαμβάνοντα τὸ ἄρθρον :

1ον Τὰ ὄνόματα διαφόρων Ἰταλῶν ποιητῶν καὶ ζωγράφων. Π. ς. *le Tasse*, ὁ Τάσσος, *l' Arioste*, ὁ Ἀριόστος, *le Titien*¹, ὁ Τίτιανός, *le Dante*, ὁ Δάντης, τὰ ὄποια διετήρησαν εἰς τὴν Γαλλικὴν τὸ ἄρθρον, τὸ ὄποιον εἶχον εἰς τὴν Ἰταλικήν.

2ον Τὰ κύρια ὄνόματα, δηλοῦντα ἔργα τέχνης. Π. ς. *le Moïse de Michel*²-*Ange*, ὁ Μωϋσῆς τοῦ Μιχαήλ Ἀγγέλου, *la Vénus de Milo*, ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου.

3ον Τὰ ὄνόματα πόλεών τινων. Π. ς. *le Pirée*, ὁ Πειραιεύς, *la Canée*, τὰ Χανία, *le Caire*, τὸ Κάιρον, *la Mecque*, ἡ Μέκκα, *le Havre*, ἡ Χάβρη, *la Havane*, ἡ Ἀβάνα, *la Haye*, ἡ Χάγη.

16. Παραλείπεται τὸ ἄρθρον εἰς τινας *ἰδιωτισμούς*. Π. ς. avoir faim = πεινῶ, avoir soif = διψῶ, avoir raison = ἔχω δίκαιον, avoir tort = ἔχω ἀδικοῦν, avoir peur = φοβοῦμαι, avoir froid = κρυόνω, avoir chaud = θερμαίνομαι, avoir besoin = ἔχω ἀνάγκην, κτλ. Π. ς.

Donnez-moi du pain, j'ai faim.

Il boit (πίνει) de l'eau, il a soif³.

1. Πρόφερε *Tissi-in*.—2. Πρόφερε *Mikél*.—3. Βλέπε ἀσκήσεις 9-10.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΝ LE SUBSTANTIF

Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ.

17. Τὸ θηλυκὸν εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν σχηματίζεται:
1ον Διὰ προσθήκης ἐνδός εἰς τὸ ἀρσενικόν. Π. χ.

Cousin, ἔξαδελφος, cousin — marchand, ἔμπορος,
marchande — voisin, γείτων, voisine.

2ον Διὰ τροπῆς τοῦ τελικοῦ εἰς esse. Π. χ.

Comte, κόμης, comtesse — hôte, ξενοδόχος, hôtesse
— maître, διδάσκαλος, maîtresse — prince, πρίγκηψ,
princesse, — tigre, τίγρις, tigresse.

3ον Διὰ τροπῆς τοῦ leur εἰς trice ἢ teuse. Π. χ.

Acteur, ἡθοποιός, actrice, — bienfaiteur, εὐεργέτης,
bienfaitrice — chanteur, ἀοιδός, chanteuse, ἀοιδός καφωδείων καὶ cantatrice, διάσημος ἀοιδός — directeur, διευθυντής, directrice, — lecteur, ἀναγνώστης,
lectrice — porteur, κομιστής, porteuse — protecteur,
προστάτης, protectrice.

4ον Διὰ τῆς τροπῆς τοῦ eur εἰς euse. Π. χ.

Danseur, χορευτής, danseuse, — moissonneur, θεοιστής, moissonneuse, — voyageur, ταξιδιώτης, voyageuse.

5ον Διὰ προσλήψεως εἰς ἀφώνον, μετὰ διπλασιασμοῦ τοῦ τελικοῦ συμφώνου τοῦ ἀρσενικοῦ εἰς τὰ εἰς an, en, on, at, et λήγοντα οὐσιαστικά. Π. χ.

Paysan, χωρικός, paysanne, — chien, κύων, chienne — chrétien, χριστιανός, chrétienne, — gardien,

φύλαξ, gardienne — musicien, μουσικός, musicienne, — lion, λέων, lionne — patron, προϊστάμενος, patronne — chat, γάτος, chatte — poulet, ορνίθιον, poulette.

6ον Διὰ τροπῆς τοῦ er εἰς ère. Π. γ.

Berger, βοσκός, bergère — cuisinier, μάγειρος, cuisinière — épicier, παντοπώλης, épicière — jardinier, κηπουρός, jardinière — laitier, γαλακτοπώλης, laitière ouvrier, ἐργάτης, ouvrière.

Σημείωσις. Σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν ἀνωμάλως :

Duc, δούξ, duchesse — loup, λύκος, louve.

18. Δὲν μεταβάλλονται εἰς τὸ θηλυκὸν τὰ ἔξης οὐσι- αστικά :

Peintre (ζωγράφος), auteur (συγγραφεύς), amateur (ἐρασιτέχνης), professeur (καθηγητής), poète (ποιητής), photographe (φωτογράφος),

συνήθως ὅμως προτάσσεται αὐτῶν ἡ λέξις femme (γυνή). Π. γ. Une femme poète.

19. Σχηματίζουσι κατὰ λίαν διάφορον τρόπον τὸ θηλυκόν :

le père, ὁ πατὴρ	la mère, ἡ μήτηρ
le fils, ὁ νιός	la fille, ἡ θυγάτηρ
l'homme, ὁ ἄνθρωπος	la femme, ἡ γυνὴ
l'oncle, ὁ θεῖος	la tante, ἡ θεία
le neveu, ὁ ἀνεψιός	la nièce, ἡ ἀνεψιά
le frère, ὁ ἀδελφός	la sœur, ἡ ἀδελφὴ
le roi, ὁ βασιλεὺς	la reine, ἡ βασίλισσα
le bouc, ὁ τράγος	la chèvre, ἡ αἴξ
le cerf, ὁ ἔλαφος	la biche, ἡ ἔλαφος
le bétier, ὁ κρός	la brebis, ἡ ἀμνάς
le coq, ὁ ἀλέκτωρ	la poule, ἡ ὄρνις
le cheval, ὁ ἵππος	la jument, ἡ φορβᾶς
le bœuf, ὁ βοῦς	la vache, ἡ ἀγελάς ¹

1 Βλ. ἀσκήσεις 11—12

Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ.

20. Κανὼν γενικός. Ὁ πληθυντικὸς τῶν οὐσιαστικῶν σχηματίζεται εἰς τὴν Γαλλικὴν διὰ τῆς προσθήκης ἐνὸς s εἰς τὸν ἑνικόν. Π. χ.

Le livre, les livres — la table, ή τράπεζα, les tables — l'homme, les hommes.

21. Τὰ εἰς s, x, z λήγοντα οὐσιαστικὰ δὲν μεταβάλλονται εἰς τὸν πληθυντικόν. Π. χ.

Le fils, les fils — la noix, τὸ κάρυον, les noix — le nez, ή ρύζις, les nez.

22. Τὰ εἰς au, eau, eu λήγοντα οὐσιαστικὰ λαμβάνουν x εἰς τὸν πληθυντικόν. Π. χ.

Le noyau, ὁ πυρήνη, les noyaux — le bateau, τὸ πλοῖον, les bateaux — le feu, τὸ πῦρ, les feux.

23. Τὰ εἰς ou λήγοντα οὐσιαστικὰ λαμβάνουν s. Π. χ.
Le trou, ή ὄπη, les trous.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἔξης: Bijou (χόσμημα), caillou (χάλιξ), chou (λάχανον), genou (γόνυ), hibou (γλαύξ), joujou (ἀσθυρμα), pou (φθείρ), τὰ δύοια λαμβάνουν x. Π. χ. Bijoux, cailloux, choux, κτλ.

24. Τὰ εἰς al λήγοντα οὐσιαστικὰ τρέπουν τὴν κατάληξιν al εἰς aux. Π. χ.

Le cheval, les chevaux — l'animal, τὸ ζῶον, les animaux.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἔξης: Bal (χορός), carnaval (ἀπόκρεω), chacal (θώς), τὰ δύοια λαμβάνουν s. Π. χ.

Les bals, les carnavales, les chacals.

25. Τὰ εἰς ail λήγοντα τρέπουν καὶ ταῦτα τὴν κατάληξιν ail εἰς aux. Π. χ.

Le travail, ή ἔργασία, les travaux.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἔξης: Ail (σκόροδον), détail (λε-

πτομέρεια), éventail (φιπίδιον), gouvernail (πηδάλιον), τὸ δόποῖα λαμβάνουν s. Π. χ. Les détails, κτλ.

26. Τὸ οὐσιαστικὸν *aïeul* (πάππος) ἔχει διπλοῦν πληθυντικόν: *aïeuls* (οἱ ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς πάπποι), καὶ *aïeux* (οἱ πρόγονοι).

27. Τὸ οὐσιαστικὸν *ciel* (οὐρανός), ἔχει ἐπίσης διπλοῦν πληθυντικόν: *cieux* (οἱ οὐρανοί, ὁ Θεός), καὶ *ciels* (θόλος λατομείου, οὐρανὸς κλίνης ἢ κλῖμα μιᾶς χώρας).

28. Τὸ οὐσιαστικὸν *œil* (ὁφθαλμός), ἔχει πληθυντικὸν *yeux*. Ἐν συνθέσει ὅμως, ὡς πρῶτον συνθετικόν, ἔχει πληθυντικὸν *œils*. Π. χ. L'œil-de-bœuf (ὁ φεγγίτης), les œils-de-bœuf.

29. Τὸ οὐσιαστικὸν *bétail* (τὰ κτήνη, περιληπτικῶς), ἔχει πληθυντικὸν *bestiaux*¹.

30. Τὰ ἔξῆς οὐσιαστικὰ μεταβάλλοντα σημασίαν εἰς τὸν πληθυντικόν:

Ἐνικός

le ciseau, ἡ σμίλη
la lunette, τὸ τηλεσκόπιον
le fer, ὁ σίδηρος
le gage, τὸ ἐνέχυρον
l'herbe, ἡ χλόη
la troupe, ὁ ὄμιλος, ἡ ὁμάς
la lumière, τὸ φῶς
l'aboi, ἡ ἥλακη
la défense, ἡ ἀμυνα

Πληθυντικός

les ciseaux, ἡ ψαλίς
les lunettes, τὰ δίοπτρα
les fers, τὰ δεσμὰ
les gages, ὁ μισθὸς ὑπηρέτου
les herbes, αἱ βοτάναι
les troupes, τὰ στρατεύματα
les lumières, αἱ γνώσεις
les abois, ἡ ἀγωνία
les défenses, οἱ χαυλιόδοννες

31. Τὰ ἔξῆς οὐσιαστικὰ δὲν ἔχουν ἐνικόν :

Les accordailles, θ. ὁ ἀρραβών — les affres, θ. ἡ φρίκη — les aguets, ἀρ. ἡ ἐνέδρα — les alentours, ἀρ. τὰ πέριξ — les annales, θ. τὰ χρονικὰ — les armoiries, θ. τὰ οἰκόσημα — les arrérages, ἀρ. οἱ ὄφειλόμενοι τόκοι — les arrhes, θ. ὁ ἀρραβών, τὸ καπάρον — les besicles, θ. τὰ

1. Βλέπε ἀσκήσεις 13—14.

ἐπὶ τῶν ὥτων στηριζόμενα δίοπτρα — les broussailles, θ.
οἱ θάμνοι — les catacombes, θ. αἱ κατακόμβαι — les
confins, ἀρ. τὰ μεθόρια — les décombres, ἀρ. τὰ
ἔρειπα — les dépens, ἀρ. ἡ ζημία — les entrailles, θ.
τὰ ἐντόσθια — les fiançailles, θ. ὁ ἀρραβών — les frais,
ἀρ. τὰ ἔξοδα — les funérailles, θ. ἡ κηδεία — les mā-
nes, ἀρ. αἱ ψυχαὶ τῶν ἀποθανόντων — les matériaux,
ἀρ. τὰ ὑλικὰ — les matines, θ. ὁ ὅρθρος — les mœurs¹,
θ. τὰ ἡθη — les nippes, θ. τὰ ἐνδύματα — les obsè-
ques, θ. ἡ κηδεία — les pleurs, θ. τὰ δάκρυα — les
ténèbres, θ. τὸ σκότος — les vêpres, θ. ὁ ἐσπερινὸς —
les vivres, ἀρ. τὰ τρόφιμα.

32. Δὲν τίθεται τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ εἰς τὸ
τέλος τῶν ἀμεταβλήτων λέξεων. Π. γ, Les *oui*, les *non*,
les *a*, les *e*, plusieurs *quatre*.

Παράδειγμα

Les *si*, les *car*, les *pourquoi*, sont la porte par
Τὰ ἔαν, τὰ διότι, τὰ διατὶ εἶναι ἡ θύρα διὰ τῆς
où la noise entra dans l'univers. (La Fontaine)
ὅποιας ἡ ἔρις εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον.

Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων οὐσιαστικῶν.

33. "Οταν τὸ σύνθετον οὐσιαστικὸν ἀποτελῆται ἀπὸ
δύο οὐσιαστικά, καὶ τὰ δύο λαμβάνουν τὸ σημεῖον τοῦ
πληθυντικοῦ. Π. γ.

Un chou-fleur, ἀνθοκράμβη, des choux-fleurs.

Un chef-lieu, πρωτεύουσα νομοῦ, des chefs-lieux.

34. "Οταν τὸ σύνθετον οὐσιαστικὸν ἀποτελῆται ἀπὸ
οὐσιαστικὸν καὶ ἐπίθετον, καὶ τὰ δύο λαμβάνουν τὸ ση-
μεῖον τοῦ πληθυντικοῦ. Π. γ.

Une basse-cour, ὁριθών, des basses-cours.

Une petite-fille, ἐγγονή, des petites-filles.

1. Πρόφερε meur ἡ meurss.

35. Ὄταν τὸ σύνθετον οὐσιαστικὸν ἀποτελῆται ἀπὸ δύο οὐσιαστικὰ ἥνωμένα μὲ πρόθεσιν, τὸ πρῶτον μόνον λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ. Π. χ.

Un chef-d'œuvre, à quoi stoûgyma, des chefs-œuvre.
Un arc-en-ciel, τὸ οὐράνιον τόξον, des arcs-en-ciel.

36. Ὄταν τὸ σύνθετον οὐσιαστικὸν ἀποτελῆται ἀπὸ οὐσιαστικὸν καὶ οἡμα, μόνον τὸ οὐσιαστικὸν λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ. Π. χ.

Un porte-plume, κονδυλοφόρος, des porte-plumes.
Un passe-port, διαβατήριον, des passe-ports.

37. Ὄταν τὸ σύνθετον οὐσιαστικὸν ἀποτελῆται ἀπὸ ἄκλιτον λέξιν καὶ οὐσιαστικόν, μόνον τὸ οὐσιαστικὸν λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ. Π. χ.

Un avant-coureur, πρόδρομος, des avant-coureurs.

38. Ἐξαιροῦνται τὰ ἔξης σύνθετα οὐσιαστικά: Un terre-plein (πρόχωμα), des terre-pleins, un coq-à-l'âne (ἀσυνάρτητος λόγος), des coq-à-l'âne, un pied-à-terre (προσωρινὸν κατάλυμα), des pied-à-terre, une grand' mère (μάμμη), des grand' mères, une grand' rue (μεγάλη ὁδός), des grand' rues, un porte-monnaie (βαλάντιον), des porte-monnaie, un timbre-poste (γραμματόσημον), des timbres-poste, un essuie-mains (χειρόμακτρον), des essuie-mains !.

Πληθυντικὸς τῶν ξενικῶν οὐσιαστικῶν.

39. Τὰ ξενικὰ οὐσιαστικά, δηλαδὴ τὰ οὐσιαστικά, τὰ ληφθέντα ἀπὸ ξένας γλώσσας, λαμβάνουν s εἰς τὸν πληθυντικόν. Π. χ. Un album² (λεύκωμα), des albums, un opéra (μελόδραμα), des opéras, un numéro (ἀριθμός), des numéros.

1. Βλ. ἀσκήσεις 15—16.—2. Πρόφερε *albom*’

Ἐξαιροῦνται τὰ ἔξῆς: Un pater (κυριακὴ προσευχή), des pater, un post-scriptum¹ (ὑστερόγραφον), des post-scriptum, un cicerone (δόδηγὸς περιηγητῶν), des ciceroni, un dilettante (ἐρασιτέχνης), des dilettanti.

Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὀνομάτων.

40. Τὰ κύρια ὀνόματα δὲν μεταβάλλονται εἰς τὸν πληθυντικόν. Π. γ.

Les deux Sénèque.

41. Εἰς τὰς ἔξης ὅμως περιπτώσεις τὰ κύρια ὀνόματα λαμβάνουν τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ.

1ον "Οταν σημαίνουν πρόσωπα ὅμοια πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὅποια ὀνομάζομεν. Π. γ.

Les Corneilles et les Racines sont rares (σπάνιοι). δῆλα δὴ ποιηταὶ ως ὁ Κορνήλιος καὶ ὁ Ρακίνας εἶνε σπάνιοι.

2ον "Οταν σημαίνουν μεγάλας οἰκογενείας. Π. γ.

Les Bourbons, οἱ Βουρβῶνοι, les Napoléons, ἡ οἰκογενεία τοῦ Ναπολέοντος, les Horaces, οἱ Ὁράτιοι.

3ον "Οταν τὰ κύρια ὀνόματα τῶν προσώπων φανερώνουν τὰ ἔργα ἢ ἐφευρέσεις αὐτῶν.

J'ai plusieurs Virgiles dans ma bibliothèque, (ἔχω πολλοὺς Βιργιλίους εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου = πολλὰ ἀντίτυπα τῶν ἔργων τοῦ Βιργιλίου).

Le musée du Louvre s'est enrichi de plusieurs Raphaëls (τὸ μουσεῖον τοῦ Λούβρου ἐπλουτίσθη μὲ πολλὰς εἰκόνας τοῦ Ραφαήλ).

4ον "Οταν σημαίνουν ὀνόματα χωρῶν. Π. γ.

Les deux Guinées, αἱ δύο Γουϊνέαι.

Les deux Amériques.

Les trois Guyanes, αἱ τρεῖς Γουϊάναι².

1. Πρόφερε post-skrip-tom'. — 2. Βλ. ἀσκήσεις 17—18.

Σ. Σαριθαξεβάνη Γαλλ. Γραμματική.

Διγενῆ οὐσιαστικά.

42. *Amour*, ἀγάπη, ἔρως, *délice*, ἥδονή, καὶ *orgue*, δργανον μουσικόν, εἶνε ἀρσενικοῦ γένους εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν καὶ θηλυκοῦ εἰς τὸν πληθυντικόν. Π. χ.

Le divin (théioς) amour. — Les premières (πρῶτος) amours.

Un grand (μέγας) orgue. — De grandes orgues.

Un grand délice. — De grandes délices.

43. *Foudre*, κεραυνός, εἶνε γένους θηλυκοῦ. Π. χ.

La foudre est tombée, ô κεραυνὸς ἔπεσε.

Εἶνε γένους ἀρσενικοῦ εἰς μεταφορικὰς ἐκφράσεις. Π. χ.

Un foudre de guerre (μέγας πολεμιστής).

Un foudre d'éloquence (δεινὸς φάνταστος).

44. *Gens* (ἄνθρωποι), ἀπαιτεῖ τὰ πρὸ αὐτοῦ ἐπίθετα εἰς τὸ θηλυκὸν γένος καὶ τὰ μετ' αὐτὸν εἰς τὸ ἀρσενικόν. Π. χ.

Les bonnes gens.

Les gens paresseux.

“Οταν ἡ λέξις *gens* φανερώνῃ ἐπάγγελμα, τὰ ἐπίθετα, τὰ ὅποια ἀναφέρονται εἰς αὐτήν, εἶνε πάντοτε γένους ἀρσενικοῦ. Π. χ.

Certains gens de lettres, μερικοὶ λόγιοι.

Σημείωσις. Τὸ ἐπίθετον *tout* (πᾶς, ὅλος), πληθ. tous, θηλ. toute (πᾶσα, ὅλη), πληθ. toutes, εἴτε πρὸ τῆς λέξεως *gens*, εἴτε μετ' αὐτήν. εἶνε γένους ἀρσενικοῦ :

1ον “Οταν δὲν ἀκολουθῇται ὑπὸ ἄλλου ἐπιθέτον. Π. χ.

Tous les gens que je connais.

“Ολοι οι ἄνθρωποι τους ὅποιους γνωρίζω.

2ον “Οταν τὸ ἐπόμενον ἐπιθέτον εἶνε διγενές. Π. χ.

Tous les honnêtes gens.

“Ολοι οι τίμοι ἄνθρωποι.

‘Εάν ὅμως τὸ ἐπίθετον ἔχει διάφορον κατάληξιν διὰ τὰ δύο γένη, τότε τίθενται εἰς τὸ θηλυκὸν καὶ τὰ δύο καὶ τὸ tout καὶ αὐτὸν τὸ ἐπίθετον. Π. χ.

Toutes les bonnes gens.

45. *Ceuvre* (ἔργον, πρᾶξις), εἶνε πάντοτε γένους θηλυκοῦ. Π. χ.

Une bonne œuvre. — Les œuvres complètes de Molière, τὰ ἄπαντα τοῦ Μολιέρου.

"Οταν ὅμως λέγεται περὶ τοῦ συνόλου τῶν ἔργων ἐνὸς μουσικοῦ ἢ χαλκογράφου, εἶνε γένους ἀρσενικοῦ. Π. χ.

Tout l'œuvre de Rossini.

46. *Pâque* (πάσχα τῶν Ἰουδαίων) εἶνε θηλυκοῦ γένους καὶ γράφεται μὲ μικρὸν γράμμα. Π. χ.

La pâque des Juifs, τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων.

Pâque ἢ *Pâques* (Πάσχα τῶν Χριστιανῶν), εἶνε ἀρσενικοῦ γένους καὶ γράφεται μὲ κεφαλαῖον. Π. χ.

A Pâques prochain, τὸ προσεγές Πάσχα.

Εἰς τὰς ἐκφράσεις *Pâques fleuries* (Κυριακὴ τῶν Βαΐων), *Pâques closes* (Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ), *faire de bonnes Pâques* (μεταλαμβάνειν), ἢ λέξις *Pâques* εἶνε θηλυκοῦ γένους πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ.

Εὐχόμενοι τὸ Πάσχα οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὰς ἐκφράσεις *joyeuses Pâques*, *heureuses Pâques*. Αἱ ἐκφράσεις αὗται εἶνε ἐλλειπτικαὶ ἀντὶ τῶν *joyeuses fêtes de Pâques*, *heureuses fêtes de Pâques*.

47. *Chose* (πρᾶγμα), εἶνε γένους θηλυκοῦ. Π. χ.

J'ai acheté une bonne chose.

Εἶνε γένους ἀρσενικοῦ εἰς τὴν ἐκφρασιν *quelque chose* (κάτι). Π. χ.

Donnez-moi quelque chose de *beau* (ώραιον)¹.

1. Βλ. ἀσκήσεις 19.-20.

48. Ούσιαστικά τινα ἀλάσσοντα γένος μεταβάλλουν
καὶ σημασίαν.

Ἄρσενικὸν

un aide, βοηθός
un aigle, ἄετος
un couple, ἀνδρόγυνον
un crêpe, πένθιμος ταινία
un enfant, παιδίον
un enseigne, σημαιοφόρος

un foret, τρύπανον
un garde, φρουρός
un hymne, ὕμνος ἔθνικὸς

un livre, βιβλίον
un manche, λαβή ἐργαλείου
un mémoire, ὑπόμνημα
un mode, μέθοδος, ἔγκλισις
un moule, τύπος, καλοῦπι
un mousse, ναυτίσπαις
un page, βασιλικὸς ἀκόλουθος
un période, ἀκμή, κολοφών
un poêle¹, θερμάστρα
un somme, ὅπνος βραχὺς
un souris, μειδίαμα
un tour, γῆρος, στροφὴ
un trompette, σάλπιγκτής
un vase, δοχεῖον
un voile, πέπλος

Θηλυκὸν

une aide, βοήθεια
une aigle, σημαία
une couple, ζεῦγος, δύο
une crêpe, τηγανίτα
une enfant, κόρη
une enseigne, ἔμβλημα κατα-
[στήματος]
une forêt, δάσος
une garde, φρουρὰ
une hymne, ὕμνος θρησκευ-
[τικὸς]
une livre, λίρα, λίτρα
une manche, χειρὶς φορέματος
une mémoire, μνήμη
une mode, συρμὸς
une moule, μύδι
une mousse, βρύον, ἀφρός
une page, σελίς
une période, περίοδος
une poêle, τηγάνι
une somme, ποσότης
une souris, ποντικὸς
une tour, πύργος
une trompette, σάλπιγξ
une vase, ἴλὺς ποταμοῦ
une voile, ἵστιον²

1. Πρόφερε *pouale*. — 2. Βλ. ἀσκήσεις 21—22

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΤΟ ΕΠΙΘΕΤΟΝ

L'ADJECTIF

Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ.

49. Κανὰν γενικός. Τὰ ἐπίθετα λαμβάνουν ε εἰς τὸ θηλυκόν. Π. χ.

Petit, mikros, petite — grand, megas, grande — élevé, ύψηλός, élevée.

50. Τὰ εἰς ε λήγοντα ἐπίθετα είνε κοινοῦ γένους. Π. χ.

Un thème facile, εύκολον θέμα.

Une dictée facile, εύκολος άπαγόρευσις.

51. Τὰ εἰς ει, ειλ, εη, ον, ετ, λήγοντα διπλασιάζοντα τὸ τελικὸν σύμφωνον καὶ λαμβάνουν ε ἄφωνον. Π. χ.

Naturel, φυσικός, naturelle — pareil, παρόμοιος, pareille — ancien, ἀρχαιός, ancienne — bon, καλός, bonne — muet, ἄφωνος, muette.

Ἐπίσης καὶ τὰ ἐπίθετα bas (χαμηλός), gras (παχύς), gros (χονδρός), las (χουρασμένος), épais (πυκνός), gentil (εὐχαρις), nul (οὐδείς), sot (ἀνόητος), exprès (ρητός), κάμνουν basse, grasse, grosse, lasse, épaisse, gentille, nulle, sotte, expresse.

Ἐξαίρεσις. Τὰ ἐπίθετα complet (πλήρης), concret (συγκεκριμένος), discret (έχεμυθος), inquiet (ἀνήσυχος), secret (μυστικός), κάμνουν εἰς τὸ θηλυκὸν complète, concrète, discrète, inquiète, secrète.

52. Τὰ ἐπίθετα *beau* (ώραῖος), *nouveau* (νέος), *fou* (τρελλός), *mou* (μαλακός), *vieux* (παλαιός), τὰ δύοια **πρὸ φωνήντος** ἢ *h* **ἀφώνου** τρέπονται εἰς *bel*, *nouvel*, *fol*, *mol*, *vieil* (un *bel* oiseau, un *bel* homme), σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν *belle*, *nouvelle*, *folle*, *molle*, *vieille*¹.

53. Τὰ εἰς *f* **λήγοντα** ἐπίθετα τρέπουν εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ *f* εἰς *ve*. Π. χ.

Actif, δραστήριος, active — neuf, καινουργής, neuve.

54. Τὰ εἰς *x* **λήγοντα** τρέπουν εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ *x* εἰς *se*. Π. χ.

Un homme heureux, une femme heureuse.

Un enfant jaloux, ζηλότυπος, une fille jalouse.

’Εξαίρεσις. Τὰ ἐπίθετα *doux* (γλυκύς), *faux* (ψευδής), *roux* (πυρρόθριξ), κάμνουν *douce*, *fausse*, *rousse*.

55. Τὰ εἰς *eur* λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν εἰς *euse*. Π. χ. Trompeur, ἀπατηλός, trompeuse.

56. Τὰ περισσότερα τῶν εἰς *teur* ληγόντων ἐπιθέτων σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν εἰς *trice*. Π. χ.

Destructeur, καταστροφεύς, desctructrice.

57. Τὰ ἐπίθετα *majeur* (μείζων), *mineur* (έλασσων), *meilleur* (καλλίτερος), κάμνουν εἰς τὸ θηλυκὸν *majeure*, *mineure*, *meilleure*.

58. Τὰ εἰς *érieur* λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν διὰ προσθήκης ἐνὸς *e* ἀφώνου. Π. χ.

Supérieur, ἀνώτερος, supérieure.

59. Τὰ ἐπίθετα εἰς *er* σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν εἰς *ère*. Π. χ.

Léger, ἔλαφρός, légère — entier, διλόκληρος, entière — premier, πρῶτος, première.

1. Βλ. ἀσκήσεις 23—24.

60. *Blanc* (λευκός), *franc* (εἰλικρινής), *sec* (ξηρός),
frais (δροσερός, νωπός), κάμνουν *blanche*, *franche*, *sèche*,
fraîche.

61. *Public* (δημόσιος), *caduc* (γεγηρακώς), *grec* (έλλη-
νικός, Ἑλλην), *turc* (δύστατος, δύστατος), *tiers* (τρί-
τος), κάμνουν *publique*, *caduque*, *grecque*, *turque*, *tierce*.

62. *Bénin* (πρᾶος), *malin* (πονηρός), *long* (μακρός),
κάμνουν *bénigne*, *maligne*, *longue*.

63. *Favori* (εὐνοούμενος), *coi* (ῆσυχος), κάμνουν *fa-
vorite*, *coite*.

64. Τέλος τὰ εἰς *gu* λήγοντα ἐπίθετα λαμβάνουν ἕ
ἄφωνον μετὰ διαιρετικοῦ σημείου. Π. χ.

Aigu (δξύς), aiguë¹.

Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ἐπιθέτων.

65. *Kanón γενικός*. Τὰ ἐπίθετα λαμβάνουν *s* εἰς τὸν
πληθυντικόν. Π. χ.

Le bon livre, les bons livres.

La grande maison, les grandes maisons.

66. Τὰ εἰς *s* ἢ *x* λήγοντα ἐπίθετα **δὲν μεταβάλλονται**
εἰς τὸν πληθυντικόν. Π. χ.

Un habit gris (φαιός), des habits gris.

Un fruit (καρπός) doux, des fruits doux.

67. Τὰ εἰς *eau* λήγοντα ἐπίθετα λαμβάνουν *x* εἰς τὸν
πληθυντικόν. Π. χ.

Un beau pré (λευμών), de beaux prés.

68. Τὰ εἰς *al* λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸν πλη-
θυντικὸν εἰς *aux*. Π. χ. *Oriental* (ἀνατολικός), orientaux.

***Εξαίρεσις.** Τὰ ἐπίθετα *banal* (κοινός), *fatal* (ἀλέ-

1. ἀσκήσεις 25—26.

θριος), *glacial* (παγετώδης), *natal* (γενέθλιος), *naval* (ναυτικός), λαμβάνουν s. Π. χ. *Banals*, *fatal*, κτλ.

69. Τὰ εἰς εὐ καὶ οὐ λήγοντα ἐπίθετα λαμβάνουν s εἰς τὸν πληθυντικόν. Π. χ.

Un œil bleu, des yeux bleus.

Un corps (σῶμα) mou, des corps mous.

70. *Παρατήρησις.* Τὸ ἐπίθετον *tout* (πᾶς), *ἀποθάλλει* τὸ t εἰς τὸν πληθυντικὸν = *tous*¹.

Βαθμοὶ τοῦ ἐπιθέτου.

71. *Συγκριτικόν.* Οἱ Γάλλοι ἔχουν τριῶν εἰδῶν συγκριτικόν, τὸ *συγκριτικὸν ὑπεροχῆς* (*comparatif de supériorité*), τὸ *συγκριτικὸν ἴσοτητος* (*comparatif d'égalité*), καὶ τὸ *συγκριτικὸν μειώσεως* (*comparatif d'infériorité*).

72. Τὸ *συγκριτικὸν ὑπεροχῆς* σχηματίζεται, ἐὰν θέσωμεν πρὸ τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα *plus* (μᾶλλον, πλέον). Π. χ.

Jean est plus sage que Georges.
Οἱωάννης εἶνε φρονιμώτερος τοῦ Γεωργίου.

73. Τὸ *συγκριτικὸν ἴσοτητος* σχηματίζεται, ἐὰν θέσωμεν πρὸ τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα *aussi* (τόσον). Π. χ.

La violette est aussi belle que la rose.
Τὸ ἴον εἶνε τόσον ώραιον δύσον καὶ τὸ ρόδον.

74. Τὸ *συγκριτικὸν μειώσεως* σχηματίζεται, ἐὰν θέσωμεν πρὸ τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα *moins* (διλιγότερον). Π. χ.

Vous êtes moins appliqué que moi.
Εἰσθε διλιγότερον ἐπιμελῆς ἢ ἐγώ.

1. Βλ. ἀσκήσεις 27—2^ο

75. Ἀνώμαλα συγκριτικά.

Bon, καλός, meilleur, καλλίτερος, οὐδέποτε plus bon.

Mauvais, κακός, plus mauvais ή pire, χειρότερος.

Petit, μικρός, plus petit ή moindre, μικρότερος.

76. Ὑπερθετικόν. Οἱ Γάλλοι ἔχουν δύο εἰδῶν ὑπερθετικόν, τὸ ἀπόλυτον ὑπερθετικόν (*superlatif absolu*) καὶ τὸ σχετικὸν ὑπερθετικόν (*superlatif relatif*).

77. Τὸ ἀπόλυτον ὑπερθετικὸν σχηματίζεται, ἐὰν θέσωμεν πρὸ τοῦ ἐπιθέτου τὰ ἐπιρρήματα *très* (πολύ), *fort* (λίαν). Π. γ.

Athènes est une très belle ville.

Vous êtes fort aimable (ἀξιαγάπητος).

78. Τὸ σχετικὸν ὑπερθετικὸν σχηματίζεται, ἐὰν θέσωμεν τὸ ἄρθρον πρὸ τοῦ συγκριτικοῦ ὑπερογκῆς ή τοῦ συγκριτικοῦ μειώσεως. Π. γ.

Athènes est la plus belle des villes.

L'hiver est la saison la moins agréable.

Ο χειμὼν εἶνε ή ἐποχὴ ή διλιγότερον εὐχάριστος.

79. Τὰ συγκριτικὰ meilleur, pire, moindre, μετὰ τοῦ δριστικοῦ ἄρθρου ή μετὰ τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου (Βλ. Ἐφ. 98) γίνονται ὑπερστετικά. Π. γ.

Le meilleur homme du monde, ὁ καλλιστος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου.—Mon pire ennemi, ὁ χείριστος ἔχθρος μου.—Le moindre défaut, τὸ ἔλαχιστον ἔλάτιτωμα.

80. Σημείωσις. Ὑπερθετικά τινα σχηματίζονται μονολεκτικῶς κατὰ τὰ λατινικὰ εἰς issimus. Π. γ. Sérénissime (γαληνότατος), richissime (πλουσιώτατος), rarissime (σπανιώτατος), illustrissime (ἐκλαμπότατος).

Οὕτως ἐσχηματίσθη καὶ τὸ οὐσιαστικὸν généralissime (ἀρχιστράτηγος)¹.

1. Βλ. ἀσκήσεις 29—30.

Συμφωνία τοῦ ἐπιθέτου.

81. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσον τὸ ἐπίθετον συμφωνεῖ πάντοτε κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὸ οὐσιαστικόν, εἰς τὸ ὅποιον ἀναφέρεται. Π. χ.

Le bon père, la bonne mère.

82. Πᾶν ἐπίμετον, ἀναφερόμενον εἰς δύο οὐσιαστικὰ ἔνικοῦ ἀριθμοῦ, τίθεται εἰς τὸν πληθυντικὸν.

"Οταν τὰ δύο οὐσιαστικὰ εἶνε καὶ τὰ δύο γένους ἀρσενικοῦ τὸ ἐπίθετον τίθεται εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἀρσενικοῦ γένους. Π. χ.

Le chemin (όδος) et le sentier (ἀτραπὸς) très longs.

"Οταν τὰ δύο οὐσιαστικὰ εἶνε καὶ τὰ δύο γένους θηλυκοῦ τὸ ἐπίθετον τίθεται εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν θηλυκοῦ γένους. Π. χ.

La poire et la pomme mûres.

"Οταν τὰ δύο οὐσιαστικὰ εἶνε διαφόρων γενῶν, τὸ ἐπίθετον τίθεται εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἀρσενικοῦ γένους. Π. χ.

Le frère et la sœur craintifs (δειλός).

"Οταν τὰ δύο οὐσιαστικὰ διαφόρων γενῶν συνδέωνται διὰ τοῦ διαζευκτικοῦ οὐ (ἢ), τὸ ἐπίθετον τίθεται εἰς τὸν ἔνικὸν καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸ τελευταῖον οὐσιαστικόν. Π. χ.

Les colonnes des maisons se construisent en fer (ἀρ.) Oἱ στῦλοι τῶν οἰκιῶν κατασκευάζονται ἀπὸ σίδηρον οὐ en pierre (θ.) très dure.

ἢ ἀπὸ πέτραν σκληροτάτην.

83. Ἐπίθετα ἐπιρρήματα. Εἰς τὰς ἐκφράσεις voir clair (βλέπω καθαρῶς), parler haut (ὅμιλῶ ὑψηλοφώνως), frapper fort (κτυπῶ δυνατά), marcher droit (βαδίζω εὐθέως), sentir bon (ἀναδίδω καλήν ὁσμήν), coûter cher (στοιχίζω ἀκριβά), chanter faux (ψάλλω πα-

ραφώνως), κτλ., τὰ ἐπίθετα *clair* (καθαρός), *haut*, *fort*, *droit* (εὐθύς), *bon*, *cher* (ἀκριβός), *faux* (ψευδής), λαμβάνονται ως **ἐπιρρήματα** καὶ μένουν **ἀμετάβλητα**. Π. γ.

Cette dame parle *haut*.

Αὕτη ἡ κυρία δύλει ὑψηλοφώνως.

Ces fruits coûtent *cher*.

Αὕτοὶ οἱ καρποὶ στοιχίζουν ἀκριβά.

Μετὰ τὰ ρήματα *être* (εῖμαι), *devenir* (γίνομαι), *paraître* (φαίνομαι), *sembler* (φαίνομαι), τὸ **ἐπίθετον** μεταβάλλεται.. Π. γ.

Ces fruits sont *chers*, paraissent *chers*.

Αὕτοὶ οἱ καρποὶ εἶνε ἀκριβοί, φαίνονται ἀκριβοί.

84. Σύνθετα ἐπίθετα. Ἐὰν δύο ἐπίθετα ἀποτελοῦν ἄλλο σύνθετον καὶ ἀναφέρονται εἰς τὸ ἴδιον οὐσιαστικόν, μεταβάλλονται καὶ τὰ δύο. Π. γ.

Ces deux filles sont *sourdes-muettes* (κωφάλαλοι).

85. Έὰν τὸ *πρῶτον* τῶν δύο ἐπιμέτων, τὰ δοπιᾶ ἀποτελοῦν τὸ σύνθετον ἐπίθετον, εἶνε ἀντὶ **ἐπιρρήματος**, τὸ δεύτερον μόνον μεταβάλλεται. Π. γ.

Ces enfants sont *léger-vêtus*.

Δῆλα δὴ *légèrement vêtus* (έλαφρως ἐνδεδυμένα).

Θέσις τοῦ ἐπιθέτου.

86. Κανῶν γενικός. Τὸ **ἐπίθετον** εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν τίθεται μετὰ τὸ **οὐσιαστικόν**. Π. γ.

Un homme *instruit* (πεπαιδευμένος), une robe *blanche*.

87. Τὰ ἐπίθετα, τὰ δοπιᾶ **ἐκφράζονται** ποιότητας ἢ ἵδιοτητας **κοινάς**, συνήθεις, γενικάς, τίθενται πρὸ τοῦ **οὐσιαστικοῦ**. Π. γ.

Un gros arbre, un *petit* livre, un *grand* vent (ἀνεμός), une *forte* secousse (δόνησις), une *vieille* mode, un *jeune* homme (νεανίας).

88. Ἐνίστε ἡ θέσις τοῦ ἐπιθέτου μεταβάλλει τὴν
ἔννοιαν. Π. γ.

Un <i>bon</i> homme	un homme <i>bon</i>
ἀπλοῦς, ἀφελῆς ἄνθρωπος	καλὸς ἄνθρωπος
un <i>brave</i> homme	un homme <i>brave</i>
τίμιος ἄνθρωπος	γενναῖος ἄνθρωπος
une <i>certaine</i> chose	une chose <i>certaine</i>
πρᾶγμά τι	πρᾶγμα βέβαιον
un <i>cher</i> ami	un livre <i>cher</i>
ἀγαπητὸς φίλος	βιβλίον ἀκριβὸν
d'une <i>commune</i> voix	une voix <i>commune</i>
παμφῆφεὶ	συνήθης φωνὴ
la <i>dernière</i> année	l'année <i>dernière</i>
τὸ τελευταῖον ἔτος	πέρσι
un <i>grand</i> homme	un homme <i>grand</i>
εξοχος, μέγας ἄνθρωπος	ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα
un <i>honnête</i> homme	un homme <i>honnête</i>
τίμιος ἄνθρωπος	εὐγενῆς ἄνθρωπος
une <i>sage</i> femme	une femme <i>sage</i>
μαῖα	φρόνιμος γυνὴ ¹

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς συμφωνίας τοῦ ἐπιθέτου.

89. Τὰ ἐπίθετα *nū* (γυμνός), *demi* (ἡμισυς), εἰνε **ἀμετάβλητα δταν προτάσσωνται** τοῦ οὐσιαστικοῦ, **μεταβάλλονται** ὅμως, δταν **ἐπιτάσσωνται**. Π. γ.

Une *demi*-livre de viande; une livre et *demie* de viande.

Cet enfant va *nū*-tête; cet enfant va la tête *nue*.

Σημείωσις. Τὸ ἐπίθετον *demi* εἰνε **ἀμετάβλητον** εἰς τὰς ἐκφράσεις *midi et demi* (μεσημβρία καὶ ἡμίσεια), *minuit et demi* (μεσονύκτιον καὶ ἡμίσεια), δῆλα δὴ *demi*-heure après (μετὰ) *midi*, après *minuit*.

Tὸ ἐπίθετον *demi*, δταν τὸ μεταχειριζόμεθα ὃς **ἐπιτρημα** εἰνε **ἀμετάβλητον**. Π. γ.

Des yeux *demi*-fermés (ἡμίκλειστοι).

1. Βλ. ἀσκήσεις 31—32.

90. *Mi* (ήμι-) καὶ *semi* (ήμι-), ὡς προσυνθετικά, εἶνε
ἐπιρρήματα καὶ κατὰ συνέπειαν ἀμετάβλητα. Π. χ.

La *mi-janvier* (Ιανουάριος). — La *mi-carême* (ἡ μεσοτεσσαρακοστή). — Des fleurs *semi-doubles* (ήμιδιπλα).

91. Τὸ ἐπίθετον *feu* (μακαρίτης), **μεταβάλλεται** ὅταν
εἶνε πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ μένει δὲ ἀμετάβλητον ἐν ἐναν-
τίᾳ περιπτώσει. Π. χ.

La *feue* mère. — *Feu la mère.*

92. Τὸ ἐπίθετον *grand* μένει ἀμετάβλητον εἰς μερι-
κοὺς ἴδιωτισμούς. Π. χ. *grand' mère* (μάμη), *grand'*
messe (μεγάλη λειτουργία), *grand'* chose, *grand'* rue,
grand' peur (φόβος), *grand'* faim, *mère-grand*, κτλ.

93. Τὸ ἐπίθετον *possible* (δυνατός, τὸ δυνατόν), **μετά**
τῶν *le plus*, *le moins*, *le mieux*, ἀποτελεῖ ἐπιρρηματικὸν
ἴδιωτισμὸν καὶ μένει ἀμετάβλητον. Π. χ.

Il a rassemblé le plus de livres possible.

Ἐχει συναθροίσει δον τὸ δυνατὸν περισσότερα βιβλία.

Μεταβάλλεται εἰς ὅλας τὰς ἄλλας περιπτώσεις. Π. χ.

Il a éprouvé tous les malheurs possibles.

Ἐχει δοκιμάσει ὅλας τὰς δυνατὰς δυστυχίας.

94. **Μετὰ** τὴν ἔκφρασιν *avoir l'air* (ἔχω τὸ ὑφος, φαί-
νομαι), **τὸ** ἐπίθετον **συμφωνεῖ** πρὸς τὴν λέξιν *air* ἢ πρὸς
τὸ **προηγούμενον οὐσιαστικόν**. Θὰ εἴπωμεν δῆλα δὴ

Cette femme *a l'air content* ἢ *contente* διότι τὸ ἐπί-
θετον *content* δύναται ν' ἀποδοθῇ καὶ εἰς τὸ *air* καὶ εἰς
τὸ *femme*.

Θὰ εἴπωμεν ὅμως :

Cette femme *a l'air sourde* (*sourd*, κωφός),
cette femme *a l'air veuve* (*veuf*, χήρος), διότι τὰ
ἐπίθετα *sourde* καὶ *veuve* μόνον εἰς τὸ *femme* δύνανται
ν' ἀποδοθῶσιν.

95. Αἱ ἐπιθετικαὶ ἔκφρασεις *ci-joint* (συνημμένος)

καὶ *ci-inclus* (ἐσώκλειστος), δὲν μεταβάλλονται πρὸ ἀσοί-
στως ἐκφερομένου οὐσιαστικοῦ ἢ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς
φράσεως.

Vous trouverez *ci-joint* copie de la lettre.

Θὰ εὔρητε ἀντίγραφον

Ci-inclus vous trouverez copie de la lettre.

Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν μεταβάλλονται. Π. γ.

J'ai payé la facture *ci-jointe*.

"Ἐγὼ πληρώσει τὸ τιμολόγιον

Vous trouverez *ci-incluse* la copie de la lettre.

96. *Μερικὰ οὐσιαστικά, τὰ ὅποῖα μεταχειριζόμεθα*
ἀντὶ ἐπιθέτου καὶ χρησιμεύοντα διὰ νὰ φανερώσουν χρώ-
ματα, μένουν ἀμετάβλητα. Π. γ.

Des rubans *orange* (τανία χρυσοειδεῖς). — Des che-
veux *châtain clair* (χόμη καστανοῦ ἀνοικτοῦ χρώματος)¹.

Οριστικὰ ἐπίθετα.

1. Δεικτικὰ ἐπίθετα.

Adjectifs démonstratifs.

97. Τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα προηγοῦνται τοῦ οὐσιαστι-
κοῦ ἀνευ ἀρθροῦ. Ταῦτα εἶνε:

Ἄρσενικὸν ἔνικοῦ ἀριθμοῦ *ce* οὗτος, αὐτός. Η. γ. *ce* livre.

Ἄρσενικὸν ἔνικοῦ | *cet enfant*
ἀριθμοῦ *πρὸ φωνῆς* | *cet, οὗτος αὐτός.* Π. γ. | *cet homme*
εντος ἢ *h ἀφώνου* |

Πληθυντικὸς καὶ | *ces, οὗτοι, αὐτοί,* | *ces hommes*
τῶν 2 γενῶν | *αὐταί.* Π. γ. | *ces femmes.*²

1. Βλ. ἀσκήσεις 33—34. — 2. Βλ. ἀσκήσεις 35—36.

2. Κτητικὰ ἐπίθετα.

Adjectifs possessifs.

98.

Ἐνικὸς Ἄρσενικὸν	Ἐνικὸς Θηλυκὸν	Πληθυντικὸς καὶ τῶν δύο γενῶν
<i>mon</i> μου	<i>ma</i> μου	<i>mes</i> μου
<i>ton</i> σου	<i>ta</i> σου	<i>tes</i> σου
<i>son</i> του (της)	<i>sa</i> του (της)	<i>ses</i> του (της)

Ἐνικὸς καὶ τῶν δύο γενῶν

<i>notre</i> μας	<i>nos</i> μας
<i>votre</i> σας	<i>vos</i> σας
<i>leur</i> των	<i>leurs</i> των

99. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν προτάσσονται τοῦ οὐσιαστικοῦ ἄγεν ἄρθρου καὶ συμφωνοῦν μετ' αὐτοῦ κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν. Π. χ.

Mon livre, τὸ βιβλίον μου, *ta plume*, ἡ γραφίς σου, *notre jardin*, ὁ κῆπός μας, *votre maison*, ἡ οἰκία σας, *mes amis*, οἱ φίλοι μου, *ses chambres*, τὰ δωμάτιά του (της), *nos cahiers*, τὰ τετράδιά μας, *vos cousins*, οἱ ἑξάδελφοί σας.

100. Χάριν εὐφωνίας γίνεται χοησις τῶν *mon*, *ton*, *son*, ἀντὶ τῶν *ma*, *ta*, *sa*, πρὸ τῶν θηλυκῶν οὐσιαστικῶν, τὰ ὅποια ἀρχίζουν ἀπὸ φωνῆν ἢ *h* ἀφωνον. Π. χ.

Mon âme, ή ψυχή μου, ἀντὶ ma âme.

Son histoire, ή ἱστορία του (της), ἀντὶ sa histoire.

101. *Tὰ κτητικὰ ἐπίθετα ἀντικαθίστανται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου, ὅταν ὁ κτήτωρ ἐμφαίνηται σαφῶς. Θὰ εἴπωμεν :*

J'ai *les yeux malades*, j'ai mal à *la tête* καὶ *όχι*:

J'ai *mes yeux malades*, j'ai mal à *ma tête*¹.

3. Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα.

Adjectifs numéraux.

102. *Tὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα διαιροῦνται, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, εἰς ἀπόλυτα (adjectifs numéraux cardinaux) καὶ τακτικὰ (adjectifs numéraux ordinaires).*

1^{ον} Ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ ἐπίθετα.

1 <i>un</i>	<i>I</i>	15 <i>quinze</i>	<i>XV</i>
2 <i>deux</i>	<i>II</i>	16 <i>seize</i>	<i>XVI</i>
3 <i>trois</i>	<i>III</i>	17 <i>dix-sept</i>	<i>XVII</i>
4 <i>quatre</i>	<i>IV</i>	18 <i>dix-huit</i>	<i>XVIII</i>
5 <i>cinq</i>	<i>V</i>	19 <i>dix-neuf</i>	<i>XIX</i>
6 <i>six</i>	<i>VI</i>	20 <i>vingt</i>	<i>XX</i>
7 <i>sept</i>	<i>VII</i>	21 <i>vingt-un</i>	<i>XXI</i>
8 <i>huit</i>	<i>VIII</i>	22 <i>vingt-deux</i>	<i>XXII</i>
9 <i>neuf</i>	<i>IX</i>	30 <i>trente</i>	<i>XXX</i>
10 <i>dix</i>	<i>X</i>	40 <i>quarante</i>	<i>XL</i>
11 <i>onze</i>	<i>XI</i>	50 <i>cinquante</i>	<i>L</i>
12 <i>douze</i>	<i>XII</i>	60 <i>soixante</i>	<i>LX</i>
13 <i>treize</i>	<i>XIII</i>	70 <i>soixante-dix</i>	<i>LXX</i>
14 <i>quatorze</i>	<i>XIV</i>	71 <i>soixante-onze</i>	<i>LXXI</i>

1. Βλ. ἀσκήσεις 37—38.

72 <i>soixante-douze</i>	<i>LXXII</i>	102 <i>cent deux</i>	
75 <i>soixantequinze</i>	<i>LXXV</i>	200 <i>deux cents</i>	<i>CC</i>
80 <i>quatre-vingts</i>	<i>LXXX</i>	500 <i>cinq cents</i>	<i>D</i>
81 <i>quatre-vingt-un</i>		1000 <i>mille</i>	<i>M</i>
90 <i>quatre-vingt-dix</i>	<i>XC</i>	1001 <i>mille un</i>	
91 <i>quatre-vingt-onze</i>		2000 <i>deux mille</i>	
93 <i>quatre-vingt-treize</i>		1000000 <i>un million</i>	
100 <i>cent</i>	<i>C</i>	δισεκ. <i>un milliard (billion)</i>	
101 <i>cent un</i>		τρισεκατομ. <i>un trillion.</i>	

Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ δὲν μεταβάλλονται ἐκεῖδες τῶν *vingt* καὶ *cent*.

103. *Vingt* καὶ *cent* λαμβάνουν *s*, δταν πολλαπλασιάζωνται καὶ δὲν ἀκολουθῇ ἄλλος ἀριθμός. Π. γ.

Un troupeau de quatre-vingts moutons (ποίμνιον ὁγδοήκοντα προβάτων.) — Ils étaient trois cents (ἡσαν τριακόσιοι).

Δὲν μεταβάλλονται δέ, δταν πολλαπλασιάζωνται καὶ ἀκολουθῇ ἄλλος ἀριθμός. Π. γ.

Un troupeau de quatre-vingt-*douze* moutons. — Vous devez trois cent *quinze* francs (όφείλετε 315 φράγκα).

Δὲν μεταβάλλονται ἀκόμη καὶ δταν γίνεται χρῆσις αὐτῶν ἀντὶ τῶν τακτικῶν. Π. γ.

Page quatre-*vingt* = page quatre-*vingtième*.
L'an huit *cent* = l'an huit *centième*.

104. *Mille* εῖνε πάντοτε ἀμετάβλητον. Π. γ.

J'ai acheté cette maison cent *mille* francs.
La retraite des dix *mille* (ἡ κάθοδος τῶν μυρίων).

Ἐπὶ χρονολογίας γράφεται *mil* διὰ μίαν χιλιάδα καὶ *mille* διὰ πολλάς. Π. γ.

L'année *mil* neuf cent vingt. L'année ἡ l'an deux *mille*.

Σ. Σαριβαξεβάνη Γαλλ. Γραμματική.

Παρατήρησις. Προκειμένου περὶ χρονολογιῶν ἢ περὶ ποσοτήτων μέχρι τοῦ 2000, οἱ Γάλλοι ἀριθμοῦσι συνήθως καθ' ἑκατοντάδας. Π. χ.

L'an *dix-neuf cent vingt-sept*.—*Douze cents* hommes.

Σημείωσις. *Mille* (μῆλον) εἶνε οὐσιαστικὸν καὶ λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ. Π. χ.

Deux *milles* d'Angleterre ('Αγγλία) font un peu plus de trois kilomètres (χιλιόμετρον)¹.

Σον Τακτικὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα.

105. Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα *παράγονται ἐκ τῶν ἀπολύτων διὰ προσθήκης* τῆς καταλήξεως *ième*.

Τὸ *cinq* προσλαμβάνει *u* = *cinquième*, τὸ *neuf* τρέπει τὸ *f* εἰς *v* = *neuvième*, καὶ τὰ *λήγοντα* εἰς *e* ἀφωνον *ἀποβάλλοντα* *αὐτό*, ὡς *douze* = *douzième*.

1ος <i>premier</i> , 1 ^{er} , <i>unième</i> ²	19ος <i>dix-neuvième</i>
2ος <i>deuxième</i> , 2 ^e , <i>second</i> ³	20ὸς <i>vingtième</i>
3ος <i>troisième</i> , 3 ^e	21ος <i>vingt-unième</i>
4ος <i>quatrième</i>	30ὸς <i>trentième</i>
5ος <i>cinquième</i>	40ὸς <i>quarantième</i>
6ος <i>sixième</i>	50ὸς <i>cinquantième</i>
7ος <i>septième</i>	60ὸς <i>soixantième</i>
8ος <i>huitième</i>	70ὸς <i>soixante-dixième</i>
9ος <i>neuvième</i>	80ὸς <i>quatre-vingtième</i>
10ος <i>dixième</i>	90ὸς <i>quatre-vingt-dixième</i>
11ος <i>onzième</i>	100ὸς <i>centième</i>
12ος <i>douzième</i>	101ος <i>cent unième</i>
13ος <i>treizième</i>	1000ὸς <i>millième</i>
14ος <i>quatorzième</i>	1000000ὸς <i>millionième</i>
15ος <i>quinzième</i>	δισεκατομμυριοστός, <i>billio-</i>
16ος <i>seizième</i>	<i>[nième</i>
17ος <i>dix-septième</i> , 17 ^e	<i>προτελευταῖος, avant-dernier</i>
18ος <i>dix-huitième</i>	<i>τελευταῖος, dernier</i>

1. Βλ. ἀσκήσεις 39—40.—2. Εὐχρηστον μόνον μετὰ τῶν *vingt*, *trente* κτλ.—3. Πρόφερε *segond*.

106. Γίνεται χρῆσις τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων ἀντὶ τῶν τακτικῶν:

1ον *Πρός δήλωσιν τῆς ὥρας, τῆς ἡμέρας, τοῦ μηνός,*
τοῦ ἔτους. Π. χ.

Il est trois heures. — Le vingt mars¹ (Μάρτιος).

L'an mil neuf cent vingt-quatre.

2ον *Εἰς κύρια ὀνόματα βασιλέων.* Π. χ.

Georges V (cinq). — Louis XIV (quatorze).

Λέγεται ὅμως πάντοτε Georges premier, Napoléon premier, διὰ τοὺς πρώτους κατὰ σειρὰν βασιλεῖς.

3ον *Πρός δήλωσιν τῆς σελίδος ἢ τοῦ κεφαλαίου ἐνὸς βιβλίου.* Π. χ.

Page cinquante-cinq. — Chapitre (κεφάλαιον) quatre.

107. Ἐκτὸς τῶν ἀπολύτων καὶ τακτικῶν ἀριθμητικῶν ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ

1ον Τὰ πολλαπλασιαστικὰ (*adjectifs multiplicatifs*), simple (ἀπλοῦς), double (διπλοῦς), triple (τριπλοῦς), quadruple (τετραπλοῦς), quintuple (πενταπλοῦς), sextuple (ἕξαπλοῦς), décuple (δεκαπλοῦς), centuple (ἐκατονταπλοῦς).

2ον Τὰ κλασματικὰ (*adjectifs partitifs*), la moitié (τὸ ἥμισυ) ἢ demi, un tiers (ἐν τρίτον), un quart (ἐν τέταρτον), un cinquième (ἐν πέμπτον), κτλ.

3ον Τὰ ἀθροιστικὰ (*adjectifs collectifs*), unité (μονάς), couple ἢ paire (ζεῦγος), trio (τριάς), demi-douzaine (ἡμίσεια δωδεκάς), dizaine (δεκάς), douzaine (δωδεκάς), quinzaine (δεκαπεντάς), vingtaine (εἴκοσάς), centaine (ἐκατοντάς), un millier (χιλιάς), une myriade (μυριάς)².

1. Πρόφερε marse. 2. Βλέπε ἀσκήσεις 41—42.

4. Αόριστα ἐπίθετα

Adjectifs indéfinis.

108.

	Ἄρσενικὸν Ἐνικός	Θηλυκὸν Ἐνικός	Ἄρσεν. Πληθυντικός	Θηλυκ. Πληθυντικός
οὐδεὶς	aucun	aucune	aucuns	aucunes
ἄλλος		autre		autres
κάποιος	certain	certaine	certains	certaines
ἕκαστος		chaque		
πολλοί, αἱ, ἡ	maint	mainte	maints	maintes
ἴδιος.		même		mêmes
οὐδεὶς	nul	nulle	niuls	nulles
οὐδὲ εἷς	pas un	pas une		
πολλοί, αἱ, ἡ		plusieurs
ὅποιος, ποῖος	quel	quelle	quels	quelles
οἵοςδήποτε .		quelconque		quelconques
κάποιος, τις.		quelque		quelques
τοιοῦτος, τάδε	tel	telle	tels	telles
πᾶς, ὅλος . .	tout	toute	tous	toutes

autre

τέλος 8139.
109. Τοῦ *quel* γίνεται συνήθως **χρῆσις** εἰς τὰς ἔρω-
 τήσεις. Π. χ.

Quels livres lisez-vous ? (ἀναγιγνώσκετε).

110. Τὸ ἀδόκιστον ἐπίθετον **même** εἶνε ἐν χρήσει ἄλ-
 λοτε ὡς **ἐπίθετον** καὶ ἄλλοτε ὡς **ἐπίρρημα.** ~~πράξια~~

Εἶνε **ἐπίθετον** καὶ μεταβάλλεται, **ὅταν συνοδεύῃ οὐ-**
σιαστικὸν ἢ ἀντωνυμίαν. Π. χ.

Je vous préterai (θὰ σᾶς δανείσω) *les mêmes livres.*
 Ils vinrent *eux-mêmes* (ῆλθον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι).

Εἶνε **ἐπίρρημα** καὶ δὲν μεταβάλλεται, **ὅταν προσδιο-**
ρίζῃ **ἐπίθετον**, **ρῆμα**, ἢ **ἐπεται** **κατόπιν πολλῶν οὐσια-**
στικῶν. Π. χ.

Ces justifications sont inutiles et même *imprudentes* (αὐταὶ αἱ δικαιολογίαι εἶνε ἀνωφελεῖς καὶ μάλιστα ἀσύ-
 νετοί). — Nous apprenons *même à danser* (μανθάνομεν
 ἀκόμη καὶ νὰ χορεύμεν). — *Les animaux, les plantes*
 même étaient des dieux en Égypte (τὰ ζῷα καὶ αὐτὰ τὰ
 φυτὰ ἦσαν θεοὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον).

111. Τὸ *quelque* εἶνε **ἐπίσης** ἐν χρήσει **ὡς ἐπίθετον**
 καὶ **ὡς ἐπίρρημα.**

Εἶνε **ἐπίθετον** καὶ μεταβάλλεται, **ὅταν προσδιορίζῃ**
οὐσιαστικόν. Π. χ.

Il nous racontait *quelques histoires.*

Μᾶς διηγεῖτο *ἱστορίας τινάς.*

Εἶνε **ἐπίρρημα** καὶ δὲν μεταβάλλεται, **ὅταν προσδιο-**
ρίζῃ **ἐπίθετον** ἢ **ἐπίρρημα.** Π. χ.

Quelque puissants que soient vos ennemis.

‘Οσονδήποτε ισχυροὶ καὶ ἀν εἶνε οἱ ἔχθροι σας.

Quelque bien habillés qu'ils soient.

‘Οσονδήποτε καλῶς ἐνδεδυμένοι καὶ ἀν εἶνε.

Tò quelque εἶνε ἀκόμη ἐπίρρημα, ὅταν σημαίνῃ περίπον. Π. χ.

Il y a quelque cinq cents ans que (ǒπου) l'Amérique fut découverte (ἀνεκαλύφθη).

Tò quelque ἀμέσως ἀκολουθούμενον ὑπὸ τοῦ ρήματος ἔτει (εἶναι) γράφεται εἰς δύο λέξεις· *quel*, ἐπίθετον, *συμφωνεῖ* πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος, *que*, σύνδεσμος, δὲν μεταβάλλεται. Π. χ.

Quelle que soit votre fortune vous n'êtes pas heureux. Οἵαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ περιουσία σας δὲν εἰσθε εὐτυχής.

112. Tò tout εἶνε ἐπίσης καὶ ἐπίθετον καὶ ἐπίρρημα.

Εἶνε ἐπίθετον καὶ μεταβάλλεται, ὅταν προσδιορίζῃ οὐσιαστικὸν ἢ ἀντωνυμίαν. Π. χ.

Toute l'assemblée applaudit à tous vos succès.

“Ολη ἡ δικήγοροις ἔχειροκρότησεν εἰς δλας τὰς ἐπιτυχίας σας. Tous ceux qui étaient présents applaudirent.

“Ολοι ἔκεινοι οἵτινες ἦσαν παρόντες ἔχειροκρότησαν.

Εἶνε ἐπίρρημα καὶ δὲν μεταβάλλεται ὅταν προσδιορίζῃ ἐπίθετον ἢ ἐπίρρημα. Π. χ.

Elles furent tout étonnées (ἔμειναν κατάπληκτοι).

Allez tout doucement (πηγαίνετε σιγά σιγά).

Ἐν τούτοις τὸ tout ὡς ἐπίρρημα πρέπει νὰ συμφωνῆ γάριν εύφωνίας, ὅταν προηγῆται ἐπιθέτον θηλυκοῦ ἀρχομένου ἀπὸ σύμφωνον ἢ h δασύ. Π. χ.

Cette dame était toute triste, toute honteuse.

Αὕτη ἡ κυρία ἦτο καταλυπημένη, κατηγχυμένη.

Tò tout εἶνε ἀκόμη ἐπίρρημα εἰς τὰς ἐκφράσεις *tout en larmes* (ἔνδακρυς), *tout yeux*, *tout oreilles* (ὅλως ὅτα) ¹.

1. Βλέπε ἀσείσεις 43 - 44.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Η ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ

LE PRONOM

1. Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

Pronoms personnels.

113. Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι τίθενται ἐν τῷ λόγῳ

ώς υποκείμενα

ώς αὐτοπαθεῖς

ἐγὼ	<i>je</i>	ἐμαυτόν, ἡν	<i>me</i>
σὺ	<i>tu</i>	σεαυτόν, ἡν	<i>te</i>
αὐτός, αὐτὴ	<i>il, elle</i>	ἔαυτόν, ἡν, ὁ	<i>se</i>
ἡμεῖς	<i>nous</i>	ἡμᾶς αὐτούς, ἀς	<i>nous</i>
ὑμεῖς	<i>vous</i>	ὑμᾶς αὐτούς, ἀς	<i>vous</i>
αὐτοί, αὐταὶ	<i>ils, elles</i>	ἔαυτούς, ἀς, ἄ	<i>se</i>

ἀπολύτως

ώς ἀντικείμενα

ἐγὼ	<i>moi</i>	ἐμὲ	<i>me</i>
σὺ	<i>toi</i>	σὲ	<i>te</i>
αὐτὸς	<i>soi</i>	αὐτόν, ἡν	<i>se</i>
αὐτὸς	<i>lui</i>	αὐτόν, αὐτὸ	<i>le</i>
αὐτὴ	<i>elle</i>	αὐτὴν	<i>la</i>
ἡμεῖς	<i>nous</i>	αὐτούς, ἀς, ἄ	<i>les</i>
ὑμεῖς	<i>vous</i>	αὐτὸν (εἰς), ἡν	<i>lui (ά)</i>
αὐτοί	<i>eux</i>	αὐτοὺς (εἰς) αὐτὰς	<i>leur (ά eux)</i>
αὐταὶ	<i>elles</i>	αὐτοῦ, περὶ αὐτοῦ, ἕξ αὐτοῦ, αὐτῆς, περὶ αὐτῆς, ἕξ αὐτῆς, αὐτῶν, περὶ αὐτῶν, ἕξ αὐτῶν, κτλ. εἰς αὐτό, εἰς αὐτά, ἐκεῖ, περὶ αὐτοῦ, κλπ.	<i>en</i> <i>y</i>

114. Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι ὑποκείμενα χρησιμένουν εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ρήματος καὶ προτάσσονται αὐτοῦ. Π. γ.

<i>je</i>	donne	δίδω
<i>tu</i>	donnes	δίδεις
<i>il</i>	donne	δίδει
<i>elle</i>	donne	δίδει
<i>nous</i>	donnons	δίδομεν
<i>vous</i>	donnez	δίδετε
<i>ils</i>	donnent	δίδουν
<i>elles</i>	donnent	δίδουν

Ἐπιτάσσονται τοῦ ρήματος καὶ συνδέονται μετ' αὐτοῦ διὰ μικρᾶς κεραίας εἰς τὰς ἐρωτήσεις καὶ παραθέσεις. Π. γ.

Donnez-*tu*? (δίδεις;)

Je l'ai vu, dit-*il* (τὸν ἔχω ἵδει εἶπεν)

115. Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι ἐν χρήσει ὡς αὐτοπαθεῖς χρησιμεύουν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν μέσων ρημάτων. Π. γ.

<i>je</i>	<i>me</i>	trompe	ἀπατῶμαι
<i>tu</i>	<i>te</i>	trompes	ἀπατᾶσαι
<i>il</i> (<i>elle</i>)	<i>se</i>	trompe	ἀπατᾶται
<i>nous</i>	<i>nous</i>	trompons	ἀπατώμεθα
<i>vous</i>	<i>nous</i>	trompez	ἀπατᾶσθε
<i>ils</i> (<i>elles</i>)	<i>se</i>	trompent	ἀπατῶνται

Εἰς τὰ μέσα ρήματα αἱ δύο ἀντωνυμίαι πρέπει πάγτοτε νὰ εἴνε εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν.

116. Αἱ ἀπολύτως ἐκφερόμεναι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι τίθενται ἐπὶ ἐμφάσεως, ὡς καὶ εἰς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις. Π. γ.

Qui a fait ceci? — *Moi* (τίς ἔκαμε τοῦτο; — Ἐγώ).
Est-ce *toi*? (σὺ εἶσαι;). — Chacun pour *soi* (ἔκα-
στος δι' ἔαυτόν). — Ce livre est à *moi*, à *lui*, à *elle*
(τοῦτο τὸ βιβλίον εἶνε ἴδικόν μου, ἴδικόν του, ἴδικόν
της). — C'est *nous* (ἡμεῖς εἴμεθα). — Ce sont *eux*
(αὐτοὶ εἶνε).

Eἰς τὴν προστακτικὴν αἱ ἀπολύτως ἐκφερόμεναι προ-
σωπικαὶ ἀντωνυμίαι *ἐπιτάσσονται* καὶ συνδέονται διὰ μι-
κρᾶς κεραίας. Π. χ.

Donnez-*moi* un crayon (μολυβδοκόνδυλον).

'Επὶ ἀπαγορεύσεως ὅμως αἱ ἀντωνυμίαι *moi*, *toi*,
ἀντικαθίστανται διὰ τῶν *me*, *te*, προτασσόμεναι τοῦ
ρήματος. Π. χ.

Ne *me* donnez pas ce livre.

Ne *me* parle pas (μὴ μὲ διμιλῆς).

117. Ἡ ἀντωνυμίᾳ *leur* τίθεται μετὰ τὸ *ὑπονείμε-*
νον (οὐσιαστικὸν ἢ ἀντωνυμίαν) *εκτὸς* εἰς τὴν *προστα-*
κτικὴν. Π. χ.

Dieu leur a donné la vie (ὁ Θεὸς τοῖς ἔδωκε
τὴν ζωήν). — *Je leur* dirai tout (θὰ τοῖς εἴπω τὰ πάντα).
— Ne *leur* donnez pas ce livre. — Donnez-*leur* un
conseil (συμβουλήν).

118. Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι *ἀντικείμενα προτάσ-*
σονται πάντοτε τοῦ ρήματος. Π. χ.

Je *le lui* dirai (θὰ τοῦ τὸ εἴπω). — Il *lui* en par-
lera (θὰ τῷ ὄμιλήσῃ περὶ αὐτοῦ). — Je *m'en* souvi-
ens (τὸ ἐνθυμοῦμαι). — Tu *me le* donneras (θὰ μοῦ
τὸ δώσῃς). — Nous y mettrons (θὰ θέσωμεν εἰς αὐτό).
— Nous *nous en* souvenons (τὸ ἐνθυμούμεθα). — Ils s'y
rencontreront (συνηντήθησαν ἐκεῖ). — Je *vous* donnerai
un cadeau (θὰ σᾶς δώσω ἐν δῶρον).

Εἰς τὴν προστακτικὴν αἱ ἴδιαι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι ἐπὶ προσταγῆς ἐπιτάσσονται καὶ ἐπὶ ἀπαγορεύσεως προτάσσονται. Π. γ.

Donnez-*m'en* (δώσατέ μοι ἐξ αὐτοῦ). — Ne *m'en* donnez pas. — Vas-*y* (πήγαινε ἐκεῖ). — N'*y* va pas.

Va-*t'en* (πήγαινε ἐντεῦθεν, ἀπελθε). — Ne *t'en* va pas.

Allons-*nous-en* (ἀπέλθωμεν). — Ne *nous en* allons pas.

Allez-*vous-en* (ἀπέλθετε). — Ne *vous en* allez pas.

119. *Aἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι τοῦ τρίτου πρόσωπου τίθενται ἀντὶ ἐνάρθρου πάντοτε οὐσιαστικοῦ ἢ συνοδευομένου ὑπὸ δριστικοῦ τινος ἐπιθέτου ce, ces, mon, ton, son, un, une.* Π. γ.

J'ai demandé *sa grâce*; *elle m'a* été accordée.

Ἐχω ζητήσει τὴν χάριν του αὗτη μοὶ παρεχωρήθη.

Ἐὰν ὅμως τὸ οὐσιαστικὸν εἶνε ἄναρθρον ἢ δὲν συνοδεύεται ὑπὸ δριστικοῦ τινος ἐπιθέτου, τότε δὲν δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὰς αὐτὰς ἀντωνυμίας, ἀλλὰ πρέπει νὰ μεταβάλλωμεν τὴν φράσιν.

Δὲν θὰ εἴπωμεν

J'ai demandé *grâce*; *elle m'a* été accordée,

ἀλλὰ θὰ εἴπωμεν

J'ai demandé *grâce et ma demande* a été accueillie.

ἡ αἴτησίς μου ἔγινεν ἀποδεκτή.

120. *Τῶν ἀντωνυμιῶν en καὶ y γίνεται συνήθως χρῆσις ἀριστως εἰς τινας ίδιωτισμούς.* Π. γ.

En venir aux mains, συγκρούομαι πρός τινα.

En vouloir à quelqu'un, δργίζομαι κατά τινος.

N'en pouvoir plus, δὲν ὑποφέρω πλέον.

On vous y prend! Σᾶς ἔπιασα! -

Tu n'y penses pas! Δὲν τὸ σκέπτεσαι βεβαίως!

Il y va de votre vie! Διατρέχετε βέβαιον κίνδυνον!

121. "Οταν αἱ ἀντωνυμίαι *en* καὶ *y* τίθενται **μετὰ** τὸ β' ἐνικὸν πρόσωπον τῆς **προστακτικῆς** τῶν **ρημάτων** τῆς **πρώτης συγνίας**, προστίθεται ἐν *s* εἰς τὸ **ρῆμα** χάριν εὐφωνίας. Π. χ.

Chantes-*en* une partie (ψάλλε ἔξ αὐτοῦ [τοῦ ἄσματος] ἐν μέρος). — Donnes-*en* une partie (δὸς ἔξ αὐτοῦ [τοῦ πράγματος] ἐν μέρος). Vas-*y* (πήγαινε εἰς αὐτὸν [τὸ μέρος]).

122. "Οταν ἡ ἀντωνυμία *le*, θηλυκὸν *la*, πληθ. 2 γενῶν *les*, τίθεται ἀντὶ **ἐνάρθρου οὐσιαστικοῦ**, **συμφωνεῖ** πρὸς αὐτὸν κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν. Π. χ.

Mademoiselle, êtes-vous *la malade* que ma sœur Δεσποινίς, εἶσθε ἡ ἀσθενής τὴν ὅποιαν ἡ ἀδελφή μου a visitée ? — Oui, je *la suis*.
ἐπεσκέφθη ; Μάλιστα, εἶμαι (αὐτή, ἡ ἀσθενής).

Etes-vous *les élèves* qui ont été punis ? — Oui,
Εἶσθε οἱ μαθηταὶ οἱ ὅποιοι ἐτιμωρήθησαν ;
nous *les sommes*.

εἴμεθα (αὐτοί, οἱ τιμωρηθέντες).

"Οταν ὅμως ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία *le* τίθεται ἀντὶ **ἀνάρθρου οὐσιαστικοῦ**, τότε μένει **ἀμετάβλητος**. Π. χ.

Mademoiselle, êtes-vous *malade* ? — Oui je *le suis* (αὐτὸν τὸ πρᾶγμα).

Etes-vous *élèves* ? — Oui, nous *le sommes* (αὐτὸν πρᾶγμα).

123. Τῆς ἀντωνυμίας *soi* γίνεται προπάντων **χρῆσις** μετὰ τὰς ἀορίστους ἐκφράσεις *on* (τις), *chacun* (ἕκαστος), *nul*, *personne* (οὐδείς), *κλπ.*, ἡ μετὰ **ἀπάρχέμφατον**. Π. χ.

Chacun pour *soi* (ἕκαστος δι' ἑαυτόν).

Il ne faut pas toujours penser à *soi*.

Δὲν πρέπει πάντοτε νὰ σκέπτηται τις δι' ἑαυτόν¹.

1. Βλ. ἀσκήσεις 45—46.

2. Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι.

Pronoms démonstratifs.

124.

Ἐνικός.

Ἄρσενικὸν	Θηλυκὸν
ἐκεῖνος <i>celui, ce</i> τοῦτο	<i>celle</i>
οὗτος ἐδῶ <i>celui-ci, ceci</i> τοῦτο ἐδῶ	<i>celle-ci</i> αὕτη ἐδῶ
ἐκεῖνος ἐκεῖ <i>celui-là, cela (ça)</i> τοῦτο ἐκεῖ <i>celle-là</i> ἐκείνη	<i>celle-là</i> ἐκείνη
	[ἐκεῖ]

Πληθυντικός.

Ἄρσενικὸν	Θηλυκὸν
ἐκεῖνοι <i>ceux</i>	<i>celles</i> ἐκεῖναι
οὗτοι ἐδῶ <i>ceux-ci</i>	<i>celles-ci</i> αὗται ἐδῶ
ἐκεῖνοι ἐκεῖ <i>ceux-là</i>	<i>celles-là</i> ἐκεῖναι ἐκεῖ

125. Αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι εἰνε ἐν γρήσει ὡς ὑποκείμενα καὶ ὡς ἄμεσα ἀντικείμενα. Π. γ.

Celui qui écrit (δ ὁποῖος γράφει). — *Celui* qui est venu (ῆλθεν). — *Ce* que vous voulez (τὸ ὅποιον θέλετε). — J'ai fait (ἔκαμψα) *ceci*. — Voici deux livres : choisissez (ἐχλέξατε) *celui-ci* ou (ἢ) *celui-là*.

126. *Celui-ci, celle-ci, ceci, γρησιμεύουν πρὸς δήλωσιν τῶν πλησίον κειμένων. celui-là, cela, ça, πρὸς δήλωσιν τῶν μακράν.* Π. γ.

Choisissez *ceci* ou *cela*. — Jean et Paul avaient un caractère bien différent ; *celui-ci* (Paul) riait sans cesse, *celui-là* (Jean) pleurait toujours (δ Ἰωάννης καὶ ὁ Παῦλος εἶχον χαρακτῆρα πολὺ διάφορον οὗτος [ἐδῶ] ἐγέλα ἀπαύστως, ἐκεῖνος [ἐκεῖ] ἔκλαιε πάντοτε).

127. Οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὴν ἀντωνυμίαν *ce* μὲ δλους τοὺς γρόνους τοῦ φήματος *être* (εῖναι). Π. γ.

<i>C'est,</i>	εἶνε
<i>Ce sont,</i>	εἶνε (πληθ.)
<i>C'était,</i>	ήτο
<i>Ce fut,</i>	ύπηρξε
<i>Ce sera,</i>	θά εἶνε
<i>C'a été,</i>	έχει ίπάρξει κτλ.

καὶ πρὸ τῶν ρημάτων *devoir* (δοφείλειν), *pouvoir* (δύνασθαι), ἀκολουθουμένων ὑπὸ τοῦ *être*. Π. χ.

Ce doit être lui (πρέπει νὰ εἶνε αὐτός).

Ce peuvent être des ennemis (πιθανὸν νὰ εἶνε ἔχθροι).

Λέγουν ἀκόμη οἱ Γάλλοι:

Ce me semble (τοῦτο μοῦ φαίνεται).

Ce dit-il (τοῦτο εἴπε).

Εἰς τὰς ἄλλας ὅμως περιπτώσεις γίνεται χρῆσις τοῦ *cela*. Π. χ.

Cela me plaît (τοῦτο μοῦ ἀρέσει).

128. Ἡ ἀντωνυμία *ce* δύναται νὰ τεθῇ **μετὰ** τὰ οήματα *être, devoir, pouvoir*, εἰς τὰς **ἔρωτήσεις**. Π. χ.

Qui est-ce? (ποῖος εἶνε;).

Où était-ce? (ποῦ συνέβη τοῦτο;).

Qui pouvait-ce être? (ποῖος ἤδύνατο νὰ εἶνε;).

129. Γίνεται χρῆσις τῆς ἀντωνυμίας *ce*, ὅταν ἡ φράσις ἀρχίζῃ διὰ τοῦ οήματος *être*. Π. χ.

<i>C'est moi</i>	ἐγὼ εἰμαι
<i>C'est toi</i>	σὺ είσαι
<i>C'est lui</i>	αὐτὸς εἶνε
<i>C'est nous</i>	ἡμεῖς εἰμεθα
<i>C'est vous</i>	ὑμεῖς είσθε

Τὸ οῆμα τίθεται εἰς τὸν πληθυντικόν, μόνον ὅταν τὸ κατηγορούμενον εἶνε τρίτου πληθυντικοῦ προσώπου, ἡ εἰς τὰς ἀπαριθμήσεις. Π. χ.

Ce sont eux αὐτοὶ εἶνε
Ce sont elles αὐταὶ εἶνε

Quelles sont les cinq parties du monde ? (ποῖαι εἶνε αἱ 5 ἥπειροι;) = *Ce sont*: l'Europe, l'Asie, l'Afrique, l'Amérique et l'Océanie.

130. Η ἀντωνυμία *ce* δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μετὰ τοῦ δεικτικοῦ ἐπιθέτου *ce*, τὸ δποῖον προηγεῖται πάντοτε ὀνόματος· ή ἀντωνυμία *ce* προτάσσεται ώς εἰδομεν, τοῦ φήματος ή τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν *qui*, *que*, *quoi*, *dont*. Π. χ.

Ce doit être ton frère (πρέπει νὰ εἶνε ὁ ἀδελφός σου) (θὰ εἶνε ...). — *Ce qui est arrivé* (ἐκεῖνο τὸ δποῖον συνέβη). — *Ce dont je parle* (ἐκεῖνο περὶ τοῦ δποίου δημιλῶ)¹.

3. Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι

Pronoms possessifs

131.

Ἐνικὸς

*Αρσενικὸν

ὅ idikós μου	<i>le mien</i>
ὅ idikós σου	<i>le tien</i>
ὅ idikós του	<i>le sien</i>
ὅ idikós μας	<i>le nôtre</i>
ὅ idikós σας	<i>le vôtre</i>
ὅ idikós των	<i>le leur</i>

Θηλυκὸν

ἡ idikή μου
ἡ idikή σου
ἡ idikή του
ἡ idikή μας
ἡ idikή σας
ἡ idikή των

Πληθυντικὸς

*Αρσενικὸν

οἱ idikoi μου	<i>les miens</i>
οἱ idikoi σου	<i>les tiens</i>
οἱ idikoi του	<i>les siens</i>
οἱ idikoi μας	<i>les nôtres</i>
οἱ idikoi σας	<i>les vôtres</i>
οἱ idikoi των	<i>les leurs</i>

Θηλυκὸν

αἱ idikai μου
αἱ idikai σου
αἱ idikai του
αἱ idikai μας
αἱ idikai σας
αἱ idikai των

1. Βλ. ἀσκήσεις 47—48.

Παραδείγματα :

Mon cheval est plus grand que *le tien*.
 Mes amis sont meilleurs que *les vôtres*.
 Nos sœurs sont plus studieuses que *les siennes*
 Mes gants et *les siens*¹.

Ἄναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

Pronoms relatifs.

132.

Ἐνικός.

Ἀρσενικὸν

Θηλυκὸν

ὅ δποῖος	<i>lequel</i>	<i>laquelle</i> ἡ δποία
τοῦ δποίου	<i>duquel</i>	<i>de laquelle</i> τῆς δποίας
εἰς τὸν δποῖον	<i>auquel</i>	<i>à laquelle</i> εἰς τὴν δποίαν

Πληθυντικός.

Ἀρσενικὸν

Θηλυκὸν

οἱ δποῖοι	<i>lesquels</i>	<i>lesquelles</i> αἱ δποῖαι
τῶν δποίων	<i>desquels</i>	<i>desquelles</i> τῶν δποίων
εἰς τὸν δποίον	<i>auxquels</i>	<i>auxquelles</i> εἰς τὰς δποίας

Δύο γενῶν καὶ δύο ἀριθμῶν.

ὅ δποῖος, ἡ δποία, οἱ δποῖοι, αἱ δποῖαι	<i>qui</i>
τὸν δποῖον, τὴν δποίαν, τοὺς δποίον, τὰς δποίας	<i>que</i>
ὅ, τι, τί	<i>quoi</i>
τοῦ δποίου, περὶ, παρὰ τοῦ δποίου, τῆς δποίας, περὶ,	<i>dont</i>
παρὰ τῆς δποίας, τῶν δποίων, περὶ, παρὰ τῶν δποίων	
εἰς τὸν δποῖον, εἰς τὴν δποίαν, κατὰ τὸν δποῖον	
κατὰ τὴν δποίαν, εἰς τὸν δποίον, κτλ., ὅπου	<i>où</i>

Παραδείγματα :

L'homme *qui* est venu (*ἥλθεν*). — L'homme *que* j'ai vu (*εἶδον*). — Eh ! *quoi* ? que (*τί*) me dites-vous ?

1. Βλ. ἀσκήσεις 49—50.

(λέγετε). — Le livre *dont* je vous ai parlé (δμιλήσει). — Les auteurs *dont* les ouvrages sont couronnés. — L'homme à la bonté *duquel* tu dois ces livres. — Le jour *où* je le vis (είδον). — Le pays *où* il se trouvait (εύρισκετο).

133. *Άναφορικαὶ τινες ἀντωνυμίαι τίθενται καὶ ἐρωτηματικῶς ἐν τῷ λόγῳ καὶ τότε ὀνομάζονται ἐρωτηματικαὶ* (pronoms interrogatifs). Π. γ.

Qui est venu ? (τίς ἦλθεν;) ḥ *Qui est-ce qui est venu ?*
Que voulez-vous ? (τί θέλετε;) ḥ *Qu'est-ce que vous voulez ?*

*Qu'est-ce que cela ?*¹ (τί εἶνε τοῦτο ;)

Qu'est-ce que l'homme ? ḥ *Qu'est-ce que c'est que l'homme ?*

De qui parlez vous ? (περὶ ποίου δμιλεῖτε;) — *A qui parlez-vous ?* — *De quoi parlez-vous ?* (περὶ ποίου πράγματος δμιλεῖτε;) — *A quoi pensez-vous ?* (τί σκέπτεσθε;) — *Lequel des deux est votre ami ?* (ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο....).

Παρατήρησις. Ή ώς ἐπίθετον προτασσομένη εἰς ὄνομα ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία εἶνε πάντοτε ḥ *quel* (ποῖος), θηλ. *quelle*. Π. γ.

Quel livre lisez-vous ? ἀναγινώσκετε ;

Quelle heure est-il ? τί ὥρα εἶνε ;

134. *Πᾶσα ἀναφορικὴ ἀντωνυμία συμφωνεῖ μὲ τὴν λέξιν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται, κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον.* Π. γ.

C'est	moi	qui	ai	parlé
C'est	toi	qui	as	parlé
C'est	lui	qui	a	parlé
C'est	nous	qui	avons	parlé
C'est	vous	qui	avez	parlé
Ce sont	eux	qui	ont	parlé

1. Πρόφερε κέκεcsa ?

135. Ἡ ἀντωνυμία *dont*, σημαίνει :

1ον **Σχέσιν**. Π. γ.

Dieu *dont* nous admirons les œuvres est éternel.

‘Ο Θεὸς τοῦ ὅποιου θαυμάζομεν τὰ ἔργα εἶνε αἰώνιος.

2ον **Καταγωγήν**. Π. γ.

La famille *dont* il sort est très ancienne.

‘Η οἰκογένεια, ἐκ τῆς ὅποιας κατάγεται εἶνε πολὺ παλαιά

136. *D'où* ἐκφράζει *ἰδέαν τόπου, ἐξόδου, ἀναχωρήσεως*. Π. γ.

La montagne *d'où* je descends.

Tὸ δρός ἀπὸ τὸ ὅποιον κατέρχομαι.

La maison *d'où* je viens.

‘Η οἰκία ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἔρχομαι¹.

5. **Αόριστοι ἀντωνυμίαι.**

Pronoms indéfinis.

137.

ἄλλο πρᾶγμα	<i>autre chose</i>
ἄλλος	<i>autrui</i>
ἕκαστος, ἕκαστη	<i>chacun, chacune</i>
ὅ εἰς, ὁ ἄλλος, ἡ μία, ἡ ἄλλη	<i>l'un, l'autre, l'une, l'autre</i>
τις	<i>on</i>
οὐδεὶς	<i>personne</i>
κάτι	<i>quelque chose</i>
·κάποιος, α	<i>quelqu'un, quelqu'une</i>
κάποιοι, αι	<i>quelques-uns, quelques-unes</i>
δστιιδήποτε	<i>quiconque</i>
δστιιδήποτε καὶ ἀν εἶνε	<i>qui que ce soit</i>
ὅ, τι δήποτε καὶ ἀν εἶνε	<i>quoi que ce soit</i>
ὅ, τι δήποτε	<i>quoi que</i>
δστιιδήποτε	<i>qui que</i>
οὐδέν, τίποτε	<i>rien</i>

1. Βλ. ἀσκήσεις 51—52.

Σ. Σαριβαξεβάνη Γαλλ. Γραμματική.

138. *Aucun, certain, nul, pas un, plusieurs, tel καὶ tout εἰνε ἀντωνυμίαι, ἐὰν δὲν προσδιορίζουν οὔτε οὐσια-στικὸν οὔτε ἄλλην ἀντωνυμίαν.* Π. γ.

*Aucun ne sortira, οὐδεὶς θὰ ἔξελθῃ.
Tous y seront, ὅλοι θὰ εἰνε ἔκει.*

139. *Autrui εἰνε ἀμετάβλητος.* Π. γ.
Nous blâmons souvent les défauts d'autrui.
Ψέγομεν πολλάκις τὰ ἔλαττώματα τῶν ἄλλων.

140. *On, κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ, τίθεται ως ὑποκείμενον ρήματος ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, προσώπου τρίτου, ἀναφέρεται μόνον εἰς πρόσωπα, καὶ τὸ ρῆμα, τοῦ δοιού προτάσσεται, ἀποδίδεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἢ διὰ τοῦ τρίτου ἑνικοῦ προσώπου τῆς παθητικῆς φωνῆς ἀπροσώπως, ἢ διὰ τοῦ τρίτου πληθυντικοῦ τῆς ἐνεργητικῆς, ἢ διὰ τῆς ἀντωνυμίας τις ως ὑποκείμενον τοῦ ρήματος.* Π. γ.

*On croit, πιστεύεται ἢ πιστεύοντι νομίζει τις.
On dit, λέγεται ἢ λέγοντι λέγει τις.
On a trouvé, ἔχει εὑρεθῆ ἢ ἔχουν εὗρει ἢ ἔχει τις εὗρει.*

Xάριν εὐφωνίας γίνεται χρῆσις τῆς *l'on* ἀντὶ τῆς *on* μετὰ τοὺς συνδέσμους *et* (καὶ), *si* (ἐάν), *que* (ὅτι, καὶ ἂν), ἢ τὴν ἀντωνυμίαν *ou*. Π. γ.

*Si l'on veut ou que l'on désire quelque chose.
Ἐὰν θέλῃ τις ἢ καὶ ἂν ἐπιθυμῇ τις τι*

Δὲν γίνεται δῆμος χρῆσις τῆς *l'on*, ἐὰν ἀκολουθοῦν αἱ ἀντωνυμίαι *le, la, les*. Δὲν λέγεται:

*Si l'on les entend,
ἄλλα λέγεται :*

Si on les entend, ἐὰν τοὺς ἀκούσῃ τις.

141. *Ἡ ἀντωνυμία on ἐπαναλαμβάνεται πρὸ ἐκάστου ρήματος.* Π. γ.

On cherche Vatel, on va à sa chambre, on heurte, on enfonce sa porte, on le trouve noyé dans son sang (Sévigné). Ζητοῦν τὸν Vatel, πηγαίνουν εἰς τὸ δωμάτιόν του, κτυποῦν, διαρρηγνύουν τὴν θύραν του, τὸν εὑρίσκουν πνιγμένον εἰς τὸ αἷμα του.

"Όταν ἡ ἀόριστος ἀντωνυμία ον ἀναφέρεται εἰς οὐσιαστικὸν γένους θηλυκοῦ, τὸ ἐπίθετον, τὸ ὅποιον ἀναφέρεται εἰς αὐτήν, τίθεται κατὰ θηλυκὸν γένος. Π. γ.

A votre âge, ma fille, *on est bien curieuse.*

Εἰς τὴν ἡλικίαν σας, κόρη μου, εἶνέ τις πολὺ περίεργος.

Kai αὐτὸ δὲ τὸ κατηγορούμενον δύναται νὰ εἶνε πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ. Π. γ.

En Grèce, *on est tous égaux devant la loi.*

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅλοι εἶνε ἵσοι πρὸ τοῦ νόμου¹.

1. Βλ. ἀσκήσεις 53—54.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΤΟ ΡΗΜΑ

LE VERBE

142. Σχηματισμὸς τοῦ βοηθητικοῦ

Avoir = ἔχειν.

Απλοῖ χρόνοι

Σύνθετοι χρόνοι¹

*Infinitif, ἀπαρέμφατον*².

Présent

Passé

Ἐνεστῶς

Παρωχημένος

avoir, ἔχειν

avoir eu

Participe, μετοχὴ

Présent

Passé

ayant, ἔχων

eu, eue, ayant
eu, ἔχων λάβει.

1. Οἱ φύνθετοι χρόνοι σχηματίζονται ἐκ τῶν ἀπλῶν τῶν βοηθητικῶν ὄγμάτων τῇ προσθήκῃ τῆς παθητικῆς μετοχῆς (παρωχημένης) τοῦ κλινομένου θήματος.

2. ‘Ο μαθητὴς νὰ ἐξμάθῃ καλῶς τὴν ὄνομασίαν τῶν ἑγκλίσεων καὶ χρόνων γαλλιστί, διότι μετὰ τὸ θῆμα ανοίγει οὕτω πλέον θὰ ἀναφέρωνται.

Indicatif, ὁριστική.

Présent	Passé indéfini
Ἐνεστώς	Παρακείμενος
j'ai, ἔχω	j'ai eu, ἔχω λάβει
tu as	tu as eu
il a ḥ elle a	il a eu ḥ elle a eu
nous avons	nous avons eu
vous avez	vous avez eu
ils ont ḥ elles ont	ils ont eu ḥ elles ont eu
Imparfait	Plus-que-parfait
Παρατατικός	Ὑπερσυντελικός
j'avais, εἶχον	j'avais eu, εἶχον λάβει
tu avais	tu avais eu
il avait	il avait eu
nous avions	nous avions eu
vous aviez	vous aviez eu
ils avaient	ils avaient eu
Passé défini	Passé antérieur
Ἄριστος	Παρωχημένος πρότερος
j'eus, ἔσχον	j'eus eu, εἶχον λάβει
tu eus	tu eus eu
il eut	il eut eu
nous eûmes	nous eûmes eu
vous eûtes	vous eûtes eu
ils eurent	ils eurent eu
Futur	Futur antérieur
Μέλλων	Μέλλων πρότερον τετελεσμένος
j'aurai, θὰ ἔχω	j'aurai eu, θὰ ἔχω πρὸιν
tu auras	tu auras eu
il aura	il aura eu
nous aurons	nous aurons eu
vous aurez	vous aurez eu
ils auront	ils auront eu

Conditionnel, ὑποθετική.

Présent

J'aurais, θὰ εἰχον
tu aurais
il aurait
nous aurions
vous auriez
ils auraient

Passé

J'aurais eu, ἤθελον ἔχει πρὸν
tu aurais eu
il aurait eu
nous aurions eu
vous auriez eu
ils auraient eu

2e Passé

j'eusse eu, θὰ εἰχον πρὸν
tu eusses eu
il eût eu
nous eussions eu
vous eussiez eu
ils eussent eu

Impératif, προστακτική.

Présent

aie, ἔχε
ayons, ἀς ἔχομεν
ayez, ἔχετε

Subjonctif, ὑποτακτική.

Présent

que j'aie, νὰ ἔχω
que tu aies
qu'il ait
que nous ayons
que vous ayez
qu'ils aient

Passé

que j'aie eu, νὰ ἔχω λάβει
que tu aies eu
qu'il ait eu
que nous ayons eu
que vous ayez eu
qu'ils aient eu

Imparfait ¹

que j'eusse, và εἶχον
que tu eusses
qu'il eût
que nous eussions
que vous eussiez
qu'ils eussent

Plus-que-parfait

que j'eusse eu, và εἶχον
que tu eusses eu [λάβει
qu'il eût eu
que nous eussions eu
que vous eussiez eu
qu'ils eussent eu

143. Σχηματισμὸς τοῦ βοηθητικοῦ

Etre = εἰναι.

Απλοῖ χρόνοι

Présent
être, εἰναι

Σύνθετοι χρόνοι

Infinitif

Passé

avoir été

Participe

Passé

étant, ὡν

été, ayant été, γενόμενος

Indicatif

Présent

Passé indéfini

je suis, εἰμαι
tu es
il est, elle est
nous sommes
vous êtes
ils sont, elles sont

j'ai été, ἤχω ὑπάρξει
tu as été
il a été
nous avons été
vous avez été
ils ont été

1. Ο παρατατικὸς τῆς ὑποτακτικῆς εἰς ὅλα τὰ ρήματα γενικῶς σχηματίζεται ἐκ τοῦ β' ἔνικοῦ προσώπου τοῦ ἀριστου (passé défini) διὰ τῆς προσθήκης τῆς καταλήξεως *se*.

Imparfait

j'étais, ἦμην
tu étais
il était
nous étions
vous étiez
ils étaient

Passé défini

je fus, ὡπῆρξα
tu fus
il fut
nous fûmes
vous fûtes
ils furent

Futur

je serai, θὰ εἰμαι
tu seras
il sera
nous serons
vous serez
ils seront

Plus-que-Parfait

j'avais été, εἶχον ὑπάρξει
tu avais été
il avait été
nous avions été
vous aviez été
ils avaient été

Passé antérieur

j'eus été, εἶχον ὑπάρξει
tu eus été [πρότερον]
il eut été
nous eûmes été
vous eûtes été
ils eurent été

Futur antérieur

j'aurai été, θὰ ἔχω ὑπάρξει
tu auras été
il aura été
nous aurons été
vous aurez été
ils auront été

Conditionnel

Présent

je serais, θὰ ἦμην
tu serais
il serait
nous serions
vous seriez
ils seraient

Passé

j'aurais été, θὰ εἶχον
tu aurais été [ὑπάρξει]
il aurait été
nous aurions été
vous auriez été
ils auraient été

2e Passé

j'eusse été, θὰ εἰχον ὑπάρχ-	[ξει]
tu eusses été	[ξει]
il eût été	
nous eussions été	
vous eussiez été	
ils eussent été	

Impératif

Présent

sois, ἔσο	
soyons, ἀς εἴμεθα	
soyez, ἔστε	

Subjonctif

Présent

que je sois, νὰ είμαι	
que tu sois	
qu'il soit	
que nous soyons	
que vous soyez	
qu'ils soient	

Passé

que j'aie été, νὰ ἔχω ὑπάρχ-	
que tu aies été	[ξει]
qu'il ait été	
que nous ayons été	
que vous ayez été	
qu'ils aient été	

Imparfait¹

que je fusse, νὰ ἤμην	
que tu fusses	
qu'il fût	
que nous fussions	
que vous fussiez	
qu'ils fussent	

Plus-que-parfait

que j'eusse été, νὰ εἰχον	
que tu eusses été	[ὑπάρχξει]
qu'il eût été	
que nous eussions été	
que vous eussiez été	
qu'ils eussent été	

1. Βλ. τὴν ἐν σελίδι 67 ὑποσημείωσιν (ἀρ. 142).

*Σχηματισμὸς τοῦ ἀποφατικοῦ τύπου
τῶν ρημάτων.*

144. Διὰ νὰ σχηματισθῇ τὸ ρῆμα ἀποφατικῶς, γίνεται χρῆσις δύο ἀποφατικῶν μορίων *ne* καὶ *pas*, τοῦ μὲν *ne* περιτασσομένου τοῦ ρήματος, τοῦ δὲ *pas* ἐπιτασσομένου.

Διὰ τὸ ἀπαρέμφατον καὶ τὰ δύο ἀποφατικὰ μόρια προτάσσονται.

Εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους τὸ *pas* τίθεται μεταξὺ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς (παρωχημένης). Π. χ.

Βοηθητικὸν ρῆμα

Ne pas avoir = μὴ ἔχειν

Indicatif

Présent			Passé indéfini		
je	<i>n'ai</i>	<i>pas</i>	je	<i>n'ai</i>	<i>pas eu</i>
tu	<i>n'as</i>	<i>pas</i>	tu	<i>n'as</i>	<i>pas eu</i>
il	<i>n'a</i>	<i>pas</i>	il	<i>n'a</i>	<i>pas eu</i>
nous	<i>n'avons</i>	<i>pas</i>	nous	<i>n'avons</i>	<i>pas eu</i>
vous	<i>n'avez</i>	<i>pas</i>	vous	<i>n'avez</i>	<i>pas eu</i>
ils	<i>n'ont</i>	<i>pas</i>	ils	<i>n'ont</i>	<i>pas eu</i>
κτλ.			κτλ.		

*Σχηματισμὸς τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου
τῶν ρημάτων.*

145. Διὰ νὰ σχηματισθῇ τὸ ρῆμα ἐρωτηματικῶς, ἡ ἀντωνυμία ὑποκείμενον ἐπιτάσσεται καὶ συνδέεται μετὰ τοῦ ρήματος διὰ μικρᾶς γραμμῆς. Π. χ.

Βοηθητικὸν ρῆμα

Avoir? = ἔχειν;

Indicatif

Présent

ai-je ?
as-tu ?
a-t-il ?¹
avons-nous ?
avez-vous ?
ont-ils ?

κτλ.

Passé indéfini

ai-je eu ?
as-tu eu ?
a-t-il eu ?
avons-nous eu ?
avez-vous eu ?
ont-ils eu ?

κτλ.

*Σχηματισμὸς τοῦ ἀποφατικοῦ καὶ ἐρωτηματικοῦ
τύπου τῶν ρημάτων.*

146. Διὰ νὰ σχηματισθῇ τὸ ρῆμα καὶ ἀποφατικῶς καὶ ἐρωτηματικῶς, θέτομεν τὸν ἐρωτηματικὸν τύπον μεταξὺ τῶν μορίων *ne* καὶ *pas*. Π. γ.

Βοηθητικὸν ρῆμα

Ne pas avoir? = μὴ ἔχειν;

Indicatif

Présent

n'ai-je pas?
n'as-tu pas?
n'a-t-il pas?
n'avons-nous pas?
n'avez-vous pas?
n'ont-ils pas?

κτλ.

Passé indéfini

n'ai-je pas eu?
n'as-tu pas eu?
n'a-t-il pas eu?
n'avons-nous pas eu?
n'avez-vous pas eu?
n'ont-ils pas eu?

κτλ.²

1. Τὸ τιθέται χάριν εὐφωνίας.—2. Βλ. ἀσκήσεις 55—56.

Συζυγίαι τῶν ρημάτων.

Conjugaison des verbes.

147. Τὰ ρήματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης διαιροῦνται εἰς **τέσσαρας συζυγίας**, τὰς δύοιας διακρίνομεν ἐκ τῆς καταλήξεως τοῦ ἀπαρεμφάτου τοῦ ἐνεστῶτος.

A' *συζυγία*, ἀπαρέμφατον-*er* = *aimer* (ἀγαπᾶν).

B' *συζυγία*, ἀπαρέμφατον-*ir* = *finir* (τελειώνειν).

Γ' *συζυγία*, ἀπαρέμφατον-*oir* = *recevoir* (λαμβάνειν)

Δ' *συζυγία*, ἀπαρέμφατον-*re* = *rendre* (ἀποδίδειν).

148. Πρώτη συζυγία

Aimer = *ἀγαπᾶν*

Ἄπλοι χρόνοι

Σύνθετοι χρόνοι

Infinitif

Présent

aimer, *ἀγαπᾶν*

Passé

avoir aimé.

Participe

Présent

aimant, *ἀγαπῶν*

Passé

*aimé, aimée, ἀγαπήσας,
[ἀγαπώμενος]*

Indicatif

Présent

j'aime, *ἀγαπῶ*
tu aimes
il aime
nous aimons
vous aimez
ils aiment

Passé indéfini

j'ai aimé, ἔχω *ἀγαπήσει*
tu as aimé
il a aimé
nous avons aimé
vous avez aimé
ils ont aimé

Imparfait

j'aimais, ἦγάπων
 tu aimais
 il aimait
 nous aimions
 vous aimiez
 ils aimaient

Passé défini

j'aimai, ἦγάπησα
 tu aimas
 il aima
 nous aimâmes
 vous aimâtes
 ils aimèrent

Futur

j'aimerai, θὰ ἀγαπήσω
 tu aimeras
 il aîmera
 nous aimerons
 vous aimerez
 ils aimeront

Conditionnel

Présent

j'aimerais, θὰ ἦγάπων
 tu aimerais
 il aimerait
 nous aimerions
 vous aimeriez
 ils aîmeraient

Plus-que-parfait

j'avais aimé, είχον ἀγα-
 tu avais aimé [πήσει
 il avait aimé
 nous avions aimé
 vous aviez aimé
 ils avaient aimé

Passé antérieur

j'eus aimé, είχον ἀγαπήσει
 tu eus aimé [πρότερον
 il eut aimé
 nous eûmes aimé
 vous eûtes aimé
 ils eurent aimé

Futur antérieur

j'aurai aimé, θὰ ἔχω ἀγα-
 tu auras aimé [πήσει
 il aura aimé
 nous aurons aimé
 vous aurez aimé
 ils auront aimé

Passé

j'aurais aimé, θὰ είχον ἀ-
 tu aurais aimé [γαπήσει
 il aurait aimé
 nous aurions aimé
 vous auriez aimé
 ils auraient aimé

2e Passé

j'eusse aimé,	θὰ εἴχον ἀ-
tu eusses aimé	τού ευσσεις αἰμέ
il eût aimé	[γαπήσει]
nous eussions aimé	
vous eussiez aimé	
ils eussent aimé	

Impératif

Présent

aime ¹ ,	ἀγάπα
aimons,	ἄσ ἀγαπήσωμεν
aimez,	ἀγαπήσατε

Subjonctif

Présent

que j'aime, νὰ ἀγαπήσω
que tu aimes
qu'il aime
que nous aimions
que vous aimiez
qu'ils aiment

Passé

que j'aille aimé, νὰ ἔχω ἀ-
que tu aies aimé [γαπήσει]
qu'il ait aimé
que nous ayons aimé
que vous ayez aimé
qu'ils aient aimé

Imparfait²

que j'aimasse, νὰ ἤγάπων
que tu aimasses
qu'il aimât
que nous aimassions
que vous aimassiez
qu'ils aimassent

Plus-que-parfait

que j'eusse aimé, νὰ εἴχον
que tu eusses aimé [ἀγα-
qu'il eût aimé [πήσει]
que nous eussions aimé
que vous eussiez aimé
qu'ils eussent aimé

1. Bl. Αρ. 121.—2. Βλέπε τὴν εἰς τὴν σελίδα 67 ὑποσημείωσιν (ἀρ. 142).

*Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἑρωτηματικοῦ τύπου
τῶν ρημάτων τῆς πρώτης συζυγίας.*

149. Εἰς τὰ ρήματα τῆς πρώτης συζυγίας, εἰς τὸν ἐνεστῶτα τῆς δριστικῆς, πρῶτον ἐνικὸν πρόσωπον, τὸ εὖφωνον τρέπεται εἰς ἑξύτονον. Π. χ. Aimé-je?

150. Εἰς τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον, ὅταν τὸ ρῆμα λήγῃ εἰς φωνῆν, μεταξὺ τοῦ ρήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας παρεντίθεται ἐν t. Π. χ. Aime-t-il? — Aimera-t-il?

*Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς δρθογραφίας ρημάτων
τινῶν τῆς πρώτης συζυγίας.*

151. Τὰ εἰς *cer* λήγοντα ρήματα προσλαμβάνουν τὴν ὑπόστιξιν (,) ὑπὸ τὸ εἶπον πρὸ τῶν φωνηέντων *a, o*. Π. χ. Commencer, ἀρχίζειν
Commencant, nous commençons, je commençais.

152. Τὰ εἰς *ger* λήγοντα ρήματα προσλαμβάνουν εἶπον μετὰ τὸ *g* πρὸ τῶν φωνηέντων *a, o*. Π. χ. Manger, τρώγειν
Mangeant, nous mangeons, je mangeais, κτλ.

153. Εἰς τὰ εἰς *ier* λήγοντα ρήματα συμπίπτουν *ii* εἰς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ παρατατικοῦ τῆς δριστικῆς καὶ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὑποτακτικῆς. Π. χ.

Prier, παρακαλεῖν, nous priions, vous priez, que vous priez.— Oublier, λησμονεῖν, nous oublions, κτλ.

154. Τὰ εἰς *yer* λήγοντα ρήματα μεταβάλλουν τὸ γενίσιον *i* πρὸ εὖφωνον. Η. χ.

Nettoyer, καθαρίζειν, je nettoie, il nettoiera, κτλ.

1. Βλ. ἀσκήσεις 57-58.

Παρατήρησις. Τὰ εἰς *ayer* λήγοντα διατηροῦν τὸ γ
πρὸ e ἀφώνου. Π. χ.

Payer, πληρώνειν, je paye.

Balayer, σαρώνειν, je balaye.

155. Τὰ εἰς *eler* καὶ *eter* λήγοντα ορήματα διπλασιά-
ζουσι τὸ l / ἥ τὸ t πρὸ e ἀφώνου. Π. χ.

Appeler, καλεῖν, j'appelle, j'appelleraï.

Jeter, φίπτειν, je jette, je jetterai.

Τὰ ορήματα *acheter* (ἀγοράζειν), *dégeler* (τύκειν), *épouser*
seter (ξεσκονίζειν), *geler* (παγώνειν), *modeler* (πλάττειν),
peler (ἀπολεπίζειν), *racheter* (ἐξαγοράζειν), ἀντὶ νὰ δι-
πλασιάζουν τὸ l / ἥ τὸ t τρέπουν τὸ παραλῆγον e ἀφωνον
εἰς è βαρύτονον. Π. χ.

J'achète, il gèle.

156. Τὰ ορήματα, τῶν ὁποίων τὸ ἀπαρέμφατον παρα-
λήγει εἰς e ἀφωνον ἥ é ὁξύτονον, τρέπουν αὐτὸ εἰς è βαρύ-
τονον πρὸ ἀφώνου συλλαβῆς. Π. χ.,

Semer, σπείρειν, je sème
Espérer, ἐλπίζειν, j'espère

Τὰ ορήματα ὅμως, τῶν ὁποίων τὸ ἀπαρέμφατον παρα-
λήγει εἰς é ὁξύτονον, διατηροῦν τὸ é πρὸ ἀφώνου συλλαβῆς,
εἰς τὸν μέλλοντα καὶ τὴν ὑποθετικήν. Π. χ.

Espérer, j'espéreraï, j'espérerais.

Répéter, ἐπαναλαμβάνειν, je répéterai, je répéterais,
κτλ.

1. Βλ. ἀσκήσεις 59 – 60.

157. Δευτέρα συνγία.

Finir = τελειώνειν.

Απλοῖ χρόνοι

Σύνθετοι χρόνοι

Présent

Infinitif

Passé

finir, τελειώνειν

avoir fini

Participe

Passé

finissant, τελειώνων

fini, finie, τελειωμένος

Présent

Indicatif

Passé indéfini

je finis, τελειώνω

j'ai fini, ἔχω τελειώσει

tu finis

tu as fini

il finit

il a fini

nous finissons

nous avons fini

vous finissez

vous avez fini

ils finissent

ils ont fini

Imparfait

Plus-que-parfait

je finissais, ἐτελείωνων

j'avais fini, εἶχον τελειώσει

tu finissais

tu avais fini

il finissait

il avait fini

nous finissions

nous avions fini

vous finissiez

vous aviez fini

ils finissaient

ils avaient fini

Passé défini

Passé antérieur

je finis, ἐτελείωσα

j'eus fini, εἰχον τελειώσει

tu finis

tu eus fini [πρότερον

il finit

il eut fini

nous finimes

nous eûmes fini

vous finîtes

vous eûtes fini

ils finirent

ils eurent fini

Futur

je finirai, θὰ τελειώσω
 tu finiras
 il finira
 nous finirons
 vous finirez
 ils finiront

Présent

je finirais, θὰ ἐτελείωνον
 tu finirais
 il finirait
 nous finirions
 vous finiriez
 ils finiraient

Futur antérieur

j'aurai fini, θὰ ἔχω τελειώσει
 tu auras fini
 il aura fini
 nous aurons fini
 vous aurez fini
 ils auront fini

Passé

j'aurais fini, θὰ είχον τελειώσει
 tu aurais fini
 il aurait fini
 nous aurions fini
 vous auriez fini
 ils auraient fini

2e Passé

j'eusse fini, θὰ είχον τελείωσεν
 tu eusses fini
 il eût fini
 nous eussions fini
 vous eussiez fini
 ils eussent fini

*Impératif¹**Présent*

finis, τελείωσον
 finissons, άς τελειώσωμεν
 finissez, τελειώσατε

1. Ἡ προστακτικὴ τῶν ὁμαλῶν καὶ ἀνωμάλων ρημάτων, ἐκτὸς ἑλαχίστων ἔξαιρέσεων διὰ τὰ ἀνώμαλα, σχηματίζεται ἐκ τοῦ β' ἐνικοῦ, α' καὶ β' πληθ. προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς.

Subjonctif

*Présent*¹

que je finisse, νὰ τελειώσω
 que tu finisses [νοῦς]
 qu'il finisse
 que nous finissions
 que vous finissiez
 qu'ils finissent

Passé

que j'aie fini, νὰ ἔχω τε-
 que tu aies fini [τελειώσει]
 qu'il ait fini
 que nous ayons fini
 que vous ayez fini
 qu'ils aient fini

*Imparfait*²

que je finisse, νὰ ἐτελείω-
 que tu finisses [νοῦς]
 qu'il fuit
 que nous finissions
 que vous finissiez
 qu'ils finissent

Plus-que-parfait

que j'eusse fini, νὰ εἶχον
 que tu eusses fini [τελει-
 qu'il eût fini [ώσει]
 que nous eussions fini
 que vous eussiez fini
 qu'ils eussent fini³

*158. Τρίτη συζυγία*⁴.

Recevoir = λαμβάνειν (δέχεσθαι)

Infinitif

Présent

recevoir, λαμβάνειν

Passé

avoir reçu

¹Ο ἐνεστῶς τῆς ὑποτακτικῆς τῶν ὁμαλῶν καὶ ἀνωμάλων οημάτων, ἐκ-
 τὸς ἐλαχίστων ἐπίσης ἔξαιρέσεων διὰ τὰ ἀνώμαλα, σχηματίζεται ἐκ τοῦ γ'
 τεληθ. προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς, ἐὰν ἀφαιρέσωμεν τὰ δύο
 τελικά σύμφωνα πτ.

² Βλ. τὴν εἰς τὴν σελίδα 55 ὑποσημείωσιν (ἀρ. 142).

³ Βλ. ἀσκήσεις 61—62.

⁴ Καλὸν θὰ ἡτο νὰ διδαχθῇ πρῶτον ἡ τετάρτη συζυγία (ἀρ. 159) ὡς
 ἀπλουστέρᾳ.

Participe

Présent

recevant, λαμβάνων

Passé

reçu reçue, ληφθεὶς

Indicatif

Présent

je reçois¹, λαμβάνω
 tu reçois
 il reçoit
 nous recevons
 vous recevez
 ils reçoivent

Passé indéfini

j'ai reçu, ἔχω λάβει
 tu as reçu
 il a reçu
 nous avons reçu
 vous avez reçu
 ils ont reçu

Imparfait

je recevais, ἐλαμβανον
 tu recevais
 il recevait
 nous recevions
 vous receviez
 ils recevaient

Plus-que-parfait

j'avais reçu, εἶχον λάβει
 tu avais reçu
 il avait reçu
 nous avions reçu
 vous aviez reçu
 ils avaient reçu

Passé défini

je reçus, ἐλαβον
 tu reçus
 il reçut
 nous reçumes
 vous reçutes
 ils reçurent

Passé antérieur

j'eus reçu, εἶχον λάβει πρό-
 tu eus reçu [τερον
 il eut reçu
 nous eûmes reçu
 vous eûtes reçu
 ils eurent reçu

1. Εἰς ὅλους τοὺς χρόνους εἰς τοὺς ὅποιους τὸ σε εὑρίσκεται πρὸ τοῦ οὗ ἡ τίθεται ὅπ' αὐτῷ ἡ ὑπόστιξις (ι.).

Futur

je recevrai, θὰ λάβω
 tu receveras
 il recevra
 nous receverons
 vous receverez
 ils receveront

Futur antérieur

j'aurai reçu, θὰ ἔχω λάβει
 tu auras reçu
 il aura reçu
 nous aurons reçu
 vous aurez reçu
 ils auront reçu

Conditionnel

Présent

je recevrais, θὰ ἐλάμβανον
 tu recevrais
 il recevrait
 nous recevrions
 vous recevriez
 ils recevraient

Passé

j'aurais reçu, θὰ εἶχον
 tu aurais reçu [λάβει
 il aurait reçu
 nous aurions reçu
 vous auriez reçu
 ils auraient reçu

2e Passé

j'eusse reçu, θὰ εἶχον λά-
 tu eusses reçu [βει
 il eût reçu
 nous eussions reçu
 vous eussiez reçu
 ils eussent reçu

Impératif

Présent

reçois, λάβε
 recevons, ἀς λάβωμεν
 recevez, λάβετε

1. Βλ. τὴν εἰς τὴν σελίδα 66 ὑποσημείωσιν (ἀριθ. 157).

*Présent*¹

que je reçoive, θὰ λάβω
 que tu reçois
 qu'il recoive
 que nous recevions
 que vous receviez
 qu'ils reçoivent

Passé

que j'aie reçu, νὰ ἔχω
 que tu aies reçu [λάβει]
 qu'il ait reçu
 que nous ayons reçu
 que vous ayez reçu
 qu'ils aient reçu

*Imparfait*²

que je reçusse, νὰ ἔλαμ-
 que tu reçusses [βανον]
 qu'il reçût
 que nous reçussions
 que vous reçussiez
 qu'ils reçussent

Plus-que-parfait

que j'eusse reçu, νὰ εἶχον
 que tu eusses reçu [λάβει]
 qu'il eût reçu
 que nous eussions reçu
 que vous eussiez reçu
 qu'ils eussent reçu.

159. Τετάρτη συζυγία.

Rendre = ἀποδίδειν, καθιστᾶν.

Απλοῖ χρόνοι

Σύνθετοι χρόνοι.

Infinitif

Présent

rendre, ἀποδίδειν

Passé

avoir rendu

Participe

Présent

rendant, ἀποδίδων

Passé

rendu, rendue, ἀποδοθεὶς

1. Βλ. τὴν εἰς τὴν σελίδα 67 ὑποσημείωσιν (ἀριθ. 157).

2. Βλ. τὴν εἰς τὴν σελίδα 55 ὑποσημείωσιν (ἀριθ. 142).

Indicatif

Présent

je rends, ἀποδίδω
 tu rends
 il rend
 nous rendons
 vous rendez
 ils rendent

Imparfait

je rendais, ἀπέδιδον
 tu rendais
 il rendait
 nous rendions
 vous rendiez
 ils rendaient

Passé défini

je rendis, ἀπέδωσα
 tu rendis
 il rendit
 nous rendimes
 vous rendites
 ils rendirent

Futur

je rendrai, θ' ἀποδώσω
 tu rendras
 il rendra
 nous rendrons
 vous rendrez
 ils rendront

Passé indéfini

j'ai rendu, ἔχω ἀποδώσει
 tu as rendu
 il a rendu
 nous avons rendu
 vous avez rendu
 ils ont rendu

Plus-que-parfait

j'avais rendu εἶχον ἀπο-
 tu avais rendu [δώσει
 il avait rendu
 nous avions rendu
 vous aviez rendu
 ils avaient rendu

Passé antérieur

j'eus rendu, εἶχον ἀποδώ-
 tu eus rendu [σει πρό-
 il eut rendu [τερον
 nous eûmes rendu
 vous eûtes rendu
 ils eurent rendu

Futur antérieur

j'aurai rendu, θὰ ἔχω ἀπο-
 tu auras rendu [δώσει
 il aura rendu
 nous aurons rendu
 vous aurez rendu
 ils auront rendu

Conditionnel

Présent

je rendrais, θ' ἀπέδιδον
 tu rendrais
 il rendrait
 nous rendrions
 vous rendriez
 ils rendraient

Passé

j'aurais rendu, θὰ εἶχον
 tu aurais rendu [ἀποδώ-
 il aurait rendu [σει
 nous aurions rendu
 vous auriez rendu
 ils auraient rendu

2e Passé

j'eusse rendu, θὰ εἶχον
 tu eusses rendu [ἀπο-
 il eût rendu [δώσει
 nous eussions rendu
 vous eussiez rendu
 ils eussent rendu

Impératif¹

Présent

rends, ἀπόδος
 rendons, ἀς ἀποδώσωμεν
 rendez, ἀποδώσατε

Subjonctif

Présent²

que je rende, ν' ἀποδώσω
 que tu rendes
 qu'il rende
 que nous rendions
 que vous rendiez
 qu'ils rendent

Passé

que j'aie rendu, νὰ ἔχω
 que tu aies rendu [ἀπο-
 qu'il ait rendu [δώσει
 que nous ayons rendu
 que nous ayez rendu
 qu'ils aient rendu

1. Βλ. τὴν εἰς τὴν σελίδα 66 ὑποσημείωσιν (Ἄρ. 157).

2. Βλ. τὴν εἰς τὴν σελίδα 67 ὑποσημείωσιν (Ἄρ. 157).

Imparfait

que je rendisse, ν' ἀπέδι-	[δον]
que tu rendisses	
qu'il rendit	
que nous rendissions	
que vous rendissiez	
qu'ils rendissent	

Plus-que-parfait

que j'eusse rendu, νὰ εἴ-	
que tu eusses rendu, [χον	
qu'il eût rendu [ἀποδώσει	
que nous eussions rendu	
que vous eussiez rendu	
qu'ils eussent rendu ²	

Παθητικὸν ρῆμα.

Verbe passif.

160. Τὸ παθητικὸν ρῆμα εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν σχηματίζεται διὰ τοῦ βοηθητικοῦ étre καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς (*participe passé*) τοῦ ρήματος, ἡ δοπία συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ὑποκειμένου κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν. Π. χ.

Être aimé = ἀγαπᾶσθαι.

Infinitif

Présent

être aimé ή aimée, ἀγα-	
[πᾶσθαι]	

Passé

avoir été aimé ή aimée	
------------------------	--

Participe

Présent

étant aimé ή aimée, ἀγα-	
[πώμενος]	

Passé

été aimé ή aimée, ἀγα-	
[πηθείς, ἡγαπημένος]	

1. Βλ. τὴν εἰς τὴν σελίδα 55 ὑποσημείωσιν (ἀρ. 142).

2. Βλ. ἀσκήσεις 63—64.

Indicatif

Présent

je suis aimé, ée, ἀγαπῶμαι
 tu es aimé, ée
 il est aimé, ée
 nous sommes aimés, éees
 vous êtes aimés, éees
 ils sont aimés, éees
 κτλ.

Passé indéfini

j'ai été aimé, ée, ἔχω ἀγα-
 tu as été aimé, ée [πηθῆ]
 il a été aimé, ée
 nous avons été aimés, éees
 vous avez été aimés, éees
 ils ont été aimés, éees
 κτλ.

Ἀντωνυμικὸν ἢ μέσον ρῆμα

Verbe pronominal.

161. Τὰ ἀντωνυμικὰ ρήματα ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ
 ἐν τῇ Ἑλληνικῇ μέσα καὶ σχηματίζονται μετὰ δύο ἀν-
 τωνυμιῶν τοῦ αὐτοῦ προσώπου, τῶν ὃποίων ἡ μὲν μία
 εἴνε τὸ σύνηθες ὑποκείμενον τοῦ ρήματος, ἡ δὲ ἄλλη τίθε-
 ται ὡς ἀντικείμενον.

162. Τὰ ἀντωνυμικὰ ρήματα *βοηθοῦνται* ὑπὸ τοῦ
 être.

163. Τινὰ τούτων δὲν ἀπαντῶσι κατ' ἄλλον τύπον
 καὶ τότε ὀνομάζονται *κυρίως ἀντωνυμικὰ* (*essentielle-
 ment pronominaux*) δπως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τὰ *μέσα
 ἀποθετικά*. Π. χ. *Se moquer* (περιγελᾶν), *se repentir*
 (μετανοεῖν). Δὲν ἀπαντᾶ δῆλα δὴ μόνον *moquer* ἢ μόνον
repentir.

1. Βλ. ἀριθ. 115.

Σχηματισμὸς τοῦ ἀντωνυμικοῦ ρήματος

Se trouver = εὑρίσκεσθαι

Απλοῖ χρόνοι

Σύνθετοι χρόνοι.

Infinitif

Présent

Passé

Se trouver, εὑρίσκεσθαι

s'être trouvé, ée

Participe

Présent

Passé

se trouvant, εὑρισκόμενος

trouvé, s'étant trouvé, ée,
[εὑρεθεὶς]

Indicatif

Présent

Passé indéfini

je me trouve, εὑρίσκομαι

je me suis trouvé, ἔχω εύ-

tu te trouves

tu t'es trouvé [ρεθῆ]

il se trouve

il s'est trouvé

nous nous trouvons

nous nous sommes trou-

vés

vous vous trouvez

vous vous êtes trouvés

ils se trouvent

ils se sont trouvés

Imparfait

Plus-que-parfait

je me trouvais, εὑρισκόμην

je m'étais trouvé, εἶχον

tu te trouvais

tu t'étais trouvé [εὑρεθῆ]

il se trouvait

il s'était trouvé

nous nous trouvions

nous nous étions trouvés

vous vous trouviez

vous vous étiez trouvés

ils se trouvaient

ils s'étaient trouvés

Passé défini

je me trouvai, εὗρέθην
tu te trouvas [ρεθῆσαι]
il se trouva [τερούσαι]
nous nous trouvâmes
vous vous trouvâtes
ils se trouvèrent

Futur

je me trouverai, θὰ εὑρε-
tu te trouveras [θῶσαι]
il se trouvera [θετῆσαι]
nous nous trouverons
vous vous trouverez
ils se trouveront

Présent

je me trouverais, θὰ εὑρι-
tu te trouverais [σκόμην]
il se trouverait [θετῆσαι]
nous nous trouverions
vous vous trouveriez
ils se trouveraient

Passé antérieur

je me fus trouvé, εῖχον εύ-
tu te fus trouvé [ρεθῆ πρό-
il se fut trouvé [τερούν]
nous nous fûmes trouvés
vous vous fûtes trouvés
ils se furent trouvés

Futur antérieur

je me serai trouvé, θὰ ἔγω
tu te seras trouvé [εύ-
il se sera trouvé [ρεθῆ]
nous nous serons trouvés
vous vous serez trouvés
ils se seront trouvé.

Conditionnel

Passé

je me serais trouvé, θὰ
tu te serais trouvé [είχον
il se serait trouvé [εύρεθῆ]
nous nous serions trouvés
vous vous seriez trouvés
ils se seraient trouvés

2e Passé

je me fusse trouvé, θὰ εἴ-
tu te fusses trouvé [χον εύ-
il se fût trouvé [ρεθῆ]
nous nous fussions trouvés
vous vous fussiez trouvés
ils se fussent trouvés

Impératif

Présent

trouve - *toi*, εὑρέθητι
 trouvons - *nous*, ἄς εὑρεθῶμεν
 trouvez - *vous*, εὑρεθῆτε

Subjonctif

Présent

que je me trouve, νὰ εὑρί-
 que tu te trouves [σκωμαί]
 qu'il se trouve
 que nous nous trouvions
 que vous vous trouviez
 qu'ils se trouvent

Imparfait

que je me trouvasse, νὰ εὑρι-
 [σκόμην]
 que tu te trouvasses
 qu'il se trouvât
 que nous nous trouvassions
 que vous vous trouvassiez
 qu'ils se trouvassent

Passe

que je me sois trouvé, νὰ ἔχω
 que tu te sois trouvé [εὗρεθη]
 qu'il se soit trouvé
 que nous nous soyons trou-
 [vés]
 que vous vous soyez trouvé
 qu'ils se soient trouvé

Plus - que - parfait

que je me fusse trouvé, νὰ
 [εἴχον εὗρεθη]
 que tu te fusses trouvé
 qu'il se fut trouvé
 que nous nous fussions
 [trouvé]
 que vous vous fussiez
 [trouvé]
 qu'ils se fussent trouvé¹

Oὐδέτερον ρῆμα.

Verbe neutre.

164. Τὸ οὐδέτερον ρῆμα δὲν ἔχει ἀμεσον ἀντικεί-
 μενον καὶ δηλοῖ κατάστασιν ἢ ἐνέργειαν τοῦ ὑποκει-
 μένου. II. γ.

*J'existe, ὑπάρχω, je marche, βαδίζω,
 je travaille, ἐργάζομαι.*

1. Вλ. ἀσκήσεις 65—66.

165. Οὐδέτερά τινα ρήματα σχηματίζουν τοὺς συνθέτους χρόνους των πάντοτε διὰ τοῦ *avoir*. Π. γ. *Cou-
ter* (στοιχίζειν), *marcher* (βαδίζειν), *régner* (βασι-
λεύειν), *sauter* (πηδᾶν), *sembler* (φαίνεσθαι), *succé-
der* (διαδέχεσθαι), *succomber* (ύποκύπτειν), *courir*
(τρέχειν), *dormir* (κοιμᾶσθαι), *périr* (χάνεσθαι), *réus-
sir* (έπιτυγχάνειν), *rougir* (έρυθριαν), *rouvoir* (δύνα-
σθαι), *vouloir* (θέλειν), *paraître* (φαίνεσθαι), *vivre*
(ζῆν), κτλ. Π. γ.

Vous avez bien dormi ? (καλά ἐκοιμήθητε ;)

Il a vécu à Paris. (ἔζησεν εἰς Παρισίους).

166. *Άλλα* οὐδέτερα ρήματα σχηματίζουν τοὺς συνθέτους χρόνους των διὰ τοῦ βοηθητικοῦ *être*. Π. γ.
Aller (ύπάγειν), *arriver* (φθάνειν), *décéder* (θνήσκειν),
mourir (θνήσκειν), *naître* (γεννᾶσθαι), *venir* (ἔρχεσθαι),
devenir (γίνεσθαι), *parvenir* (κατορθώνειν), *revenir* (έπα-
νέρχεσθαι), κτλ. Π. γ.

Les enfants sont allés à la promenade (τὰ παιδία
ἐπῆγαν περίπατον). — Pourquoi êtes-vous venu ? (διατί
ήλθατε ;)

167. Τέλος οὐδέτερά τινα ρήματα σχηματίζουν τοὺς
συνθέτους χρόνους των μετὰ τοῦ *avoir* μέν, ἐὰν φανερώ-
νουν ἐνέργειαν, μετὰ τοῦ *être* δέ, ἐὰν φανερώνουν *κατά-
στασιν*. Π. γ. *Accourir* (προστρέχειν), *apprai aître* (έμφανί-
ζεσθαι), *cesser* (παύειν), *croître* (αὔξανειν), *descendre* (κα-
ταβαίνειν), *disparaître* (έξαφανίζεσθαι), *entrer* (εἰσέρχε-
σθαι), *grandir* (μεγαλώνειν), *monter* (ἀναβαίνειν), *partir*
(ἀναχωρεῖν), *passer* (διέρχεσθαι), *rester* (μένειν), *vieillir*
(γηράσκειν), κτλ. Π. γ.

Le thermomètre a descendu de dix degrés (τὸ θερ-
μόμετρον κατῆλθε 10 βαθμούς) [Ἐνέργεια]. — Il y a une
heure que je suis descendu (εἶνε μία ὥρα ὅπου κατῆλ-
θον) [Κατάστασις].

Απρόσωπον ρῆμα

Verbe impersonnel

168. Σχηματισμὸς τοῦ ἀπροσώπου ρήματος

Neiger = χιονίζειν

Indicatif

<i>Présent</i>	Il neige
<i>Imparfait</i>	Il neigeait
<i>Passé défini</i>	Il neigea
<i>Passé indéfini</i>	Il a neigé
<i>Plus-que-parfait</i>	Il avait neigé
<i>Passé antérieur</i>	Il eut neigé
<i>Futur</i>	Il neigera
<i>Futur antérieur</i>	Il aura neigé

Conditionnel

<i>Présent</i>	Il neigerait
<i>Passé</i>	Il aurait neigé
<i>2e Passé</i>	Il eût neigé

Impératif

Présent

Subjonctif

<i>Présent</i>	Qu'il neige
<i>Imparfait</i>	Qu'il neigeât
<i>Passé</i>	Qu'il ait neigé
<i>Plus-que-parfait</i>	Qu'il eût neigé

Infinitif

<i>Présent</i>	neiger
<i>Passé</i>	—

Participe

<i>Présent</i>	—
<i>Passé</i>	neigé, ayant neigé

169. Τὰ **κυρίως ἀπρόσωπα** (*essentiellement impersonnels*) φήματα ως *neiger*, *geler*, *pleuvoir* (βρέχει), *κτλ.*, βοηθοῦνται ύπὸ τοῦ *avoir*. Π. γ.

Il a neigé — il a plu, έβρεξε.

170. Μερικὰ οὐδέτερα φήματα, ως *arriver* (*συμβαίνειν*), *dépendre* (έξαρτασθαι), *résulter* (*προκύπτειν*), *être*, *y avoir* (*ύπάρχειν*), γίνονται **συμπτωματικῶς ἀπρόσωπα** (*accidentellement impersonnels*) καὶ **διατηροῦν τὸ βοηθητικόν των**. Π. γ.

Il est arrivé un malheur (*δυστύχημα*). — Il est parti cinquante hommes (*ἀνεγκώησαν πεντήκοντα ἄνδρες*) — Il a résulté de l'enquête (*ἀνάκρισις*).

171. Πρὸς **ἔκφρασιν ἐνδός χρονικοῦ διαστήματος** οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὸ φῆμα *y avoir*. Π. γ.

Il y a deux ans (*εἶνε δύο ἔτη*), ἀπὸ δύο ἔτῶν.

Il y a deux heures. — Il y a longtemps (*πολὺς [καιρός]*

172. **Σχηματισμὸς τοῦ φήματος**

Y avoir = ύπάρχειν

Il y a	Il y a eu
Il y avait	Il y avait eu
Il y eut	Il y eut eu
Il y aura	Il y aura eu
Il y aurait	Il y aurait eu
Qu'il y ait	Qu'il y ait eu
Qu'il y eût	Qu'il y eût eu

173. Εἰς τὴν ἐρώτησιν : Quelle heure est-il ?
ἀπαντῶμεν :

Il est deux heures, trois heures. — Il est midi (*μεσημβρία*), minuit (*μεσονύκτιον*). — Il est sept heures *et* demie. — Il est trois heures de l'après midi. — Il est huit heures du matin (*πρωῒ*), du soir (*έσπέρα*). — Il est une heure *un quart*, deux heures *vingt*, quatre heures moins *vingt* *ἢ* trois heures quarante.

Ανώμαλα ρήματα

Verbes irréguliers

Πρώτη συνγρία.

174. *Aller*, ὑπάγειν (*βοηθητ. être*). — Ind. prés. : je *vais*, tu *vas*, il *va*, nous allons, vous allez, ils *vont*. — Imp. : j'allais. — Pas. déf. : j'allai. — Fut. j'*irai*. — Cond. : j'*irais*. — Impér. : *va* (*vas-y*),¹ allons, allez. — Subj. prés. : que j'*aille*, que nous allions, que vous alliez, qu'ils *allent*. — Imp. : que j'allasse. — Part. prés. : allant. — Part. passé : allé, allée.

S'en aller, ἀπέρχεσθαι. — Ind. prés. : je m'*en vais*, — Imp. : je m'*en allais*, κτλ. — Εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους : Pas. indéf. : je m'*en suis* allé, tu t'*en es* allé, il s'*en est* allé, nous nous *en sommes* allés, vous vous *en êtes* allés, ils s'*en sont* allés. — Εἰς τὴν Προστακτικήν : *va-t'en*, *allons-nous-en*, *allez-vous-en*.

Παρατηρήσεις. Τὸ ρῆμα *aller* ἀκολουθούμενον ὑπὸ ἀπαρεμφάτου ἐκφράζει μέλλοντα προσεχῆ. Π. χ. Je vais partir, μέλλω ν' ἀναχωρήσω.

¹ Βλέπε ἀρ. 121.

Σ. Σαριβαξεβάνη Γαλλ. Γραμματική.

Αντὶ τῶν συνθέτων χρόνων je suis allé, j'étais allé, je serais allé, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν: j'ai été, j'avais été, j'aurais été, μὲ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Η. χ. J'ai été à Paris=ἔχω ὑπάγει εἰς Παρισίους.

175. *Envoyer*, ἀποστέλλειν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : j'envoie, tu envoies, il envoie, nous envoyons, vous envoyez, ils envoient. — Imp. : j'envoyais, nous envoyions. — Pas. déf. : j'envoyai. — Fut. : j'enverrai. — Cond. : j'enverrais. — Impér. : envoie, envoyons. — Subj. prés. : que j'envoie, que nous envoyions. — Imp. : que j'envoyasse. — Part. prés. : envoyant. — Part. passé : envoyé, ée.

Κατὰ τὸν ἕδιον τρόπον σχηματίζεται τὸ οῆμα *renvoyer*, ἀποπέμπειν.¹

Δευτέρα συζυγία.

176. *Acquérir*, ἀποκτᾶν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : j'acquiers, tu acquiers, il acquiert, nous acquérons, vous acquérez, ils acquierent. — Imp. : j'acquérais. — Pas. déf. : j'acquis. — Fut. : j'acquerrai. — Cond. : j'acquerrais. — Impér. : acquiers, acquérons, acquérez. — Subj. prés. : que j'acquière, que nous acquérons, qu'ils acquierent. — Imp. : que j'acquisse. — Part. prés. : acquérant. — Part. passé : *acquis*, *ise*.

Κατὰ τὸν ἕδιον τρόπον σχηματίζονται τὰ οῆματα *conquérir* (κατακτᾶν), *s'enquérir* (πυνθάνεσθαι), *requérir* (ἐπικαλεῖσθαι).

177. *Bénir*, εὐλογεῖν. Σχηματίζεται δύμαλδς. "Εχει δύο παθητικὰς μετοχὰς *bénit*, *bénite* (ἱγιασμένος). Η. χ. Du pain *bénit* (ἀντίδωρον) καὶ *béni*, *bénie*, (εὐλογημένος). Η. χ. Des enfants *bénis* par leur père.

1. Βλ. ἀσκήσεις 67—68.

178. *Bouillir*, βοάζειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je *bous*, tu *bous*, il *bout*, nous bouillons, vous bouillez, ils bouillent. — Imp. : je bouillais. — Pas. déf. : je bouillis. — Fut. : je bouillirai. — Cond. : je bouillirais. — Impér. : *bous*, bouillons, bouillez. — Subj. prés. : que je bouille. — Imp. : que je bouillisse. — Part. prés. : bouillant. — Part. pas. : bouilli, ie.

Παρατήρησις. "Οταν τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον τοῦ φήματος τούτου εἶναι ὄνομα ἢ ἀντωνυμία, οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τοὺς διάφορους κρόνους τοῦ φήματος *faire* (Βλ. ἀρ. 228) πρὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου *bouillir*. Π. γ. *Nous faisons bouillir de la viande, ἀντὶ nous bouillons de la viande*¹.

179. *Courir*, τρέχειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je *cours*, tu *cours*, il *court*, nous *courons*, vous *courez*, ils *courent*. — Imp. : je *courais*. — Pas. déf. : je *courus*. — Fut. : je *courrai*. — Cond. : je *courrais*. — Impér. : *cours*, *courons*, *courez*. — Subj. : prés. : que je *coure*. — Imp. : que je *courusse*. — Part. prés. : *courant*. — Part. passé : *couru*, ue.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον σχηματίζονται τὰ φήματα *ac-courir* (προστρέχειν), *concourir* (συντρέχειν, διαγωνίζεσθαι) *discourir* (διαλέγεσθαι), *parcourir* (διατρέχειν), *recourir* (ἀνατρέχειν), *secourir* (βοηθεῖν).

180. *Cueillir*, συλλέγειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je *cueille*, tu *cueilles*, il *cueille*, nous *cueillons*, vous *cueillez*, ils *cueillent*. — Imp. : je *cueillais*. — Pas. déf. : je *cueillis*. — Fut. : je *cueillerai*.

1. Βλ. ἀσκήσεις 69—70.

Cond. je cueillerais. — Impér. : *cueille*. — Subj. prés. : que je *cueille*. — Imp. : que je cueillisse. — Part. prés. : *cueillant*. — Part. passé : *cueilli*, ie.

Κατὰ τὸν ὕδιον τρόπον σχηματίζονται τὰ ωήματα *accueillir* (ὑποδέχεσθαι), *recueillir* (περισυλλέγειν).

181. *Dormir*, ςοιμᾶσθαι (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : je *dors*, tu *dors*, il *dort*, nous *dormons*, vous *dormez*, ils *dorment*. — Imp. : je *dormais*. — Passé déf. : je *dormis*. — Fut. : je *dormirai*. — Cond. : je *dormirais*. — Impér. : *dors*, *dormons*, *dormez*. — Subj. prés. : que je *dorme*. — Imp. : que je *dormisse*. — Part. prés. : *dormant*. — Part. pas. : *dormi*, ie.

Κατὰ τὸν ὕδιον τρόπον *s'endormir* (ἀποκοιμᾶσθαι)¹.

182. *Faillir*, σφάλλειν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : je *faillis* ή je *faux*, tu *faillis* ή tu *faux*, il *faillit* ή il *faut*, nous *faillissons* ή nous *faillons*, vous *faillissez* ή vous *faillez*, ils *faillissent* ή ils *faillent*. — Imp. : je *faillais*. — Pas. déf. : Je *faillis*. — Fut. : je *faillirai* ή je *faudrai*. — Cond. : je *faillirais* ή je *faudrais*. — Subj. imp. : que je *faillisse*. — Part. prés. : *faillant*. — Part. passé : *failli*, ie.

Κατὰ τὸν ὕδιον τρόπον *défaillir* (ἐκλείπειν, λιποθυμεῖν).

183. *Fleurir*, ἀνθίζειν (βοηθητ. *avoir*). — Σχηματίζεται όμαλως. Κάμνει *florissant* εἰς τὴν μετοχὴν τοῦ ἐνεστῶτος καὶ *florissais* εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς ὁριστικῆς ὅταν σημαίνῃ **ἀκμάζειν**. Π. γ. Les arts (τέχνη) *floriscaient* en Italie.

184. *Fuir*, φεύγειν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : je *fuis*, tu *fuis* il *fuit*, nous *fuyons*, vous *fuyez*, ils

1. Βλ. ἀσκήσεις 71—72.

fuient. — Imp. : je *fuyais*. — Pas. déf. : je *fuis*. — Fut. : je *fuirai*. — Cond. : je *fuirais*. — Impér. : *fuis, fuyons*. — Subj. prés. : que je *fnie*, que nous *fuyions*, qu' ils *fuent*. — Imp. : que je *fuisse*. — Part. prés. : *fuyant*. — Part. passé : *fui*, ie.

Κατὰ τὸν ἰδιὸν τρόπον *s'enfuir* (δραπετεύειν).

185. *Gésir, κεῖσθαι*. Εὔχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἀκολούθους τύπους : il *git* (*ci-git*, ἐνθάδε κεῖται), nous *gisons*,¹ ils *gisent*. — Imp. : je *gisais*. — Part. prés. : *gisant*.

186. *Hair, μισεῖν* (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : je *hais*, tu *hais*, il *hait*, nous *haïssons*, vous *haïsez*, ils *haïssent*. Οἱ ἄλλοι χρόνοι ὅμαλῶς, ἐκτὸς τῆς προστακτικῆς *hais*, *haïssons*, *haïsez*.²

187. *Mentir, ψεύδεσθαι* (βοηθ. *avoir*). — Ind. prés. : je *mens*, tu *mens*, il *ment*, nous *mentons*, vous *mentez*, ils *mentent*. — Imp. : je *mentais*. — Pas. déf. : je *mentis*. — Fut. : je *mentirai*. — Cond. : je *mentirais*. — Impér. : *mens, mentons, mentez*. — Subj. prés. : que je *mente*. — Imp. : que je *mentisse*. — Part. prés. : *mentant*. — Part. passé : *menti*, ie.

Κατὰ τὸν ἰδιὸν τρόπον *démentir* (διαψεύδειν), *se repenrir* (μετανοεῖν), *sentir* (αἰσθάνεσθαι, ὁσφραίνεσθαι).

188. *Mourir, θνήσκειν* (βοηθητ. *être*). — Ind. prés. : je *meurs*, tu *meurs*, il *meurt*, nous *mourons*, vous *mourez*, ils *meurent*. — Imp. : je *mourais*. — Pas. déf. : je *mourus*. — Fut. : je *mourrai*. — Cond. : je *mourrais*. — Impér. : *meurs, mourons, mourez*. — Subj. prés. : que je *meure*, que nous *mourions*, qu'ils *meurent*. —

1. Πρόφερε nous *gissons*. — 2. Βλ. ἀσκήσεις 73—74.

Imp. : que je mourusse. — Part. prés. : mourant. —
Part. pas. : mort, morte.

189. *Offrir*, προσφέρειν (βοηθητ. *avoir*). Ind. prés. : j'offre, tu offres, il offre, nous offrons, vous offrez, ils offrent. — Imp. : j'offrais. — Pas. déf. : j'offris. — Fut. : j'offrirai. — Cond. : j'offrirais. — Impér. : offre, offrons, offrez. — Subj. prés. : que j'offre. — Imp. : que j'offrisse. — Part. prés. : offrant. — Part. passé : offert, offerte.

Κατὰ τὸν ἴδιον τῷόπον *souffrir* (ὑποφέρειν).

190. *Ouir*, ἀκούειν (βοηθητ. *avoir*). — Εὔχορστον μόνον εἰς τὸν ἐνεστῶτα τῆς δριστικῆς, j'ouïs, tu ouïs, κτλ. — Part. passé : ouï. — Pas. indéf. : j'ai ouï, κτλ.

191. *Ouvrir*, ἀνοίγειν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : j'ouvre, tu ouvres, il ouvre, nous ouvrons, vous ouvrez, ils ouvrent. — Imp. : j'ouvrerais. — Pas. déf. : j'ouvris. — Fut. : j'ouvrirai. — Cond. : j'ouvrirais. — Impér. : ouvre, ouvrons, ouvrez. — Subj. prés. : que j'ouvre. — Imp. : que j'ouvrisse. — Part. prés. : ouvrant. — Part. passé : ouvert, ouverte.

Κατὰ τὸν ἴδιον τῷόπον σχηματίζονται τὰ φήματα *rouvrir* (ἀνοίγειν ἐκ νέου), *couvrir* (καλύπτειν), *découvrir* (ἀνακαλύπτειν), *se découvrir* (ἀποκαλύπτεσθαι), *entr'ouvrir* (ἡμιανοίγειν), *recouvrir* καλύπτειν ἐκ νέου).¹

192. *Partir*, ἀναχωρεῖν (βοηθητ. *être*). — Ind. prés. : je pars, tu pars, il part, nous partons, vous partez, ils partent. — Imp. : je partais. — Pas. déf. : je partis. — Fut. : je partirai. — Cond. : je partirais. — Impér. : pars, partons, partez. — Subj. prés. : que je parte. —

1. Βλ. ἀσκήσεις 75—76.

Imp. : que je partisse.—Part. prés. : *partant*.—Part. passé : parti, ie.

Κατὰ τὸν ὕδιον τρόπον *départir* (διανέμειν), *repartir* (ἀναχωρεῖν ἐκ νέου). — Τὸ ρῆμα *répartir* (διανέμειν) εἶναι δημαλόν, ὅπως τὸ finir.

193. *Saillir*, ἔξέχειν (βοηθητ. *avoir*, ἀπόσωπον). — Ind. prés. : il *saille*, ils *saillent*. — Imp. : il *saillait*. — Pas. déf. : il *saillit*. — Fut. : il *saillera*. — Cond. : il *saillerait*. — Subj. prés. : qu'il *saille*. — Imp. : qu'il *saillit*. — Part. prés. : *saillant*. — Part. passé : *sailli*, ie.

Τὰ ρήματα *assaillir* (έφορμᾶν), καὶ *tressaillir* (σκιρτᾶν), κλίνονται εἰς ὅλα τὰ πρόσωπα· σχηματίζουν τὸν μέλλοντα : je tressaillirai, j' *assailirai*.

194. *Servir*, χρησιμεύειν, ὑπηρετεῖν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : je *sers*, tu *sers*, il *sert*, nous *servons*, vous *servez*, ils *servent*. — Imp. : je *servais*. — Pas. déf. : je *servis*. — Fut. : je *servirai*. — Cond. : je *servirais*. — Impér. : *sers*, *servons*, *servez*. — Subj. prés. : que je *serve*, — Imp. : que je *servisse*. — Part. prés. : *servant*. — Part. passé : *servi*, ie.

Κατὰ τὸν ὕδιον τρόπον *se servir de* (μεταχειρίζεσθαι), *desservir* (ἔξυπηρετεῖν, ἀφαιρεῖν τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη).

195. *Sortir*, ἔξέρχεσθαι (βοηθ. *être* καὶ *avoir*). — Ind. prés. : je *sors*, tu *sors*, il *sort*, nous *sortons*, vous *sortez*, ils *sortent*. — Imp. : je *sortais*. — Pas. déf. : je *sortis*. — Fut. : je *sortirai*. — Cond. : je *sortirais*. — Impér. ; *sors*, *sortons*, *sortez*. — Subj. prés. : que je *sorte*. — Imp. : que je *sortisse*. — Part. Prés. : *sortant*. — Part. passé : *sorti*, ie.

Κατὰ τὸν ὕδιον τρόπον *ressortir* (ἔξερχεσθαι καὶ πάλιν).¹

196. *Tenir*, κρατεῖν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : *je tiens*, *tu tiens*, *il tient*, *nous tenons*, *vous tenez*, *ils tiennent*. — Imp. : *je tenais*. — Pas. déf. : *je tins*, *nous tinmes*, *vous tintes*, *ils tinrent*. — Fut. : *je tiendrai*. — Cond. : *je tiendrais*. — Impér. : *tiens*, *tenons*, *tenez*. — Subj. prés. : *que je tienne*, *que nous tenions*, *qu'ils tiennent*. — Imp. : *que je tinsse*, *qu'il tint*. — Part. prés. : *tenant*. — Part. passé : *tenu*, *ue*.

Κατὰ τὸν ὕδιον τρόπον σχηματίζονται καὶ τὰ ἔξῆς οὕματα : *s'abstenir* (ἀπέχειν), *appartenir* (ἀνήκειν), *contenir* (συγκρατεῖν, περιέχειν), *détenir* (κατέχειν), *entretenir* (διατηρεῖν, συνδιαλέγεσθαι), *maintenir* (συγκρατεῖν), *obtenir* (ἐπιτυγχάνειν), *retenir* (συγκρατεῖν), *soutenir* (ὑποστηρίζειν).

Venir, ἔρχεσθαι (βοηθητ. *être*) καὶ τὰ παράγωγα αὐτοῦ : *advenir* (συμβαίνειν, ἀπόσωπον), *contrevenir* (παραβαίνειν), *convenir* (άρμοζειν), *devenir* (γίνεσθαι), *disconvenir* (διαφωνεῖν), *intervenir* (ἐπεμβαίνειν), *parvenir* (κατορθώνειν), *prévenir* (προειδοποιεῖν), *provenir* (προέρχεσθαι), *revenir* (ἐπανέρχεσθαι), *se souvenir* (ἐνθυμεῖσθαι), *subvenir* (συντρέχειν, βοηθεῖν) καὶ *survenir* (ἐπέρχεσθαι).

Παρατήρησις. *Venir de μετ'* ἀπαρεμφάτου ἐπομένου, σημαίνει τὸ *πρὸ δὲ λίγου*. Π. χ. *Il vient de sortir* = πρὸ δὲ λίγους ἔξηλθε.

197. *Vêtir*, ἐνδύειν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : *je vêts*, *tu vêts*, *il vêt*, *nous vêtons*, *vous vêtez*, *ils*

1. Βλ. ἀσκήσεις 77—78.

vêtent. — Imp. : je vêtais. — Pas. déf. : je vêts. —
Fut. : je vêtirai. — Cond. : je vêtirais. — Impér. : vêts,
vêtons. — Subj. prés. : que je vête. — Imp. : que je vê-
tisse. — Part. prés. : vêtant. — Part. passé : vêtu, ue.¹.

Τοίτη συγγία.

198. *Asseoir καὶ s'asseoir, καθῆσθαι.* Ind. prés. :
je m'assieds, tu t'assieds, il s'assied, nous nous
asseyons, vous vous asseyez, ils s'asseyent. — Imp. :
je m'asseyais. — Pas. déf. : je m'assis. — Fut. : je
m'assiérai. — Cond. : je m'assiérais. — Impér. : as-
sieds-toi, asseyons-nous asseyez-vous. — Subj. prés. :
que je m'asseye, que nous nous asseyions. — Imp. :
que je m'assis. — Part. prés. : s'asseyant. — Part.
passé : assis, assise.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον *seoir* (ἀρμόζειν, ἀπρόσωπον)
surseoir (ἀναβάλλειν). — Fut. : je surseoirai. — Cond. : je
surseoirais).

199. *Choir, πίπτειν* (βοηθητ. *avoir καὶ être*). — Εὕ-
χοηστον μόνον εἰς τὸ ἀπαρέμφατον καὶ τὴν παθητικὴν με-
τοχήν : *chu, ue*.

200. *Déchoir, ἐκπίπτειν* (βοηθητ. *avoir καὶ être*).
— Ind. prés. : je déchois, tu déchois, il déchoit, nous
déchoyons, vous déchoyez, ils déchoient. — Imp. : je
déchoyais. — Pas. déf. : je déchus. — Fut. : je dé-
cherrai. — Cond. : je décherrais. — Impér. : déchois,
déchoyons. — Subj. prés. : que je déchoie, que nous
déchoyions, qu'ils déchoient. — Imp. : que je déchusse.
— Part. passé : déchu, ue.

1. Βλ. ἀσκήσεις 79—80.

201. *Devoir*, ὄφείλειν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés : je dois, nous devons, ils doivent. — Imp. : je devais. — Pas. déf. : je dus. — Fut. : je devrai. — Cond. : je devrais. — Impér. : dois devons, devez. — Subj. Prés. : que je doive, que nous devions. — Imp. : que je dusse. — Part. prés. : devant. — Part. passé. : *dû*, due.

202. *Échoir*, τυγχάνειν, λήγειν ἐπὶ προθεσμίας συν-
αλλαγματικῶν (βοηθητ. *être*). — Εὔχοηστοι χρόνοι : Ind.
prés. : il échoit ἢ il échet. — Pas. déf. : j'échus. —
Fut. : j'écherrai. — Cond. : j'écherrais. — Subj. prés. :
qu'il échoie. — Imp. : qu'il échût. — Part. prés. : é-
chéant (le cas échéant = τυχούσης περιστάσεως). — Part.
passé : échu, ue.¹

203. *Falloir*, πρέπει (βοηθητ. *avoir*, ἀπόστοπον).
Ind. prés. : il faut. — Imp. : il fallait. — Pas. déf. : il
fallut. — Fut. : il faudra. — Cond. : il faudrait. —
Subj. prés. : qu'il faille. — Imp. : qu'il fallût. — Part.
passé : fallu (ἄνευ θηλυκοῦ).

204. *Mouvoir*, κινεῖν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. :
je meus, tu meus, il meut, nous mouvons, vous
mouvez, ils meuvent. — Imp. : je mouvais. — Pas.
dég. : je mus. — Fut. : je mouvrail. — Cond. : je mou-
vrais. — Impér. : meus, mouvons. — Subj. prés. :
que je meuve, que nous mouvions, qu'ils meuvent. —
Imp. : que je musse. — Part. prés. : mouvant. — Part.
passé : mû, mue.

Κατὰ τὸν ὕδιον τρόπον émouvoir (συγκινεῖν), part.
passé : ému, émue ; promouvoir (προθιβάζειν), εὐχοηστον
μόνον εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους.

1. Βλ. ἀσκήσεις 81—82.

205. *Pleuvoir*, βρέχει (βοηθητ. *avoir*, ἀπόσωπον). — Ind. prés. : il *pleut*. — Imp. : il pleuvait. — Pas. déf. : il *plut*. — Fut. : il pleuvra. — Cond. : il pleuvrait. — Subj. prés. : qu'il *pleuve*. — Imp. : qu'il *plût*. — Part. prés. : pleuvant. — Part. passé : *plu*.

206. *Pourvoir*, προμηθεύειν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : je *pourvois*, tu *pourvois*, il *pourvoit*, nous *pourvoyons*, vous *pourvoyez*, ils *pourvoient*. — Imp. : je *pourvoyais*. — Pas. déf. : je *pourvus*. — Fut. : je *pourvoirai*. — Cond. : je *pourvoirais*. — Impér. : *pourvois*, *pourvoyons*. — Subj. prés. : que je *pourvoie*, que nous *pourvoyions*, qu'ils *pourvoient*. — Imp. : que je *pourvusse*. — Part. prés. : *pourvoyant*. — Part. passé. : *pourvu*, ue.

207. *Pouvoir*, δύνασθαι (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : je *puis* ἢ je *peux*, tu *peux*, il *peut*, nous *pouvons*, vous *pouvez*, ils *peuvent*. — Imp. : je *pouvais*. — Pas. déf. : je *pus*. — Fut. : je *pourrai*. — Cond. : je *pourrais*. — Subj. prés. : que je *puisse*. — Imp. : que je *pusse*. — Part. prés. : *pouvant*. — Part. passé : *pu*.

Παρατήρησις. Διὰ νὰ ἐκφράσουν εὐχήν, οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ ρήματος *rouvoir* ἀνευ τοῦ *que*, μεταθέτοντες καὶ τὴν προσωπικὴν ἀντωνυμίαν ὑποκείμενον. Π. χ. *Puissé-je* (εἴθε), *puisses-tu*, *puisse-t-il*, *puissions-nous*, *puissiez-vous*, *puissent-ils*. Παράδειγμα : Puisse-t-il vivre heureux ! = Εἴθε νὰ ζήσῃ εὐτυχῆς !¹

208. *Savoir*, γνωρίζειν, μανθάνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je *sais*, tu *sais*, il *sait*, nous savons, vous savez, ils savent. — Imp. : je savais. — Pas. déf. : je *sus*. — Fut. : je *saurai*. — Cond. : je *saurais*. — Impér. : *sache*, *sachons*, *sachez*. — Subj. prés. : que je *sache*. — Imp. : que je *susse*. Part. prés. : *sachant*. — Part. passé : *su*, *sue*.

Παρατήρησις. Ἐνίστε οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὴν ὑποθετικὴν τοῦ ρήματος *savoir* ἀποφατικῶς : *je ne saurais* ἀντὶ *je ne puis*. Παράδειγμα : *je ne saurais* vous dire = je ne puis vous dire, δὲν δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω.

209. *Valoir*, ἀξίζειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je *voux*, tu *vaux*, il *vaut*, nous valons, vous valez, ils valent. — Imp. : je valais. — Pas. déf. : je valus. — Fut. : je *vaudrai*. — Cond. je *vaudrais*. — Subj. prés. : que je *vaille*, que nous valions, qu'ils *vaillettent*. — Imp. : que je *valusse*. — Part. prés. : valant. — Part. passé : *valu*, ue.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον σχηματίζονται τὰ ρήματα *équivaloir* (ἰσοδυναμεῖν) καὶ *prévaloir* (ὑπερισχύειν). Τὸ *prévaloir* εἰς τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὑποτακτικῆς κάμνει que je *prévale*.

210. *Voir*, βλέπειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je vois, tu vois, il voit, nous voyons, vous voyez, ils voient. — Imp. : je *voyais*. — Pas. déf. : je *vis*. — Fut. : je *verrai*. — Cond. : je *verrais*. — Impér. : *vois*, *voyons*. — Subj. prés. : que je *voie*, que nous *voyions*, qu'ils *voient*. — Imp. : que je *visse*. — Part. prés. : *voyant*. — Part. passé. : *vu*, *vue*.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον *prévoir* (προβλέπειν). Fut. : je *prévoirai*. — Cond. : je *prévoirais*.

211. *Vouloir*, θέλειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je veux, tu veux, il veut, nous voulons, vous voulez, ils veulent. — Imp. : je voulais. — Pas. déf. : je voulus. — Fut. : je voudrai. — Cond. : je voudrais. — Impér. : veuillez. — Subj. prés. : que je veuille, que nous voulions, qu'ils veuillent. — Imp. : que je voulusse. — Part. prés. : voulant. — Part. passé : voulu, ue.¹

Τετάξτη συζητία.

212. *Absoudre*, ἀθωώνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : j'absous, tu absous, il absout, nous absolvons, vous absolvez, ils absolvent. — Imp. : j'absolvais. — Fut. : j'absoudrai. — Cond. : j'absoudrais. — Impér. : absous, absolvons. — Subj. prés. : que j'absolve. — Part. prés. : absolvant. — Part. pas. : absous, absoute.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον *dissoudre* (διαλύειν) καὶ *résoudre* (λύειν, διαλύειν, ἀποφασίζειν). Τὸ *résoudre* εἰς τὸν ἀριστὸν κάμνει je résous καὶ εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν *résous*, *résoute* (διαλελυμένος), *résolu*, *résolute*, (λελυμένος, ἀποφασισμένος). Ηαράδειγμα : Le brouillard est *résous* = ή δύσκλη διελύθη, j'ai *résolu* de partir = ἀπεφάσισα ν' ἀναχωρήσω, le problème est *résolu* = ἐλύθη τὸ πρόβλημα.

213. *Battre*, κτυπᾶν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je bats, tu bats, il bat, nous battons, vous battez, ils battent. — Imp. : je battais. — Pas. déf. : je battis. — Fut. : je battrai. — Cond. : je battrais. — Impératif : bats, battons. — Subj. prés. : que je batte. — Imp. : que je battisse. — Part. prés. : battant. — Part. pas. : battu, ue.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον *abattre* (καταβάλλειν, κρημνί-

1. Βλ. ἀσκήσεις 85—86.

ζειν), combattre (μάχεσθαι), débattre (συζητεῖν), s'ébattre (διασκεδάζειν), rabattre (καταβιβάζειν, ὑποβιβάζειν).

214. *Boire*, πίνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je bois, tu bois, il boit, nous buvons, vous buvez, ils boivent. — Imp.: je buvais. — Pas. déf.: je bus. — Fut.: je boirai. — Cond.: je boirais. — Impér.: bois, buvons. — Subj. prés.: que je boive, que nous buvions, qu'ils boivent. — Imp.: que je busse. — Part. prés.: buvant. — Part. passé: bu, bue.

215. *Braire*, ὄγκανύζειν. — Ind. prés.: il brait, ils braient. — Imp.: il brayait. — Fut.: il braira. — Part. prés.: brayant.

216. *Bruire*, θορυβεῖν (ἀπρόσωπον). — Ind. prés.: il bruit. — Imp.: il bruissait. — Fut.: il bruira. — Part. prés. bruyant.

217. *Ceindre*, ζωννύειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je ceins, tu ceins, il ceint, nous ceignons, vous ceignez, ils ceignent. — Imp.: je ceignais. — Pas. déf.: je ceignis. — Fut.: je ceindrai. — Cond.: je ceindrais. — Impér.: ceins, ceignons, ceignez. — Subj. prés.: que je ceigne. — Imp.: que je ceignisse. — Part. prés.: ceignant. — Part. pas.: ceint, ceinte.

Κατὰ τὸν ἕδιον τρόπον σχηματίζονται ὅλα τὰ εἰς *indre* λήγοντα φῆματα. *Complaindre* (έλεεινολογεῖν), *se complaindre* (μεμψιμοιρεῖν), *contraindre* (ἀναγκάζειν), *craindre* (φοβεῖσθαι), *plaindre* (οἰκτείρειν), *se plaindre* (παραπονεῖσθαι), *astreindre* (καταναγκάζειν), *atteindre* (βάλλειν, κτυπᾶν, κατορθώνειν), *dépeindre*

1. Βλ. ἀσκήσεις 87–88.

(περιγράφειν), *déteindre* (έκβάπτειν), *empreindre* (ἀποτυπώνειν, ἐγκολάπτειν), *enceindre* (περιζωνύειν), *enfreindre* (παραβαίνειν), *éteindre* (σβύνειν), *étreindre* (σφίγγειν), *feindre* (προσποιεῖσθαι), *geindre* (στενάζειν), *peindre* (ζωγραφίζειν), *restreindre* (συστέλλειν, περιορίζειν), *teindre* (βάφειν).

Κατὰ τὸν ὕδιον ἐπίσης τρόπον τὰ εἰς *oindre* λήγοντα ορήματα *adjoindre* (ἐπιζευγγύνειν), *conjoindre* (συζευγγύνειν), *disjoindre* (διαζευγγύνειν), *enjoindre* (ἐντέλλεσθαι), *joindre* (συνάπτειν), *oindre* (χρίειν), *rejoindre* (συνάπτειν, συναντᾶν). Τὸ οῆμα *poindre* (ὑποφώσκειν) εἶνε εὔχρηστον μόνον εἰς τὸ ἀπαρέμφατον, εἰς τὸν ἐνεστῶτα καὶ μέλλοντα τῆς δριστικῆς. Παράδειγμα: Le jour ne *point* pas encore, il *commence à poindre*, il *pindra* bientôt.¹

218. *Clore*, κλείειν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : je *clos*, tu *clos*, il *clôt* (ἄνευ πληθυντικοῦ). — Fut. : je *clorai*. — Cond. : je *clorais*. — Impér. : *clos*. — Subj. : que je *close*. — Part. passé : *clos*, *close*.

Κατὰ τὸν ὕδιον τρόπον *éclore* (έκκολάπτεσθαι, ἀνοίγειν, ἐπὶ ἀνθέων).

219. *Conclure*, συμπεραίνειν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : je *conclus*, tu *conclus*, il *conclut*, nous *concluons*, vous *concluez*, ils *concluent*. — Imp. : je *concluais*. — Pas. déf. : je *conclus*. — Fut. : je *conclurai*. — Cond. : je *conclurais*. — Impér. : *conclus*, *concluons*. — Subj. prés. : que je *conclue*. — Imp. : que je *conclusse*. — Part. prés. : *concluant*. — Part. passé : *conclu*, ue.

Κατὰ τὸν ὕδιον τρόπον *exclure* (ἀποκλείειν).

1. Βλ. ἀσκήσεις 89—90.

220. *Confire*, σακχαρώνειν, (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je *confis*, tu *confis*, il *confit*, nous *confisons*, vous *confisez*, ils *confisent*. — Imp. : je *confisais*. — Pas. déf. : je *confis*. — Fut. : je *confirai*. — Cond. : je *confirais*. — Impér. : *confis*, *confisons*. — Subj. prés. : que je *confise*. — Imp. : que je *confisse*. — Part. prés. : *confisant*. — Part. pas. : *confit*, *confite*.

221. *Connaitre*, γνωρίζειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je *connais*, tu *connais*, il *connaît*, nous *connaissons*, vous *connaissez*, ils *connaissent*. — Imp. : je *connaissais*. — Pas. déf. : je *connus*. — Fut. : je *connaîtrai*. — Cond. : je *connaîtrais*. — Impér. : *connais*, *connaissons*. — Subj. prés. : que je *connaisse*. — Imp. : que je *connusse*. — Part. prés. : *connaissant*. — Part. passé : *connu*, ue.

Κατὰ τὸν ἕδιον τρόπον σχηματίζονται ὅλα τὰ εἰς *autre* λήγοντα οἵματα, *méconnaître* (παραγνωρίζειν), *reconnaître* (ἀναγνωρίζειν), *apparaître* (ἐμφανίζεσθαι), *comparaître* (ἔξαφανίζεσθαι), *paraître* (φαίνεσθαι), *reparaître* (ἀναφαίνεσθαι) καὶ *paitre* (βόσκειν), ὅπερ εἶναι εὑρητον μόνον εἰς τὸν ἐνεστῶτα, παρατατικὸν καὶ μέλλοντα τῆς δριστικῆς, εἰς τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὑποτακτικῆς, εἰς τὴν μετοχὴν τοῦ ἐνεστῶτος καὶ εἰς τὸ ἀπαρέμφατον.¹

222. *Construire*, κατασκευάζειν, οἰκοδομεῖν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je *construis*, tu *construis*, il *construit*, nous *construisons*, vous *construisez*, ils *construisent*. — Imp. : je *construisais*. — Pas. déf. : je *construisis*. — Fut. : je *construirai*. — Cond. : je *construirais*. — Impér. : *construis*, *construisions*. — Subj. prés. :

1. Βλ. ἀσκήσεις 91—92.

que je construise. — Imp. : que je construisisse. — Part. prés. : construisant. — Part. passé : construit, te.

Κατὰ τὸν ἕδιον τρόπον σχηματίζονται δλα τὰ εἰς *uire* λήγοντα οήματα, *détruire* (καταστρέφειν), *instruire* (διδάσκειν, πληροφορεῖν), *reconstruire* (κατασκευάζειν ἐκ νέου), *cuire* (ψήνειν), *déduire* (ἀφαιρεῖν, συμπεράίνειν), *conduire* (όδηγεῖν), *éconduire* (προοπέμπειν), *enduire* (ἐπιχρίσειν), *induire* (προτρέπειν, ἀποπλανᾶν), *introduire* (εἰσάγειν), *produire* (παράγειν), *reconduire* (προπέμπειν), *réduire* (ἐλαττώνειν), *séduire* (ἀποπλανᾶν, σαγηνεύειν), *traduire* (μεταφράζειν, προσάγειν), *luire* (λάμπειν), *nuire* (βλάπτειν). Τὰ δύο τελευταῖα οήματα σχηματίζουν τὴν παθητικὴν τῶν μετοχὴν *lui* καὶ *nui*, ἀνευ θηλυκοῦ.

223. *Coudre*, φάπτειν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. Prés. : je couds, tu couds, il coud, nous *cousons*, vous *cousez*, ils *cousent*. — Imp. : je *cousais*. — Pas. déf. : je *cousis*. — Fut. : je *coudrai*. — Cond. : je *coudrais* — Impér. : *couds*, *cousons*. — Subj. prés. : que je *couse*. — Imp. : que je *cousisse*. — Part. prés. : *cousant*. — Part. passé : *cousu*, *ue*.

Κατὰ τὸν ἕδιον τρόπον *découdre* (ξεφάπτειν).

224. *Croire*, πιστεύειν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : Je crois, tu crois, il croit, nous *croyons*, vous *croyez*, ils croient. — Imp. : je *croyais*. — Pas. déf. : je *crus*. — Fut. : je *croirai*. — Cond. : je *croirais*. — Imp. : crois, *croyons*. — Subj. prés. : que je *croie*, que nous *croyions*. — Imp. : que je *crusse*. — Part. prés. : *croissant*. — Part. passé : *cru*, *crue*.¹

225. *Croître*, αὔξάνειν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : je croîs, tu croîs, il croît, nous *croissons*, vous *croissez*,

¹ Βλ. ἀσκήσεις 93—94.

ils croissent. — Imp. : je croissais. — Pas. déf. : je crûs.
— Fut. : je croîtrai. — Cond. : je croîtrais. — Impér. :
croîs, croissons. — Subj. prés. : que je croisse. — Imp. :
que je crûsse. — Part. prés. : croissant. — Part. pas. :
crû, crue.

226. *Dire*, λέγειν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : je
dis, tu dis, il dit, nous disons, vous dites, ils disent.
Imp. : je disais. — Pas. déf. : je dis. — Fut. : je di-
rai. — Cond. : je dirais. — Impér. : dis, disons, dites.
— Subj. prés. : que je dise. — Imp. : que je disse.—
Part. prés. : disant. — Part. passé : dit, dite.

Κατὰ τὸν ὕδιον τρόπον *redire* (λέγειν ἐκ νέου).

Τὰ ἄλλα σύνθετα *contredire* (ἀντιλέγειν), *dédire* (ἀ-
ναιρεῖν), *interdire* (ἀπαγορεύειν), *médire* (κακολογεῖν),
prédire (προλέγειν), κάμνουν vous *contredisez*, *prédi-
sez*, κτλ.

Tò οῆμα *maudire* (καταρᾶσθαι), κάμνει nous *mau-
dissons*, vous *maudissez*, ils *maudissent*, je *maudissais*,
maudissant.

227. *Écrire*, γράφειν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. :
j'écris, tu écris, il écrit, nous écrivons, vous écrivez,
ils écrivent. — Imp. : j'écrivais. — Pas. déf. : j'écrivis.
— Fut. : j'écrirai. — Cond. : j'écrirais. — Impér. : é-
cris, écrivons. — Subj. prés. : que j'écrive. — Imp. :
que j'écrivisse. — Part. prés. : écrivant. — Part. passé :
écrit, écrite.

Κατὰ τὸν ὕδιον τρόπον *circonscrire* (περιγράφειν), *dé-
crire* (περιγράφειν), *inscrire* (ἐγγράφειν), *prescrire* (προ-
στάσσειν), *proscrire* (προγράφειν), *souscrire* (ὑπογράφειν),
transcrire (ἀντιγράφειν).¹

1. Βλ. ἀσκήσεις 95—96.

228. *Faire*, κάμνειν (βοηθητ. *avoir*) — Ind. prés. : je fais, tu fais, il fait, nous *faisons*, vous *faites*, ils *font*. — Imp. : je *faisais*. — Pas. déf. : je fis. — Fut. : je ferai. — Cond. : je ferais. — Impér. : fais, *faisons*, *faites*. — Subj. prés. : que je *fasse*. — Imp. : que je *fisse*. — Part. prés. : *faisant*. — Part. passé : *fait*, *faite*.

Κατὰ τὸν ἕδιον τρόπον *contrefaire* (παραποιεῖν), *défaire* (φθείρειν, καταστρέφειν), *refaire* (κάμνειν ἐκ νέου), *satisfaire* (ἰκανοποιεῖν), *surfaire* (ὑπερτιμᾶν).

229. *Frirer*, τηγανίζειν. Εὔχορστον μόνον εἰς τὸν ἑνίκαντον τοῦ ἐνεστῶτος τῆς δριστικῆς, je fris, tu fris, il frit. — Fut. : je frirai. — Cond. je frirais, καὶ εἰς τὸν συνθέτους χρόνους, j'ai frit, κτλ. — Διὰ τὸν ἄλλους χρόνους γίνεται χρῆσις τοῦ ὅγματος *faire* μετὰ τοῦ ἀπαρεμφάτου *frire*. Π. χ. Nous *faisons frire*, que je *fasse frire*, κτλ.

230. *Lire*, ἀναγινώσκειν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : je lis, tu lis, il lit, nous *lisons*, vous *lisez*, ils *lisent*. — Imp. : je *lisais*. — Pas. déf. : je *lus*. — Fut. : je lirai. — Cond. : je lirais. — Impér. : lis, *lisons*. — Subj. prés. : que je *lise*. — Imp. : que je *lusse*. — Part. prés. : *lisant*. — Part. passé : *lu*, *lue*.

Κατὰ τὸν ἕδιον τρόπον *élire* (ἐκλέγειν), *relire* (ἀναγινώσκειν ἐκ νέου).

231. *Mettre*, θέτειν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : je mets, tu mets, il met, nous mettons, vous mettez, ils mettent. — Imp. : je mettais. — Passé déf. : je *mis*. — Fut. : je mettrai. — Cond. : je mettrai. — Impér. : mets, mettons. — Subj. prés. : que je mette. — Imp. : que je *misse*. — Part. prés. : mettant. — Part. pas. : *mis*, *mise*.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον τὰ ρήματα *admettre* (παραδέχεσθαι), *commettre* (διαπράττειν), *compromettre* (ἐκθέτειν), *démettre* (ἐξαρθρώνειν), *émettre* (ἐκδίδειν), *omettre* (παραλείπειν), *permettre* (ἐπιτρέπειν), *promettre* (ὑπόσχεσθαι), *remettre*, (ἀναβάλλειν, ἐγχειρίζειν), *soumettre* (ὑποβάλλειν), *transmettre* (μεταβιβάζειν).¹

232. *Moudre*, ἀλέθειν (βοηθητ. *avoir*).—Ind. prés. : je mouds, tu mouds, il moud, nous moulons, vous moulez, ils moulent. — Imp. : je moulais. — Pas. déf. : je moulus. — Fut. : je moudrai. — Cond. : je moudrais. — Impér. : mouds, moulons. — Subj. prés. : que je moule. — Imp. : que je moulusse. — Part. prés. : moulant. — Part. passé : moulu, moulue.

233 *Naitre*, γεννᾶσθαι (βοηθ. *être*). — Ind. prés. je nais, tu nais, il naît, nous naissions, vous naissez, ils naissent. — Imp. : je naissais. — Pas. déf. : je naquis. — Fut. : je naîtrai. — Cond. : je naîtrais. — Subj. prés. : que je naisse. — Imp. : que je naquisse. — Part. prés. : naissant. — Part. passé. : né, née.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον *renaitre* (ἀναγεννᾶσθαι).

234. *Plaire*, ἀρέσκειν (βοηθ. *avoir*). — Ind. prés. je plais, tu plais, il plaît, nous plaisons, vous plaisez, ils plaisent. — Imp. : je plaisais. — Pas. déf. : je plus. — Fut. : je plairai. — Cond. : je plairais. — Impér. : plais, plaisons. — Subj. prés. : que je plaise. — Imp. : que je plusse. — Part. Prés. : plaisant. — Part. pas. : plu (ἀμετάβλητος).

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον *complaire* (εὐαρεστεῖν), *déplaire* (ἀπαρέσκειν).

1. Βλ. ἀσκήσεις 97—98.

235. *Prendre*, λαμβάνειν (βοηθητ. *avoir*). — Indic. prés. : je prends, tu prends, il prend, nous prenons, nous prenez, ils prennent. — Imp. : je prenais. — Pas. déf. : je pris. — Fut. : je prendrai. — Cond. : je prendrais. — Impér. : prends, prenons. — Subj. prés. : que je prenne, que nous prenions, qu'ils prennent. — Imp. : que je prisse. — Part. prés. : prenant. — Part. passé : pris, prise.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον *apprendre* (μανθάνειν), *comprendre* (έννοειν), *entreprendre* (έπιχειρεῖν), *se méprendre* (σφάλλεσθαι), *reprendre* (έπαναλαμβάνειν), *surprendre* (ἐκπλήγτειν, καταλαμβάνειν αἰφνιδίως).¹

236. *Rire*, γελᾶν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : je ris, tu ris, il rit, nous rions, vous riez, ils rient. — Imp. : je riais. — Pas. déf. : je ris. — Fut. : je rirai. — Cond. : je rirais. — Imp. : ris, rions. — Subj. prés. : que je rie, que nous riions. — Imp. : que je risse. — Part. prés. : riant. — Part. passé : ri (ἀμετάβλητος).

237. *Rompre*, σπάνειν (βοηθητ. *avoir*). Σχηματίζεται δύμαλῶς. Εἰς τὸ γένικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος τῆς δριστικῆς κάμνει : il rompt.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον *corrompre* (διαφθείρειν), *interrompre* (διακόπτειν).

238. *Suffire*, ἀρκεῖν (βοηθητ. *avoir*). — Σχηματίζεται κατὰ τὸ *confire*, ἐκτὸς εἰς τὴν παθητικὴν μετοχήν : suffi.

239. *Suivre*, ἀκολουθεῖν (βοηθητ. *avoir*). — Indic. prés. : je suis, tu suis, il suit, nous suivons, vous suivez, ils suivent. — Imp. : je suivais. — Passé déf. :

1. Βλ. ἀσκήσεις 99—100.

je suivis. — Fut. : je suivrai. — Cond. : je suivrais. — Impér. : suis, suivons. — Subj. prés. : que je suive. — Imp. : que je suivisse. — Part. prés. : suivant. — Part. passé : *suivi*, ie.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον *pouï suivre* (καταδιώκειν), *s'ensuivre*, (ἔπεται, ἀκολουθεῖ, ἀπρόσωπον). Διὰ τὸ οὗμα *s'ensuivre* εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους ή ἀντωνυμία *en* ἀποσπᾶται τῆς φύσης. Π. χ. Il s'en est suivi; que s'en est-il suivi? = τί ἐπηκολούθησεν;

240. *Taire*, παρασιωπᾶν (*se taire*, σιωπᾶν), ὅπως τὸ *plaire*.

241. *Traire*, ἀμέλγειν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : je traîs, tu traîs, il trait, nous trayons, vous trayez, ils traient. — Imp. : je *trayais*. — Fut. : je *trairai*. — Condit. : je *trairais*. — Impér. : *trais*, *trayons*. — Subj. prés. : que je *traie*, que nous *trayions*, qu'ils *trai-*ent. — Part. présent : *trayant*. — Partic. passé : *trait*, *traite*.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον *distraire* (τέρπειν, ἀποσπᾶν), *extraire* (ἐξάγειν), *soustraire* (ἀφαιρεῖν).

242. *Vaincre*, νικᾶν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : je vaincs, tu vaincs, il vainc, nous *vainquons*, vous *vainquez*, ils *vainquent*. — Imp. : je *vainquais*. — Pas. déf. : je *vainquis*. — Fut. : je *vaincrai*. — Cond. : je *vaincrais*. — Impér. : *vaincs*, *vainquons*. — Subj. prés. : que je *vainque*. — Imp. : que je *vainquisse*. — Partic. prés. : *vainquant*. — Part. passé : *vaincu*, ue.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον *convaincre* (πείθειν).

243. *Vivre*, ζῆν (βοηθητ. *avoir*). — Ind. prés. : je vis, tu vis, il vit, nous vivons, vous vivez, ils vi-

vent.— Imp. : je vivais. — Pas. déf. je *vécus*. — Fut. : je vivrai. — Cond. : je vivrais. — Impér. : vis, vivons. Subj. prés. : que je vive. — Imp. : que je *vécusse*. — Part. prés. : vivant. — Part. passé : *vécu*, *ue*.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον *survivre* (ἐπιζῆν).¹

Γαλλισμοί τινες μετὰ τοῦ ἔtre.

244. *C'est, ce sont* (Βλ. Δεικτικὰς ἀντωνυμίας ἀριθ. 124). Τὸ ρῆμα ἔtre ἀκολουθοῦν τὴν ἀντωνυμίαν *ce*, τίθεται εἰς τὸν πληθυντικὸν μόνον ὅταν ἀκολουθῇται ὑπὸ οὐσιαστικοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ἢ ὑπὸ ἀντωνυμίας τρίτου πληθυντικοῦ προσώπου. Π. χ.

Ce sont les enfants paresseux qui seront punis.
Ce sont eux qui ne travaillent pas.

Γίνεται χρῆσις τοῦ *c'est* πρὸ ἀντωνυμίας πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ πρώτου ἢ δευτέρου προσώπου, ἢ πρὸ δύο οὐσιαστικῶν ἐνικοῦ ἀριθμοῦ. Π. χ.

C'est nous qui sommes les amis. — C'est vous qui sortirez. — C'est mon ami et sa sœur que j'attends.

245. *C'est . . . que.* Ἐν χρήσει ἐπὶ ἐμφάσεως. Ἀντὶ π. χ. νὰ εἴπωμεν

Je parle de vous.
Vous trouverez mon livre sur la table.

λέγομεν ἐμφατικώτερον

C'est de vous que je parle.
C'est sur la table que vous trouverez mon livre.

1. Βλ. ἀσκήσεις 101—102.

ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

Θέσις τοῦ ὑποκειμένου.

246. Τὸ ὑποκείμενον, οὐσιαστικὸν ἢ ἀντωνυμία, προ-
ηγεῖται γενικῶς τοῦ ρήματος. Π. χ.

Jean pleure (κλαίει). — *Je pleure.*

247. Τὸ ὑποκείμενον ἐν τούτοις ἔπειται
1ον. Εἰς τὰς ἐρωτηματικὰς προτάσεις. Π. χ.
Quand partirons vos amis? — Que ferai-je? — D'où
viens-tu?

2ον. Εἰς τὰς παραθετικὰς προτάσεις. Π. χ.

Tu seras puni, dit-il.

3ον. Ὄταν προτάσσεται τῶν ρημάτων μία τῶν ἐκφρά-
σεων *tel*, *ainsi* (οὕτω), *aussi* (διὰ τοῦτο), *à peine* (μόλις),
peut-être (ἴσως), *encore*, *en vain* (ματαίως), *du moins*
(τούλάχιστον), *toujours*, *κτλ.* Π. χ.

Aussi n'est-il pas venu. — *En vain* lui parlez-vous.
— *A peine* avait-il dit ces mots. — *Peut-être* réussirez-
vous (ἐπιτυγχάνειν).

4ον. Μετὰ ρῆμα εἰς τὴν ὑποτακτικὴν χωρὶς νὰ προη-
γῆται σύνδεσμος. Π. χ.

Puissiez-vous réussir!

Περὶ ἐρωτήσεως.

248. Ἐπὶ ἐρωτήσεως ἢ ἀντωνυμία ὑποκείμενον τί-
θεται μετὰ τὸ ρῆμα εἰς τοὺς ἀπλοῦς χρόνους καὶ μεταξὺ

τοῦ βιοθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς εἰς τοὺς συνθέτους. Π. χ.

Venez - vous ? — As-tu fini ?

249. Ἐνίστε ἡ ἀντωνυμία μένει πρὸ τοῦ φήματος τότε ἡ ἐρώτησις ἐκφράζει ἐκπληξιν ἢ ἀμφιβολίαν. Π. χ.

Vous venez ? — Tu as fini ?

250. Ὅταν τὸ πρῶτον ἑνικὸν πρόσωπον λήγῃ εἰς εἴδη φωνῶν, τὸ εἶδον τρέπεται εἰς ἄδειον. Π. χ.

Trouvé - je ?

καὶ κατ' ἀναλογίαν

Eussé - je ? — Puissé - je ? — Dussé - je ?

251. Ὅταν τὸ τρίτον ἑνικὸν πρόσωπον λήγῃ εἰς φωνὴν, παρεντίθεται χάριν εὐφωνίας μεταξὺ τοῦ φήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας τὸ γράμμα τ. Π. χ.

Mange - t - il ? — Appelle - t - il ? — Pourra - t - il ?

252. Ἀντὶ νὰ εἴπωμεν

Venez - vous ? — Trouvé - je ? — Appelle - t - elle ?
δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν μετὰ τοῦ γαλλισμοῦ est - ce que

Est - ce que vous venez ? — Est - ce que je trouve ? —
Est - ce qu'elle appelle ?

253. Ἡ χρῆσις τοῦ est - ce que εἶνε ἀπαραίτητος μὲν τινα φήματα μονοσύλλαβα, δῆπος je prends, je sens, je cours, κτλ. Δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν : Prends - je ? sens - je ? cours - je ? ἀλλὰ θὰ εἴπωμεν

*Est-ce que je prends ? — Est-ce que je sens ? —
Est-ce que je cours ?*

λέγομεν ἐν τούτοις

*Où suis-je ? — Que dis-je ? — Ai-je fini ? — Que
vois-je ? — Que puis-je ? — Que dois-je ? — Où vais-
je ? — Que sais-je ?*

Δύο ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ et.

254. Πᾶν οἡμα ἔχον δύο ἢ περισσότερα ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ et τίθεται εἰς τὸν πληθυντικὸν.

1ον Ἐὰν τὰ ὑποκείμενα ταῦτα εἶνε οὐσιαστικὰ ἢ ἀντωνυμίαι τρίτου προσώπου, τὸ οἡμα τίθεται εἰς τὸ τρίτον πληθυντικὸν πρόσωπον. Π. χ.

Le père et l'oncle *travaillent*.

Ton frère et le mien *travailleront*.

2ον Ἐὰν τὰ ὑποκείμενα εἶνε διαφόρων προσώπων, τὸ οἡμα τίθεται εἰς τὸν πληθυντικὸν καὶ εἰς τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον. Π. χ.

Vous et moi *nous aimons* l'étude.

Vous et lui *irez vous* vous promener.

Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ ως ἔξῆς :

Vous et moi *aimons* l'étude.

Vous et lui *irez vous* promener.

255. Ὅταν τὰ ὑποκείμενα εἶνε ἀπαρέμφατα, τὸ οἡμα τίθεται γενικῶς εἰς τὸν πληθυντικὸν. Π. χ.

Juger (*κρίνειν*) et sentir ne *sont pas la même chose*¹.

·Υποκείμενα μὴ συνδεόμενα διὰ συνδέσμου.

256. Τὸ ρῆμα τὸ ὄποιον ἔχει πολλὰ ὑποκείμενα, μὴ συνδεόμενα, συμφωνεῖ πρὸς τὸ τελευταῖον μόνον.

1ον "Οταν τὰ ὑποκείμενα εἶνε σχεδὸν συνώνυμα. Π. χ.
Sa bonté, sa douceur charme tout le monde.

2ον "Οταν τὰ ὑποκείμενα εἶνε τεθειμένα κατὰ πρόσδον. Π. χ.

Un seul mot, un soupir, un coup d'œil nous trahit.

3ον "Οταν τὸ τελευταῖον ὑποκείμενον συγκεφαλαιώνει δῆλα τὰ ἄλλα. Π. χ.

Grands, riches, pauvres, petits, personne ne peut se soustraire à la mort (ν' ἀποφύγῃ τὸν θάνατον).

La villa, le jardin, ce champ, tout lui appartient.¹

Δύο ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ
οὐ, ἢ, comme, ως, κτλ.

257. "Οταν δύο ὑποκείμενα τρίτου προσώπου συνδέωνται διὰ τοῦ διαξευτικοῦ οὐ, τὸ ρῆμα συμφωνεῖ πρὸς τὸ τελευταῖον ἐὰν ἡ ἴδεα τὴν ὄποιαν ἐκφράζει τὸ ρῆμα, δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸ ἐν μόνον τῶν ὑποκειμένων. Π. χ.

Pierre ou Paul parleça

Τὸ ρῆμα ὅμως τίθεται εἰς τὸν πληθυντικόν, ἐὰν ἡ ἴδεα τὴν ὄποιαν ἐκφράζει δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς ἐκαστον τῶν ὑποκειμένων εἰς χρόνους ἢ περιστάσεις διαφόρους. Π. χ.

Le temps ou la mort sont nos remèdes.

1. Βλ. ἀσκησιν 104.

Ἐὰν τὰ διὰ τοῦ οὐ συνδεόμενα ὑποκείμενα εἶνε διαφόρων προσώπων, τὸ ρῆμα τίθεται εἰς τὸν πληθυντικὸν πάντοτε καὶ εἰς τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον. Π. χ.

Lui ou moi irons vous voir.

258. "Οταν τὰ δύο ὑποκείμενα συνδέωνται διὰ τοῦ *comme, de même que* (ώς καί), *aussi bien que* (ώς καί), *ainsi que* (ώς καί), κτλ., τὸ ρῆμα τίθεται εἰς τὸν ἔνικόν, δσάκις δηλοῦται *σύγκρισις*. τούγαντίον, τὸ ρῆμα τίθεται εἰς τὸν *πληθυντικὸν* δσάκις δηλοῦται *ἀπαρίθμησις*. Π. χ.

L'enfant ainsi que certaines plantes a besoin de soutien. (Τὸ παιδίον ώς καὶ φυτά τινα ἔχει ἀνάγκην ὑποστηρίξεως) = Τὸ παιδίον συγκρίνεται πρὸς τὰ φυτά.

L'or ainsi que l'argent peuvent rester dans la terre sans s'altérer. (Ο χρυσὸς καὶ ὁ ἀργυρός δύνανται νὰ μείνωσιν ἐν τῇ γῇ χωρὶς ν' ἀλλοιωθῶσιν) = *Απαριθμοῦμεν*, ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἀργυρός . . .

Δύο ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ ni, οὔτε.

259. "Οταν δύο ὑποκείμενα εἰς τὸν ἔνικὸν ἀριθμὸν συνδέωνται διὰ τοῦ *ni*, τὸ ρῆμα τίθεται εἰς τὸν πληθυντικόν. Π. χ.

Ni mon frère, ni ma sœur ne viendront.

Ἐὰν ὅμως ἡ ἔννοια τοῦ ρήματος ἀναφέρεται εἰς τὸ ἐν μόνον τῶν ὑποκειμένων, τότε τὸ ρῆμα τίθεται εἰς τὸν ἔνικόν. Π. χ.

Ni Pierre ni André ne sera premier dans cette composition (σύνθεσις).

Ἐὰν τὰ ὑποκείμενα εἶνε διαφόρων προσώπων, τὸ ρῆμα

τίθεται εἰς τὸν πληθυντικὸν καὶ εἰς τὸ ἐπιχρατέστερον πρόσωπον. Π. χ.

Ni vous ni moi ne connaissons l'avenir (τὸ μέλλον).¹

Περιληπτικὸν οὐσιαστικὸν ὡς ὑποκείμενον

260. "Οταν τὸ ὑποκείμενον εἶνε οὐσιαστικὸν περιληπτικόν, τὸ ρῆμα τίθεται γενικῶς εἰς τὸν πληθυντικόν. Π. χ.

Une foule de gens négligent leurs intérêts.

Τὸ ρῆμα ὅμως τίθεται εἰς τὸν ἔνικόν, ὅταν ἡ ἔννοια δεικνύῃ σαφῶς ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ ρήματος ἐκφραζομένη πρᾶξις ἀναφέρεται εἰς αὐτὸν τὸ περιληπτικόν. Π. χ.

Une foule de gens est sujette à l'erreur.

Μετὰ τὰ ἐπιρρήματα ποσότητος *peu, beaucoup, assez, trop, moins*, καὶ τὸ οὐσιαστικὸν *la plupart* (τὸ πλεῖστον), τὸ ρῆμα τίθεται πάντοτε εἰς τὸν πληθυντικόν. Π. χ.

La plupart des élèves ont réussi à l'examen.

*Peu d'élèves ont réussi.*²

Συμφωνία τοῦ ρήματος μετὰ τοῦ qui ὑποκειμένου.

261. "Οταν τὸ ὑποκείμενον εἶνε ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία *qui*, τὸ ρῆμα συμφωνεῖ κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον μὲ τὸ προηγούμενον τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας. Π. χ.

<i>Moi</i>	<i>qui suis</i>	heureux
<i>Toi</i>	<i>qui es</i>	bon
<i>Lui</i>	<i>qui est</i>	malheureux
<i>Nous</i>	<i>qui sommes</i>	malades
<i>Vous</i>	<i>qui êtes</i>	paresseux
<i>Eux</i>	<i>qui sont</i>	méchants

1. Βλ. ἀσκησιν 105.—2. Βλ. ἀσκησιν 106.

Kοινὸν ἀντικείμενον δύο ρημάτων.

262. Πρέπει νὰ δίδωμεν εἰς ἔκαστον ρῆμα τὸ ἀρμόζον αὐτῷ ἀντικείμενον. Π. γ.

Cet enfant aime et respecte ses parents.

Il s'approcha et s'empara de la ville.

Tὰ ρήματα aimer καὶ respecter λαμβάνουσιν ἄμεσον ἀντικείμενον, τὰ δὲ ρήματα s'approcher καὶ s'emparer λαμβάνουσιν ἔμμεσον ἀντικείμενον μετὰ τῆς προθέσεως de. Δὲν δυνάμεθα λοιπὸν νὰ εἴπωμεν

Cet enfant aime et obéit à ses parents.

Il attaqua et s'empara de la ville,

διότι λέγομεν aimer ses parents καὶ obéir à ses parents, attaquer une ville καὶ s'emparer d'une ville. Πρέπει λοιπόν, ἐν τοιαύῃ περιπτώσει, νὰ μεταβάλλωμεν τὸν σχηματισμὸν τῆς φράσεώς μας καὶ νὰ εἴπωμεν

Cet enfant aime ses parents et leur obéit (=il obéit à eux).

Il attaqua la ville et s'empara d'elle (= de la ville).

Ρῆμα μετὰ πολλῶν ἀντικειμένων.

263. Τὰ ἀντικείμενα τοῦ αὐτοῦ ρήματος πρέπει νὰ είνε τοῦ αὐτοῦ εἰδους· ἐὰν τὸ πρῶτον είνε οὐσιαστικὸν καὶ τὰ ἄλλα πρέπει νὰ είνε ουσιαστικά, ἐὰν τὸ πρῶτον είνε ρῆμα καὶ τὰ ἄλλα πρέπει νὰ είνε ρήματα. Π. γ.

Il aime l'étude et la promenade.

Il aime à étudier et à se promener.

Ἐπομένως, δὲν πρέπει νὰ εἴπωμεν

Il aime l'étude et se promener, διότι τὸ πρῶτον ἀντικείμενον l'étude είνε οὐσιαστικόν, καὶ τὸ δεύτερον à se promener είνε ρῆμα.

Xρῆσις τῶν Ἐγκλίσεων καὶ τῶν Χρόνων.

Xρῆσις τῆς Ὁριστικῆς.

264. Τίθεται εἰς τὴν Ὁριστικὴν τὸ οῷμα ἐξαρτωμένης προτάσεως ἀρχομένης ἀπὸ μιᾶς τῶν ἀκολούθων συνδεσμικῶν ἐκφράσεων:

A mesure que, καθόσον
Ainsi que, καθὼς καὶ
Après que, ἀφ' οὗ
Attendu que, ἐπειδὴ
Aussitôt que, ἅμα ώς
Autant que, ὅσον
Comme, ώς, ἐπειδὴ
Dès que, ἅμα ώς
Pendant que, ἐν τῷ
Puisque, ἀφ' οὗ
Quand, ὅταν

Tant que, τόσον ὅσον
De même que, ώς καὶ
Lorsque, ὅταν
Peut-être que, ἵσως καὶ
Si, èav
Tout que, ὅσον καὶ
Depuis que, ἀφ' ὅτου
Parce que, διότι
Tandis que, ἐν τῷ
Vu que, διότι

Π. χ.

*Quand je rencontrerai un vieillard, je le sauverai.
Dès que je fus dans l'hôtellerie je demandai à souper.
Il les invitait à mesure qu'ils se présentaient, κτλ.*

Xρῆσις τῶν Χρόνων τῆς Ὁριστικῆς.

265. Ἔνεστώς (Présent). Μεταχειριζόμεθα τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὁριστικῆς

1ον Διὰ νὰ δηλώσωμεν πρᾶγμα συμβαῖνον εἰς τὸ πάρον. Π. χ. Je travaille.

2ον Διὰ νὰ ἐκφράσωμεν ὥρισμένον καὶ θετικὸν πρᾶγμα. Π. χ. La terre est ronde.

3ον Ἐν ζωηρῷ διηγήσει χάριν ἐμφάσεως ἀντὶ τοῦ ὀρίστου, ὅπως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τὸν Ἰστορικὸν ἐνεστῶτα. Π. χ.

Le chasseur vise, tire, tue l'animal.

Ο κυνηγὸς σημαδεύει, πυροβολεῖ, φογεύει τὸ ζῷον.

4ον Ἀντὶ μέλλοντος, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικήν:

Je vous attendez demain à onze heures.
Si vous venez, vous me ferez plaisir.

266. Παρατατικὸς (*Imparfait*). Μεταχειριζόμεθα τὸν παρατατικὸν τῆς ὁριστικῆς.

1ον Ὅταν περιγράφωμέν τι παρελθόν. Π. χ.

Les Gaulois étaient des hommes de haute stature (ἀνάστημα); ils avaient les yeux bleus; leurs armes (ὅπλον) étaient des haches (ἀξίνη).

2ον Ὅταν ἐκφράζωμεν πρᾶξιν ἢ ὅποια κατὰ συνήθειαν ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὸ παρελθόν. Π. χ.

Quand j'étais élève je me levais à 6 heures, je répétais mes leçons et j'allais à mon école. Les leçons commençaient toujours à 8 heures et duraien toute la journée.

3ον Ὅταν μία πρᾶξις δὲν ἔχει τελειώσει τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἀρχεται ἄλλη. Π. χ.

J'écrivais à mon frère quand je reçus sa lettre.

4ον Μετὰ τὸ si ὅταν τὸ οἷμα τῆς κυρίας προτάσεως εἶναι εἰς τὴν ὑποθετικὴν ἔγκλισιν (conditionnel). Π. χ.

Je partirais, si on me le permettait.

267. Ἄρριστος (*Passé défini*). Μεταχειριζόμεθα τὸν ἀόριστον διὰ νὰ ἐκφράσωμεν πρᾶξιν ἢ γεγονός ἐντελῶς παρελθόν. Π. χ.

Je reçus plusieurs (πολλὰς) lettres de mon père l'année dernière.

268. Παρακείμενος (*Passé indéfini*). Μεταχειριζόμεθα τὸν παρακείμενον διὰ νὰ ἐκφράσωμεν πρᾶξιν ἢ

γεγονὸς ἐντελῶς ἢ μὴ παρελθόν. Οἱ χρόνοις οὗτοις εἶναι δὲ χρόνοις τῆς συνδιαλέξεως· τὸν μεταχειριζόμεθα δι' εἰδήσεις, πληροφορίας. Π. γ.

J'ai pris une leçon hier.

Nous nous sommes levés ce matin à 7 heures.

Οἱ παρακείμενοι τίθεται ἐνίστε αὖτὶ τοῦ τετελεσμένου μέλλοντος (futur antérieur). Π. γ.

J'ai fini dans un instant = J'aurai fini, κτλ.

269. Υπερσυντελικὸς καὶ Παρωχημένος πρότερος (*Plus-que-parfait et passé antérieur*). Οἱ χρόνοι οὗτοι ἐκφράζουν προτεραιότητα πράξεως ἐν σχέσει πρὸς ἄλλην παρωχημένην πρᾶξιν. Π. γ.

J'avais diné quand mon frère vint me demander.
Quand j'eus fini, je sortis.

270. Μέλλων (*Futur*). "Οπος καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικήν, δὲ χρόνος οὗτος ἀναφέρεται εἰς τὸ μέλλον. Π. γ.

Je partirai dans trois heures.

Γίνεται χρῆσις κάποτε τοῦ μέλλοντος ἀντὶ τῆς προστακτικῆς. Π. γ.

Vous porterez cette lettre à son adresse = portez cette lettre, κτλ.

271. Μέλλων τετελεσμένος (*Futur antérieur*). Μεταχειριζόμεθα τὸν χρόνον τοῦτον διὰ νὰ ἐκφράσωμεν πρᾶξιν μέλλουσαν νὰ συμβῇ πρὸς ἄλλης μελλούσης πράξεως. Π. γ.

Il me prêtera son violon, quand il l'aura acheté.

Χρῆσις τῶν χρόνων ἐπὶ Διηγήσεως.

272. Ἐπὶ διηγήσεως ὅλα τὰ ωήματα κατὰ γενικὸν κανόνα τίθενται εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον, ἐὰν δῆλα δὴ τὸ Σ. Σαριβαξεβάνη Γαλλ. Γραμματική.

πρῶτον ὅημα εἶνε εἰς τὸν ἐνεστῶτα καὶ τὰ ἄλλα πρέπει νὰ εἶνε εἰς τὸν ἐνεστῶτα, ἐὰν εἶνε εἰς τὸν ἀόριστον καὶ τὰ ἄλλα πρέπει νὰ εἶνε εἰς τὸν ἀόριστον. Π. χ.

Un jour je *voulus* noyer (πνίγειν) mon chien. Je le *fis* monter avec moi dans une barque, je m'*éloignai* (ἀπομακρύνεσθαι) du rivage (παραλία), puis (ἔπειτα) lorsque je *fus* au milieu (μέσον) du courant (φεῦμα), je le *saisis* (ἀρπάζειν), je lui *liai* (δένειν) les pattes et le *jetai* brusquement (ἀποτόμως) dans l'eau . . .

Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς Ὑποθετικῆς.

273. *Ἐνεστώς.* Ὁ ἐνεστῶς τῆς ὑποθετικῆς εἶνε ἐν χρήσει

Ιον Διὰ νὰ δηλώσωμεν τὸ δυνατὸν νὰ γίνῃ καὶ ἔξ ὑπόθεσεως ἔξαρτώμενον. Π. χ.

Je *partirais* si le temps était beau.

Ζον Ἀποδίαν καὶ ἔκπληξιν. Π. χ.

Oserais-je vous demander de venir? (Εἰμπορῶ νὰ σᾶς εἴπω νὰ ἔλθητε;) — *Pourrais-je ne pas vous obéir!* (Ηδυνάμην νὰ μὴ σᾶς ὑπακούσω!)

Χρῆσις τῆς Προστατικῆς.

274. Η προστατικὴ ἔχει ἕνα μόνον χρόνον, διτις χρησιμεύει διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον. Π. χ.

Partez maintenant.—Partez demain.

Χρῆσις τῆς Ὑποτακτικῆς.

275. Μεταχειριζόμεθα τὴν ὑποτακτικὴν εἰς τὰς ἔξηρτημένας προτάσεις

Ιον "Οταν τὸ ὅημα τῆς κυρίας προτάσεως ἔκφράζῃ θέλησιν, προσταγήν, ἐπιθυμίαν, φόβον, παράκλησιν, ἐλπίδα, ἀμφιβολίαν, εὐχήν, χαράν. Π. χ.

Je souhaite que vous réussissiez.

Εύχομαι γὰ ἐπιτύχητε (εὐχή).

Je suis heureux que vous ayez réussi (χαρά).

Je crains qu'il ne vienne (φόβος).

Je veux que vous fassiez cela (θέλησις).

Ζον Μετὰ τὰς ἐκφράσεις *il est juste* (εἰνε δίκαιον), *il est bon*, *il est possible* (εἰνε δυνατόν), καὶ ἄλλας ἀναλόγους, καὶ μετὰ τὰ ἀπόδοσωπα ρήματα, *il faut*, *il importe* (ἐνδιαφέρει), *il convient* (ἀρμόζει), *c'est dommage* (εἰναι κρῖμα), κτλ.

Il faut que j'écrive à mon ami.

Il est possible que vous soyez trompé.

C'est dommage que vous ne soyez pas venu.

Ζον "Οταν τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως ἐκφέρεται ἀποφατικῶς. Π. χ.

Je ne me figure pas qu'il fasse froid cet hiver.

4ον Μετὰ ἔρωτησιν, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀμφιβολία. Π. χ.

Où avez-vous vu que des gens ruinés aient des amis ?
Ποῦ εἴδετε ἀνθρώπους κατεστραμμένους νὰ ἔχουν φίλους ;

5ον Μετὰ τὰς ἀναφορικὰς ἀντωνυμίας *qui, que, dont* ἢ *où* ὅταν θέλωμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὸ δυνατὸν νὰ γίνη. Π. χ.
Je cherche quelqu'un *qui puisse* me rendre ce service.
Ζητῶ τινὰ δυνάμενον νὰ μοῦ κάμη αὐτὴν τὴν χάριν.

6ον Μετὰ τὰς ἐκφράσεις *le seul* (ὁ μόνος), *le plus*, *le moins*, *le premier*. Π. χ.

Je suis le seul qui aie réussi.

7ον Ἐνίστε ὑπὸ τὴν ἔννοιαν εὐχῆς, ἄνευ συνδέσμου. Π. χ.

Puissé-je ! Εἴθε ἔγώ !

Puissiez-vous ! Εἴθε ύμεις !

Dieu veuille ! ἡ ρῦτ ἡ Dieu ! Νὰ δώσῃ ὁ Θεός !

Vive la Grèce ! Ζήτω ἡ Ελλάς.

80ν Μετὰ τὰς ἀκολούθους συνδεσμικὰς ἐκφράσεις

A moins que, ἔκτὸς ἔὰν
Afin que, ἵνα, διὰ νὰ
Avant que, ποὶν νὰ
Bien que, μολονότι
De crainte que, ἐκ φόβου μὴ
De peur que, ἐκ φόβου μὴ
Loin que, ἀντὶ^ν
En cas que, ἐν περιπτώσει
καθ' ἥν
Jusqu'à ce que, ἕως ὅτου

Pour que, διὰ νὰ
Pourvu que, ἀρκεῖ μόνον νὰ
Pour peu que, ἀρκεῖ μόνον νὰ
Qui que, ὅστις δήποτε καὶ
Quoi que, ὅ,τι δήποτε καὶ
Quoique, μολονότι
Sans que, χωρὶς νὰ
Soit que, εἴτε
Supposé que, ἃς ὑποθέσω-
μεν ὅτι

Παραδείγματα :

Jirai le voir avant qu'il parte.
Quoiqu'il soit pauvre il est honnête.
Je m'en vais, de peur qu'il ne vienne.
Il vous accordera votre demande, pourvu que
vous fassiez cette démarche.

Χρῆσις τῶν Χρόνων τῆς Ὑποτακτικῆς

276. Ἐξ ὁριστικῆς ἐνεστῶτος, μέλλοντος καὶ τετελε-
σμένου μέλλοντος, ἔξαρτᾶται ὑποτακτικὴ ἐνεστῶτος. Π. χ.

<i>Il veut</i> <i>Il voudra</i> <i>Il aura voulu</i>	que vous partiez
--	------------------

277. Ἐξ ὁριστικῆς παρατατικοῦ, ἀορίστου, παρακει-
μένου, ὑπερσυντελικοῦ καὶ παρωχημένου προτέρου, ἔξαρ-
τᾶται ὑποτακτικὴ παρατατικοῦ. Π. χ.

<i>Je voulais</i> <i>Je voulus</i> <i>J'ai voulu</i> <i>J'avais voulu</i> <i>J'eus voulu</i>	que vous partissiez
--	---------------------

278. Ἐξ ὁριστικῆς τετελεσμένου μέλλοντος, ἔξαρτάται ὑποτακτική παραχειμένου. Π. χ.

Il aura voulu qu'il soit parti.

279. Ἐξ ὑποθετικῆς ἔξαρτάται ὑποτακτική παρατατικοῦ ἢ ὑπερσυντελικοῦ. Π. χ.

<i>Je voudrais que</i>		<i>vous partissiez</i>
		<i>vous fussiez parti</i>
<i>J'aurais voulu</i>		<i>que vous fussiez parti</i> ¹
<i>J'eusse voulu</i>		

Χρῆσις τοῦ ἀπαρεμφάτου.

280. Τὸ ἀπαρέμφατον εἶνε ἐν χρήσει ὡς ὑποκείμενον, ὡς προσδιορισμός, ὡς κατηγορούμενον. Π. χ.

Étudier est le plaisir de l'élève laborieux.

Vous pourriez faire maintenant ce voyage en une semaine.

Protéger les méchants, c'est nuire aux bons.

281. Δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν δύο ἀπαρέμφατα συγχρόνως· τότε τὸ δεύτερον προσδιορίζει τὸ πρῶτον. Π. χ.

Il a voulu faire construire une maison.

Il faudra venir voir mon jardin.

282. Ἐνίστε τὸ ἀπαρέμφατον γίνεται οὐσιαστικὸν λαμβάνον καὶ τὸ ἄρθρον. Π. χ. *L'aller et le retour* (ὁ πτηγαιμὸς καὶ ἡ ἐπιστροφή), *l'avoir* (ἡ περιουσία, τὸ λαβεῖν εἰς τὴν διπλογραφίαν), *le déjeuner* (τὸ πρόγευμα), *le devoir* (τὸ καθῆκον), *le manger* (τὸ φαγητόν), *le pouvoir* (ἡ δύναμις), *le repentir* (ἡ μετάνοια), *le rire* (ὁ γέλως), *le savoir* (ἡ γνῶσις), *le souper* (τὸ δεῖπνον), *le souvenir* (ἡ ἀνάμνησις), *le vouloir* (ἡ θέλησις).

1. Βλ. ἀσκήσεις 107—108.

283. Τὸ δεύτερον ρῆμα ἐκφέρεται κατ' ἀπαρέμφατον ἐπὶ ταυτοπροσωπίας. Π. χ.

Je veux sortir. — Nous espérons voir Monsieur A.

284. Τὸ ἀπαρέμφατον ὡς προσδιορισμὸς ἄλλου ρήματος ἐπιφέρεται μετὰ ἢ ἀνευ προθέσεως.

285. Τὸ ἀπαρέμφατον ἐπιφέρεται ἀνευ προθέσεως μετὰ τὰ ἔξης ρήματα.

affirmer, ἐπιβεβαιοῦν	falloir, πρέπει
aimer mieux, προτιμᾶν	s'imaginer, φαντάζεσθαι
aller, πηγαίνειν	jurer, δομνύειν
assurer, βεβαιοῦν	laisser, ἀφήνειν
avouer, διμολογεῖν	nier, ἀρνεῖσθαι
compter, προτίθεσθαι, σκο-	oser, τολμᾶν
courir, τρέχειν [πεύειν]	paraître, φαίνεσθαι
croire, πιστεύειν	penser, σκέπτεσθαι
daigner, εὐδοκεῖν, καταδέ-	pouvoir, δύνασθαι
χεσθαι	prétendre, ἀξιοῦν
déclarer, κηρύγγειν, δηλοῦν	reconnaître, ἀναγνωρίζειν
désirer, ἐπιθυμεῖν	savoir, γνωρίζειν
devoir, ὀφείλειν	sembler, φαίνεσθαι
dire, λέγειν	sentir, αἰσθάνεσθαι
entendre, ἀκούειν	souhaiter, εὔχεσθαι
envoyer, στέλλειν	soutenir, ὑποστηρίζειν
espérer, ἐλπίζειν	témoigner, μαρτυρεῖν
faillir, σφάλλειν	vouloir, θέλειν
faire, πράττειν	venir, ἔρχεσθαι

Παρατήρησις A. Μετὰ τὰ ρήματα *désirer, espérer, s'imaginer, souhaiter*, ὅταν καὶ αὐτὰ εἶνε ἐγκλίσεως ἀπαρεμφάτου, τίθεται ἡ πρόθεσις *de*. Π. χ.

Peut-on *espérer de vous voir demain ?*

Personne ne doit *s'imaginer de tout savoir*.

Παρατήρησις B. Τὸ ρῆμα *faire* ἀκολουθεῖται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου, *ἄνευ προθέσεως*. Π. χ.

Je ferai bâtir une maison.—Voulez-vous faire la-
ver ces gants? (Θέλετε νὰ δώσετε νὰ πλύνουν αὐτὰ τὰ
χειρόκτια;)—Je lui ferai faire un thème. (Θὰ τὸν κάμω
νὰ γράψῃ ἐν θέμα).

Παρατήρησις Γ. Τὸ οῆμα *aimer*, μετὰ τῶν ἐπιφρη-
μάτων *mieux* καὶ *autant*, π. χ. *aimer mieux* (προτιμᾶν),
aimer autant (ἐπίσης θέλειν), *préférer* (προτιμᾶν), καὶ
ἄπλως *aimer* εἰς τὴν ὑποθετικὴν *j'aimerais*, καὶ *il vaut*
mieux (εἶνε προτιμότερον), δέχονται τὸ ἀπαρέμφατον
ἄνευ προθέσεως. Π. χ.

J'aimerais le voir (Θὰ ἐπεθύμουν νὰ τὸν ἴδω).—
J'aime mieux travailler (Προτιμῶ νὰ ἐργάζωμαι).—*Je préfère rester à la maison* (Προτιμῶ νὰ μένω στὸ σπί-
τι).—*Il vaut mieux céder* (Εἶνε προτιμότερον νὰ ἔν-
δώσῃ τις).

"Οταν ὅμως εἰς τὴν δευτερεύουσαν πρότασιν, **μετὰ**
σύγκρισιν, ἔπειται **δεύτερον ἀπαρέμφατον**, **προτάσσεται**
αὐτοῦ ἡ πρόθεσις *de*. Π. χ.

J'aime mieux mourir que de trahir mon secret.
Προτιμῶ ν' ἀποθάνω ἢ νὰ προδώσω τὸ μυστικόν μου.

286. Η πρόθεσις *de* τίθεται πρὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου
ὅταν ἀμέσως προηγήται αὐτοῦ ἐν τῶν ἔξης οημάτων

accuser, κατηγορεῖν
achever, τελειώνειν
avertir, εἰδοποιεῖν
s'aviser, διανοεῖσθαι
blâmer, μέμφεσθαι
charger, ἐπιφροτίζειν
cesser, παύειν
commander, διατάσσειν
conjurer, ἔξορκίζειν
continuer, ἔξακολουθεῖν
conseiller, συμβουλεύειν

craindre, φοβεῖσθαι
défendre, ἀπαγορεύειν
se dépêcher, σπεύδειν
détourner, ἀποτρέπειν
différer, ἀναβάλλειν
dire, λέγειν
dispenser, ἀπαλλάττειν
désespérer, ἀπελπίζεσθαι
dissuader, ἀποτρέπειν
écire, γράφειν
empêcher, κωλύειν

s'empresser, σπεύδειν, προ-
θυμοποιεῖσθαι
entreprendre, ἐπιχειρεῖν
essayer, δοκιμάζειν
éviter, ἀποφεύγειν
feindre, προσποιεῖσθαι
féliciter, συγχαίρειν
hâter, σπεύδειν
menacer, ἀπειλεῖν
mérriter, ἀξίζειν
négliger, ἀμελεῖν
offrir, προσφέρειν
omettre, παραλείπειν
ordonner, διατάσσειν
oublier, λησμονεῖν
permettre, ἐπιτρέπειν
persuader, πείθειν
se plaindre, παραπονεῖσθαι
prescrire, διορίζειν
presser, ἐπείγειν, πιέζειν

prier, παρακαλεῖν
promettre, ὑπόσχεσθαι
proposer, προτείνειν
recommander, συνιστᾶν
refuser, ἀρνεῖσθαι
regretter, λυπεῖσθαι
se réjouir, χαίρειν
remercier, εὐχαριστεῖν
se repentir, μετανοεῖν
reprocher, μέμφεσθαι
résoudre, ἀποφασίζειν
risquer, κινδυνεύειν
sommer, προσκαλεῖν ἐπιτα-
κτικῶς
souprçonner, ὑποπτεύειν
supplier, ἰκετεύειν
tâcher, προσπαθεῖν
trembler, τρέμειν
vanter, ἐκθειάζειν

287. Ή πρόθεσις ἡ τίθεται πρὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου,
ὅταν ἀμέσως προηγήται αὐτοῦ ἐν τῷ ἔξῆς οημάτων
s'accorder, συμφωνεῖν
accoutumer, συνηθίζειν
aider, βοηθεῖν
aimer, ἀγαπᾶν
s'amuser, διασκεδάζειν
s'appliquer, ἐνασχολεῖσθαι
apprendre, μανθάνειν
s'appréter, ἐτοιμάζεσθαι
s'attacher, προσκολλᾶσθαι
s'attendre, προσδοκᾶν
autoriser, ἐπιτρέπειν
avoir, ἔχειν
se borner, περιορίζεσθαι

chercher, ζητεῖν
concourir, συντρέχειν
condamner, καταδικάζειν
consister, συνίστασθαι
contribuer, συντελεῖν
consentir, συγκατανεύειν
déterminer, καταπείθειν
se disposer, ἔτοιμάζεσθαι,
διατίθεσθαι
se divertir, διασκεδάζειν
employer, μεταχειρίζεσθαι
encourager, ἐνθαρρύνειν
engager, παρακινεῖν

être, εῖναι
s'exercer, ἀσκεῖσθαι
s'exposer, ἐκτίθεσθαι
habituer, συνηθίζειν
hésiter, διστάζειν
inviter, προσκαλεῖν
se mettre, ἀρχίζειν
s'opiniâtrer, ἐπιμένειν
parvenir, κατορθοῦν
se plaire, ἀρέσκεσθαι
porter à, πείθειν, φέρειν
pousser à, παροτρύνειν
prendre plaisir, εὐχαρι-
στεῖσθαι

se préparer, ἑτοιμάζεσθαι
réduire, ὑποβάλλειν, ἀναγ-
κάζειν
se résoudre, ἀποφασίζειν
rester, μένειν
réussir, ἐπιτυγχάνειν
servir, χρησιμεύειν
songer, σκέπτεσθαι
suffire, ἀρκεῖν
tarder, βραδύνειν
tendre, τείνειν
travailler, ἐργάζεσθαι ¹

1. Βλ. ἀσκησιν 109.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Η ΜΕΤΟΧΗ LE PARTICIPE

Ἐνεστὼς τῆς Μετοχῆς

Participe Présent.

288. Ὁ Ἐνεστὼς τῆς μετοχῆς εἶνε πάντοτε ἀμετάβλητος.

289. Πᾶς οηματικὸς τύπος εἰς *ant* εἶνε Ἐνεστὼς τῆς μετοχῆς ἢ Ρηματικὸν ἐπίθετον· ώς Ἐνεστὼς τῆς Μετοχῆς ἔκφραζει ἐνέργειαν καὶ εἶνε πάντοτε ἀμετάβλητος, ώς Ρηματικὸν ἐπίθετον ἔκφραζει ποιότητα ἢ *κατάστασιν* καὶ *μεταβάλλεται*. Π. χ.

On encourage les enfants *travaillant* et *étudiant* avec ardeur.

On aime les enfants *obéissants*.

290. Πολλάκις δὲ Ἐνεστὼς τῆς Μετοχῆς ἔχει πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν *en* καὶ τότε σημαίνει ἢ *τρόπον* ἢ *συγχρονισμόν*. Π. χ.

On se forme l'esprit *en lisant* de bons livres.

Il me dit cela *en tremblant*.

Πρὸς καλλιτέραν δήλωσιν τοῦ συγχρονισμοῦ τῶν δύο πράξεων προτάσσεται τῆς τοιαύτης μετοχῆς ἢ λέξις *tout* ἐπίρρημα. Π. χ.

Tout en dinant il lisait son journal.

'Εν φῷ ἐδείπνει ἀνεγίνωσκε τὴν ἔφημερίδα του.

291. Ἐνεστῶτές τινες τῆς μετοχῆς ἀλλάσσουν τὴν δρθιογραφίαν των γινόμενοι Ρηματικὰ ἐπίθετα. Οὕτως, ἄλλοι μὲν ἀποβάλλουν τὸ φωνῆν *u* τῆς φίγης. Π. χ.

<p>Ἐνεστώς τῆς Μετοχῆς</p> <p>extravagant, μωρολογῶν fatigant, κουράζων intriguant, ραδιουργῶν</p> <p>ἄλλοι δὲ μεταβάλλουν τὸ <i>qu</i> εἰς <i>c.</i> Π. χ.</p> <p>Ἐνεστώς τῆς Μετοχῆς</p> <p>convainquant, πείθων fabriquant, κατασκευάζων suffoquant, πνίγων, πνιγόμενος [ρεύμων] vaquant, σχολάζων, γη-</p> <p>καὶ ἄλλοι μεταβάλλουν τὸ <i>a</i> εἰς <i>e.</i></p> <p>Ἐνεστώς τῆς Μετοχῆς</p> <p>adhérant, προσκολλώμενος</p> <p>affluant, εἰσρέων, εἰσβάλλων différant, διαφέρων équivalant, ισοδυναμῶν excellant, ἔξεχων, διαπρέπων expédiant, ἀποστέλλων négligeant, ἀμελῶν précédant, προηγούμενος présidant, προεδρεύων résidant, ἔδρεύων violant, παραβιάζων</p>	<p>Ρηματικὸν ἐπίθετον</p> <p>extravagant, μωρός fatigant, καταπονητικός intrigant, ραδιούργος</p> <p>Ρηματικὸν ἐπίθετον</p> <p>convaincant, πειστικός fabricant, κατασκευαστής suffocant, πνιγηός</p> <p>vacant, κενός</p> <p>Ρηματικὸν ἐπίθετον</p> <p>adhérent, ὅπαδός, προσκεκολλημένος aftluent, συμβάλλων, συμβολὴ¹ différent, διάφορος équivalent, ισοδύναμος, ἀν-excellent, ἔξαιρετος [τίτιμον expédiert, τρόπος, μέσον négligent, ἀμελής précédent, προηγούμενος président, πρόεδρος résident, προσβευτής, ἐπιτε- violent, σφοδρός¹ [τραμμένος</p>
---	--

Παραχημένη ἢ παθητικὴ μετοχὴ

Participle passé

Πιθητικὴ μετοχὴ ἄνευ βοηθητικοῦ

292. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἄνευ βοηθητικοῦ λαμβάνεται ὡς ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πάντοτε μὲ τὸ οὐσια-

1. Βλ. ἀσκήσεις 110—111.

στικὸν τὸ ὁποῖον **προσδιορίζει** κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν.

Π. χ.

Une lettre bien écrite. — Des maisons bien meublées.

Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ être.

293. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ βοηθητικοῦ être **συμφωνεῖ** πρὸς τὸ **ὑποχείμενον** τῆς προτάσεως κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν. Π. χ.

Ma sœur est bien affligée (λυπημένη). — Les anciens Grecs étaient persuadés que l'âme est immortelle (οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες ἦσαν πεπεισμένοι ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος).

Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ avoir.

294. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ βοηθητικοῦ **avoir** **συμφωνεῖ** μὲ τὸ **ἄμεσον ἀντικείμενον** κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν, **ὅταν** τὸ **ἄμεσον** τοῦτο **ἀντικείμενον** **προτάσσεται**, μένει δὲ **ἄμετάθλητος** **ὅταν** τὸ **ἄμεσον** **ἀντικείμενον** **ἐπιτάσσεται** ἢ **ὅταν** δὲν **δὲν** **ὑπάρχῃ** **ἄμεσον** **ἀντικείμενον**. Π. χ.

1ον Ἡ μετοχὴ¹
δὲν μεταβάλλεται

J'ai lu cette lettre.
Je vous ai envoyé des
livres.
Ces arbres ont péri.

2ον Ἡ μετοχὴ¹
μεταβάλλεται

La lettre que j'ai lue.
Les livres que je vous ai
envoyés¹.

Παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων.

295. Ἐπειδὴ τὰ **ἐνεργητικὰ** **ῥήματα** **βοηθοῦνται** ὑπὸ τοῦ **avoir**, ἡ παθητικὴ αὐτῶν μετοχὴ ἀκολουθεῖ τὸν **γενικὸν κανόνα** τῆς συμφωνίας τῆς παθητικῆς μετοχῆς μετά τοῦ **avoir** (ἀριθ. 294). Π. χ.

Les livres que nous avons lus.
Les enfants ont lu ces livres.

1. Βλ. ἀσκήσεις 112—113.

Ἐὰν τοῦ ἀμέσου ἀντικειμένου προτάσσωνται τὰ πο-
σοτικὰ *combien de, que de, plus de, moins de, autant de,* κτλ., ἡ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὄνομα
τὸ ὅποιον ἀκολουθεῖ αὐτά. Π. χ.

Combien de gens j'ai vus se repentir d'avoir perdu trop d'heures à l'école.

Παθητικὴ μετοχὴ τῶν παθητικῶν ρημάτων.

296. Ἐπειδὴ τὰ παθητικὰ ρήματα βοηθοῦνται πάν-
τοτε ὑπὸ τοῦ *être* ἡ παθητικὴ αὐτῶν μετοχὴ συμφω-
νεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως κατὰ γένος καὶ
ἀριθμόν. Π. χ.

Elles ont été louées, épargnées.

**Παθητικὴ μετοχὴ τῶν μέσων
ἢ ἀντωνυμικῶν ρημάτων.**

297. Εἰς τὰ μέσα ρήματα τὸ βοηθητικὸν *être* εἶνε
ἀντὶ τοῦ *avoir* καὶ ἡ μετοχὴ ἀκολουθεῖ τὸν κανόνα τῆς
συμφωνίας τῆς παθητικῆς μετοχῆς μετὰ τοῦ *avoir* (ἀριθ.
294). Π. χ.

Elle s'est coupée=Elle a coupé *elle-même*.

Voici les lettres qu'ils se sont écrites=Voici les
lettres qu'ils ont écrites *à eux*.

Elle s'est coupé la main=Elle a coupé la main
à *elle-même*.

Ils se sont écrit des lettres=Ils ont écrit des
lettres *à eux*.

Il se sont nui=Ils ont nui *à eux*.

Παρατήρησις. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἐπομένων
μέσων ρημάτων *se complaire* (εὐχαριστεῖσθαι), *se con-
venir* (συμφωνεῖν), *se déplaire* (δυσαρεστεῖσθαι), *s'im-
aginer* (φαντάζεσθαι), *se nuire* (βλάπτειν ἔαυτόν), *se par-
ler* (διμιλεῖν καθ' ἔαυτόν), *se persuader* (πείθεσθαι),
se plaisir (ἀρέσκεσθαι), *se ressembler* (δημοιάζειν), *se rire*

(έμπαίζειν), *se sourire* (ἀρέσκειν ἔαυτῷ), *se succéder* (διαδέχεσθαι), *se suffire* (ἐπαρκεῖν ἔαυτῷ), τὰ δόποια εἶνε οὐδέτερα, μένει **πάντοτε ἀμετάβλητος**.

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν κυρίως μέσων ἡ ἀντωνυμικῶν ρημάτων π. γ. *s'abstenir* (ἀπέχειν), *s'emparer* (ἀρπάζειν), *se repentir* (μετανοεῖν), *s'enfuir* (δραπετεύειν), *s'écrier* (ἀνακράζειν), κτλ., **συμφωνεῖ** πρὸς τὸ **ὑποκείμενον**. Π. γ.

Ils se sont *abstenus* de vin.—Elle s'est *écriée*.

Τὸ ρῆμα *s'arroger* (σφετερίζεσθαι), μολονότι εἶνε κυρίως ἀντωνυμικόν, **συμφωνεῖ** μὲ τὸ **ἄμεσον ἀντικείμενον**. Π. γ.

Vous vous êtes *arrogés* mes droits.

Τὰ ρήματα *s'apercevoir de* (ἀντιλαμβάνεσθαι), *s'attaquer à* (ἔρχεσθαι εἰς χεῖρας), *s'attendre à* (προσδοκᾶν), *se douter de* (ἀπιστεῖν), *se plaindre de* (παραπονεῖσθαι), *se prévaloir de* (ώφελεῖσθαι), *se saisir de* (συλλαμβάνειν) *se servir de* (μεταχειρίζεσθαι), *se taire* (σιωπᾶν), τὰ δόποια ὡς μέσα ἔχουν διάφορον σημασίαν, **ἀκολουθοῦν τὸν κανόνα τῶν κυρίως μέσων** ἡ ἀντωνυμικῶν ρημάτων. Π. γ.

Ils se sont *aperçus*. — Ils se sont *servis*. — Ils se sont *plaints*. — Ils se sont *tus*, κτλ.¹

**Παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀμεταβάτων
ἢ οὐδετέρων ρημάτων**

298. **Ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἀμεταβάτου** ἡ **οὐδετέρων ρήματος**, σχηματίζομένου **μετὰ τοῦ ανοίρ**, εἶνε πάντοτε **ἀμετάβλητος**, διότι τοιοῦτον ρῆμα **δὲν** εἶνε δυνατὸν νὰ **ἔχῃ ἄμεσον ἀντικείμενον**. Π. γ.

Nos fleurs ont *péri*, ἔχάθησαν, ἐμαράνθησαν.

1. Βλ. ἀσκήσεις 114—115.

299. Η παθητικὴ μετοχὴ τῶν οημάτων *vivre, dormir, couter, régner*, εἰνε πάντοτε ἀμετάβλητος. Π. χ.

Les jours qu'on a vécu dans l'oisiveté sont perdus.

Les heures qu'elle a dormi l'ont reposée.

Les ennuis que cette affaire m'a coûté.

300. Ρήματά τινα ἔχουν διπλῆν σημασίαν ἄλλοτε μεταβατικὴν καὶ ἄλλοτε ἀμετάβατον. Πρέπει λοιπὸν νὰ προσέχωμεν πολὺ εἰς τὴν σημασίαν αὐτῶν, ὅταν πρόκειται νά γράψωμεν τὴν παθητικὴν μετοχήν των. Π. χ.

Tò οῆμα *courir* εἶνε μεταβατικόν, ὅταν σημαίνῃ παταδιώκειν, ἐκτίθεσθαι. Εἶνε ἀμετάβατον ὅταν σημαίνῃ τρέχειν. Π. χ.

Les cerfs que les chasseurs ont *courus* (τὰ ἐλάφια τὰ ὅποια οἱ κυνηγοὶ κατεδίωξαν).—Quels dangers avez-vous *courus*? (εἰς ποίους κινδύνους ἔξετεθῆτε;) — Les quelques kilomètres que nous avons *couru*.

Tò οῆμα *pousser* ὅταν σημαίνῃ ὀθεῖν, εἶνε μεταβατικόν. Π. χ.

Les troupeaux que nous avons *poussés* devant nous.

Οταν ὅμως σημαίνῃ αὐξάνειν, φυτρώνειν, εἶνε ἀμετάβατον. Π. χ.

Les champignons ont *poussé* pendant la nuit.

Tò οῆμα *peser* ὅταν σημαίνῃ σταθμίζειν, ξυγίζειν, εἶνε μεταβατικόν. Π. χ.

Les caisses que nous avons *pesées*.

Tὰ κιβώτια τὰ ὅποια ἔχομεν ξυγίσει.

Οταν ὅμως σημαίνῃ βαρύνειν, εἶνε ἀμετάβατον. Π. χ.
Les deux kilogrammes que cette caisse a *pesé*.

Tò οῆμα *valoir* λαμβανόμενον μὲ τὴν σημασίαν τοῦ παρέχειν, ἀποφέρειν, εἶνε μεταβατικόν. Π. χ.

Les honneurs que son courage lui a *valu*.

Αἱ τιμαὶ τὰς ὅποιας ἡ ἀνδρεία τοῦ τῷ ἀπέφερε.

Λαμβανόμενον ὄμως μὲ τὴν σημασίαν τοῦ στοιχίζειν,
ἀξίζειν, εἰνε ἀμετάβατον. Π. χ.

Dix mille francs, cette maison ne les a jamais *valu*.

301. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἀμεταβάτου ἢ οὐδετέρου ρήματος σχηματιζομένου μετὰ τοῦ *être*, θεωρεῖται ως ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦ ρήματος. Π. χ.

Nos sœurs sont *parties* ce matin.

Παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀπροσώπων ρημάτων.

302. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀπροσώπων ρημάτων εἰνε πάντοτε ἀμετάβλητος. Π. χ.

Il est *arrivé* des troupes. — Les chaleurs qu'il a *fait*. — Les orages qu'il y a *eu*.

Ίδιαίτεραι παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς συμφωνίας
τῶν μετοχῶν

Παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη
ὑπὸ ἀπαρεμφάτον.

303. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου μένει ἀμετάβλητος, ἔὰν ἔχῃ ως ἅμεσον ἀντικείμενον τοῦτο τὸ ἀπαρέμφατον, μεταβάλλεται δέ, ἔὰν ἔχῃ ως ἅμεσον ἀντικείμενον προηγουμένην ἀντωνυμίαν. Π. χ.

Les chansons que j'ai *entendu chanter*.

Les musiciens que j'ai *entendus chanter*.

(J'ai entendu chanter les chansons,

J'ai entendu les musiciens chanter).

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ *fait* ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτον, εἰνε πάντοτε ἀμετάβλητος.

Les ouvriers se sont *fait* payer chèrement les travaux que je leur ai *fait faire*.

Αἱ παθητικαὶ μετοχαὶ *cru*, *dû*, *pu*, *voulu* μένουν ἀμετάβλητοι, ὅταν ἔχουν ὡς προσδιορισμὸν ὑπονοούμενον ἀπαρέμφατον. Π. χ.

Nous lui avons fait tous les reproches (ἐπίπληξις) que nous avons *cru* (devoir lui faire), que nous avons *pu* (lui faire) que nous avons *voulu* (lui faire).

Ἐὰν ὑπάρχῃ πρόθεσις μεταξὺ τῆς μετοχῆς καὶ τοῦ ἐπομένου ἀπαρέμφάτου, διὰ τὴν μετοχὴν ἀκολουθουμένην ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ἀπαρέμφάτου δῆλα δὴ ἡ μετοχὴ δύναται νὰ μείνῃ ἀμετάβλητος ἢ νὰ συμφωνήσῃ πρὸς τὸ ἀμεσον ἀντικείμενον. Θὰ γράψωμεν λοιπὸν

Il nous a priés ή prié d'écrire.

Les engagements (ὑποχρέωσις) qu'on nous a forcés (ἀναγκάζειν) ή forcé à prendre.

304. Παθητικὴ μετοχὴ μεταξὺ δύο *que*. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ μεταξὺ δύο *que* εἶνε πάντοτε ἀμετάβλητος, διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ πρῶτον *que* δὲν εἶνε ἀμεσον ἀντικείμενον τῆς παθητικῆς μετοχῆς ἀλλὰ τοῦ ἐπομένου φήματος. Π. χ.

Les obstacles que j'avais supposé que vous rencontreriez. (Τὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα εἶχον ὑποθέσει ὅτι θ' ἀπηντᾶτε).

δῆλα δὴ

J'avais supposé que vous rencontreriez des obstacles. Τὸ *que* εἶνε ἀμεσον ἀντικείμενον τοῦ rencontrez καὶ ὅχι τοῦ supposé.

305. Ἡ ἀντωνυμία *en* πρὸ τῆς παθητικῆς μετοχῆς. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἡ ὁποία ἔχει πρὸ αὐτῆς ὡς μόνον ἀντικείμενον τὴν ἀντωνυμίαν *en* μένει ἀμετάξεις Σαριβαξεβάνη Γαλλ. Γραμματική.

βλητος, ἀνεξαρτήτως τοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ εἰς τὰ ὅποια ἀναφέρεται ἡ *en.* Π. χ.

Tout le monde m'a offert ses services, mais personne ne m'en a rendu.

Vous avez plus de livres que je n'en ai lu.

Συμφωνεῖ ὅμως ἡ μετοχὴ ὅταν ἡ ἀντωνυμία *en συνδεύεται* ὑπό τινος ποσοτικοῦ ἐπιρρήματος *combien, plus, autant, moins, κτλ.*, τὸ δόποιον τότε εἶνε τὸ ἀμεσον ἀντικείμενον τῆς μετοχῆς. Π. χ.

Plus il a eu de livres, plus il en a lus.

Autant il a attaqué d'ennemis *autant* il en a vaincus.

Εἰς τὰ παραδείγματα ταῦτα ἡ συμφωνία ἔξηγεται ἵδιως ἐκ τοῦ ὅτι τὸ γένος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς *en* ὁρίζονται ὑπὸ τῶν οὐσιαστικῶν τὰ δόποια προηγοῦνται· ἡ ἀντωνυμία λοιπὸν μεταβάλλει τὴν μετοχήν.

Δὲν συμφωνεῖ ὅμως ἡ μετοχὴ ἐὰν τὸ ἐπίρρημα ἀκολουθῇ τὴν *en* ἀντὶ νὰ προηγηται αὐτῆς. Π. χ.

J'en ai beaucoup *vu.* — J'en ai tant *visité.*

306. *Ἡ ἀνιωνυμία le πρὸ τῆς παθητικῆς μετοχῆς.* "Οταν ἡ ἀντωνυμία *le, σημαίνουσα cela, προηγηται τῆς μετοχῆς, ἡ μετοχὴ* μένει πάντοτε *ἀμετάβλητος.* Π. χ.

Sa tranquillité n'est pas aussi assurée qu'il l'aurait *désiré* = Il aurait désiré *cela*, que sa tranquillité fût assurée.

307. *Le peu πρὸ τῆς παθητικῆς μετοχῆς.*

"Οταν τὸ *le peu σημαίνῃ μικρὰν ποσότητα,* ἡ μετοχὴ *συμφωνεῖ* πρὸς τὸ *οὐσιαστικόν.* Π. χ.

Le peu de nourriture qu'il a prise l'a sauvé (*Ἡ ὀλίγη τροφὴ τὴν δόποιαν ἔλαβε τὸν ἔσωσε*).

"Οταν τὸ *le peu σημαίνῃ τὴν ἀνεπάρκειαν,* τὴν *ἔλ-*

λειψιν, ἡ μετοχὴ συμφωνεῖ πρὸς τὸ λεπευ καὶ κατὰ συνέ-
πιαν μένει ἀμετάβλητος. Π. χ.

C'est le *peu* de nourriture qu'il a *pris* qui a causé
sa mort (Απέθανε διότι ἐτράφη ἀνεπαρκῶς).

308. Αἱ παθητικαὶ μετοχαὶ attendu (λαμβανομέ-
νου ὑπ' ὄψιν), γε compris (περιλαμβανομένου), certi-
fié (βεβαιωθείς), approuvé (ἐπιβεβαιωθείς), excepté
(ἐξαιρούμενος), ouï (ἀκουσθείς), passé (παρελθών), sup-
posé (ὑποτεθείς), vu (θεωρηθείς), ἐν χρήσει ἀνευ βοη-
θητικοῦ εἶνε ἀμετάβλητοι, δταν προηγοῦνται τοῦ οὐ-
σιαστικοῦ καὶ εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς φρά-
σεως. Π. χ.

Passé les vacances.

Ci-inclus copie de ma lettre.

Excepté mes frères.

Αἱ αὐταὶ μετοχαὶ μεταβάλλονται, ἐὰν ἀκολουθοῦν
τὸ οὐσιαστικόν. Π. χ.

La copie *ci-incluse*.

Mes frères *exceptés*.¹

¹. Βλ. ἀσκήσεις 116—119.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Η ΠΡΟΘΕΣΙΣ LA PRÉPOSITION

309. *Ai ουριώτεραι ἀπλαῖ προθέσεις.*

A (Paris)	Εἰς Παρισίους
Après (vous)	"Ἐπειτα ἀπὸ σᾶς
Attenant (le château)	Παρὰ τὴν ἔπαυλιν
Avant (dimanche)	Πρὸ τῆς Κυριακῆς
Avec (son père)	Μὲ τὸν πατέρα του
Chez (lui)	Εἰς τὸ σπίτι του
Concernant (son état)	Ως πρὸς τὴν κατάστασίν του
Contre (le mur)	Κατὰ τοῦ τοίχου
Dans (l'eau)	Μέσαι στὸ νερό
De (son père)	Ἀπὸ τὸν πατέρα του
Deçà (les Alpes)	Ἐντεῦθεν τῶν "Αλπεων
Dedans et dehors (la	Ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς αἰθου-
Delà (par...la mer) [salle)	Πλέον τῆς θαλάσσης [σης
Depuis (midi)	Ἀπὸ τῆς μεσημβρίας
Derrière (le tableau)	Οπίσω ἀπὸ τὸν πίνακα
Dès (ce jour)	Ἀπὸ τῆς σήμερον
Dessus et dessous (la	Ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τῆς κα-
Devant (l'église) [chaise)	Πρὸ τῆς ἐκκλησίας [θέάλας
Durant (sa vie)	Κατὰ τὴν ζωῆν του
En (Grèce)	Εἰς τὴν Ἑλλάδα
Entre (nous)	Μεταξύ μας
Envers (eux)	Πρὸς αὐτοὺς
Ès (docteur ès lettres)	Διδάκτωρ (εἰς τὴν) τῆς φιλο-
Ex- (ministre)	Πρόφην ὑπουργὸς [λογίας
Excepté (lui)	Ἐκτὸς αὐτοῦ

Fors (l'honneur)	Ἐκτὸς τῆς τιμῆς
Hormis (vous)	Ἐκτὸς ἀπὸ σᾶς
Hors (de la ville)	Ἐκτὸς τῆς πόλεως
In-(folio)	Εἰς δίπτυχον
Jusque (là)	Ἐώς ἐκεῖ
Malgré (les obstacles)	Παρὰ τὰ ἐμπόδια
Moyennant (un écu)	Ἀντὶ σκούδου
Nonobstant (l'opposition)	Παρὰ τὴν ἀντίστασιν
Outre (sa pension)	Ἐκτὸς τῆς οἰκοτροφίας του
Par (le bois)	Διὰ τοῦ δάσους
Parmi (la foule)	Μεταξὺ τοῦ πλήθους
Pendant (ce temps)	Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον
Pour (vous)	Διὰ σᾶς
Près (de moi)	Πλησίον μου
Proche (de l'ennemi)	Πλησίον τοῦ ἔχθρου
Sans (cela)	Ἄνευ τούτου
Sauf (votre respect)	Ἐκτὸς τοῦ σεβασμοῦ ὁ ὅποιος
Selon (le temps)	Κατὰ τὸν καιρὸν [σᾶς ὀφεί-
Sous (la terre)	Ὑπὸ τὴν γῆν [λεται
Suivant (l'usage)	Κατὰ τὴν συνήθειαν
Sur (le papier)	Ἐπάνω εἰς τὸ χαρτί
Sus (à l'ennemi)	Κατὰ τοῦ ἔχθρου
Vers (la ville)	Πρὸς τὴν πόλιν
Voici (un cahier)	Ίδον ἐν τετράδιον
Voilà (un livre)	Ίδον ἐν βιβλίον

310. Σύνθετοι προθέσεις

A travers	Διὰ μέσου
Au travers de	Διὰ μέσου
Jusqu'à	Μέχρι
Quant à	Ως πρὸς (ὅσον ἀφορᾷ)
Par rapport à	Ἐν σχέσει πρὸς
A l'égard de	Ως πρὸς
Auprès de	Πλησίον
Loin de	Ἀντὶ

Près de	Πλησίον
Afin de	"Ινα
A côté de	Πλησίον
Autour de	Περί, πέριξ
Au-dessus de	"Ανωθεν
Au-dessous de	Κάτωθεν
Au-delà de	Πέραν
Vis-à-vis de	Απέναντι
En dépit de	Ακουσίως

Παρατηρήσεις ἐπί τινων προθέσεων.

311. *Au travers de, à travers.* Ή μὲν *au travers* ἀκολουθεῖται πάντοτε ὑπὸ τῆς προθέσεως *de*, ὡς *au travers de ce bois* (δάσος). ἡ δὲ *à travers* οὐδέποτε, ὡς *à travers ces bois*.

312. *Entre, parmi.* Γίνεται χρῆσις τῆς *entre* διὰ δύο ἢ τρία πρόσωπα, τῆς *parmi* διὰ περισσότερα ἢ μὲ περιληπτικὴν ἔκφρασιν. Π. γ.

Il marchait *entre* ses deux frères.—Quel est le plus brave *parmi* vous tous? *Parmi* la foule.

313. *Vers, envers.* Ή *vers* φανερώνει *διεύθυνσιν*. Π. γ.

Il se dirigeait *vers* la ville.

Ή *envers* φανερώνει *αἰσθήματα* πρός τινα. Π. γ.

Il est reconnaissant *envers* ses parents.

314. *Voici, voilà.* Ή *voici* ἀναφέρεται εἰς πράγματα τὰ ὅποια θὰ εἴπωμεν, ἡ *voilà* εἰς πράγματα τὰ ὅποια εἴπομεν ἥδη. Π. γ.

Voici ce qui'il aurait dû dire: Monsieur le directeur, je reconnais ma faute, etc. *Voilà* ce qui'il a dit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΤΟ ΕΠΙΡΡΗΜΑ L'ADVERBE

*Σχηματισμὸς τῶν εἰς τεντ ληγόντων
ἐπιρρημάτων.*

315. Τὰ ἐπιρρήματα τοῦ τρόπου σχηματίζονται ἐκ τοῦ θηλυκοῦ τῶν ἐπιθέτων διὰ τῆς προσθήκης τῆς καταλήξεως *ment.* Π. γ.

Ἄρσενικὸν	Θηλυκὸν	Ἐπίρρημα
grand	grande	<i>grandement</i>
facile	facile	<i>facilement</i>
actif	active	<i>activement</i>
heureux	heureuse	<i>heureusement</i>
léger	légère	<i>légèrement</i>
nouveau	nouvelle	<i>nouvellement</i>

Ἐξαιρέσεις

1ον *Impuni* (ἀτιμώρητος) κάμνει *impunément*
Traître (προδότης) κάμνει *traîtreusement*
Bref (βραχὺς) κάμνει *brièvement*

2ον Τὰ ἐπίθετα *aveugle* (τυφλός), *commode* (εύχερός, ἄνετος), *conforme* (σύμφωνος), *énorme* (ύπερμεγέθης), *incommode* (δυσχερής, ὀχληρός), *immense* (ἄπειρος), *opiniâtre* (ἰσχυρογνώμων), *uniforme* (δμοειδής), λαμβάνουν δέξιαν ἐπὶ τοῦ τελικοῦ *e*, *aveuglément*, *commodément*, *conformément*, *énormément*, *incommodément*, *immensément*, *opiniâtrément*, *uniformément*.

3ον Τὰ ἐπίθετα *assidu* (ἐνδελεχής, συνεχής), *cru* (ώμος, τραχύς), *gai* (φαιδρός), λαμβάνουν περισπωμένην, *assidument*, *crûment*, *gaiment*.

4ον Τὸ ἐπίθετον *gentil* (ἀβρός, χαριτωμένος), κάμνει *gentiment*.

5ον Τὰ ἐπίθετα *commun* (κοινός), *confus* (συγκεχυμένος), *diffus* (σχοινοτενής, μακρός), *exprès* (σαφής, οητός), *importun* (όχληρός), *obscur* (σκοτεινός), *opportun* (πρόσφορος), *précis* (ἀκριβής), *profond* (βαθύς), λαμβάνουν δξεῖαν ἐπὶ τοῦ ε τοῦ θηλυκοῦ, *communément*, *confusément*, *diffusément*, *expressément*, *opportunément*, *obscurement*, *opportunément*, *précisément*, *profondément*.

6ον Τὰ εἰς *ant* καὶ *ent* λήγοντα ἐπίθετα μεταβάλλουν τὰς καταλήξεις *ant* καὶ *ent* εἰς *amment* καὶ *emment*. Π. γ.

<i>méchant</i>	(κακός)	<i>méchamment</i>
<i>constant</i>	(συνεχῆς)	<i>constamment</i>
<i>prudent</i>	(συνετός)	<i>prudemment</i>
<i>impatient</i>	(ἀνυπόμονος)	<i>impatiemment</i>

Τὰ ἐπίθετα δμως *lent* (βραδύς), *présent* (παρόν), *véhement* (σφοδρός), κάμνουν *lentement*, *présentement* *véhementement*.

7ον Τὰ ἐπιρρήματα *comment* (πῶς), *nuitamment* (διὰ νυκτός), *notamment* (κυρίως), δὲν ἀντιστοιχοῦν πρὸς ἐπίθετον.

Τὰ κυριώτερα ἀπλᾶ ἐπιρρήματα.

316. Χρονικὰ ἐπιρρήματα.

Alors, τότε	
Après, μετὰ ταῦτα	
Aujourd’hui, σήμερον	
Auparavant, πρότερον	
Autrefois, ἄλλοτε	
Bientôt, ἐντὸς ὅλιγου	

Cejourd’hui, σήμερον	
Déjà, πλέον	
Demain, αὔριον	
Depuis, ἀπό, ἔκτοτε	
Dorénavant, τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἔξῆς	

Désormais, τοῦ λοιποῦ, εἰς	Quand ? πότε ;
τὸ ἔξῆς	Quand, ὅταν
Enfin, τέλος	Quelquefois, ἐνίστε
Ensuite, ἕπειτα	Rarement, σπανίως
Hier, χθὲς	Subito, ἔξαφνα
Incontinent, ἀμέσως	Sitôt, ἄμα ὡς
Jadis, ἀλλοτε ποτὲ	Soudain, ἔξαφνα
Jamais, ποτὲ	Souvent, συχνά, πολλάκις
Longtemps, ἐπὶ μακρὸν	Tantôt, μετ' ὀλίγον, πρὸ ὀ-
Lors, ἔκτοτε, εὐθὺς ἀπὸ τότε	Tard, ἀργὰ [λίγου
Maintenant, τώρα	Tôt, ἐνωρὶς
Naguère, ὅχι πρὸ πολλοῦ	Toujours, πάντοτε
Parfois, ἐνίστε	Vite, γρήγορα
Puis, ἕπειτα	Aussitôt, ἀμέσως

317. Τοπικὰ ἐπιρρήματα.

Alentour, εἰς τὰ πέριξ	Dessus, ἄνω
Ailleurs, ἀλλαχοῦ	Devant, ἐμπρὸς
Arrière, ὀπίσω	Ici, ἐδῶ
Autour (tout), πέριξ	Là, ἐκεῖ
Céans (le maître de), ἐν-	Loin, μακρὰν
Çà et là, τῇδε κακεῖσε [ταῦθα	Où ? οὐ, ποῦ ; ὅπου
Dedans, ἐντὸς	Outre, πέραν
Dehors, ἐκτὸς	Partout, πανταχοῦ
Derrière, ὀπίσω	Près, πλησίον
Dessous, ὑποκάτω	Y, ἐκεῖ

318. Ἐπιρρήματα ποσότητος

Assez, ἀρκετὰ	Environs, περίπου
Autant, tant, τόσον	Force (curieux, πολὺ πε-
Aussi, si, ἐπίσης	Guère, ὀλίγιστα [οἱεργος
Beaucoup, πολὺ	Mieux, καλλίτερα
Bien, λίαν (πολλοί, πολλαί,	Moins, ὀλιγώτερον
Combien, πόσον [κτλ.]	Moitié, κατὰ τὸ ἥμισυ
Davantage, περισσότερον	Mi-, κατὰ τὸ ἥμισυ

Peu, ὥλιγον	Quelque, περίπου
Plus, περισσότερον	Tout, δλως διόλου
Point, διόλου	Très, πολὺ
Que (de livres !) πόσον	Trop, πάρα πολὺ

319. Ἐπιρρήματα τρόπου.

Ainsi, οὕτω	Gratis, δωρεὰν
Assurément, βεβαίως	Incognito, ἀγνώστως, λάθρα
Autrement, ὅλλως	Mal, κακῶς
Bis, δὶς	Même, μάλιστα, ίδιως
Certes, βεβαίως	Non, ὅχι
Comme, ὡπως, ως	Ne pas, οὐ, δὲν
Comment ? πῶς ;	Pis, χειρότερα
Debout, ὅρθως, ὅρθιος	Plutôt, μᾶλλον
Demi-(mort), ἡμι(θανῆς)	Presque, σχεδὸν
Derechef, καὶ πάλιν	Quasi, σχεδὸν
Encore, ἀκόμη	Recta, ἀκριβῶς
Ensemble, μαζὶ	Surtout, προπάντων
Exprès, ἐπίτηδες	Voire, καὶ δὴ
Franco, ἀτελῶς, ἀνευ τελῶν	Volontiers, μετὰ χαρᾶς

320. Ἐπιρρηματικὰ ἐκφράσεις.

A demi, à moitié	Κατὰ τὸ ἥμισυ
Au fur et à mesure	Καθόσον
A jamais	Διὰ παντὸς
A la bonne heure	Ἄξιόλογα
A l'envi	Ἐναμίllως
A l'improviste	Ἀπροσδοκήτως
A loisir	Ἀνέτως
A peu près	Περίπου
Après-demain	Μεθαύριον
A présent	Τώρα
A tort et à travers	Ἀπερισκέπτως
Au moins	Τούλάχιστον
Au plus	Μόλις

Avant hier
Ci-devant
Couci-couça
D'abord
D'ailleurs
D'emblée
Dès lors
De suite
D'où ?
Du tout
En sus
Jusque-là
Là-bas
Là-haut
Là-dessus
Mot à mot
Pêle-mêle
Petit à petit, peu à peu
Sans doute
Sens dessus dessous
Tant pis
Tout à coup
Tout d'un coup
Tout à fait
Tout à l'heure
Tout de même
Tout de suite
Vaille-que-vaille
De temps en temps
En avant
En arrière
A gauche
A droite
Par ici, par là
Nulle part
Par hasard

Προχθές
Πρόην, προηγουμένως
Μετρίως, διπλωσοῦν
Κατ' ἀρχὰς
Ἄλλως τε
Διὰ μιᾶς
Ἐκτοτε, ἐπομένως
Κατὰ συνέχειαν
Πόθεν;
Διόλου
Ἐπὶ πλέον
Ἐως ἔκει
Ἐκεῖ κάτω
Ἐκεῖ ἐπάνω
Ἐπὶ τούτῳ (τούτοις)
Αὐτολεξεὶ
Φύρδην μύγδην
Ολίγον κατ' ὄλιγον
Ἀναμφιβόλως
Ἄνω κάτω
Τόσον χειρότερα
Ἐξαφνα
Διὰ μιᾶς
Ἐντελῶς, δλως διόλου
Τώρα εὐθὺς
Καὶ ὅμως, μολαταῦτα
Ἀμέσως
Παντὶ σθένει
Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν
Ἐμπρὸς
Ὀπίσω
Ἀριστερὰ
Δεξιὰ
Ἄπ' ἐδῶ, ἀπ' ἔκει
Οὐδαμοῦ
Κατὰ τύχην

De nouveau	Καὶ πάλιν
A la hâte	Ἐν βίᾳ
A dessein	Ἐπίτηδες
Par cœur	Ἐκ στήθους
A contre-cœur	Ἀκουσίως (μὲ δυσαρέσκειαν)
Sur-le-champ	Πάραντα

Βαθμοὶ παραθέσεως.

321. Τὰ ἐπιρρήματα τρόπου εἰς *ment* ἔχουν δύοις καὶ τὰ ἐπίθετα ἐκ τῶν δύοιών παραγωνται, τοὺς τρεῖς βαθμοὺς παραθέσεως. Π. γ.

Clairement, καθαρῶς, *plus* clairement, *très* clairement η *le plus* clairement.

Τὰ ἐν χοήσει ὡς ἐπιρρήματα τρόπου ἐπίθετα (Βλ. ἀρ. 83), ἔχουν ἐπίσης τοὺς τρεῖς βαθμοὺς παραθέσεως. Π. γ. Chanter juste, chanter *plus* juste, chanter *très* juste η *le plus* juste.

Τὰ ἐπιρρήματα τρόπου *bien* καὶ *mal* σχηματίζουν τοὺς βαθμούς των τῆς παραθέσεως ἀνωμάλως. Τὸ *bien* σχηματίζει *συγκριτικὸν* *mieux*, καὶ *ὑπερθετικὸν* *le mieux* η *très bien*. Τὸ *mal* σχηματίζει *συγκριτικὸν* *pis* η *plus mal*, καὶ *ὑπερθετικὸν* *le pis* η *le plus mal* η *très mal*.

Μεταξὺ τῶν χρονικῶν καὶ τροπικῶν ἐπιρρημάτων ὀλίγα μόνον σχηματίζουν βαθμοὺς παραθέσεως, τὰ ἔξης *loin*, *longtemps*, *près*, *proche*, *souvent*, *tard*, *tôt*.

Τὸ ἐπίρρημα ποσότητος *peu* σχηματίζει *μόνον* *ὑπερθετικὸν* *très peu*.

Χρῆσις τῆς ἀρνήσεως.

322. Εἰς τὴν Γαλλικὴν μία μόνη ἀπλῇ ἀρνησις ὑπάρχει = *ne* (οὐ) καὶ δύο σύνθετοι = *ne....pas* (οὐ), *ne....point* (διόλου).

323. Άντι τῆς *ne... pas* ή τῆς *ne... point* μεταχειρίζομεθα *μόνον* τὴν *ne*.

1ον Εἰς τὰς προτάσεις εἰς τὰς δποίας εύρισκεται μία τῶν λέξεων *nul* (κανείς), *nullement* (διόλου), *aucunement* (διόλου), *ni* (οὐτε), *guère* (δλίγιστα), *jamais* (ποτέ), *plus* (πλέον), *rien* (τίποτε), *aucun* (κανείς), *personne* (κανείς), *mot* (λέξις). Π. χ.

Je n'en connais aucun. — Il n'a vu personne. — Il ne dit mot.

2ον Μετὰ ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν ἀκολουθουμένην ἀπὸ ρῆμα εἰς τὴν ὑποτακτικήν. Π. χ.

Est-il un seul homme qui ne sache cela?

3ον Μετὰ τὸ que σημαῖνον: διατί. Π. χ.

Que ne vous corrigez-vous de vos défauts!

Διατί δὲν διορθώνετε τὰ σφάλματά σας!

4ον Μετὰ τὴν συνδεσμικὴν ἔκφρασιν à moins que (ἐκτὸς ἐὰν) καὶ ἄλλας ἀναλόγους τῆς αὐτῆς σημασίας. Π. χ.

Je ne sortirai pas à moins que vous ne veniez me prendre.

5ον Μετὰ τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν καὶ μετὰ τῶν ἔκφραζόντων διάρκειαν οὐσιαστικῶν ὅταν προηγήται αὐτῶν ἡ πρόθεσις de. Π. χ.

Je ne sortirai de trois jours.

Je ne mentirai de ma vie.

6ον Μετὰ τῶν ρημάτων *cesser* (παύειν), *oser* (τολμᾶν), *rouvoir* (δύνασθαι), καὶ *savoir* σημαίνοντος: δύνασθαι, ἐντὸν ἀκολουθῇ ἀπαρέμφατον. Π. χ.

Je n'ose revenir, je ne puis le croire, je ne saurais vous dire.

Μετὰ τῶν αὐτῶν ὅμως ρημάτων δυνάμεθα νὰ μεταχειρίσθωμεν τὴν *ne...pas* χάριν ἐμφάσεως. Π. χ.

You ne cessez pas de nous répéter les mêmes choses.

Χρῆσις τῆς ἀρνήσεως εἰς τὰς ἔξαρτωμένας προτάσεις.

324. Μετὰ τὰ ρήματα *appréhender* (φοβεῖσθαι), *avoir peur* (φοβεῖσθαι), *croindre* (φοβεῖσθαι), *redouter* (φοβεῖσθαι), *trembler* (τρέμειν), λαμβανόμενα καταφατικῶς. — Μετὰ τὰ ρήματα *empêcher* (έμποδίζειν), *éviter* (ἀποφεύγειν), *prendre garde* (προσέχειν). — Μετὰ τὰς συνδεσμικὰς ἐκφράσεις *à moins que* (ἐκτὸς ἐάν), *de crainte que* (ἐκ φόβου μή), *de peur que* (ἐκ φόβου μή). — Μετὰ τὰς λέξεις *autre, autrement, plus, mieux, moins, meilleur,*

τὸ ρῆμα τῆς ἔξαρτωμένης προτάσεως λαμβάνει τὴν ἄρνησιν *ne*. Π. γ.

Je crains que mon ami ne meure. — Vous empêchez qu'on ne chante. — Il écrit mieux qu'il ne parle. — Ils sont moins forts qu'on ne dit.

325. "Οταν τὰ ρήματα *appréhender, avoir peur, croindre*, κτλ. ἐκφέρονται ἀποφατικῶς ή ἀπλῶς ἐρωτηματικῶς, ή *ne* δὲν τίθεται εἰς τὴν ἔξαρτωμένην πρότασιν. Π. γ.

Je ne crains pas qu'il vienne. — Je ne puis empêcher qu'on chante. — As-tu peur qu'on vienne?

326. Τὰ ρήματα *douter* (ἀμφιβάλλειν), *nier* (ἀρνεῖσθαι), *disconvenir* (διαφωνεῖν), ἀποφατικῶς ἐκφερόμενα, ἀπαιτοῦν τὴν *ne* πρὸ τοῦ ἔξαρτωμένου ρήματος. Π. γ.

*Je ne doute pas que cela ne soit vrai.
Je ne nie pas qu'il ne soit coupable.*

"Οταν ὅμως πρόκειται νὰ ἐκφράσωμεν πρᾶγμα περὶ τῆς πραγματοποίησεως τοῦ δποίου εἴμεθα βέβαιοι, δὲν μεταχειρίζόμεθα τὴν *ne*. Π. γ.

Je ne doute pas que vous réussissiez.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ LA CONJONCTION

327. *Oι κυριώτεροι ἀπλοῖ σύνδεσμοι*

Ainsi (vous partez)
Aussi (vous obéit-il)
Car (le vent souffle)
Cependant (elle tourne)
Comme (son fils)
Encore (une fois)
Et (tous ensemble)
Lorsque (vous viendrez)
Mais (non, mon ami)
Néanmoins (il le faut)
Ni (vous) (ni lui)
Or (en ce temps-là)
Ou (toi) ou (moi)
Pourquoi (cela)?
Pourtant (c'est vrai)
Puisque (vous le voulez)
Quand (il viendra)
Que (il dit...)
Quoique (ce soit vrai)
Savoir: (le 1er, le 2e)
Si (l'on veut)
Sinon (cela n'ira pas)
Soit (lui), soit (un autre)
Tantôt (l'un), tantôt (l'autre)
Toutefois (il est parti)

"Ετσι (λοιπὸν) ἀναχωρεῖτε
Διὰ τοῦτο σᾶς ὑπακούει
Διότι δὲ ἄνεμος πνέει
Ἐν τούτοις στρέφεται (ἢ γῆ)
Ως δὲ νιός του (ἐπειδὴ...)
Ἄκομη μίαν φορὰν
Καὶ ὅλοι μαζὲν
"Οταν θὰ ἔλθητε
Ἄλλὰ ὅχι, φίλε μου
Οὐχὶ ἡττον ὅμως πρέπει
Οὔτε σεῖς οὔτε αὐτὸς
Λοιπόν, ἐκείνην τὴν ἐποχὴν
"Η σὺ δὲ ἐγώ
Διατὶ τοῦτο;
Ἐν τούτοις εἶνε ἀλήθεια
Ἄφοϋ τὸ θέλετε
"Οταν θὰ ἔλθῃ
Λέγει δτι
Μολονότι εἶνε ἀλήθεια
Δῆλα δὴ: δὲ 1^{ος}, δὲ 2^{ος}
Ἐὰν θέλουν
Εἰ δὲ μὴ δὲν θὰ γίνη
Εἴτε αὐτὸς εἴτε ἄλλος
"Άλλοτε μὲν δὲ ξνας, ἄλλοτε
[δὲ δὲ ἄλλος
Οὐχὶ ἡττον ὅμως ἀνεγάρησεν

328. Συνδεσμικαὶ ἐκφράσεις

A la vérité	Τῇ ἀληθείᾳ
Après tout	Καὶ ἐπὶ τέλους
Au contraire	Τούναντίον
Au reste	Πλὴν τούτου, ὅμως
Au surplus	Τ' ἄλλα δέ, ἐπὶ πλέον
Aussi bien	Διότι, ὅσον καὶ
C'est-à-dire	Δῆλα δὴ
De plus	Ἐπὶ πλέον
Du reste	Πλὴν τούτου, ὅμως
En effet	Τῷ δοντὶ
Ou bien	Ἡ ἄλλως
Par conséquent	Κατὰ συνέπειαν.
Quand même	Καὶ οὕτως
Tout comme	Τὸ αὐτὸ
Parce que	Διότι
Afin de	Διὰ νὰ
Afin que	Διὰ νὰ
A moins de	Πλὴν ἔαν, ἐκτὸς ἔαν
Au lieu de	Ἀντὶ
De peur de	Ἐκ φόβου μήπως
De crainte de	Ἐκ φόβου μήπως
Avant que	Πρὶν ᾧ
A moins que	Ἐκτὸς ἔαν
Jusqu'à ce que	Ἐώς ὅτου
Malgré que	Μολονότι

Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν συνδέσμων.

329. *Comme.* "Οταν ἡ φράσις ἀρχίζῃ ἀπὸ τὸν σύνδεσμον *comme*, οὗτος δὲν ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς φράσεως. II. γ.

Comme il le voulait, et que je ne pouvais le lui donner.

330. *Ni.* Μεταχειριζόμεθα τὸν σύνδεσμον *ni* διὰ νὰ ἐνώσωμεν δύο ἀποφατικὰς προτάσεις. II. γ.

Je ne chante *ni* ne veux chanter.

Cet enfant ne craint *ni* ses parents *ni* ses maîtres.

331. Que. Μεταχειριζόμεθα τὸν σύνδεσμον *que* διὰ
ν' ἀποφύγωμεν τὴν ἐπανάληψιν τῶν συνδέσμων. Π. χ.

Comme je le savais et *que* je m'y attendais.

Quand on est jeune et *qu'on* se porte bien, on doit travailler.

Ο σύνδεσμος *que* χρησιμεύει πρὸς σχηματισμὸν τῆς
ὑποτακτικῆς καὶ πρὸς σύνδεσιν ἐνδὲ ρήματος ἔξαρτωμένου
ἀπὸ ἄλλο ρῆμα, διότε ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν εἰδικὸν σύνδε-
σμον *ὅτι*. Π. χ.

Il faut bien *qu'il* sache *que* je suis venu.

332. Malgré que. Τὸν σύνδεσμον *malgré que* μετα-
χειριζόμεθα μόνον μὲ τὸ ρῆμα *avoir*. Π. χ.

Malgré que j'en aie.

Διὰ κάθε ἄλλο ρῆμα πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸν
σύνδεσμον *quoique*. Π. χ.

Quoique vous ayez mal agi...

καὶ *ὅτι*

Malgré que vous ayez mal agi...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

ΤΟ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑ L'INTERJECTION

333. Τὰ κυριώτερα ἐπιφωνήματα.

Ah! "A!	Hourrah! Ζήτω!
Eh! Aÿ!	Peuh! Πούφ!
Oh! "Ω!	Bon! bien! très bien!
Ha! "A!	Καλά! Πολὺ καλά!
Hé! "Ω!	A merveille! Θαυμάσια!
Aïe! "A!	Tiens! Νά!
Ouf! Oÿf!	Tiens! tiens! Πά! τί είνε
Ho! "Ω!	En avant! Έμπρος! [τοῦτο!
Fi! Fi! donc! 'Εντροπή!	Au secours! Βοήθεια!
Chut! Σιωπή!	Silence! Paix! Σιωπή!
Top! Σύμφωνοι! τόκα!	'Ησυχία!
Hélas! 'Άλλοιμονον!	Allons! courage! Έμπρος!
Parbleu! Morbleu! Αǐ καλà	Θάρρος!
Motus! Τσιμουδιά! [δά!	Tout doucement! Σιγά!
Gare! Προσοχή!	Arrête! Στάσου!
Hola! Έμπρος!	Soit! "Εστω!
Bravo! Εύγε!	Diantre! Diable! Διάβολε!
Halte! Στάσου!	Vive! Ζήτω!
Hue! Dia! φωνὴ καρραγω-	A la porte! "Εξω!
Hum! Xμ! [γέων	Miséricorde! "Ελεος!
	Mon Dieu! Ciel! Θεέ μου!

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. (2-7).¹ — La mère des enfants.— Les fenêtres de la maison.— Les maisons du village.— De la ville.— Donnez le livre à l'enfant.— L'ami de l'homme.— Les arbres du jardin.— Les pommes du frère.— Les feuilles de l'arbre.— Les livres des enfants.

2. (2-7).— Τὰ δένδρα τοῦ κήπου.— Τὸ βιβλίον τοῦ παιδίου.— Τὰ παιδία τῶν πτωχῶν.— Ἀπὸ τὸν κῆπον.— Τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν.— Οἱ ἄνθρωποι τῆς πόλεως.— Δώσατε τὸ βιβλίον εἰς τὸν φίλον.— Τὰ φύλλα τῶν δένδρων.— Ἀπὸ τὸ παράθυρον τῆς οἰκίας.— Ὁ φίλος τῶν παιδίων.— Δώσατε εἰς τοὺς ἀδελφοὺς τὰ βιβλία.

Λέξεις. — L'homme, ὁ ἄνθρωπος — l'amie, ὁ φίλος — l'arbre, τὸ δένδρον — l'enfant, τὸ παιδίον — le frère, ὁ ἀδελφός — le pauvre, ὁ πτωχός — le jardin, ὁ κῆπος — le livre, τὸ βιβλίον — le village, τὸ χωρίον — la mère, ἡ μητέρα — la maison, ἡ οἰκία — la fenêtre, τὸ παράθυρον — la ville, ἡ πόλις — la pomme, τὸ μῆλον — la feuille, τὸ φύλλον — donnez, δώσατε.

3. (8-9). — J'ai du pain. — Il a du papier. — Dans le jardin il y a des arbres. — Donnez-moi un livre. — Tu as une fleur. — Ils ont de l'argent. — Nous avons de la viande. — Vous avez de l'eau. — Nous avons une pomme. — Tu as des fleurs. — Donnez-moi du vin.

4. (8-9). — "Έχεις κρέας.— Δώσατέ μου χαρτίον.— "Έχω φίλους.— "Έχετε χρήματα. — "Έντος τῆς οἰκίας ὑπάρχουν ἄνθρωποι.— "Έχει μῆλον.— "Έχουν οἶνον.— "Έχομεν ἔν ανθος.— "Έχω ἀδελφόν.— Δώσατέ μου νερό.— "Έντος τοῦ κήπου ὑπάρχουν ἄνθη.— Δώσατέ μου χρήματα.— "Έχετε μῆλα.

¹ Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθμοὶ φαγερῶνον ὅτι ἡ ἀσκησὶς ἀναφέρεται εἰς τοὺς ἔχοντας τὸν ἴδιον ἀριθμὸν κανόνας τῆς γραμματικῆς.

Λέξεις. — J'ai, ἔχω — tu as, ἔχεις — il a, ἔχει — nous avons, ἔχομεν — vous avez, ἔχετε — ils ont, ἔχουν — la viande, τὸ κρέας — dans, ἐντὸς — le pain, ὁ πάπτος — le papier, τὸ χαρτίον — le vin, ὁ οἶνος — l'argent, τὰ χρήματα — l'eau, τὸ νερό — la fleur, τὸ ἄνθος — il y a, ὑπάρχουν — donnez-moi, δώσατέ μου.

5. (10-11). — Il y a beaucoup d'arbres dans le jardin. — Donnez - moi un peu de vin. — J'ai bu assez de lait. — Combien d'amis a-t-il? — Vous avez acheté de bons mouchoirs. — Tu as mangé plus de viande. — Ils ont vu moins de villes. — Nous avons mangé d'excellentes pommes. — Vous avez tant d'amis. — Nous avons bu de bon lait. — Nous avons bien des amis.

6. (10 - 11). — Δώσατέ μου μικρὰ μανδήλια. — Πόσους ἀνθρώπους ἔχετε ἴδει; — "Εχετε φάγει ἀρκετὸν κρέας; — "Εχω περισσότερα κρήματα. — "Εχομεν πίει πολὺ νερό. — "Εχεις ἀγοράσει ἔξαιρετα ἀπίδια. — Δώσατέ μου ὀλίγον ἄρτον. — "Εχουν ὀλιγώτερα ἀνθη; — Δώσατέ μου καλὸν κρέας. — Τούργω καλὸν ἄρτον. — "Εχομεν πίει ἔξαιρετον γάλα. — "Εχομεν πολλὴν εὐχαρίστησιν. — Πολλὰ μῆλα.

Λέξεις. — Ai-je ? ἔχω; — as tu? ἔχεις; — a t-il? ἔχει; — avons-nous? ἔχομεν; — avez-vous? ἔχετε; — ont-ils? ἔχουν; — j'ai mangé, ἔχω φάγει — j'ai acheté, ἔχω ἀγοράσει — j'ai bu, ἔχω πίει — j'ai vu, ἔχω ιδῇ — bon, bonne, καλός, καλή — petit, petite, μικρός, μικρά — excellent, excellente, ἔξαιρετος — le lait, τὸ γάλα — le mouchoir, τὸ μανδήλιον — la poire, τὸ ἀπίδιον — le plaisir, ἡ εὐχαρίστησις.

7. (12 - 13). — J'ai bu un verre de vin. — J' ai acheté une paire de souliers. — Donnez - moi une feuille de papier. — Vous n'avez pas mangé de viande. — Voici un petit morceau de sucre. — Voici une ocque de poires. — Voici une douzaine de mouchoirs.

8. (12 - 13). — "Εχω πίει ἐν ποτήριον ὕδατος. — Δὲν ἔχουν κρήματα. — "Εχω φάγει ἔξαιρετον τεμάχιον κρέατος. Δὲν ἔχομεν ἀγοράσει μανδήλια. — "Εχετε ιδῇ τὸ ποίμνιον τῶν προβάτων; — Ιδοὺ μία δικὰ κρέατος, μία δωδεκάς μῆ-

λων, τεμάχιον ἄρτου.—Δὲν ἔχει ἀγοράσει χειρόκτια, ἔχει
ἀγοράσει ζεῦγος ὑποδημάτων.

Λέξεις. — Je n'ai pas, δὲν ἔχω — tu n'as pas, δὲν ἔχεις — il n'a pas,
δὲν ἔχει — nous n'avons pas, δὲν ἔχομεν — vous n'avez pas, δὲν ἔχετε
— ils n'ont pas, δὲν ἔχουν — le verre, τὸ ποτήριον — le morceau, τὸ τε-
μάχιον — le gant, τὸ χειρόκτιον — le troupeau, τὸ ποιμνιον — le mouton,
τὸ πρόβατον — le sucre, ή σάκχαρις — le soulier, τὸ ὑπόδημα — la paire,
τὸ ζεῦγος.

9. (14-16). — Les villes principales de la Grèce
sont : Athènes, capitale. Athènes a pour port le
Pirée ; Hermopolis, dans l'île de Syra ; Patras,
au nord de la Morée ; Zante, Corfou dans les
îles Ioniennes ; Larisse, en Thessalie ; Salonique,
port sur le golfe du même nom ; Andrinople, sur
la Maritza.

10. (14-16). — Κατ' ἔτος πολλοὶ περιηγηταὶ ἐπισκέπτον-
ται (visitent) τὴν Ἑλλάδα. — Διὰ νὰ μεταβῇ τις (se ren-
dre) εἰς Ἀθήνας ὁφείλει (on doit) πρῶτον ν' ἀποβιβα-
σθῇ εἰς τὸν Πειραιᾶ. — Δὲν ἔχετε δίκαιον, δ ἀδελφὸς τοῦ
Νικολάου εἶνε εἰς τὴν πόλιν. — Ο Βουκέφαλος (Bucé-
phale) ἦτο (était) ὁ ἵππος τοῦ Ἀλεξανδρού. — Τὸν χει-
μῶνα κρυώνομεν. — Δὲν ἔχετε ἀνάγκην χειροκτίων.

Ἡ Αἴγυπτος ἔχει ως πρωτεύουσαν τὸ Κάϊον, πλη-
σίον τοῦ Νείλου καὶ ως πόλεις κυριωτέρας τὴν Ἀλε-
ξάνδρειαν, τὴν Δαμιέττην, τὸ Πόρτ-Σαΐδ καὶ τὸ Σουέζ
εἰς τὰ δύο ἄκρα τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ.

Λέξεις. — Il est, εἶνε — ils sont, εἶνε (πληθ.) — le port, δ λιμήν — le
nord, δ βορρᾶς — le golfe, δ κόλπος — le touriste, δ περιηγητής — le che-
val, δ ἵππος — une extrémité, ἄκρον — principal, principale, κυριωτέρος,
κυριωτέρα — deux, δύο — pour, διὰ — sur, ἐπί — le même, δ ίδιος — le nom,
τὸ δῶνομα — tous les ans, κατ' ἔτος — premièrement, πρῶτον — débarquer,
ἀποβιβάζομαι — près, πλησίον — et, καὶ — comme, ως — la Morée, ή Πελο-
πόννηος — Nicolas, δ Νικόλαος — Alexandre, δ Ἀλέξανδρος — l'Égypte,
ή Αἴγυπτος — Alexandrie, ή Ἀλεξάνδρεια — Damiette, ή Δαμιέττη — Port-
Saïd — Suez.

11. (17-19).—Ν' ἀντικατασταθῇ τὸ θηλ. μὲ τὸ ἀντίστοιχον ἀρσενικόν.

Heureuse la femme qui se fait (γίνεται) la protectrice des faibles et la bienfaitrice des pauvres.—Une hôtesse doit recevoir (όφείλει νὰ δέχηται) les voyageuses avec politesse.—La laitière vend (πωλεῖ) du lait.—La jardinière cultive (καλλιεργεῖ) des fleurs.—L'ouvrière respecte (σέβεται) la patronne.—Les moissonneuses fauchent (θερίζουσι) le blé.—J'ai acheté du fromage chez l'épicier.—Une femme amateur photographe.

12. (17-19). — Ή ποιμενὶς φυλάττει (garde) τὰ πρόβατα. — Ή χωρικὴ ἐργάζεται (travaille) μέσα εἰς τὸν κῆπον. — Ή γεύτων ἔχει ἔνα καλὸν νίδον καὶ μίαν καλὴν θυγατέρα. — Ή μάγειρος ἑτοιμάζει (prépare) τὸ φαγητόν. — Ή διδασκάλισσα διδάσκει (instruit) τὰς μαθητρίας. — Ή γαλακτοπῶλις ἑτοιμάζει τὸ βούτυρον. — "Έχω μίαν ἀδελφὴν ἡ ὅποια εἶνε καλὴ ἀναγνώστρια.

Δέξεις.—Le fromage, τὸ τυρί—le blé, ὁ στοιχος—le repas, τὸ φαγητὸν—le beurre, τὸ βούτυρον—l'écolier, ὁ μαθητής—la politesse, ἡ εὐγένεια—heureux, ἄρσης. εὐτυχῆς, heureuse, θηλ. εὐτυχῆς—faible, ἀδύνατος—qui, ὁ ὅποιος, ἡ ὅποια—avec, μὲ—chez, εἰς τὴν οἰκίαν, εἰς τὸ κατάστημα.

13. (20-29).—Les bons écoliers recevront (θὰ λάβουν) des prix. — Les chiens gardent les troupeaux. — Les petits enfants s'amusent (διασκεδάζουν) avec des joujoux. — La souris se cache (κρύπτεται) dans des trous avec les souriceaux. — Le lion est le roi des animaux. — Vénérions (ἄς σεβώμεθα) les cheveux blancs des aïeuls. — Le jardinier plante (φυτεύει) des choux. — J'ai deux yeux. — Les bijoux de la comtesse.

14. (20-29).—Ο κυνηγὸς σκοτώνει πέρδικας.—Αἱ ἐργασίαι τῶν μαθητῶν. — Αἱ γλαυκες εἶνε πτηνά. — Οἱ ἄνθρωποι ἔχει δύο βραχίονας. — Οἱ πτωχοὶ εὑρίσκουν (trouvent) μέσα εἰς τὰ νοσοκομεῖα καλοὺς ιατρούς. — Μέσα εἰς (1) τοὺς ἀρχαίους (3) τάφους (2) ἔχουν εὑρεῖ (on a trouvé) πολλὰ κοσμήματα.—Πάτερ ήμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐ-

ρανοῖς = κατὰ λέξιν: πάτερ ἡμῶν, ὁ ὄποιος εἶσθε (êtes) εἰς τοὺς οὐρανούς.—Οἱ πρόγονοι τῶν Ἑλλήνων.—Αἱ ἀπόκρεω εἶνε ἡμέραι εὐθυμίας (de divertissement).

Λέξεις.—L'oiseau, τὸ πτηνὸν — il tue, σκοτώνει — l'hôpital, τὸ νοσοκομεῖον — le prix, τὸ βραβεῖον — le cheveu, ἡ τρίχα — le chasseur, ὁ κυνηγός — le médecin, ὁ ἰατρός — le bras, ὁ βραχίον — le jour, ἡ ἡμέρα — le tombeau, ὁ τάφος — le souriceau, τὸ ποντικάκι — le Grec, ὁ Ἑλλήν — la souris, ὁ ποντικός — la perdrix, ἡ πέρδιξ — blanc, λευκός — antique, ἀρχαῖος — notre père, πάτερ ἡμῶν.

15. (30-38).—Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμόν.

Un oiseau-mouche, des ..., un sous-sol, des ..., un coffre-fort, des ..., un sourd-muet, des ..., un ver à soie, des ..., un fer à cheval, des ..., un passeport, des ..., un essuie-mains, des ..., un porte-monnaie, des ..., un timbre-poste, des..., un chef lieu, des ..., un petit-fils, des ...

16. (30-38).—"Εχω ἀγοράσει μίαν δωδεκάδα χειρομάκτρων.—Οἱ τροχίλοι εἶνε τὰ κοσμήματα τῆς φύσεως.—Ἐντὸς τῶν ὁριθμών υπάρχουν ὠφέλιμα (2) ζῷα (1).—Τὰ ἀριστουργήματά τοῦ ζωγράφου.—"Εχομεν ἵδεī δύο οὐράνια τόξα.—Τὰ μαγειρεῖα τῶν ἑστιατορίων εἶνε συνήθως εἰς τὰ υπόγεια.—Μέσα εἰς τὰ χοηματοκιβώτια κλείομεν (on enferme) χοήματα.—Οἱ μικροὶ χωρικοὶ ἔτοιμάζουν τρεῖς ἀετούς.—Εἰς Παρισίους υπάρχει σχολεῖον κωφαλάλων.—Δύο φωτοσκεπάσματα.

Λέξεις.—Un oiseau-mouche, τροχίλος (πτηνὸν) — un cerf-volant, χάρτινος ἀετός — un fer à cheval, πέταλον — un coffre-fort, χρηματοκιβώτιον — un sous-sol, υπόγειον — le petit-fils, ὁ ἔγγονος — le restaurant, τὸ ἑστιατόριον — la cuisine, τὸ μαγειρεῖον — la nature, ἡ φύσις — une école, σχολεῖον — utile, ὀφέλιμος — souvent, συνήθως — trois, τρεῖς, τρία — Paris, οἱ Παρισῖοι.

17. (39-41).—Deux albums de cartes postales. — Les Newtons sont plus rares que les Napoléons. — Les trois Guyanes sont : la Guyane française, la Guyane anglaise et la Guyane hollandaise. — Tu réciteras deux pater. — Tous les poètes ne sont pas des Boileaux. — L'isthme de Pa-

nama réunit (ένώνει) les deux Amériques.— Les tramways circulent sur les grand'rues.

18. (30-41). — Οἱ ἐρασιτέχναι ἀγαποῦν (aiment) τὰ μελοδράματα. — "Εχουν ἀγοράσει τρεῖς μικροὺς ἵππους. — Αἱ ἐπαύλεις τῆς Κηφισίας (Képhissia). — Ἡ Γαλλία ἔχει δύο Ρακίνας καὶ δύο Κορνηλίους. — Αἱ θαλαμηγοὶ εἶναι πλοῖα. — Ἡ τραγῳδία τῶν Ὀρατίων εἶναι μία ἀπὸ τὰς ὄραιοτέρας (des plus belles) τοῦ Κορνηλίου. — Εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἰταλίας (Italie) ὁδηγοὶ δεικνύουν (montrent) εἰς τοὺς ταξειδιώτας τὰ περίεργα τῆς Χερσονήσου (les curiosités de la Péninsule).

Δέξεις. — Tu réciteras, θ' ἀπαγγείλῃς — un poney (ἀγγλ. προφέρων, ἵππος μικρός — un tramway (ἀγγλ. προφ. tramoué), τροχιόδρομος — un yacht (όλλανδ. προφ. iak) θαλαμηγός — une villa (λατιν.) ἐπαύλης — un isthme (προφ. izme), ισθμός — une tragédie, τραγῳδία — une carte postale, ταχυδρομικὸν δελτάριον — français, française, γάλλος, γαλλικός ἢ γαλλικός; γαλλική — anglais, anglaise, ἄγγλος, ἄγγλης, ἢ ἀγγλικός, ἀγγλική — hollandais, hollandaise, ολλανδός, ολλανδή ἢ ολλανδικός, ολλανδική — plus . . . que, περισσότερον . . . ἢ — tout, ολος, toute, ολη, tous, ολοι, toutes, ολαι.

19. (42-47). — Les vieilles gens vont lentement. — Les gens paresseux ne vont pas travailler. — Je vous montrerai quelque chose de beau. — Pâques est célébré comme la plus grande fête de l'Eglise. — Toutes les méchantes gens font le mal. — Que votre patrie soit vos premières et vos dernières amours!

20. (42-47). — Ἡ μεγάλη ἀγάπη τῆς πατρίδος. — Οἱ καλοὶ ἀνθρωποι εἶναι περιζήτητοι. — Οἱ λόγιοι εἶναι γενικῶς δυστυχεῖς. — Θὰ σᾶς πληρώσω τὸ προσεγκὲς Πάσχα. — Τρώγω κάτι καλόν. — Διηγηθῆτε μου τὸ πρᾶγμα. — Δὲν ἀγαπῶ τοὺς ὀκνηροὺς ἀνθρώπους. — Τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων διήρκει (durait) ἑπτὰ ἡμέρας. — Διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς νηστείας οἱ χριστιανοὶ ἔτοιμάζονται νὰ μεταλάβουν (à faire . . .).

Δέξεις. — Ils vont, πηγαίνουσι — travailler, ἐργάζομαι — je vous montrerai, θὰ σᾶς δείξω — il est célébré, έστρατευται — ils font, záμουν — recherché, περιζήτητος — en général, γενικῶς — je vous paye-

rai, θὰ σᾶς πληρώσω — le jeûne, ἡ νηστεία — le mal, τὸ κακόν — la partie, ἡ πατοῖς — la prière, ἡ προσευχὴ — l'église, ἡ ἐκκλησία — méchant, méchante, κακός, κακή — dernier, dernière, τελευταῖος, τελευταῖα — vieux, vieille, γέρων, γραία — grand, grande, μεγάλος, μεγάλη — malheureux, δυστυχῆς — votre, vos, κτητικά ἐπίθετα = σας — sept, épîtu — lentement, σιγά — comme, ός — que... soit, ής είνε.

21. (48). — Un vase de cristal. — Une enseigne de magasin. — La manche de l'habit. — Une couple d'œufs. — Le page du prince. — La vase de la rivière. — Une livre de viande. — Tournez la page. — Un moule de statue. — Un crêpe de deuil. — Le manche de la charrue.

22. (48). — Ἔν ζεῦγος περιστερῶν. — Ὁ (2) Παρισινὸς (de Paris) (3) συρμὸς (2). — Ἡ λαβὴ τοῦ σαρώθρου. — Ὁ Πύργος τοῦ Γαλατᾶ εἰς τὴν Κωνστάντινούπολιν. — Ἡ θερμάστρα τῆς τάξεως. — Ἡ φρουρὰ περνᾶ (passe). — Ἐχω καλὸν μνημονικόν. — Ἰδοὺ τὸ βιβλίον τὸ ὅποιον κοστίζει (coûte) μίαν λίραν. — Τὰ δένδρα τοῦ δάσους. — Ἡς ὑπάγωμεν νὰ κάμωμεν ἔνα γῦρον. — Ὁ πέπλος τῆς κυρίας.

Ἀέξεις. — Le pigeon, ἡ περιστερά — le balai, τὸ σάρωθρον — le cristal, τὸ κρύσταλλον — le magasin, τὸ κατάστημα — le deuil, τὸ πένθος — l'habit, τὸ φόρεμα — l'œuf, les œufs, τὸ φύγ, τὰ φὰ — la statue, τὸ ἄγαλμα — la classe, ἡ τάξις — la charrue, τὸ ἀροτρόν — la dame, ἡ κυρία — tournez, στρέφατε.

23. (49-52). — La classe est haute et large ; elle est éclairée par de grandes fenêtres. — En entrant je vois d'abord le grand tableau noir, les tables vernies, pour les écoliers et le bureau élevé du maître. — Sur les murs il y a de belles cartes. — Une mode nouvelle. — Un pensée secrète. — Une joie complète. — Voici une fleur naturelle. — Nous devons respecter (πρέπει νὰ σεβώμεθα) les vieilles gens. — Proverbe : la belle plume fait le bel oiseau.

24. (49-52). — Ἐχω μίαν καλὴν μικρὰν ἀδελφήν. — Τὸ μῆλον εἶναι ὕδριμον. — Ἡ γλόνη εἶνε πυκνή. — Ἡ ἐκκλησία τῆς Παναγίας εἶνε παλαιά. — Ἡ μάμμη εἶνε ἀνή-

συχος. — Τὰ παράθυρα τῆς οἰκίας εἶνε χαμηλά. — Ἐχω δώσει ἐν παλαιὸν φόρεμα εἰς ἓν γέροντα. — Η μουσικὴ εἶνε γλῶσσα παγκόσμιος. — Ή ὅρνις εἶνε παχεῖα. — Η μικρὰ ἔξαδέλφη εἶνε ἄλαλος. — Τί (quelle) ώραῖον ἄνθος!

Δέξεις. — En entrant, εἰσερχόμενος — je vois, βλέπω — d'abord, πρῶτον — le proverbe, ἡ παρομία — il fait, κάμνει — le bureau, τὸ γραφεῖον — le tableau, ὁ πίναξ — le mur, ὁ τοίχος — une herbe, ἡ χλόη — la musique, ἡ μουσικὴ — la langue, ἡ γλῶσσα — la carte, ὁ χάρτης — la pensée, ἡ σκέψις — la joie, ἡ χαρᾶ — la plume, τὸ πτερόν, ἡ πέννα — noir, μαύρος — haut, ύψηλὸς — large, εὐρὺς — mûr, ὕψιστος — universel, παγκόσμιος — éclairé, φωτισμένος — verni, βερνικωμένος — j'ai donné, έχω δώσει.

25. (63-64). — Pierre a perdu la grammaire grecque. — Après une longue chaleur la terre est sèche. — Il y a de la neige sur la partie supérieure de la montagne. — Christo se baigne (*λούεται*) dans l'eau fraîche de la rivière. — Les moissonneuses ne restent pas oisives. — La pomme est meilleure que la poire. — La chèvre est plus légère, plus agile que la brebis; elle est vive, capricieuse (Buffon).

26. (63-64). — Ή εἰδῆσις εἶνε ψευδής. — Η θελκτικὴ κοιλὰς τῶν Τεμπῶν εἰς τὴν Θεσσαλίαν. — Οἱ μικροὶ καὶ λευκοὶ ὄδόντες τοῦ ἐλέφαντος. — Τὸ ὄδωρ τὸ ὄποιον ἔχω πίει δὲν ἦτο (n'était pas) δροσερόν. — Η μήτηρ εἶνε δραστήριος καὶ φιλόπονος. — Ίδού εὔτυχὴς γυνή! — Μὴ ἐμπιστεύεσθε τὰ μυστικά σας εἰς τρίτον πρόσωπον.

Δέξεις. — Pierre, ὁ Πέτρος — j'ai perdu, έχω χάσει — après, μετά, κατόπιν — rester, μένω — Tempé, τὸ Τέμπη — la Thessalie, ἡ Θεσσαλία — confier, ἐμπιστεύομαι — le secret, τὸ μυστικὸν — un éléphant, εἰς ἐλέφας — la grammaire, ἡ γραμματικὴ — la chaleur, ἡ ζέστη — la terre, ἡ γῆ — la neige, ἡ χώρα — la partie, τὸ μέρος — la montagne, τὸ ὄδος — la nouvelle, ἡ εἰδῆσις — la vallée, ἡ κοιλάς — la dent, τὸ δόντι — la personne, τὸ πρόσωπον, τὸ ἄπομον — oisif, ὀπώνηδος — vif, ξωηρός — agile, εὐκίνητος — délicieux, θελκτικός — laborieux, φιλόπονος.

27. (65-70). — Tous ces (αὐτὰ) enfants sont envieux et jaloux. — Ces poulets sont gros et gras. — Ces fruits sont excellents. — Les examens oraux dans les écoles grecques ont lieu (*γίνονται*) au mois

de juin.— Pendant la guerre Russo - Japonaise il y eut (συνέβησαν) deux sérieux combats navals. — En été je porte de beaux habits gris.

28. (65 - 70).— Τὰ μικρὰ ρωάκια κάμνουν τοὺς μεγάλους ποταμούς.— Αἱ μετοχαὶ τῶν ἀνατολικῶν σιδηροδρόμων.— "Ολοι οἱ πολῖται εἶνε ἵσοι πρὸ τοῦ νόμου.— Οἱ λαὶ αἱ ὄρθαι γωνίαι εἶνε ἵσαι.— Τὰ καλλίτερα σχέδια εἰμποροῦν νὰ γίνουν (peuvent devenir) ὄλεθρια.— Οἱ Γεώργιος καὶ ὁ Νικόλαος εἶνε φιλόπονοι.

Λέξεις. — Pendant, κατά — l'été, τὸ θέρος — porter, φροῦ — ils font, κάμνουν — droit, ὄρθις — devant, πρὸ — la loi, ὁ νόμος — un angle, γωνία — un examen, ἔξετασις — le citoyen, ὁ πολίτης — le chemin de fer, ὁ σιδηρόδρομος — le projet, τὸ σχέδιον — le mois, ὁ μῆν — le ruisseau, ὁ ρύαξ — le combat, ἡ μάχη — une action, πρᾶξις, μετοχή, (χρεώγοραφον) — la guerre, ὁ πόλεμος — juin, Ἰούνιος — envieux, φθονερός — égal, ἴσος — oral προφορικός — sérieux, σοβαρός.

29. (71 - 80).— La raison du plus fort est toujours la meilleure. — Il est aussi facile de faire le bien que le mal. — Le Mont - Blanc est la plus haute montagne de l' Europe. — L'eau-de-vie est pire que le vin. — Cette leçon est plus facile: c'est la plus facile de toutes les leçons. — L'hiver est plus froid cette année-ci. — La rose est la plus belle des fleurs. — C'est une chose que le moins-belle ouvrier peut faire. — La sérénissime république de Venise.

30. (71 - 80).— Ἡ (1) Ἀθηναϊκὴ (d'Athènes) (3) δημοκρατία (2) ὑπῆρξε ἐπιφανεστέρα ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας δημοκρατίας τῆς Ἑλλάδος. — Οἱ ὑπος εἶνε ὀλιγώτερον ὑψηλὸς ἀπὸ τὴν κάμηλον. — Αὐτὸς ὁ τυρὸς εἶνε κακός, ἀλλ' ἐκεῖνος εἶνε καλλίτερος. — Η εἰκοστὴ δευτέρα Ἰουνίου εἶνε ἡ μακροτάτη, ἡ εἰκοστὴ δευτέρα Δεκεμβρίου ἡ βραχυτάτη ἡμέρα τοῦ ἔτους. — Αὐτὴ ἡ τοποθεοία εἶνε ὠραιοτάτη, λίαν ἐκτεταμένη καὶ λίαν εὐχάριστος. — Θὰ σᾶς δειξω τὰ ὠραιότερα δένδρα τοῦ κήπου. — Τὰ πρῶτα γραμματόσημα τῆς νήσου Μαυρικίου (Maurice) εἶνε σπανιώ-

τατα.— Ὁ Ἰωάννης εἶνε ὁ κάλλιστος (2) φίλος (3) μου (mon) (1).

Δέξεις.— Chameau, ή κάμηλος — le paysage, ή τοποθεσία — l'hiver, ὁ χειμών - l'or, ὁ χρυσός — l'argent, ὁ αργυρός — la république, ή δημοκρατία — la raison, τὸ δίκαιον — la leçon, τὸ μάθημα — une année, ἐν ἑτος — autre, ἄλλος, court, βραχὺς — illustre, ἐπιφανῆς — facile, εύκολος — étendu, ἐκτεταμένος — agréable, εὐχάριστος — fort, δυνατός — froid, ψυχός — toujours, πάντοτε — faire, κάμω — le bien, τὸ καλόν — le mal, τὸ κακόν — l'eau-de-vie, τὸ οινόπνευμα — mais, ἀλλὰ — vingt, είκοσι — déembre, Δεκέμβριος.

31. (81-88).— Le pain est frais, la bière est fraîche, le pain et la bière sont frais. — Les roses sentent bon. — L'éducation a pour but de faire d'un enfant un honnête homme et un bon citoyen. — Les blés de Russie importés (εἰσαγόμενοι) en Grèce se vendent aussi cher que les blés indigènes. — Adressez - vous pour réussir à des personnes haut placées.

Mère écrevisse un jour à sa fille disait :

— Comme tu vas, bon Dieu! ne peux - tu marcher droit? (*La Fontaine.*— L'écrevisse et sa fille.)

32. (81-88).— Ὁ πατὴρ εἶνε καλός, ή μήτηρ εἶνε καλή, ὁ πατὴρ καὶ ή μήτηρ εἶνε καλοί. — Ἡ χλόη εἶνε πρασίνη, τὸ φύλλον εἶνε πράσινον, ή χλόη καὶ τὸ φύλλον εἶνε πράσινα. — Τὰ μῆλα φαίνονται ὥδιμα. — Τρώγωμεν (nous mangeons) ξηρὰ σῦκα. — Πέρουσι ὁ χειμὼν δὲν ἔτο δριμύς. — Ομιλεῖτε δυνατά. — Τὸ πρᾶγμα εἶνε βέβαιον, ἔψαλλε παραφόνως. — Ἀγαπητέ μου φίλε, τὰ βιβλία τὰ δποῖα μου ἔστειλες εἶνε πολὺ ἀκοιβά.

Δέξεις.— Le but, ὁ σκοπός — la bière, ὁ ζῦθος — la rose, τὸ τριαντάφυλλον — la figue, τὸ σῦκον — une éducation, ἀνατροφὴ — une écrevisse, καραβής — indigène, ἔγχωρος — vert, πράσινος — rigoureux, δριμὺς — placé, τεθειμένος — s'adresser, ἀποτείνομαι — réussir, ἐπιτυγχάνω — je peux, δύναμαι — tu m'as envoyé, μου ἔστειλες.

33. (89-96).— Feu la reine Amélie était fille de Ferdinand, roi de Naples. — Un bon piéton fait aisément deux kilomètres et demi dans une demi - heure. — On voit parfois, dans de vieilles

églises, les marins venir nu-tête et nu-pieds remercier Marie de les avoir sauvés du naufrage.

— La feue reine d'Espagne était une princesse de la famille d'Orléans. — Les hommes du Nord ont en général les yeux bleu clair et les cheveux blond doré.

34. (89-96). — Δώσατέ μου μίαν λίραν καὶ ἡμίσειαν.

— Προτιμῶμεν τὰς ἐσθῆτας κυανοῦ ἀνοικτοῦ χρώματος ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας. — Ἡ μακαρίτις ἀδελφὴ ωμύλει λαμπῶς τὴν Ἀγγλικήν. — Ἡ ἐκθλιψις τοῦ ἡλίου θ' ἀρχίσῃ εἰς τὰς δύο καὶ ἡμίσειαν καὶ θὰ τελειώσῃ μετὰ ἡμίσειαν δόραν. — Ἔχετε ἐσώκλειστον τὴν ἔξοφλησιν τοῦ ἐνοικίου.

— Τὰ παιδιὰ τῶν ἀλιέων τρέχουν ἀσκεπῆ καὶ γυμνόποδα ἐπὶ τῆς παραλίας.

Δέξεις. — Le naufrage, τὸ ναυάγιον le soleil, ὁ ἥλιος — le loyer, τὸ ἐνοίκιον — le pêcheur, ὁ ἀλιέως — le pied, ὁ ποὺς — un piéton, πεζός — un kilomètre, χιλόμετρον — un marin, ναύτης — la grève, ἡ παραλία la quittance, ἡ ἔξοφλησις — la famille, ἡ οἰκογένεια — une éclipse, ἔκλεψις — blond, ξανθός — bleu, κυανοῦς — doré, χρυσωμένος — parfois, κάποτε — Naples. Νεάπολις — aisément, εὐκόλως — on voit, βλέπομεν — venir, ἔχομαι — remercier, εὐχαριστῶ — sauver, σώζω — préférer, προτιμῶ — parler, δημιῶ — très bien, λαμπρὰ — commencer, ἀρχίζω — finir, τελειώνω — courir, τρέχω.

35. (97). — Ce garçon joue : ce paysan travaille ; ce canard nage. — Cette jeune fille travaille. — Cette paysanne est dans le jardin. — Cette maison est une ferme. — Cet oiseau est un canard. — Cet homme est laborieux. — Cet enfant s'appelle Paul. — Cette fille s'appelle Julie. — Ces paysans travaillent. — Ces canards nagent. — Ces oiseaux sont des moineaux. — Ces enfants s'appellent Paul et Julie. — Ces jeunes filles jouent. — Ces poules marchent. — Ces fleurs sont rouges.

36. (97). — Αὕτος ὁ ἀνθρωπος εἶναι πτωχός. — Τὸ τετράδιον τοῦ μαθητοῦ εἶνε καθαρόν. — Αὕτη ἡ τάξις ἔχει τέσσαρα παράμυθα καὶ δύο θύρας. — Αὕταὶ αἱ οἰκίαι εἰνε ὑψηλαί. — Αὕτο τὸ μάθημα εἶνε πολὺ εὔκολον. — Ἔχομεν

ἀγοράσει αὐτοὺς τοὺς κονδυλοφόρους εἰς αὐτὸ τὸ κατάστημα. — Αὐτὸς ὁ μαθητὴς εἶναι προσεκτικός. — Δώσατε αὐτῷ τὰ μῆλα εἰς αὐτὰ τὰ παιδία. — Ἡ εὐχαρίστησις αὐτῶν τῶν κορασίων δὲν ἥτο μεγάλη.

Λέξεις. — Le garçon, τὸ παιδίον — le canard, ἡ νῆσσα — le moineau, ὁ σπουργίτης — le cahier, τὸ τετράδιον — un élève, εἰς μαθητὴς — la ferme, τὸ ὑποστατικόν — jeune, νέος — propre, καθαρὸς — attentif, προσεκτικός — rouge, κόκκινος — quatre, τέσσαρα — jouer, παιζω — travailler, ἐργάζομαι — nager, κολυμβᾶ — marcher, βαδίζω.

37. (98-101). — Θέσατε πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ τὸ ἀνάλογον κτητικὸν ἐπίθετον, π. χ. mon bras, κτλ.

M... bras	T... voiture	T... cheveux
S... jambe	S... honte	V... jardin
T... neveu	T... lettre	M... fille
N... pays	L... chevaux	N... arbre
S... amis	V... habits	S... utilité
S... frère	M... image	S... hypocrisie
V... souliers	T... habitation	N... yeux
S... intention	V... mains	S... imagination

38. (98-101). — Ο πατήρ μου, ἡ ἀδελφή σου, οἱ θεῖοι σου, αἱ θεῖαι μας, ὁ κῆπος των, ἡ ἀνεψιά σας, οἱ θεῖοι μας, αἱ θεῖαι του, αἱ ἀδελφαί του, οἱ ἀδελφοί σου, ἡ εἰκὼν της, ἡ θεία του, ὁ θεῖος μας, αἱ οἰκίαι των, οἱ ἀνεψιοί σας, ἡ θεία μας, ὁ θεῖος του, οἱ κῆποι των, αἱ ἀνεψιαί σας, ἡ φαντασία σου, οἱ ἀδελφοί μου, ἡ μήτηρ μου, ὁ ἀδελφός σου, ὁ ἀνεψιός σας, ἡ οἰκία των, αἱ ἀδελφαί σου, ἡ κατοικία σου, τὰ ὑποδήματά σου. — Ἔλαβον μὲ εὐχαρίστησιν τὴν ἐπιστολήν σου.

Λέξεις. — Le pays, ἡ χώρα, ὁ τόπος — la jambe, ἡ κνήμη — la voiture, ἡ ἄμαξα — la honte, ἡ ἔντροπη — la main, ἡ χειρ — la lettre ἡ ἐπιστολή — une imagination, φαντασία — une intention, πρόθεσις — une utilité, κοησμότης — une hypocrisie, ὑποκρισία.

39. (102-104). — Γράψατε μὲ λέξεις τοὺς ἀριθμούς: 8, 12, 16, 18, 23, 27, 29, 34, 45, 52, 63, 70, 75, 79, 80, 91, 99, 100, 104, 119, 173, 208, 227, 338, 476,

809, 1012, 1111, 1453, 1492, 1789, 1821, 1862, 1919,
2213, 4609, 9999, 73995, 92325, 600000, 784586,
1158796.

40. (102 - 104).—Μεταφράσατε γράφοντες τοὺς ἀριθμούς μὲ λέξεις.

100 ἄνθρωποι. — 250 πρόβατα. — Αἱ 365 ἡμέραι τοῦ ἔτους. — Οἱ 12 μῆνες τοῦ ἔτους. — Αἱ 30 ἡμέραι τοῦ μηνὸς. — 500 μηλέαι. — 975 φά. — 1700 φράγκα. — Τὸ ἔτος 1897. — Τὸ ἔτος 1788. 40000 κάτοικοι. 9800 δένδρα. — Ἡ ἡμέρα ἔχει 24 ὥρας καὶ ἡ ὥρα 60 λεπτά. — Ο πλανήτης Ἐρυθρός στρέφεται περὶ τὸν ἥλιον ἐντὸς 88 ἡμερῶν.

Λέξεις. — Le pommier, ή μηλέα — un habitant, κάτοικος — un franc φράγκον — une heure, ὥρα — une minute, λεπτόν — une planète, πλανήτης — Mercure, Έρυθρός — tourner, στρέφομαι — autour de, πέριξ.

41. (105 - 107). — Exercice quarante et un. — Janvier est le premier mois de l'année, février est le deuxième, mars est le troisième, juillet est le septième, août est le huitième, novembre et le ¹ onzième. — Nous sommes le 31 octobre. — L'obole est la vingtième partie de la drachme. — Ce que nous donnons aux pauvres nous est rendu au centuple par la Providence. — Georges V, roi d'Angleterre et empereur des Indes.

42 (105 - 107). — Ναπολέων ὁ πρῶτος ἀπέθανεν εἰς τὴν Ἀγίαν Ἐλένην τὴν 5 Μαΐου 1821. — Ζῶμεν εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα. — Ἡ ὥρα εἶνε τὸ 24 μέρος τῆς ἡμέρας. — Τὸ τέσσαρα εἶνε τὸ διπλάσιον τοῦ δύο. — Ἐδουάρδος ὁ 7ος, βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ἐστέφθη (fut couronné) τὴν 26 Ιουνίου 1902. — Σπεύσατε, εἶνε δέκα (ώραι) καὶ τέταρτον καὶ τὸ τραῖνον ἀναχωρεῖ εἰς τὰς δέκα καὶ ἡμίσειαν. — Ὁ Ἀπρίλιος εἶνε ὁ τέταρτος μὴν τοῦ ἔτους, ὁ Σεπτέμβριος εἶνε ὁ ἔνατος καὶ ὁ Δεκέμβριος εἶνε ὁ τελευταῖος.

1. Τὸ ἄρθρον πρὸ τοῦ onze καὶ onzième δὲν ἔκθλιβεται.

Λέξεις. — Janvier, Ἰανουάριος — février, Φεβρουάριος — mars, Μάρτιος — avril, Ἀπρίλιος — mai, Μάϊος — juin, Ἰούνιος — juillet, Ιούλιος — août, Αὔγουστος — septembre, Σεπτέμβριος — octobre, Ὁκτώβριος — novembre, Νοέμβριος — décembre, Δεκέμβριος — un empereur, αὐτοκράτωρ — un exercice, ἀσκησις — le siècle, ὁ αἰών — le train, τὸ τραίνον — une obole, ὅβολός — une drachme, δραχμὴ — la Providence, ἡ Θεία Πρόνοια — nous est rendu, μᾶς ἀποδίδεται — Sainte-Hélène, ἡ Ἁγία Ἐλένη — nous vivons, ζῶμεν — dépréchez - vous, σπεύσατε — il part, ἀναχωρεῖ.

43. (108-112). — Nul n'est complètement heureux. — Je vous l'ai dit maintes fois. — Tous les hommes ont été créés égaux et frères. — Ne répétez pas les mêmes paroles du livre. — Prêtez-moi quelques livres. — Quelque fatigués qu'ils soient (*καὶ ἀν εἶνε*) ils travailleront. — Donnez-moi un livre quelconque. — Quelle que soit votre intention je ne m'effaye point. — Certaines personnes sont malheureuses. — Proverbe : Tel maître, tel valet.

44. (108-112). — Μὴ δίδετε εἰς τὸ παιδίον βιβλίον οίονδήποτε. — Ὄποια μεγαλοφυῖα ὁ Léonard de Vinci! κατεῖχε σχεδὸν ὅλας τὰς ἀνθρωπίνους (2) γνώσεις (1). — Ἐκάστη ήλικιά ἔχει τὰς διασκεδάσεις της. — Δὲν ἔχω οὕτε ἔνα φίλον. — Ὅσα δήποτε πλούτη καὶ ἀν ἔχετε μὴ εἰσθε σπάταλος. — Ὅσον δήποτε πλούσιοι καὶ ἀν εἶνε δὲν δίδουν τίποτε. — Ἡ ἀδελφή μου ἔμεινε (fut) κατάπληκτος. — Ὅποιαδήποτε καὶ ἀν εἶνε ἡ γνώμη σας, τὴν σέβομαι.

Αέξεις. — Le génie, ἡ μεγαλοφυῖα — le valet, ὁ ὑπηρέτης — un âge, ήλικιά — la parole, ὁ λόγος — la richesse, ὁ πλοῦτος — la connaissance, ἡ γνώσις — une fois, φορά — humain, ἀνθρώπινος — prodigue, σπάταλος — fatigué, ζουρασμένος — surpris, ἐκπεπληγμένος — presque, σχεδόν — complètement, καθ' ὅλοκληραν — créer, δημιουργῶ — répéter, ἐπαναλαμβάνω — prêter, δανειζω — effrayer, τρομάζω — point, διόλου — posséder, κατέχω — respecter, σέβομαι.

45. (113-123). — Je vous invite. — Elles lui parlent. — Nous leur écrivons. — Donnez-moi du papier. — Ne me donnez rien. — Ils te félicitent. — Vous nous encouragez. — Nous en parlons. — Je

1. Πρόφερε οὐ.

te remercie. — Je les aime. — Si le raisin est mûr j'en cueillerai. — Comme j'aime cette plante, je la planterai dans mon jardin. — M'as-tu attendu longtemps ? — Si ton ami commet une faute, reproche-la-lui. — Nous respectons les vieillards, nous les écoutons et les honorons.

46. (113-123). — Σᾶς ἀκούω. — Μὴ τοῦ δώσετε τὸ βιβλίον μου. — Εἴπατε εἰς αὐτοὺς ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ τοῖς ὅμιλησω. — Τοὺς θαυμάζετε. — Πηγαίνετε χωρὶς αὐτοὺς. — Μοῦ δίδετε τὸ τετράδιον. — Αναγνώσατε τὸ ἔργον του καὶ εἰπῆτέ μου τί σκέπτεσθε δι' αὐτό. — Πήγαινε ἀν θέλησ. — Θὰ εἶμαι ἔκει. — Εἶνε πλούσιοι; — Εἶνε. — Εἰσθε οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Γεωργίου; — Εἴμεθα. — Ο πατήρ σου σὲ ἀγαπᾷ πολύ, ἐργάζεται δι' ἐσέ!

Λέξεις. — Le raisin, ἡ σταφυλὴ — le vieillard, ὁ γέρων — l'ouvrage, τὸ ἔργον — la faute, τὸ λάθος — la plante, τὸ φυτόν — si, ἀν — sans, χωρὶς — rien, τίποτε — longtemps, πολὺν καιρὸν — inviter, προσκαλῶ — parler, ὅμιλῶ — écrire, γράφω — féliciter, συγχαίρω — encourager, ἐνθαρρύνω — remercier, εὐχαριστῶ — aimer, ἀγαπῶ — cueillir, συλλέγω — planter, φυτεύω — attendre, περιμένω — commettre, διατράττω — reprocher, μεμφομαι — respecter, σέβομαι — écouter, ἀκούω — honorer, τιμῶ — désirer ἐπιθυμῶ — admirer, θαυμάζω — aller, πηγαίνω — lire, ἀναγνωσκω — penser, σκέπτομαι — travailler, ἐργάζομαι — vouloir, θέλω.

47. (124-130). — Voici deux chiens; celui - ci est gris, celui - là est blanc. — Ces chevaux sont beaux, mais j'aime mieux ceux de mon père. — Ce que vous dites me fait peur. — Ne parlez pas de ce qui ne vous regarde pas. — Voici deux pommes ; voulez - vous celle - ci ou celle - là ? — Ecoute bien cela, mon fils: sois bon et laborieux. — Je vendrai ma maison et celle de mon oncle. — Qui est là ? — C'est moi. — Ce qui rend fort, c'est l'union. — Ce sont mes gants.

48. (124-130). — Τὸ βραβεῖον θὰ δοθῇ εἰς ἔκεινον δοτις θὰ φθάσῃ πρῶτος. — Ίδοὺ δύο ὥραιαι ἀπόψεις, αὐτὴ ἔδω ἔχει κάτι τὸ ἐπιβλητικώτερον ἀπὸ ἔκεινην ἔκει. — Αναγνώσατε τὸν "Ομηρον καὶ τὸν Βιργίλιον, εἶναι οἱ

Σ. Σαριδαξεβάνη Γαλλ. Γραμματική.

μεγαλείτεροι ποιηταὶ τῆς ἀρχαιότητος. — Αὐτὸς θὰ γίνῃ αὔριον. — Ἔγὼ τὸ εἶπον. — Ποῖος εἰνε; — Εἶνε ὁ ἀδελφός μου. — Αὐτὸς εἶνε ἀδύνατον. — Ἄμα ὡς τὰ δένδρα ἀνθίσουν μύριοι ἐργάται ἀρχίζουν τὰς ἐργασίας των. Αὗτοὶ ἔδω φέρουν μακρὰ ἄχυρα εἰς τὴν ὁπὴν παλαιοῦ τούχου, ἐκεῖνοι ἔκει κτίζουν οἰκοδομήματα εἰς τὰ παράθυρα μιᾶς ἔκκλησίας.

Λέξεις. Le bâtiment, τὸ οἰκοδόμημα — une union, ἐνώσις — une antiquité, ἀρχαιότης — la paille, τὸ ἄχυρον — la perspective, ἡ ἀποψί — impossible, ἀδύνατον — imposant, ἐπιβλητικός — demain, αὔριον — mais, ἀλλά — aimer mieux, προτιμῶ — faire peur, φοβίζω — vendre, πωλῶ — rendre, καθιστῶ — arriver, φθάνω — lire, ἀναγνώσκω — Homère, ὁ "Ομηρος" — Virgile, ὁ Βιργίλιος — aussitôt que, ἅμα ὡς — commencer, ἀρχίζω — porter, φέρω — maçonner, κτίζω.

49. (131). — Notre raisin est mûr, le vôtre est encore vert. — Les peines de nos amis doivent être aussi les nôtres. — Votre rose est belle mais la mienne est plus belle. — Les moineaux font leurs nids dans les trous des murs, les pinsons établissent les leurs sur les branches des arbres. — Je te remercie de tes bons souhaits, reçois tous les miens. — Jean Jacques Rousseau qui s'est tant occupé de l'éducation des enfants, négligeait les siens.

50. (131). — Ή οἰκία σας είνε ώραιοτέρα τῆς ἴδικῆς μου, ἀλλ' ὁ κῆπός μου είνε ώραιότερος τοῦ ἴδικοῦ σας. — Ἐχω ἀναγνώσει τὸ γράμμα σας καὶ τὸ ἴδικόν του. — Αἱ γραφίδες σας είνε καλλίτεραι ἀπὸ τὰς ἴδικάς μας. — Τὰ τετράδιά σας είνε καθαρά, ἀλλὰ τὰ ἴδικά μου καὶ τὰ ἴδικά του είνε καθαρώτερα ἀπὸ τὰ ἴδικά σας. — Τοῦτο τὸ βιβλίον είνε τὸ ἴδικόν μας. — Ἐχει κάμει τὸ καθηκόν του, ἔχεις κάμει τὸ ἴδικόν σου;

Λέξεις. — Le devoir, τὸ καθῆκον — le pinson, ὁ σπίνος — le souhait, ἡ εὐχὴ — la branche, ὁ κλάδος — la peine, ἡ θλίψις — le nid, ἡ φωλεά — j'ai fait, ἔχω κάμει — j'ai lu, ἔχω ἀναγνώσει — aussi, ἐπίσης — tant, τόσον — encore, ἀκόμη — établir, στήνω — recevoir, déçouvrir — s'occuper, ἀσχολούμεται — négliger, παραμελῶ.

51. (132-136). Ό μαθητής νά μάθῃ αυτήν τὴν ἀσκησιν ἀφοῦ μεταφέρει καθώς πρέπει τὰς ἀναφορικὰς ή τὰς ἐρωτηματικὰς ἀντωνυμίας :

L'avare qui a perdu son trésor :

Au voleur ! au voleur ! On m'a volé mon argent !
Qui peut-ce être ? Qu'est-il devenu ? Que ferai-je pour le trouver ? N'est-il point ici ? Qu'est-ce ? Arrête ! (A lui même se prenant par le bras). Rends-moi mon argent, coquin !... Ah ! c'est moi !... Je suis fou, je ne sais plus ce que je fais ... Euch ! que dites-vous ! Ce n'est personne ... Eh ! de quoi est-ce qu'on parle là ? (Il voit des domestiques). Eh ! arrêtez, voleurs ! Lequel d'entre vous m'a volé ? Oh ! mon Dieu !... (Molière, μίμησις).

52. (132-136). — Τί ὥρα εἰνε ; "Εχομεν κάμει ἐν ταξείδιον τὸ ὄποιον μᾶς ἔχει κοστίσει ἀκριβά. — Τὰ παιδία εἰς τὰ ὄποια ἔχετε δώσει χρήματα. — Ό ἄνθρωπος τὸν ὄποιον χαιρετῶ εἰνε ἐκεῖνος περὶ τοῦ ὄποιον σᾶς ωμύλουν. — Ή κυρία ή ὄποια ἔχει ἔλθει εἰνε ἐκείνη ή ὄποια ἔχει χάσει τὰ κοσμήματά της. — Τί ἔχετε ; — Ποῖος ἔχει ἔλθει ; Περὶ τίνος ὄμιλεῖτε ; Περὶ τίνος πράγματος πρόκειται ; — Απὸ ποῦ ἔρχεσθε ; — Τί ; — Ποῖος τὸ ἔχει εἰπῆ ;

Δέξεις. — Le voyage, τὸ ταξείδιον — j'ai dit, ἔχω εἰπῆ — j'ai perdu ἔχω χάσει — l'avare, ὁ φιλάργυρος — le trésor, ὁ θησαυρός — le voleur, ὁ κλέπτης — voler, κλέπτω — coquin, ἀθλιος — coûter, κοστίζω — saluer, χαιρετῶ — je suis arrivé, ἔχω ἔλθει — il s'agit, πρόκειται.

53. (137 141) — Chacun veut avoir raison. — L'un était riche, l'autre était pauvre. — Ne blâmez pas les travaux d'autrui. — Avez-vous vu quelqu'un ? — Je n'ai vu personne. — Nous ne savons rien. — Quelques-uns des camarades sont malades. — On veut et tu ne veux pas ; tu voudras et l'on ne voudra plus. — Si on le savait ! — Quiconque fera cela sera puni. — Proverbes : Tel qui rit vendredi, dimanche pleurera. (Racine) — Quand on n'a pas ce que l'on aime il faut aimer ce que l'on a.

54. (137-141). — Εἰνέ τις εὐτυχῆς ὅταν εἴνε εὐχαριστημένος. — "Εκαστος ἔχει τὰ ἐλαττώματά του. — Κάποιος μοῦ τὸ ἔχει εἰπῆ. — Ἐκεῖνα τὰ μῆλα εἴνε ώραια. Θὰ πάρω μερικὰ ἀπὸ αὐτά. — Δὲν θέλω τίποτε. — Μὴ κάμετε εἰς ἄλλον ὅ, τι δὲν θὰ ἡθέλατε νὰ σᾶς ἔκαμνε τις. — "Αν ἔλθῃ τις νὰ μὲ ζητήσῃ, εἰπῆτε ὅτι δὲν είμαι ἔδω. — Δὲν δέχομαι κανένα. — "Ολοι θὰ ἔλθουν διτιδύποτε καὶ ἀν συμβῆ. — "Εκαστος χρεωστεῖ νὰ ὑπακούῃ εἰς τοὺς γονεῖς του.

Δέξεις. — Le camarade, ὁ συμμαθητής — le défaut, τὸ ἐλάττωμα — les parents, οἱ γονεῖς — le vendredi, ἡ Παρασκευὴ — le dimanche, ἡ Κυριακὴ — malade, ἀρρωστός — riche, πλούσιος — content, εὐχαριστημένος — quand ὅταν — blâmer, φέγω — savoîr, γνωρίζω — vouloir, θέλω — je serai puni, θὰ τιμωρηθῶ — rire, γελῶ — pleurer, κλαίω — il faut, πρέπει — prendre, λαμβάνω — demander, ζητῶ — obéir, ὑπακούω.

55. (142-146.) — Que vous eussiez eu. — Ils auraient. — Elles n'auront pas. — Tu as. — Étant. — Tu étais. — Seras-tu ? — Vous aurez. — Sois. — Aie du courage. — Qu'il eût. — Que nous soyons. — Vous n'eûtes pas. — A-t-il ? — N'êtes vous pas ? Nous sommes. — Où es-tu ? — Où serez-vous demain ? — Nous n'avons pas été à la campagne. — Ils ne sont pas pauvres. — Ayez patience. — N'étaient-ils pas riches ? — Avez-vous soif ? — Qu'il soit heureux et je serai content. — Tu as été si bon pour moi. — Nous fûmes. — L'été sera chaud cette année. — Vous n'eûtes pas eu. — Qu'il fût. — Qu'ils aient. — Ayant. — Elle eût été malheureuse.

56. (142-146) —

Indicatif Présent.

"Ἐχω βιβλία. — Δὲν είμαι πλούσιος — Ποῦ είσθε ; — "Ἐχουν δίκαιον. — Είσαι δυστυχής.

Imparfait.

— Εἶχον χρήματα. — Οι φίλοι μας εἶχον πίστωσιν. — Ἡτο ἀσθενής. — Ποῦ είσθε ; — Δὲν είσθε εἰς τὴν ἔξοχήν;

Passé défini.

"Εσχον τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω τὸν θεῖον σας. — Δὲν ὑπήρξατε εὔτυχῆς. — "Εσχετε πολλὰς θλίψεις. — Ποῖος ὑπῆρξεν ἀπειθῆς;

Passé indéfini.

"Εχετε λάβει πολλὴν εὐχαρίστησιν. — "Εχετε ὑπάρξει πιστός;

Futur.

Θὰ ἔχησι δρεξιν; — Θὰ εἰνε εἰς τὴν οἰκίαν; — Αὔριον θὰ εἴμαι εἰς τὴν οἰκίαν μέχρι τῆς μεσημβρίας. — Θὰ ἔχομεν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Νικολαΐδου.

Condit. Présent.

Δὲν θὰ εἴχομεν τὰ λευκώματα. — Θὰ ἥσο πλούσιος ἐάν ἥσο οἰκονόμος. — Θὰ είχε πολλὰς εὐκαιρίας νὰ μάθῃ γαλλικά. — Θὰ σᾶς εἴμεθα εὐγνώμονες.

Impératif.

"Εχετε ὑπομονήν. — Μὴ ἔσο ἀδικος.

Subjonctif Présent.

'Αφ' οὖ δ Γεώργιος εἰνε ἀσθενής πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ ὑποφέρῃ τοὺς πόνους. — Εἰνε δυνατὸν νὰ εἰσθε φιλάργυρος!

Imparfait.

Τοῦ τὸ εἴπομεν διὰ νὰ γίνῃ προσεκτικώτερος. — Τί θὰ ἡθέλατε νὰ εἶχον;

Δέξεις. — Le courage, τὸ θάρρος — le crédit, ἡ πίστωσις — le chagrin, ἡ θλίψις — un appétit, δρεξις — un honneur, τιμὴ — la campagne, ἡ ἔξοχη — la patience, ἡ ὑπομονή — la visite, ἡ ἐπίσκεψις — une occasion, εὐκαιρία — avare, φιλάργυρος — économe, οἰκονόμος — reconnaissant, εὐγνώμων — injuste, ἀδικος — indocile, ἀπειθῆς — fidèle, πιστός — chaud, ζεστός — puisque, ἀφοῦ — endurer, ὑποφέρω — la souffrance, ὁ πόνος — vous voudriez, θὰ ἡθέλατε.

57. (147. 150). — Ils travaillent. — Portez cette lettre à la poste. — Quand je rencontrerai un vieillard, je le saluerai. — Ils portaient des habits gris. — Ils regardèrent par la fenêtre. — J'ai posé mon chapeau sur la table.

Éponine et Azelma regardaient Cosette. Elle posa Catherine sur une chaise et demeura immobile.

“Joue donc, Cosette, dit l'étranger. — Oh ! je joue, répondit l'enfant.” (V. Hugo).

58. (147 - 150). — Θὰ παίξουν. — Ἔχω συναντήσει. — Ποῦ κατοικεῖτε ; — Κατοικῶ εἰς τὰς Ἀθήνας. — Μὴ ἔξοδεύετε πολλά ! — Θὰ μὲν χαιρετίσῃ ; — Ποῦ εὑρίσκει τὰ χρήματα τὰ δόποια ἔξοδεύει ; ήρώτησεν δὲ φίλος μου. — Ποῦ θὰ ήθέλατε νὰ τὰ εὑρίσκεν. — Μᾶς ἔχαιρέτισαν. — Μᾶς ἔχουν χαιρετίση. — Σᾶς παρατηρῶν. — Αγαπᾶτε τοὺς γονεῖς σας. — Ἀπόθεε τὸ βιβλίον σου ἐπὶ τῆς τραπέζης. — Θὰ εὑρητε ἐσώκλειστον τὴν ἔξοφλησιν τοῦ ἐνοικίου. — Μὴ μὲν ἔρωτάτε. — Εργάζουν.

Λέξεις. — Le champ, ὁ ἀγρὸς — le chapeau, ὁ πῖλος — l'étranger, ὁ ἔνος — la poste, τὸ ταχυδρομεῖον — immobile, ἀκίνητος — porter, φέρω, φορῶ — jouer, παῖσο — rencontrer, συναντῶ — saluer, χαιρετῶ — regarder, παρατηρῶ — poser, ἀποθέτω — demeurer, κατοικῶ — trouver, εὑρίσκω — dépenser, ἔξοδεύω — demander, ζητῶ — travailler, ἔργαζομαι — répondre, ἀπαντῶ — dire, λέγω.

59. (151 - 156). — Nous vous annonçons une bonne nouvelle. — Il commença à travailler. — Il importerait que l'on corrigeât les défauts de cet enfant. — Nous mangeons d'excellentes poires. — Nous achèterons un cheval. — Appeler Jean. — Je l'appellerai tout de suite. — Cet enfant emploie bien son temps. — Je payerai demain, j'espère. — Le paysan sème le blé. — Nous emploierons toutes nos forces.

60. (151 - 156). — Δὲν διορθώνομεν ποτὲ τὰ ἐλαττώματα τοῦ ἀδελφοῦ μας. — Ας φάγωμεν. — Ο Θεὸς προστατεύει τοὺς ἀθώους. — Αλλάξατε μου, σᾶς παρακαλῶ, αὐτὴν τὴν λίραν. — Ο ὑπηρέτης σαρώνει κάθε ἡμέραν. — Σφόγγισον τὴν τράπεζαν. — Ποῖος μὲν καλεῖ ; — Οι ἀλιεῖς δίπτουσι τὰ δίκτυα των. — Οι κύνες υλακτοῦσιν. — Δὲν ἔκι-

νήθη. — Διὰ νὰ φάγω ἐν μῆλον, τὸ ἀπολεπίζω πρῶτον. — Ἡρχίσαμεν τὴν ἐργασίαν μας. — Πληρώνει ἀκριβὰ τὰ ἔνδυματά του.

Δέξεις. — Le temps, ὁ καιρός — le domestique, ὁ ὑπηρέτης — le filet, τὸ δίκτυον — Dieu, ὁ Θεός — la force, ἡ δύναμις — innocent, ἀθώος — annoncer, ἀναγγέλλω — importer, ἐνδιαφέρω — corriger, διορθώνω — bouger, κινοῦμαι — protéger, προστατεύω — changer, ἀλλάζω — prier, παρακαλῶ — essuyer, σπογγίζω — aboyer, ὑλακτῶ — employer, μεταχειρίζομαι — tout de suite, ἀμέσως — jamais, ποτὲ — d'abord, πρῶτον.

61. (157). — Tu as bâti. — Ils remplissaient. — Il avertit. — Choisissez. — Que tu choisisses. — Nous avons obéi. — Ils bâtissent. — Il rougit. — Nous obéirions. — Finis. — Nous punîmes. — Vous aurez choisi. — Qu'il ait fini. — Vous punirez. — Avertissez-moi. — Ils rougiraient. — Ils remplirent. — Ils obéissent. — Tu choisiras. — Ils finiront. — Tu ne desobéiras pas. — Choisis. — Que vous remplissiez.

62. (157). — Υπακούω εἰς τοὺς γονεῖς μου. — Διὰ τίνα εἶνε τὰ δῶρα τὰ ὅποια ἐκλέγετε; — Θὰ ἔκτιζον μεγάλην οἰκίαν ἐὰν ἦμην πλούσιος. — Ἔρθετε νὰ εἰδοποιήσησης τὸν ἀδελφόν σου διὰ τὴν ἀπουσίαν σου. — Ἐτελειώσαμεν τὴν ἐργασίαν μας. — Δὲν θὰ παρακούσης. — Ό Θεός τιμωρεῖ τοὺς κακούς. — Εἰδοποίησόν με ἐγκαίρως. — Διατὶ ἐρθησίατε; — Ἐκπληροῦμεν πάντοτε τὸ καθῆκον μας. — Δὲν θὰ γεμίσης τὸ ποτήριόν μου; — Διατὶ δὲν μὲ εἰδοποιήσατε;

Δέξεις. — Le cadeau, τὸ δῶρον — une absence, ἀπουσία — bâtit, ξτίζω — remplir, ἐκπληρῶ, γεμίζω — avertir, εἰδοποιῶ — choisir, ἐκλέγω — obéis, ὑπακούω — punir, τιμωρῶ — désobéir, παρακούω — rougir, ἐρθησίω — pourquoi, διατί; — toujours, πάντοτε — il fallait, ἔρθετε — à temps ἐγκαίρως.

63. (158 - 159). — Nous répondons. — Vous appercevez. — Qu'il répondit. — Nous descendîmes. — Reçois. — Attends. — Que nous rendions. — Il entendit. — J'ai répondu. — Vous reçûtes. — Ils perçoivent. — Nous attendrons. — J'eus reçu. — Tu en-

tends. — Il répondait. — Ils avaient répandu. — Descends. — Que tu attends. — Que tu aies perdu. — Ils recevront. — Répondez. — Vous attendez. — Ils vendront. — Ils vendirent. — Ils entendent.

64. (158-159) — Ἡ ὀνηρία καθιστῷ τὸ πᾶν δύσκολον. — Τί διακρίνετε ἐκεῖ κάτω; — Ὁμιλεῖτε δυνατώτερα, δὲν σᾶς ἀκούω. — Πῶς θέλετε νὰ σᾶς ἀκούσω ἀφ' οὗ ὄμιλεῖτε σιγά; — Τὸ ταχυδρομεῖον εἰσπράττει πρόστιμον διὰ τὰ ἀπλήρωτα γράμματα. — Ἐπώλησε τὴν ἔπαυλίν του διὰ τίποτε. — Μὴ χάνετε οὐδὲ στιγμήν. — Μὴ μὲ περιμένετε ἀπόψε, ἀπήντησεν. — Θὰ ἐπειθύμουν ν' ἀπαντήσητε εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν. — Πηγαίνετε νὰ τὸν ίδητε, είμαι βέβαιος ὅτι θὰ σᾶς δεχθῇ καλῶς. — Περίμενε, ὁ Ἰωάννης καταβαίνει..

Λέξεις. — Le moment, ή στιγμή — la paresse, ή ὀνηρία — la taxe, τὸ πρόστιμον — difficile, δύσκολος — parler, ὄμιλῶ — désirer, ἐπιθυμῶ — aller, πηγαίνω — attendre, περιμένω — entendre, ἀκούω — vendre, πωλῶ — perdre, χάνω — répondre, ἀπαντῶ — descendre, καταβαίνω — répandre, σκορπίζω — puisque, ἀφ' οὗ — comment, πῶς — là-bas, ἐκεῖ κάτω — bas, σιγά — les lettres non affranchies, τὰ ἀπλήρωτα γράμματα — ce soir, ἀπόψε.

65. (160-163). — Παθητικὰ καὶ μέσα φίματα. — Jean est aimé et loué de ses maîtres parce qu'il est appliqué. — Vous vous trompez mon ami. — Non, s'écria-t-il, je ne me trompe pas. — Si vous êtes vertueux vous serez aimés et estimés de tout le monde.

Ce matin on frappa à la porte de ma chambre à coucher. Je me réveillai lorsque j'entendis mon cousin qui me cria: "Charles, lève-toi, nous allons déjeuner .. Je me levai vite, je sautai de mon lit, je me lavai, je m'habillai et je descendis dans la chambre en bas où je déjeunai de bon appétit. (*Algé. Leçons de français, IIe partie*).

66. (160-163). — Περιπατῶ συνήθως ὑπὸ τὸ φῶς

τῆς σελήνης.—Πῶς ἔχετε ; — Ἡ πατήθημεν ως πρὸς τὴν ὄδον. — Θὰ μεταβῶ εἰς Παρισίους ἐφέτος. — Πρέπει νὰ ἔγεοθῆτε αὔριον ἐνωρίς. — Αὐτοὶ οἱ μαθηταὶ θὰ τιμωρηθοῦν. — Οἱ κλέπται συνελήφθησαν ἐν τῷ κήπῳ. — Προσεκλήθητε εἰς τὸν χορόν ; — Αὐτὴ ἡ οἰκία ἐκτίσθη πέρουσι. — Ἡ γαλλικὴ ὄμιλεῖται πολὺ εἰς τὰς Ἀθήνας. — Πότε κατακλίνεσθε ; — Κατακλίνομαι εἰς τὰς δέκα καὶ ἔγειρομαι εἰς τὰς πέντε καὶ ἡμίσειαν. — Ἡννόησα τὸ σφάλμα μου. — Θὰ κουρασθῆτε ἀνωφελῶς.

Λέξεις.—Louer, ἐπαινῶ — frapper, κτυπῶ — estimer, ἐκτιμῶ — déjeuner, προγευματίζω — sauter, πηδῶ — crier, φωνάζω — se tromper, ἀπατῶμαι — se réveiller, ἔξηντῶ — se lever, ἔγειρομαι — se coucher, κατακλίνομαι — se laver, πλύνομαι — s'habiller, ἔνδυμαι — se promener, περιπατῶ — se rendre, μεταβάνω — se fatiguer, κυνόραζομαι — s'écrier, ἀναρράζω — parce que, διότι — appliqué, ἐπιμελής — vertueux, ἐνάρετος — le matin, ἡ πρωΐα — la chambre à coucher, ὁ κοιτῶν — lorsque, ὅταν — vite, γρήγορα — le lit, ἡ κλίνη.

67. (174-175). — Où alliez vous ce matin ? — J'irais me promener si mon frère était ici. — Allons ensemble. — N'allez pas vite. — Je vais au village. — Pourquoi s'en vont-ils ? — Vas-y. — Mon père ne veut pas que j'y aille. — Va-t'en. — Ma sœur s'en est déjà allée. — Je vais vous dire pourquoi ils s'en iront. — Envoyez-moi ce livre. — Je vous l'enverrai. — Il allait sortir quand son oncle arriva. — Où as-tu été hier soir ? — J'ai été au spectacle. — Ne va pas. — Ne t'en va pas.

68. (174-175). — Ποῦ πηγαίνετε ; — Πηγαίνω εἰς τὴν οἰκίαν μου. — Ἔπήγατε εἰς τὴν ἔξοχὴν χθὲς τὸ ἑσπέρος ; — Μέλλω νὰ κάμω μερικὰς ἐπισκέψεις. — Πήγαινε (ἐκεῖ). — Ἄς ὑπάγῃ εἰς τὸ θέατρον. — Θὰ ὑπάγω εἰς Παρισίους. — Πότε θὰ ὑπάγετε εἰς τὴν Ἰταλίαν ; — Θ' ἀποστείλωμεν ἄνθη εἰς αὐτὰς τὰς κυρίας. — Θὰ ἐπήγαινον εἰς τὴν Ρώμην ἐὰν ἥδυναμην. — Απέρχομαι. — Διατὶ ἀπέρχεσθε ; — Πρέπει ν' ἀπέλθω. — Απελθε. — Ποῦ πηγαίνουν αὐτὰ τὰ παιδία ; — Όχ. B. θὰ διώξῃ τοὺς ὑπηρέτας του, ἀν είνε ὀκνηροί. — Πρέπει νὰ ὑπάγῃς ὅπου τὸ καθηκόν σου σὲ καλεῖ.

Δέξεις. — Le matin, ή πρωία — le soir, ή ἐσπέρα — le spectacle, τὸ θέαμα, τὸ θέατρον — la dame, ή κυρία — déjà, ήδη — ici, ήδω — chez moi, εἰς τὴν οἰκίαν μου — arriver, φθάνω — ensemble, μαζή — hier, χθες — quand ? πότε ; — sortir, ἔξερχομαι — Rome, l'Italie, Ρώμη, ή Ἰταλία — si je pouvais, έαν ήδυνάμην — monsieur, ô κύριος — Il faut, πρέπει.

69. (176-178). — Ils ont acquis une bonne réputation. — Nous acquerrons une villa. — Quand l'eau aura bouilli vous retirez du feu. — Dieu vous bénisse ! — Le curé a béni les assistants. — Les drapeaux ont été bénits. — Le vin acquiert de la force en vieillissant. — Je m'enquerrai de cet homme. — Je vous prie, et au besoin, vous requiers de faire cela. — Ils acquierrent tous les jours de nouvelles connaissances ; ils en acquerraient davantage s'ils jouissaient d'une meilleure santé.

70. (176-178). — Πρέπει ν' ἀποκτᾶ τις εἰς τὴν νεανικήν του ήλικιαν ὅτι δύναται νὰ κάμῃ τὴν εὐτυχίαν τοῦ γήρατος. — Δὲν θ' ἀποκτήσις ἀρετάς, έαν ἀποφεύγης τὰς ἐπιτιμήσεις. — Ἡ μὴ ἐσβεσμένη ἀσβεστος βράζει, έαν τὴν βρέξωμεν μὲν νερόν. — Εὔλογημένος [ἄς εἶνε] ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι [τοῦ] Κυρίου. — Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος κατέκτησε μέγα μέρος τῆς Ἀσίας. — Τὸ κρέας δὲν ἔβρασεν ἀρκετά. — Ἡρώτησα (s'enquérir de) δι' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον.

Δέξεις — Le bonheur, ή εὐτυχία — le drapeau, ή σημαία — le nom, τὸ ὄνομα — le reproche, ή ἐπιτίμησις — la vertu, ή ἀρετή — la partie, τὸ μέρος — éviter, ἀποφέύγω — la réputation, ή φήμη — la santé, ή ζωεία — la jeunesse, ή νεανική ήλικια — retirer, ἀποσύρω — arroser, βρέχω, ποτίζω — jouir, ἀπολαύω — vieillir, γηράσκω — le curé, οἱ λειεὺς — un assistant, παρευρισκόμενος — au besoin, ἐν ἀνάγκῃ — davantage, περισσότερον — la chaux vive, ή μὴ ἐσβεσμένη ἀσβεστος — le Seigneur, ού Κύριος.

71. (179-181). — Je cueille des fleurs. — Ma sœur cueillait des roses pour faire un bouquet. — Si les cerises étaient mûres nous les cueillerions. — Quand je suis pressé, je cours. — Ne courez pas si vite. — A quelle heure vous endor-

mez - vous d' ordinaire? — Si je me couche à dix heures du soir et que je me lève à sept heures du matin, combien d' heures aurai - je dormi? — Dormez. — Si le tramway ne s' arrête pas, je courrai. — Il faut que je coure. — Cours. — Ils parcoururent tout le pays. — Accourez.

72. (179 - 181). — "Οταν εἴμεθα νέοι, ἐκοιμώμεθα δώδεκα ώρας χωρὶς νὰ ἔξυπνήσωμεν. — Δρέπεις τοὺς καρποὺς τῶν κόπων σου. — Ἐκοιμήθητε καλά; — Δὲν θὰ τρέξω πλέον, είμαι κουρασμένος. — Διέτρεξα τὴν πόλιν. — Θὰ συλλέξω μὲ εὐχαρίστησιν μερικὰ ἄνθη. — Αὐτὸ τὸ παιδίον ἀπεκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς μητρός του. — Βοηθήσατέ με. — Μὴ τρέχετε. — Μὴ κάμνετε θόρυβον, ή μητέρα μου κοιμᾶται.

Λέξεις. — Le bouquet, ή ἀνθοδέσμη - le bruit, ο θόρυβος - la cerise τὸ κεράσιον - la peine, ο κόπος - s'arrêter, σταματῶ - être pressé, βιάζομαι - d'ordinaire, συνήθως.

73. (182 - 186). — Les forces de cet enfant défaillent tous les jours. — Ces garçons paresseux failliront dans leur examen. — Les arbres fleurissent au printemps. — Les affaires sont dans un état florissant. — Ils se sont enfuis sans demander la permission. — Tout le monde fuyait cet homme. — On chargera sur le camion les objets qui gisent sur le sol. — Je hais cet homme et je le fuis. — Pourquoi le haïssez - vous ? — Le gaz fuit.

74 (182 - 186). — Αἱ τέχναι ἡκμαζον εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ηερικλέους. — Μείνατε, μὴ φεύγετε. — Μισῶ τὰ ψεύματα. — Μίσει τὸ κακόν. — Φεῦγε τὸ κακόν. — Οἱ λησταὶ ἐδραπέτευσαν. — Ἐμίσησα αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ἐξ αἰτίας τῆς κακῆς του διαγωγῆς. — Ο καιρὸς περνᾷ (s'enfuir) μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα. — Ολίγον ἔλειψε (faillir) νὰ πέσῃ εἰς τὴν παγῆδα τὴν δποίαν τοῦ είχον στήσει. — Αὐτὴ ή γραῖα ἐλιποθύμησε μέσα εἰς τὸ ἀμάξι της.

Λέξεις.—Un art, τέχνη—un état, κατάστασις—un objet, άντικείμενον—le camion, φορτηγόν ἀμάξι, κάρρον—le sol, τὸ έδαφος—le mensonge, τὸ ψεῦδος—la vitesse, ἡ ταχύτης—étonnant, καταπληκτικός—le mal, τὸ κακόν—le piège, ἡ παγίς—le gaz, τὸ φωταέριον—une affaire, θύροθεσίς—la conduite, ἡ διαγωγή—la permission, ἡ αδεια—charger, φορτώνω—rester, μένω—tendre, στήνω—Périclès, ὁ Περικλῆς—à cause, ἐξ αἰτίας.

75. (187-192). — Je ne mens jamais. — Nous avons renvoyé notre domestique parce qu'il mentait quelquefois. — Il voulait que je mente. — La nouvelle est démentie. — Je meurs de soif. — J'ai 20 ans ; si je mourais dans 40 ans, à quel âge mourrais-je ? — Napoléon mourut à l'âge de 53 ans. — Je veux qu'il sente combien je suis mécontent. — La rose sent-elle bon ? — Il m'a offert sa voiture. — Le malade a beaucoup souffert cette nuit mais il ne souffre plus maintenant. — J'ai ouï dire que son oncle est arrivé. — La porte est entr' ouverte. — En entrant dans une église je me découvre. — Franklin a découvert le paratonnerre.

76. (187-192). — Θὰ προσέφερον μίαν ἀνθοδέσμην εἰς τὴν μητέρα μου, ἐὰν ἦτο ἡ ἐποχὴ τῶν ἀνθέων. — Μὴ ἀνέχεσθε ποτὲ νὰ σᾶς κατηγοροῦν ἀδίκως. — Ἄνοιξατε τὴν θύραν. — Ἡ θύρα εἰνε ἀνοικτή. — Ποῖος ἥνοιε τὰ παραμύθια ; — Ἀποθνήσκω τῆς πείνης. — Ψεύδεσθε, καὶ ἔκεινος ὁ ὄποιος ψεύδεται ἀξίζει νὰ περιφρονήται. — Χριστιανὸς ὁ Θ'. , βασιλεὺς τῆς Δανίας, ἀπέθανε τὴν 17ην Ιανουαρίου 1906. — Ἡκουσα νὰ λέγουν ὅτι ἔστειλαν νὰ ζητήσουν τὸν ιατρόν. — Ο Χριστόφορος Κολόμβος ἀνεκάλυψε τὴν Αμερικήν. — Αἱ σημεριναὶ ἐφημερίδες διαφέύδουν αὐτὴν τὴν εἰδήσιν. — Πόσον αὐτὰ τὰ ἀνθη μυούζουν ώραῖα ! — Δὲν σίσθανομαι τίποτε. — Μετανοῶ διὰ τὸ σφάλμα μου. — Θὰ μετανοήσητε ἐπίσης δι' αὐτὸν μίαν ἡμέραν.

Λέξεις. — Le journal, ἡ ἐφημερίς—le paratonnerre, τὸ ἀλεξικέραυνον—la saison, ἡ ἐποχὴ—mécontent, δυσηρεστημένος—entrer, εἰσέρχομαι—accuser, κατηγορῶ—mérirer, ἀξίζω—être méprisé, περιφρονοῦμαι—

maintenant, τώρα — quelquefois, κάποτε — injustement, ἀδίκως — jamais, ποτὲ — le Danemark, ή Δανία — d'aujourd'hui, σημερινός — Christophe Colomb — l'Amérique.

77. (192 195). — Dans quelle saison partez-vous pour la campagne ? — Je le réveille, parce que je veux qu'il parte de bonne heure. — Les soldats assaillent les positions de l'ennemi. — A peine avais-je quitté votre maison hier soir que trois hommes m'assailirent. — Les domestiques servent à table. — La plume sert à écrire. — Je n'ai pas encore servi dans l'armée. — De quoi vous servez-vous pour manger la viande ? — Je me sers d'une fourchette et d'un couteau. — Sers-toi. — A quelle heure sortirez-vous de la classe ? — Dites à une personne de sortir de la chambre... — Est-il possible que vous sortiez ce soir ? — Je suis sorti après le souper. — A quelle heure est-elle partie ?

78. (192-195). — Ποῖος δὲν σκιρτᾷ ἀπὸ χαρὰν εἰς τὴν θέαν τῆς γενεθλίου του πόλεως! — Εξέρχομαι καθ' ἡμέραν εἰς τὰς πέντε. — Εὰν ἡμην ἄρρωστος, δὲν θὰ ἔξηρχόμην ἀπὸ τὸ δωμάτιον μου. — Πότε ἀναχωρεῖς; — Αναχωρῶ αὔριον. — Πρόπει ν' ἀναχωρήσω. — Τὸ τραϊνὸν τὸ διοῖον ἔξυπηρετεῖ τὴν πόλιν μας προσεβλήθη (assaillir) ἀπὸ σφοδρὰν καταιγίδα. — Ποῖος σᾶς ὑπηρετεῖ εἰς τὸ τραπέζι καὶ τί σᾶς παραθέτουν συνήθως. — Αὐτὸς δ ἔξωστης ἔξέχει τρεῖς πόδας ἀπὸ τὸν τοῦχον.

Δέξεις. Un orage, καταιγίς — un ennemi, ἔχθρος — le soldat, ὁ στρατίωτης — le couteau, τὸ μαχαίρι — le souper, τὸ δεῖπνον — le balcon, ὁ έξώστης — la position, ή θέσις — la chambre, τὸ δωμάτιον — la vue, ή θέα — une armée, στρατός — violent, σφοδρός — quitter, ἔγκαταλείπω — à peine, μόλις — écrire, γράφω — à l'ordinaire, συνήθως.

79. (196-197). — A quelle heure êtes-vous venu hier ? — Croyez-vous que votre cousin vienne me voir aujourd'hui ? — Viens. — Souviens-toi de ton ami. — Ce sac contiendrait plus de trois cents pom-

mes. — Vous soutenez une opinion absurde. — Qui a obtenu le premier prix ? — Je viens de sortir. — Que devenez-vous ? — Ceci me convient mieux que cela. — Quand est-ce que vous revenez ?

Un soir le petit Gavroche n'avait point mangé ; il se souvint qu'il n'avait pas non plus diné la veille ; cela devenait fatigant. *(V. Hugo).*

80. (196-197). — Μετανόησον διὰ τὰ σφάλματά σου, ἵνα ἐπιτύχῃς τὴν συγγνώμην των. — Υποστηρίζω τὴν γνώμην μου. — Ο ἄνθρωπος ἐνδύεται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον διαφορετικὰ ἀναλόγως τοῦ κλίματος τῆς χώρας τὴν δόποιαν κατοικεῖ. — Ἐνθυμοῦ τὰς συμβουλὰς τῆς μητρός σου. — Θὰ κατορθώσουν μίαν ἡμέραν νὰ διευθύνουν τὰ ἀερόστατα. — Πόσοι ἄνθρωποι ἄλλοτε ὑπεστήριξον ὅτι ἡ γῆ ἦτο ἀκίνητος εἰς τὸ διάστημα ! — Ἡκόυσα νὰ λέγονταν ὅτι δὲν θὰ ἐπανέλθῃ. — Αλήθεια, δὲν ἐπανῆλθε. — Τί γίνεσαι ; — Τί συνέβη ; — Εἰς ποῖον ἀνήκει αὐτὸ τὸ σπίτι ; — Δὲν μὲν ἐνεθυμήθητε. — Πρὸ δὲ λίγου ἐπρογευμάτισα. — Πρὸ δὲ λίγου εἰσῆλθον.

Λέξεις — Un espace, διάστημα — le ballon, τὸ ἀερόστατον — le climat, τὸ κλίμα — le pardon, ἡ συγχώρησις — la sac, δ σάκκος — la veille, ἡ παραμονή — absurdité, παράλογος — habiter, κατοικῶ — diriger, διευθύνω — dîner, δειπνῶ — autrefois, ἄλλοτε — vraiment, ἀλήθεια — point, καθόλου — croyez-vous, νομίζετε — voir, βλέπω — afin que, διὰ νὰ — plus ou moins, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον — différemment, διαφορετικὰ — suivant, ἀναλόγως.

81. (198-202). — Ils doivent beaucoup d'argent. — Je dois faire un travail que je n'aime pas. — J'ai reçu toutes les sommes qui m'étaient dues depuis deux ans. — J'ai dû renvoyer mon domestique. — Je me suis assis à mon bureau et j'ai écrit une longue lettre. — Que dites-vous à une personne qui entre dans votre chambre ? . . . — Quand je suis fatigué je m'assieds. — Une petite fille était assise dans le jardin. — Ce chapeau me sied. — Cette personne est bien déchue dans l'estime publique. — Les frères

Dubois déchoient de jour en jour. — Notre traite écherra dans trois mois. — Promettez-moi de me rendre ce service le cas échéant.

82. (198-202). — Ὁφείλεις νὰ ὑπακούῃς εἰς τοὺς ἀνωτέρους σου. — Καθίσατε. — Ποῦ θέλετε νὰ καθίσω; — Θὰ καθίσω κοντά σας. — Ἡ συναλλαγματική σας λήγει αὔριον. — Ὁ πῦλος τὸν δρόποιν φορεῖ τοῦ πηγαίνει θαυμάσια. — Ὁ δικαστὴς δ' ἀναβάλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως. — Απὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ τελευταίου του ἔργου, ἔξεπεσεν εἰς τὴν κοινὴν ἐκτίμησιν. — Ἡγόρασε λαχεῖσιν καὶ ἐλπίζει ὅτι θὰ τοῦ πέσῃ ὁ πρῶτος λαχνός. — Ἀγοράσατέ μου, τυχούσης περιστάσεως, μερικὰ δείγματα ἵχνον γραφίας. — Ιόσα σᾶς χρεωστῶ; — Θὰ καθίσουν εἰς τὸν κῆπον. — Δὲν κάθημαι ποτέ.

Λέξεις.—Un arrêt, *άπόφασις*—le gros lot, *ο πρωτός λαχηνός*—le juge, *ό δικαστής*—le modèle, *τὸ δεῖγμα*—le serviee, *ἡ γάρις*, *ἡ ύπηρεσία*—le bureau, *τὸ γραφεῖον*—le cas, *ἡ περίπτωσις*, *ἡ περίστασις*—une estime, *ἐκτίμησις*—une exécution, *ἡ ἐκτέλεσις*—la traite, *ἡ συναλλαγμοτική*—la publication, *ἡ δημοσιεύσις*—depuis, *ἀπό*—promettre, *ὑπόσχομαι*—près de, *πλησίον*—à merveille, *θαυμάσια*—public, *κοινός*, *δημόσιος*—mettre à la loterie, *ἄγοράζω λαχεῖον*—le dessin, *ἡ ίχνογραφία*.

83. (203-207) — On ne peut vivre sans manger. — Pourrez-vous écrire cette exercice sans faute ? — J'ai retardé mon départ de vingt-quatre heures pour que mon frère puisse partir avec moi. — Il faut que vous partiez. — Il fallait venir. — Il a plu hier, il pleuvait ce matin, il ne pleut plus à présent, il pleuvra peut-être demain. — La mort n'émeut pas l'honnête homme. — Nous pourvoyions à tous leurs besoins. — C'est un homme qui pourvoit à tout. — Il peut se faire qu'il ne vienne pas. — Puisses-tu arriver à temps. — Il n'y aura rien que vous ne puissiez.

84· (203-207). — Μάντευσον ἃν εἰμπορεῖς. — Ποῖος εἰμπορεῖ νὰ περιγράψῃ τὴν χαρὰν τοῦ Χριστοφόρου Κο-

λόμβου ὅταν ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικήν! — Θὰ χρειασθοῦν πολλὰ ἔτη ἀκόμη ἔως ὅτου εἰμπορέσης νὰ κερδίζῃς ἀρκετὰ διὰ τὴν συντήρησιν τῆς οἰκογενείας σου. — Πρέπει νὰ ἔλθῃς. — Θὰ εἰμποροῦσα νὰ ἔλθω, ἐὰν εἶχα καιρόν. — Ἰδοὺ ἄνθρωπος ὅστις δὲν συγκινεῖται. — Βρέχει. — Θὰ βρέξῃ αὔριον. — Ἡ κακὴ ἐκείνη εἴδησις εἶχε συγκινήσει ὅλους τοὺς φύλους των. — Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι δὲν φροντίσουν δι' αὐτό, δ Θεὸς θὰ φροντίσῃ (δι' αὐτό). — Φροντίζω διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς μητρός μου. — Αὐτὸ γίνεται. — Ἡτο τόσον συγκεκινημένος, ὥστε δὲν εἰμποροῦσε νὰ ὀμιλήσῃ.

Δέξεις — Un entretien, συντήρησις — le départ, ή ἀνάχρονης — le besoin, ή ἀνάγκη — la mort, δ θάνατος — honnête, τίμιος — gagner, κερδίζω — deviner, μαντεύω — retarder, ἀργῶ — aujourd'hui, σήμερον — à présent, τώρα — peut-être, τοσος — à temps, ἔγκαιρος — vivre, ζω — écrire, γράφω — dépeindre, περιγράφω — jusqu'à ce que, ἔως δτου.

85. (208-211). — Où est votre cousin ? (...pas). — On félicite les élèves quand ils savent leurs leçons. — Sauriez-vous votre leçon si vous ne l'étudiez pas ? — Nous ne prévoyions pas que vous seriez ici demain. — Il faut que tu saches la vérité. — Que devenez-vous ? on ne vous voit plus ! — Cela ne vaut pas la peine qu'on en parle. — Faites cela et vous verrez. — Voudriez-vous me prêter des livres si je vous en demandais ? — Les élèves étudient parce qu'ils veulent apprendre. — Cet ouvrage n'a pas encore vu le jour. — On veut et tu ne veux pas ; tu voudras et l'on ne voudra plus. — Veuillez m'excuser.

86. (208-211). — Ἡν ἔξήταξε συχνὰ τὸν οὐρανὸν θὰ ἔβλεπες ὅτι δ η πολικὸς ἀστὴρ μένει ἀκίνητος. — Θέλω νὰ μάθης νὰ διαβάζῃς. — Ο οἰηματίας θέλει πάντοτε ἡ γνώμη του νὰ ὑπερισχύῃ. — Τί βλέπω ; — Εἰξεύρετε πότε δ η πατέρας μου θὰ γυρίσῃ ; — Δὲν εἰμπορῶ ν' ἀρνηθῶ τύποτε εἰς τοὺς φύλους μου. — Γνώριζες ὅτι αὐτὴ ἡ οἰκία δὲν ἀξίζει τίποτε. — Τί νομίζετε νὰ κοστίζῃ αὐτὴ ἡ οἰκία ; — Λανείσατέ μου, σᾶς παρακαλῶ (vouloir, impér.) τὴν

γραμματικήν σας. — Θὰ ἥθελον νὰ ἴδω τὸν θεῖον σας αὐτοῖον. — Προέβλεπον αὐτὴν τὴν συνάντησιν.

Λέξεις. — La vérité, η ἀλήθεια — la rencontre, η συνάντησις — une étoile, ἐν ἀστρον — parler, ὄμιλω — prêter, δανείζω — excuser, συγχωρῶ — prétentieux, οἰηματίας — féliciter, συγχαίρω — étudier, μελετῶ — examiner, ἔξετάζω — refuser, ἀρνοῦμαι — souvent, συχνά — apprendre, μανθάνω — polaire, πολικός — lire, ἀναγιγνώσκω — que croyez-vous ? τί νομίζετε ;

87. (212-215). — J'ai résolu les problèmes les plus difficiles. — Les vapeurs se résolvent en pluie. — L'eau dissout le sucre. — Je résous de rester en ville. — Je bois à votre santé. — Nous buvons de la bière pour nous rafraîchir. — Buvez un verre de ce vin, il est très bon. — Proverbe : Petite pluie abat grand vent. — L'ouvrier débattit le prix de son œuvre. — Le peuple Romain ayant abattu les Gaulois et les Africains combat dorénavant sans péril. (*Bossuet*).

88. (212-215). — Ἡ ἐκκλησία συγχωρεῖ τὸν ἀμαρτωλὸν ὅστις μετανοεῖ. — Οἱ ζωγράφοι διαλύουν τὰ χρώματά των εἰς ἀπόσταγμα τερεβενθίνης. — Ἡπία ἀπάντησις κατευνάει (abattre) τὴν μανίαν ἀνθρώπου θυμωμένου. — Ἐπολέμησαν μὲ γενναιότητα. — Ἀπεφάσισα ν' ἀναχωρήσω. — Ηίνεις χρασί; — "Οταν διψάτε τί πίνετε; — Ηοίος ἔκτυπησεν αὐτὸν τὸ ζῆτον; — Τὸ δικαστήριον θὰ διαλύσῃ αὐτὴν τὴν ἑταρείαν. — Ο βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλήν. — Πρέπει νὰ ὑποβιβάσητε τὴν τιμὴν τὴν ὅποιαν μοῦ ζητεῖτε. — Ο ὄνος ὁγκανίζει.

Λέξεις. — Le droit, τὸ δικαίωμα — le péril, ὁ κίνδυνος — le tribunal, τὸ δικαστήριον — le pécheur, ὁ ἀμαρτωλὸς — le vent, ὁ ἄνεμος — l'âne, ὁ ὄνος — le problème, τὸ πρόβλημα — la vapeur, ὁ ἀτμός — la pluie, η βροχή — la couleur, τὸ χρώμα — la réponse, η ἀπάντησις — la fureur, η μανία — la société, η ἑταρεία — une œuvre, ἔργον — difficile, δύσκολος — rafraîchir, δροσίζω — dorénavant, τοῦ λοιποῦ — l'essence, τὸ ἀπόσταγμα — la téribenthine, η τερεβενθίνη — la colère, ὁ θυμός — la Chambre des députés, η Βουλή — le courage, η γενναιότης — doux, ηπιος.

89 (216-217). — Le vent bruit. — Peignez-vous quelquefois ? — Je peindrai le portrait de mon père. — J'éteins la lampe en me couchant. — Cette étoffe
Σ Σαριθαξεθάνη Γαλλ. Γραμματική.

a déteint.— Je n'irai pas demain à la campagne parce que je crains qu'il ne pleuve.— Ne craignez rien.— Il est astreint de se lever de bonne heure.— Si vous enfreignez les lois de la justice, vous vous en repentirez vite.— Plains-toi! — Le jour commence à poindre.— Les rois de France étaient oints à Reims.

90. (216 - 217). — Φοβοῦ νὰ λυπήσῃς τοὺς ὅμοιους σου χωρὶς ἀνάγκην.— Σᾶς οἰκτείρω.— Οἱ γονεῖς σας παραπονοῦνται διὰ σᾶς.— Θέλετε νὰ προσποιηθῶ αἰσθήματα τὰ ὅποια δὲν ἔχω; — Δὲν ἥλθον νὰ σᾶς ἰδοῦν, διότι ἐφοβοῦντο μὴ σᾶς ἐνοχλήσουν.— Διὰ τί παραπονεῖσθε; — Τὸν ἡνάγκασαν ν' ἀναχωρήσῃ.— Σβύσατε ὅλα τὰ φῶτα.— Ἐπερίμεινε δεκαπέντε ἡμέρας εἰς τὴν Βιέννην διὰ νὰ τὸν συναντήσωμεν.— Οἱ τόκοι προστιθέμενοι εἰς τὸ κεφάλαιον τὸ διπλασιάζουν ἐντὸς ἐνδεκα ἑτῶν.— Ζωγραφίζω πάντοτε ἐκ τοῦ φυσικοῦ.— Ἐφοβήθησαν νὰ ἔξελθουν μὲ τοιοῦτον καιρόν.

Δέξεις. Un intérêt, τόκος, ἐνδιαφέρον — le capital, τὸ κεφάλαιον — le portrait, ἡ εἰκὼν — le sentiment, τὸ σίσθημα — une étoffe, ὕφασμα — la lampe, ἡ λάμπα — la nécessité, ἡ ἀνάγκη — affliger, λυπῶ — la loi, ὁ νόμος — la justice, ἡ δικαιοσύνη — la lumière, τὸ φῶς — semblable, ὁμοιος — doubler, διπλασιάζω — importuner, ἐνοχλῶ — Vienne, ἡ Βιέννη — d'après nature, ἐκ τοῦ φυσικοῦ.

91. (218 - 221). — Je n'ai pas clos l'œil toute la nuit. — Le soleil fait éclore les fleurs. — Une rose fraîche éclosé. — Dès qu'il fut de retour à la ville le mariage se conclut (*Perrault*). — Nous aimons beaucoup les fruits confits. — Connais-toi toi-même. — Je connais très bien ce monsieur. — Depuis quand le connaissez-vous? — Le livre que vous m'avez prêté a disparu. — Comment avez-vous reconnu ma maison? — Les moutons paissent dans les prairies. — Un journal paraissant tous les jeudis.

92. (218 - 221). — Οἱ ἄνθρωποι εἶνε ὅπως τὰ ἄνθη τὰ ὅποια ἀναφαίνονται καὶ ἔξαφανίζονται μὲ ἀπίστευτον

ταχύτητα — Θὰ ζαχαρώσητε αὐτὰ τὰ μῆλα μὲ ζάχαριν ἥ
μὲ μέλι ; — Πότε ἔκαμαν (conclure) αὐτὴν τὴν συμφω-
νίαν ; — Τὸ παράθυρον δὲν εἶνε καλὰ κλεισμένον. — Δὲν
γνωρίζω κανένα ἐδῶ. — Ο ἀδελφός σας μὲ γνωρίζει πολὺ^ν
καλά. — Έγνώρισα τὸν θεῖον σας. — Τὸν ἀνεγνώρισα παρὰ
τὴν μεταμφίεσίν του. — Ἐκεῖνος ὁ ὄποιος εἶνε ὑπερήφα-
νος δὲν θ' ἀναγνωρίσῃ ποτὲ τὰ σφάλματά του. — Ο ἄν-
θρωπος ὁ ὄποιος παρουσιάσθη χθὲς πρὸ τοῦ δικαστη-
ρίου, ἔξηφανίσθη σήμερον. — Ποίμνιον βοῶν ἔβοσκεν εἰς
τὸν λειμῶνα.

Δέξεις. — Monsieur, κύριοι, messieurs πληθ. — le mariage, ὁ γάμος
— le retour, ἡ ἐπιστορὴ — le miel, τὸ μέλι — le déguisement, ἡ μεταμ-
φίεσις — le marché, ἡ ἀγορά, ἡ συμφωνία — un jeudi, Πέμπτη — la prai-
rie, ὁ λειμῶν — la nuit, ἡ νύξ — la rapidité, ἡ ταχύτης — fier, ὑπερήφανος
incroyable, ἀπίστευτος — dès que, ἅμα ως — malgré, παρά.

93. (222 - 224). — Les maçons construisent la
maison. — Quand ce jardin était à mon oncle, il ne
produisait que de mauvais fruits. — Les ouvrières
cousent les robes; quelquefois elles les décousent
pour leur donner une autre forme. — Je ne crois
pas cet homme-là. — Ne croyez pas tout ce qu'on
vous dit. — Les actions injustes nuisent toujours à
leurs auteurs. — Comment voulez-vous que je le
croie? — Je n'ai jamais cru cela. — Nous avons tra-
duit tout cet exercice. — Ce pain est bien cuit.

94. (222 - 224). — Σαγηνεύετε τὸν ἀκροατάς σας μὲ
τὸ μετριόφρον ἔξωτεροικόν σας. — Καὶ μὴ εἰσενέγκης (in-
duire, πληθ.) ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. — Ἀφοῦ τὸν προσε-
φέραμεν καλὸν γεῦμα τὸν συνοδεύσαμεν ἔως εἰς τὴν κα-
τοικίαν του. — Ἡτο ποτὲ δυνατὸν ὁ προστάτης μου νὰ
εἰσαγάγῃ ἔνα ἄγγωστον εἰς τὴν συναναστροφήν σας; — "Ολα
λάμπουν μέσα εἰς αὐτὸ τὸ σπίτι. — Τὶ μεταφράζετε; — Θὰ
βλάψῃς τὴν ὑγείαν σου. — Αὐτὰ τὰ κομβία δὲν εἶνε καλῶς
ἔρραμένα. — Ράψατέ μου, σᾶς παρακαλῶ δύο ὑποκάμισα.
— Ἐνόμιζον ὅτι εἴχετε γράψῃ, ἀλλὰ βλέπω ὅτι ἀπατῶμαι.
— Τὸ πιστεύετε; — "Οχι, δὲν τὸ πιστεύω.

Δέξεις. — Le maçon, ὁ κτίστης — un inconnu, ἄγνωστος — la forme, τὸ σχῆμα — la tentation, ὁ πειρασμός — la demeure, ἡ κατοικία — le bouton, τὸ κομβίον — un auditeur, ἀκροατής — le chemise, τὸ υποκάμισον — la réunion, ἡ συναναστροφὴ — modeste, μετριόφρων — marcher, βαδίζω — il est possible, εἰνε δυνατὸν — jusque, μέχρι, ἕως — l'extérieur, τὸ ἔξωτεροικὸν — non, ὅχι.

95. (Σ25-227). — Ces arbres croissent très vite. — La canne à sucre croît en abondance aux États - Unis. — Le Seigneur a dit aux enfants de Noël : croissez et multipliez. — Ils ne vous contrediraient pas si vous disiez la vérité. — Vous ne prédisez jamais rien de bon. — Si vous le dites je vous croirai. — Celui qui prédit l'avenir est un prophète. — Je lui ai écrit, il y a deux jours et je lui écris encore aujourd'hui. — Ceux qui souscrivent doivent payer moins cher que ceux qui attendent que l'ouvrage soit publié. — Nous disons la vérité. — L'entrée est interdite.

96. (225-227). — Ό Θεός εἰπεν εἰς τὸν Ἀδὰμ «Ἐὰν φάγῃς ἐκ τοῦ καρποῦ τοῦ δένδρου τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, θ' ἀποθάνῃς». — Αἱ ἡμέραι αὐξάνουν ἀπὸ τῆς ἐνάτης Δεκεμβρίου μέχρι τῆς ἐνάτης Ἰουνίου. — Γράφομεν ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιά. — Μὴ κακολογεῖτε κανένα. — Μὴ καταρᾶσθε ἐκείνους οἵ ὅποιοι σᾶς καταρῶνται. — Ποῖος ἔγραψεν αὐτὸ τὸ βιβλίον ; — Τί λέγετε ; — Προείπομεν αὐτὴν τὴν συμφοράν. — Ἐγγράψατέ με διὰ τὸ ποσὸν χιλίων φράγκων. — Πρέπει νὰ τοῦ γράψητε ἀκόμη μίαν φοράν. — Τί σᾶς εἰπεν ; — Θέλετε νὰ σᾶς τὸ εἰπῶ ; — Θὰ εἰπῆτε εἰς τὸν φύλον σας νὰ ἔλθῃ αὐριον νὰ προγευματίσῃ μαζί μας.

Δέξεις. — Le Seigneur, ὁ Κύριος — Dieu, ὁ Θεός — le bien, τὸ καλὸν — le mal, τὸ κακὸν — le malheur, ἡ συμφορὰ — le franc, τὸ φράγκον — un avenir, μέλλον — le prophète, ὁ προφήτης — la science, ἡ γνῶσις, ἐπιστήμη — la canne à sucre, τὸ ζαχαροκάλαμον — une abondance, ἀφθονία — une entrée, εἴσοδος — publier, δημοσιεύω — multiplier, πολλαπλασιάζω — les États - Unis, αἱ Ἡνωμέναι Ηπόλιτεῖαι — Adam.

97. (228-231). — Dites - nous ce que nous devons faire et nous le ferons. — Avez - vous lu le

journal d'aujourd'hui? — Cette femme contrefait toutes les personnes qu'elle voit. — Servez-moi des pommes de terre frites. — Ils font une promenade tous les matins. — Qu'est-ce que vous lisez? — Faites le bien et vous serez récompensés. — Pénélope défaisait pendant la nuit la toile qu'elle faisait pendant le jour. — Où avez-vous mis vos gants? — Me permettez-vous de remettre ceci à votre frère? — Quand le lui remettrez-vous? — Où voulez-vous que je mette votre linge? — Que voulez-vous que je fasse?

98. (228-231). — Μὴ κάμνετε ποτὲ εἰς ἄλλον ὅ, τι δὲν θὰ ἡθέλετε νὰ σᾶς ἔκαμνον. — Τί κάμνετε; — Αὐτὰ τὰ παιδιὰ δὲν κάμνουν τίποτε. — Ποῦ θέλετε νὰ βάλλω τὸ μανδήλιόν σας; — Βάλλετέ το ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι. — Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς εἰπῶ, φίλε μου, ὅτι δὲν εἶσθε εἰλικρινῆς. — Δὲν ἀγαπῶ τὸν ἀνθρώπον σοὶ ὃποιοι ὑπόσχονται πολλὰ καὶ δὲν κρατοῦν τὴν ὑπόσχεσίν των. — Οἱ φίλοι μας δὲν θὰ παρεδέχοντο ποτὲ νὰ ἔξετίθεσθε δι’ αὐτόν. — Θὰ ὑπερτιμήσουν τὰ ἐμπορεύματά των. — Εἶσθε ίκανοποιημένος; — Σᾶς ὑπόσχομαι νὰ εἴμαι εἰς τὸ ἔξης ἐπιμελέστερος. — "Ἐπεσε καὶ ἔξήρθρωσε τὸν βραχίονά του. — Τί θέλετε νὰ κάμω τώρα; — Τηγανίσατε αὐτοὺς τὸν ἰχθῦν ἀμέσως. — Δὲν θὰ τὸ κάμετε. — "Οταν διαβάσετε αὐτὸν τὸ βιβλίον, στείλατέ μου το. — Νάτο, τὸ ἔδιαβασα.

Λέξεις — Le gant, τὸ χειρόκυτον — le linge, τὰ ἀσπρόρροφουχα — le mouchoir, τὸ μανδήλιον — le lendemain, ἡ ἐπαύγου — le poisson, ὁ ἰχθύς — la promesse, ἡ ὑπόσχεσις — la marchandise, τὸ ἐμπόρευμα — la promenade, ὁ περίπατος — la toile, τὸ πανί — sincère, εἰλικρινῆς — récompenser, ἀνταμείβω — tout de suite, ἀμέσως — pendant, κατά.

99. (232-235). — Je prends ceci pour moi. — Prenez encore une tasse de café. — J'ai appris que l'oncle de Pierre est mort. — Ils écoutent mais ils ne comprennent pas. — En quelle année êtes-vous né?... en... — Savez-vous en quelle année naquit Xénophon? — L'espoir renaîtra dans le cœur de

otre ami. — Donnez-moi ce livre, s'il vous plaît. — Je n'irai pas au théâtre, parce que si j'y allais, cela déplairait à ma mère. — Vous plaisez-vous à Kiphisia ? — Je m'y plais assez. — Mes amis ne se plaisent pas à la campagne. — Faites cela quand il vous plaira. — A Dieu ne plaise. — Plaît-il ? — Ce monsieur me déplut = il ne m'a pas plu. — Cela me surprend.

100. (232-235). — Ἐπιθυμῶ ν̄ ἀλέσητε τὸν καφέν. — Ποῦ ἐγεννήθητε; — Ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐτυχία θ̄ ἀναγεννηθοῦν εἰς αὐτὴν τὴν πτωχὴν οἰκογένειαν. — Σᾶς ἀρέσει αὐτὸ τὸ φόρεμα; — Ἡ ύγεια καὶ ὁ πλοῦτος γεννῶνται ἀπὸ τὴν ἐργασίαν. — Πολλαὶ φιλοφρονήσεις μᾶς ἀπαρέσκουν. — Ἀρέσκομαι εἰς αὐτὴν τὴν ἀπασχόλησιν. — Ἔννοεῖτε τί λέγω; — Δὲν σᾶς ἔννοω. — Φοβοῦμαι μῆπως ἐπιχειρῆτε ἔργον ἀνώτερον τῶν δυνάμεών σας. — Σᾶς συνέλαβον γράφοντα εἰς τὸν ἀδελφόν σας. — Ἄς πάρουν ὅτι θέλουν. — Ἡ διαγωγή σας μὲ ἔξεπληξε. — Οἱ τρόποι του μὲ ἥρεσαν πολύ.

Δέξεις. — Le café, ὁ καφές — le théâtre, τὸ θέατρον — le compliment, ἡ φιλοφρόνησις — le cœur, ἡ καρδία — la tasse, τὸ κύπελλον — la manière, ὁ τρόπος — une occupation, ἀπασχόλησις — désirer, ἐπιθυμῶ — écouter, ἀκούω — au-dessus de, ἀνώτερος.

101. (236-243). — Ne riez pas. — Rira bien qui rira le dernier. — La fortune lui sourit. — Cet arbre est si chargé de fruits qu'il en rompt. — Les relations sont interrompues. — Cella suffit. — Allez devant, je vous suis. — Suivez le droit chemin et vous serez récompensés. — Il a été poursuivi pour dettes. — Le malheur me poursuit partout. — Tais-toi. — Te tairas-tu à la fin ? — Quel distract ! — On extrait du sucre de la betterave. — Je suis convaincu de la vérité de cette chose. — Vladimir le Grand attaqua et vainquit les Bulgares d'Orient. — Tu vaincras par ce signe (ἐν τούτῳ νίκῃ). — La loi de l'univers

est : malheur aux vaincus.— Les oiseaux vivent dans l'air.— Alexandre le Grand n'a vécu que 33 ans, mais sa gloire lui a survécu.— Comment vivez-vous ? — Je vis de mes rentes.

102. (236-243). — Ἀμέλγουν συνήθως τὰς ἀγελάδας δύο φορᾶς τὴν ἡμέραν. — Μειδιῶμεν διὰ νὰ κρύψωμεν τὴν ταραχὴν μας. — "Αν ἡκολούθει τὴν συμβουλήν μου θὰ τὸν ἔξετίμων ὅλοι.— Πενήντα χιλιάδες φράγκα κατέτοις μοῦ ἀρκοῦν. — Θὰ τοὺς καταδιώξητε; — Σιωπήσατε. — Δὲν θὰ μὲ πείσης. — Μὴ μὲ διακόπτετε. — Τί διεφθαρμένος ἀνθρώπος! — Ἐγελάσαμεν μὲ δῆλην μας τὴν καρδίαν. — Τὸ ἐλάχιστον πρᾶγμα μὲ τέρπει. — Οἱ Ἑλληνες ἐνίκησαν τοὺς Πέρσας εἰς τὸν Μαραθῶνα καὶ εἰς τὴν Σαλαμίνα. — Τὸν ἔπεισα ἐπὶ τέλους. — Θέλετε νὰ μάθητε τί ἡκολούθησε; — Πόσα ἔτη ἔζήσατε εἰς τὴν Γαλλίαν; — Ζήτω ἡ Ἑλλάς.

Δέξεις. — Le conseil, ή συμβουλὴ — le trouble, ή ταραχὴ — l'univers, τὸ σύμπτων — l'air, ὁ ἄηρ — la gloire, ή δόξα — la rente, τὸ εἰσόδημα — la dette, τὸ χρέος — la relation, ή σχέσις — la fortune, ή τύχη — cacher, κρύπτω — attaquer, προσβάλλω — estimer, ἔκτιμω — ordinairement, συνήθως — partout, παντοῦ — le cœur, ή καρδία — Perse, Marathon, Salamine.

103. (254-255). — Γράψατε καταλλήλως τὸ ἐντὸς τῆς παρενθέσεως ρῆμα.

L'or et l'argent s'(épuise) ; mais la vertu et la force ne s'(épuise) jamais. — Il faut peu d'apprêts aux mets que l'abstinence et la faim (assaisonne).— Ma sœur et moi (était) toujours à courir et à jouer ensemble. — La mollesse et l'oisiveté (corrompt) les plus beaux naturels. — Peindre et décrire (est) deux choses différentes. — L'oisiveté et l'apathie (engendre) une singulière faiblesse d'esprit.. — Louise et moi, debout devant la fenêtre ouverte, (chantonnait) en regardant l'horizon. — Vous et moi (sait) seuls que cette lettre a existé.

104. (256). — Γράψατε καταλλήλως τὸ ἐντὸς τῆς παρενθέσεως ρῆμα.

L'ordre, l'économie, le travail nous (entretenait) dans l'aisance. — Le vent, le moindre bruit, un oiseau qui se (pose) sur une pointe de rocher (suffit) pour provoquer la chute d'une avalanche. — Sillons, sentiers, buisson, tout se (mèle) et s'(efface). — Les étangs, les troupeaux avec leur voix cassée tout (souffre) et tout se (plaint).

105. (257-259). — Γράψατε καταλλήλως τὸ ἐντὸς τῆς παρενθέσεως ρῆμα.

Ni l'or, ni le pouvoir, ni la gloire elle-même ne vous (désignera) les plus grands, les meilleurs. — Ni les bois, ni la plaine ne (poussait) un soupir. — Notre perte ou notre salut n'(est) plus une affaire qui nous intéresse. — Le sillon ou la vague (inspire) les mêmes pensées aux hommes qui (laboure) la terre ou l'eau. — Ni la lecture ni le chant ne (put) la distraire. — La vertu antique (semblait) revivre dans ces hommes que la guillotine ou la mitraille (frappait) à la fleur de l'âge.

106. (260). — Γράψατε καταλλήλως τὸ ἐντὸς τῆς παρενθέσεως ρῆμα.

La plupart des fédérations (1789-1790) (a) elle même (.) conté (son ou leur) histoire. — Une quarantaine d'enfants les (suivait) au pas de marche. — La plupart des hommes (est) plus capable (.) de grandes actions que de bonnes. — Une bande de corbeaux (lutte) contre la tempête. — Tout un peuple d'insectes ailés (voltige) en quête du pain quotidien. — Une demi-douzaine de têtes se (leva). — Il s'(arrachait) le peu de cheveux qui lui (restait) sur la tête.

107. (275 - 279). — Il ne revient plus ici de crainte que vous ne le fassiez travailler. — J'irai à la campagne demain pourvu qu'il fasse beau. — Venez me chercher ce soir à moins qu'il ne pleuve. — Quoi que vous fassiez, je serai toujours votre ami. — Je doute que vous puissiez faire ce travail. — Il y a plus de quarante ans que je dis de la prose, sans que j'en susse rien (*Molière*). — Il est possible que j'aille au Pirée demain. — Il importe que vous veniez de bonne heure. — J'irai habiter cet été une campagne qui me soit agréable. — Vous désirez une place où vous n'ayez rien à faire. — Il n'y a pas d'homme qui le connaisse aussi bien que moi. — Cette visite est la première chose que vous leur deviez.

108. (275 - 279). — Πρέπει ν' ἀκούντε τὰ σοφὰ παραγγέλματα ἄλλως εἰνε ἀδύνατον νὰ εἰσθε εὐτυχεῖς. — Ό πατήρ μου ἀπαιτεῖ ν' ἀναχωρήσω αὔριον. — Θὰ πάρωμεν διὰ κηπουρὸν ἄνθρωπον ὁ ὅποιος νὰ γνωρίζῃ τὸ κλάδευμα τῶν δένδρων. — Οἱ ὀκνηροὶ μολονότι δὲν κάμουν ποτὲ τίποτε, ὑπόσχονται πάντοτε νὰ κάμουν κάτι τί. — Πιστεύετε ὅτι ἡ θεία σας θὰ ἔλθῃ μόνη; — Άμφιβάλλω ἀν αὐτὸ εἰνε ἀλήθεια. — Εἶσαι ὁ μόνος φίλος ἐπὶ τοῦ ὅποιου ἡμπορῶ νὰ ἔχω πεποιθησιν (compter). — Θὰ περιμένω ἔως ὅτου ἀπέλθετε. — Αρκεῖ μόνον νὰ συγκατανεύσῃ ὁ πατήρ μου. — Πάτερ ήμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου. — Σᾶς τὸ λέγω διὰ νὰ τὸ εἰξεύρετε.

Λέξεις. — Le précepte, τὸ παράγγελμα — le règne, ἡ βασιλεία — la volonté, ἡ θέλησις, τὸ θέλημα — la taille, τὸ κλάδευμα — la prose, ὁ πεζὸς λόγος — la place, ἡ θέσις — vrai, ἀληθῆς — sage, σοφὸς — chercher, ζητῶ — douter, ἀμφιβάλλω — exiger, ἀπαιτῶ — consentir, συγκατανεύω — si non, ἄλλως — sanctifier, ἀγιάζω.

109. (280 - 287). — Προτιμῶ νὰ ἔργαζωμαι. — Νομίζεις ὅτι δλα τὰ γνωρίζεις. — Νομίζετε ὅτι ἔχετε δίκαιου;

— Πότε σκοπεύετε νὰ ἐπιστρέψετε; — Δὲν εἰξεύρω, ἀλλὰ ἔλπίζω νὰ σᾶς ἐπανίδω αὔριον. — Σᾶς συμβουλεύω ν' ἀναχωρήσητε. — Σᾶς παρακαλῶ νὰ ἔλθητε εἰς τὰς ἔξ. — Εὐχαριστοῦμαι νὰ πειράζω τὸν φίλον μου. — Σᾶς ἐπιτρέπω νὰ ἔξελθητε. — Ἀγαπῶ νὰ χρεούω. — Μὲ προσεκάλεσαν νὰ κάμω ἔνα μικρὸν περίπατον. — Ἀφήσατέ με ν' ἀναχωρήσω, ἔχω ἔνα γράμμα νὰ γράψω. — Αὐτὸς δ ἄνθρωπος εἶνε ἐπίφοβος. — Θὰ βοηθήσωμεν τὸν ἀδελφόν σας νὰ κάμῃ τὸ θέμα του. — Δὲν ἐπερίμενα νὰ σᾶς ἵδω ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον, σᾶς ἐνόμιζα ἄρρωστον. — Διατὶ δ φίλος σας δὲν κατεδέχθη ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸ γράμμα μου; — Δὲν τολμᾷ νὰ τὸ κάμῃ. — Εἴμπορεῖτε νὰ μὲ πληροφορήσητε ἐάν τὸ ταχυδρομεῖον ἔφθασε; — Αὐτὸς δ ἄνθρωπος νομίζει ὅτι δλα τὰ γνωρίζει. — Ἐλπίζομεν νὰ σᾶς ἰδωμεν αὔριον. — Εἶνε προτιμότερον νὰ σιωπᾶ κανεὶς παρὰ νὰ λέγῃ τοιαῦτα πράγματα. — Θέλω νὰ ἔξελθω. — Τρέχω νὰ τοῦ ἀναγγείλω αὐτὴν τὴν εἰδησιν. — Πρέπει νὰ στείλωμεν νὰ ζητήσωμεν τὸν ιατρόν. — Ποῖος δὲν θὰ ἐπροτίμα νὰ εἶνε πτωχὸς παρὰ νὰ κατέχῃ πλούτη κακῶς ἀποκτήμενα.

Λέξεις. — *Taquinier, πειράζω* — la promenade, δ περίπατος — à craindre, ἐπίφοβος — informer, πληροφορῶ — le courrier, τὸ ταχυδρομεῖον — posséder, κατέχω.

110. (288-291). — Αὐτὰ τὰ βιβλία εἶνε πολὺ ἐνδιαφέροντα. — Εἶδον τὸν ἀδελφόν σας παίζοντα εἰς τὸν κῆπον. — Ή μάμμη μᾶς διηγήθη μίαν ἴστορίαν πολὺ διασκεδαστικήν. — Όμιλει ἀκατάπαυστα κουράζων δλους μὲ τὰς διηγήσεις του. — Κάθε ἄνθρωπος παραμελῶν τὴν ἐργασίαν του θὰ γίνη μίαν ἡμέραν δυστυχής. — Αὐτοὶ οἱ καρποὶ εἶναι ἔξαιρετοι. — Οφείλομεν νὰ βοηθῶμεν τοὺς γονεῖς μας συμμεριζόμενοι τοὺς κόπους των καὶ τὰς ἐργασίας των. — Μανθάνομεν διδάσκοντες. — Δὲν ἡμπορῶ νὰ σᾶς συνοδεύσω εἰς τὴν ἔξοχὴν (ώς) ἔχων μίαν ἐργασίαν ἡ δποία ἀπαιτεῖ τὴν παρουσίαν μου ἐνταῦθα. — Τὰ παιδία κρατούμενα ἀπὸ τὴν χειρα, εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιον. — Ἰδοὺ μαθητὴς μὴ ἀντιλέγων, μὴ παρακούων ποτέ.

Λέξεις. — Intéressant, ἐνδιαφέρων — raconter, διηγοῦμαι — amusant, διασκεδαστικὸς — sans cesse, ἀκατάπαυστα — une aventure, διήγησις — partager, συμμερίζομαι — enseigner, διδάσκω — une affaire, ἔργασία — se tenir, κρατοῦμαι.

111. (288-289). — Γράψατε καταλλήλως τὴν λέξιν εἰς αντ θέτοντες μετ' αὐτὴν part. prés. ἥ adj. verb.

Si les princes acquièrent quelques-uns de leurs sujets en les achetant, ils en perdent une infinité d'autres en les appauvrissant! (Montesquieu). — Il me témoignait une affection et une reconnaissance bien touchant (G. Sand). — Il n'y a que les Français qui se battent en riant (A. Dumas). — Les salons étaient tout resplendissant de bougies (A. Dumas). — Les proverbes sont une arme à deux tranchant (Bréal). — Je n'ai jamais vu une personne intriguant sur l'amitié de laquelle on puisse compter. (Mme de Genlis). — Ce sont des êtres excellent admirablement doués (G. Sand). — L'oisiveté est aussi fatigant (De Lévis). — Tous les peuples sont différent (Gresset). — Dans les affaires, on n'a point d'amis, on n'a que des correspondant (A. Dumas). — Nous sommes pour la plupart des drapiers et des fabricant (Voltaire).

112. (292-294). — Τὰ ρήματα αὐτῆς τῆς ἀσκήσεως ν' ἀποδοθοῦν διὰ τοῦ Passé indéfini.

Εἴμεθα ίκανοποιημέναι. — Ἡ μητέρα μου ἔφθασε. — Πόσα βιβλία ἡγγράσατε; — Νὰ τὸ ὠδολόγιον ποῦ μοῦ ἔδωσατε. — Ποῦ είνε τὰ γράμματα τὰ δποῖα ἐλάβατε; — Ἡ θεία μου ἀπέθανε. — Οἱ κύριοι τοὺς δποίους συνητήσαμεν ἐπήγαιναν εἰς τὸ θέατρον. — Ὁ ιατρὸς ἦτο εὐχαριστημένος διότι δ Πέτρος ἀπήντησε εἰς τὰς ἐρωτήσεις τὰς δποίας τοῦ ἀπηνύσυνε. — Χθὲς εἰργάσθημεν δλην τὴν ἡμέραν. — Οἱ ἄρρωστοι ἐκοιμήθησαν. — Τὰ κεράσια, τὰ δποῖα μοῦ προσέφερες, δὲν ἦσαν καλά. — Ἡ ἀδελφή σου ἦλθε τὴν εἶδες; — Αὐτοὶ οἱ κύριοι ἐταξείδευσαν πολύ. —

Ἡ μητέρα σας μοῦ ὁμίλησε διὰ σᾶς. — Ἐποτίσατε τὰ ἄνθη; — Εἴδατε τὰ λαμπρὰ πρωτοχρονιάτικα δῶρα τὰ ὅποια μᾶς ἔστειλαν;

Λέξεις. — Rencontrer, συναντῶ — la question, ή ἐρώτησις — adresser, ἀπευθύνω — la journée, ή ἡμέρα — voyager, ταξιδεύω arroser, ποτίζω — magnifique, λαμπρὸς — les étrennes, θηλ., τὰ πρωτοχρονιάτικα δῶρα.

113. (292-293). — Γράψατε καταλλήλως τὴν παθητικὴν μετοχὴν τοῦ ἐντὸς τῆς παρενθέσεως οήματος.

Toute parole (donner) est (sacrer) (*Marion*). — Monsieur et madame sont tranquillement (asseoir) (*G. Droz*). — La patrie n'est pas seulement cette portion de terre (comprendre) entre des mers, des fleuves, des montagnes, (agrandir) ou (rapetisser) par les traités (*Carrau*). — Certains animaux paraissent (faire) pour l'homme. Le chien est (naître) pour le caresser (*Fénelon*). — J'ai (saluer) mes amis. — Les étrangers que j'ai (saluer). — Quelle place vous attend-on (promettre)? — C'est à Strasbourg qu'ils étaient (naître), à Strasbourg qu'ils avaient (enterrer) leurs vieux parents, qu'André et Charles étaient (venir) au monde (*P. et V. Margueritte*). — Calme petite ville où t'ai-je déjà (voir)? (*A. Theuriet*). — Mon père me vit arriver du collège les bras (charger) des prix que j'avais (remporter) et les épaules (charger) des couronnes qu'on m'avait (donner) et qui, trop larges pour mon front, avaient (laisser) passer ma tête (*Diderot*). — Que vous ont (servir) tous nos conseils? (*Lamennais*). — Mes lettres, les as-tu (porter) à la poste? — Pendant les deux ou trois mois qu'avait (durer) sa splendeur, il avait (faire) une foule de connaissances (*A. Dumas*).

114. (297). — Τὰ οήματα αὐτῆς τῆς ἀσκήσεως ν' ἀποδοθοῦν διὰ τοῦ Passé indéfini.

Εἰς ποῖον ἀπηυθύνθητε διὰ νὰ λάβητε αὐτὰς τὰς πληροφορίας; — Ἀντελήφθημεν τὴν ἔξαφάνισιν αὐτοῦ τοῦ βι-

βλίουν.—Ἐφαντάσθημεν ὅτι σᾶς ἡπάτησαν.—Πολλοὶ ἄνθρωποι ἔβλαψαν τὸν ἑαυτόν των χρησιμοποιοῦντες κακῶς τὰ πολύτιμα ἔτη τῆς νεάνικῆς των ἡλικίας.—Πόσοι αἰῶνες διέρρευσαν ἀπὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου! — Οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι κατώκησαν εἰς σπήλαια.—Ποτὲ δὲν μετενοήσαμεν διὰ τὴν εἰλικρίνειάν μας.—Αἱ Ἀμαζόνες κατέστησαν διάσημοι διὰ τῆς ἀνδρείας των.—Διεσκεδάσαμεν πολὺ χθὲς εἰς τὸν χορὸν τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας.—Παρεπονέθημεν εἰς τὸν πατέρα σας διὰ τὴν ὀκνηρίαν σας.—Ἐσφερερίσθητε δικαιώματα τὰ ὅποια δὲν ἔχετε.—Ποῖος σᾶς τὸ εἰπεν; ἀνέκραξαν.—Ἡ ἀδελφή μου εὐηρεστήθη νὰ καλλωπίσῃ τὸν κῆπόν της.—Πάρετήρησαν ὅτι οἱ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ἀπέσχον τοῦ οἴνου μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους ἔχουν κράσιν ἰσχυροτέραν ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Λέξεις. — S'adresser, ἀπευθύνομαι — un renseignement, πληροφορία — la disparition, ἡ ἔξαφάνισις — employer, χρησιμοποιῶ — précieux, πολύτιμος — s'écouler, διαρρέω — la sincérité, ἡ εἰλικρίνεια — les Amazones — se rendre, καθίσταμαι — célèbre, διάσημος — le courage, ἡ ἀνδρεία — l'ambassade, ἡ πρεσβεία — se plaire, εὐαρεστοῦμαι — embellir, καλλωπίζω — remarquer, παρατηρῶ — le tempérament, ἡ κράσις — robuste, ἰσχυρός.

115. (297). — Γράψατε καταλλήλως τὴν ἐντὸς παρενθέσεως μετοχήν.

La population tout entière semble s'être (donné) rendez-vous (*A. Vandal*). — Je viens vous prier de reprendre la parole que nous nous sommes (donné) mutuellement (*Labiche*). — Les oiseaux se sont (enfui) vers des régions plus chaudes. — Dire la joie qui s'est (emparé) de tous est impossible (*P. et V. Marguerite*). — Les meilleurs philosophes se sont (plu) à célébrer la poésie du ménage (*A. Dorchain*). — Pour se dédommager de la perte des droits qu'ils s'étaient (arrogé), ils se vengèrent avec le temps sur les habitants (*Voltaire*). — Tous les régimes qui se sont (succédé) dans ce pays se sont (honoré) du jour qui les

a (vu) naître (*Gambetta*). — Il s'était (procuré) des outils ou en avait (fabriqué) (*A. Dumas*). — J'entends le gazouillement confus des hirondelles qui se sont (emparé) du toit de la maison (*X. de Maistre*). — Les quatre coups de fusil s'étaient (succédé) avec une rapidité incroyable (*Mérimée*).

Εἰς τὰς ἀκολούθους ἀσκήσεις αἱ παθητικαὶ μετοχαὶ νὰ διορθωθοῦν συμφώνως μὲ τοὺς κανόνας 298-308.

116. — La nature a toujours *révélé* quelques-uns de ses secrets à ceux qui l'ont *interrogé*. — Que d'arbres ont *survécu* à ceux qui les avaient *planté*! — Ma sœur s'est *plu* à embellir son jardin. — De tout temps, les petits on *pâti* des sottises des grands. — Nous nous sommes *aperçu* à temps de notre méprise et nous nous sommes *empressé* de la reconnaître. — Oublions les services que nous avons *rendu*, mais souvenons-nous toujours de ceux que nous avons *reçu*. — On a *remarqué* que les hommes qui se sont *abstenu* de vin jusqu'à leur vingtième année ont un tempérament plus robuste que les autres. — La gloire, qu'ont *valu* à Napoléon 1er les victoires qu'il a *remporté* a été durement *expié*. — Les hommes comme les oiseaux se sont toujours *laissé* prendre aux mêmes filets.

117. — Les grands hommes appartiennent au siècle qui les a *vu* naître ou qui a *pu* jouir de leurs talents qu'au siècle qui les a *formé*. — Au moyen âge les villages se sont souvent élevé artour du château et souvent les paysans et les seigneurs se sont *prêté* un mutuel appui. — Les inventeurs n'ont pas toujours *retiré* de leurs inventions les avantages qu'ils avaient *espéré*. — Les anecdotes que nous avons *entendu* citer sur le serpent à sonnettes dépassent

vraiment tout ce que notre imagination aurait *pu inventer*. — Ces voisines se sont *fait* beaucoup de tort; elles se sont *causé* beaucoup d'ennui, et se sont *placé* dans une situation insupportable. — Les personnes qui ont *menti* une fois ne sont plus jamais *cru*. — Sully, travailleur infatigable, regrettait même les heures qu'il avait *dormi*.

118. — Il s'est *trouvé* beaucoup de gens qui se sont *servi* de secrets qu'on avait *eu* la faiblesse de leur confier, mais ils se sont surtout *nui* à eux-mêmes, car ils se sont ôté l'estime de tous ceux qui les avaient *connu*. — Celui qui a *commis* une faute et qui après l'avoir *avoué* s'en est *repenti*, est généralement *absous*. — La vipère *excepté*, tous les reptiles que l'on trouve en Grèce sont inoffensifs. — Vous trouverez *ci-joint* deux lettres, *y compris* celle du notaire. — Les dépenses qu'il a *fallu* faire pour agrandir certains de nos ports ont été largement *compensé* par le développement considérable du trafic commercial de ces ports. — Nous avons *mangé* les fraises que nous avions *vu* cueillir. — Les peuples sauvages ne se sont jamais *plié* instantanément aux mœurs des nations *civilisé*.

119. — Je vous envoie *ci-joint* copie de votre facture — Les hommes qui ont le plus *vécu* ne sont pas ceux qui ont *compté* le plus d'années, mais ceux qui en ont le mieux *usé*. — Certaines personnes se sont *plu* à dire du mal de leur patrie oubliant que ceux qui parlent mal de leur mère sont généralement *méprisé*. — Vous n'avez pas *apporté* à ce travail tous les soins que vous auriez *dû*. — Malheur aux peuples chez qui le patriotisme a *disparu*. — Nous avons *lu* les livres que vous nous avez *prêté* et nous les avons *trouvé* très intéressants. — Votre propriété

ne vaut plus les cent mille francs qu'elle vous a coûté ; elle les aurait toujours *valu* sans les mauvaises récoltes qu'il y a eu dans ces dernières années. — Plusieurs villes d'Italie se sont disputé la gloire d'avoir donné le jour à Christophe Colomb.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Μέρη τοῦ λόγου (Parties du discours).....	Σελὶς 3
---	------------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

<i>Tὸ ἄρθρον</i> (<i>L'article</i>)	5
Τὸ ἀδριστὸν ἄρθρον (<i>article indéfini</i>).....	7
Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον (<i>article partitif</i>).....	7

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

<i>Tὸ οὐσιαστικὸν</i> (<i>Le substantif</i>).....	11
Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ	11
Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ.....	13
Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων οὐσιαστικῶν	15
Πληθυντικὸς τῶν ἔνεικῶν οὐσιαστικῶν.....	16
Πληθυντικὸς τῶν κυρίων δονομάτων	17
Διγενῆ οὐσιαστικὰ.....	18

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

<i>Tὸ ἐπιθετὸν</i> (<i>L'adjectif</i>).....	21
Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ	21
Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ.....	23
Βαθμοὶ τοῦ ἐπιθέτου	24
Συμφωνία τοῦ ἐπιθέτου.....	26
Θέσις τοῦ ἐπιθέτου.....	27
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς συμφωνίας τοῦ ἐπιθέτου	28
Όριστικὰ ἐπίθετα	30
Δεικτικὰ ἐπίθετα (<i>adjectifs démonstratifs</i>)	30
Κτητικὰ ἐπίθετα (<i>adjectifs possessifs</i>).....	31
¹ Αριθμητικὰ ἐπίθετα (<i>adjectifs numéraux</i>)	32
² Απόλυτα ἀριθμητικὰ ἐπίθετα (<i>cardinaux</i>)	32
Τακτικὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα (<i>ordinaux</i>).....	34
³ Αόριστα ἐπίθετα (<i>adjectifs indéfinis</i>)	36
Σ. Σαριβαξεβάνη Γαλλ. Γραμματική.	13

Σελίς

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

• <i>H ἀντωνυμία (Le pronom).....</i>	39
Προσωπικὰ ἀντωνυμίαι (pronoms personnels)	39
Δεικτικὰ ἀντωνυμίαι (pronoms démonstratifs)	44
Κτητικὰ ἀντωνυμίαι (pronoms possessifs).....	46
•Αναφορικὰ ἀντωνυμίαι (pronoms relatifs).....	47
•Αόριστοι ἀντωνυμίαι (pronoms indéfinis)	49

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

<i>Tὸ ρῆμα (Le verbe).....</i>	52
Σχηματισμὸς τοῦ βοηθητικοῦ avoir	52
Σχηματισμὸς τοῦ βοηθητικοῦ être	55
Σχηματισμὸς τοῦ ἀποφατικοῦ τύπου τῶν οημάτων	58
Σχηματισμὸς τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου τῶν οημάτων.....	58
Σχηματισμὸς τοῦ ἀποφατικοῦ καὶ ἐρωτηματικοῦ τύπου τῶν οημάτων	59
Συζυγίαι τῶν οημάτων (conjugaison des verbes)	60
Πρώτη συζυγία	60
Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου τῶν οημάτων τῆς πρώτης συζυγίας	63
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ὁρθογραφίας οημάτων τινῶν τῆς πρώτης συζυγίας	63
Δευτέρα συζυγία	65
Τρίτη συζυγία	67
Τετάρτη συζυγία	70
Παθητικὸν ρῆμα (verbe passif)	73
•Ἀντωνυμικὸν ἢ μέσον ρῆμα (verbe pronominal).....	74
Οὐδέτερον ρῆμα (verbe neutre)	77
•Ἀνώμαλα οήματα (verbes irréguliers)	79
•Απόσωπον ρῆμα (verbe impersonnel)	81
Πρώτη συζυγία	81
Δευτέρα συζυγία	82
Τρίτη συζυγία	89
Τετάρτη συζυγία	93
Γαλλισμοί τινες μετὰ τοῦ être	103

	Σελίς
Σύνταξις τοῦ ρήματος	104
Θέσις τοῦ ὑποκειμένου	104
Περὶ ἐρωτήσεως	104
Δύο ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ ετ	106
‘Υποκείμενα μὴ συνδεόμενα διὰ συνδέσμου	107
Δύο ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ ου, comme, κλπ.	107
Δύο ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ πι	108
Περιληπτικὸν οὖσιαστικὸν ὡς ὑποκείμενον	109
Συμφωνία τοῦ ρήματος μετὰ τοῦ qui ὑποκειμένου	109
Κοινὸν ἀντικείμενον δύο ρημάτων	110
Ρῆμα μετὰ πολλῶν ἀντικειμένων	110
Χρῆσις τῶν ἔγκλισεων καὶ τῶν χρόνων	111
Χρῆσις τῆς ‘Οριστικῆς (indicatif)	111
Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς ὄριστικῆς	111
Χρῆσις τῶν χρόνων ἐπὶ διηγήσεως	113
Χρῆσις τῶν Χρόνων τῆς ‘Υποθετικῆς (conditionnel)	114
Χρῆσις τῆς Προστακτικῆς (impératif)	114
Χρῆσις τῆς ‘Υποτακτικῆς (subjonctif)	114
Χρῆσις τῶν Χρόνων τῆς ‘Υποτακτικῆς	116
Χρῆσις τοῦ ἀπαρεμφάτου (infinitif)	117

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

‘Η μετοχὴ (Le participe)	122
Ἐνεστώς τῆς μετοχῆς participe présent)	122
Παθητικὴ μετοχὴ (participe passé)	123
Παθητικὴ μετοχὴ ἀνευ βοηθητικοῦ	123
Παθητικὴ μετοχὴ μετὸ τοῦ βοηθητικοῦ être	124
Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ ανοίρ	124
Παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἐνεργητικῶν ρημάτων	124
Παθητικὴ μετοχὴ τῶν παθητικῶν ρημάτων	125
Παθητικὴ μετοχὴ τῶν μεσῶν ἢ ἀντωνυμικῶν ρημάτων	125
Παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀμεταβάτων ἢ οὐδετέρων ρημάτων ..	126
Παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀπροσάπων ρημάτων	128
Ίδιαίτεραι παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς συμφωνίας τῶν μετοχῶν ...	128

Σελίς

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

‘Η πρόθεσις (<i>La préposition</i>)	132
Αἱ κυριώτεραι ἀπλαῖ προθέσεις	132
Σύνθετοι προθέσεις	133
Παρατηρήσεις ἐπὶ τινων προθέσεων	134

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Τὸ ἐπιτρόχημα (<i>L'adverbe</i>)	135
Σχηματισμὸς τῶν εἰς μὲν ληγόντων ἐπιτροχημάτων	135
Χρονικὰ ἐπιτροχημάτα	135
Τοπικὰ ἐπιτροχημάτα	137
Ἐπιτροχημάτα ποσότητος	137
Ἐπιτροχημάτα τρόπου	138
Ἐπιτροχηματικὰ ἐκφράσεις	138
Βαθμοὶ παραθέσεως	140
Χρῆσις τῆς ἀρνήσεως	140
Χρῆσις τῆς ἀρνήσεως εἰς τὰς ἔξαρτωμένας προτάσεις	142

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

‘Ο Σύνδεσμος (<i>La conjonction</i>)	143
Οἱ κυριώτεροι ἀπλοὶ σύνδεσμοι	143
Συνδεσμικὰ ἐκφράσεις	143
Παρατηρήσεις ἐπὶ τινων συνδέσμων	144

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Τὸ ἐπιφώνημα (<i>L'interjection</i>)	146
Τὰ κυριώτερα ἐπιφωνήματα	146
Ἀσκήσεις	147